

18383
229

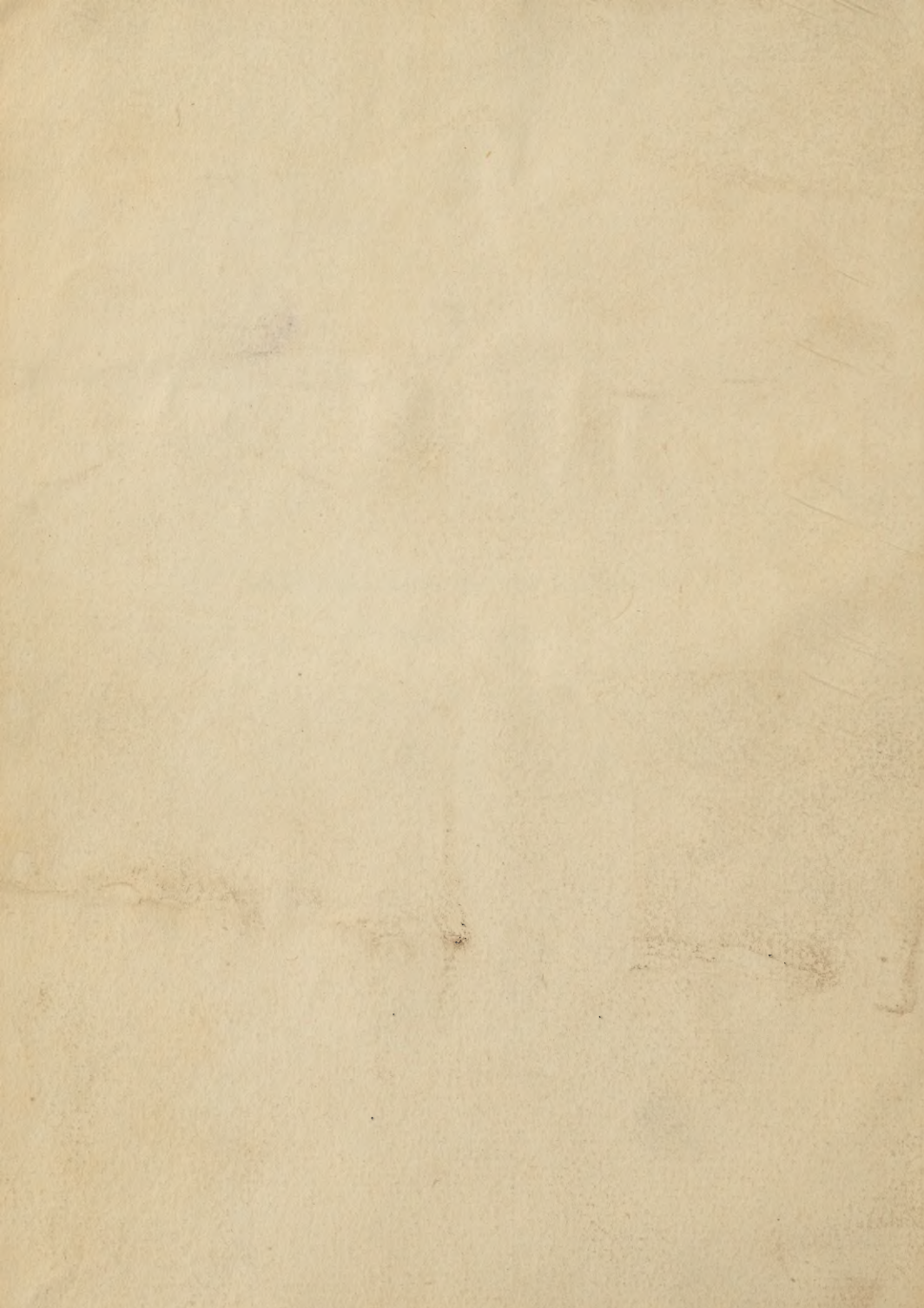
BD 7483

M.S. 1190

NATIONAL LIBRARY OF MEDICINE

Bethesda, Maryland

Stewart Paton

REGIMEN SA-

nitatis cū expositione magistri Arnal-
di de Villa noua Cathellano
Nouiter Impressus.

Paton Collection

REGISTER

of the
of the
of the

Incipit Regimē sanitatis Salernitanū excellētissimū pro cōserua-
tione sanitatis totius humani generis putilissimū: necnō a magistro
Arnaldo de Villa noua Cathellano omniū medicorū uiuentiū gēma
utiliter: ac sūm omniū antiquorū medicorū doctrinā ueraciter expo-
sitū: nouiter correctū ac emendatū p̄ egregiosissimos ac medicinē ar-
tis peritissimos doctores Montispeſsulani regentes. Anno. M. cccc.
lxxx. p̄dicto loco actū morā trahentes.

A Nglos regi scripsit schola tota salerni
Si uis icolumē: si uis te reddere sanū
Curas tolle graues irasci crede p̄phanū
Parce mero cenato parū: nō sit tibi uanū
Surgere post epulas: somnū fuge meridianū
Nō mictū retine: nec comprime fortiter anū.
Hac bene si serues: tu longo tēpore uiues.

Iste libellus est
editus a doctori-
bus Salerniensib-
us in quo inscri-
bunt multa & di-
uersa p̄ cōserua-
tiōe sanitatis hu-
manę. Et editus ē
iste liber ad usu-
3

Regis Anglię. Et in textu lecto auctor ponit octo documēta grālia
pro cōseruatiōe sanitatis: de q̄bus postea spāliter p̄ ordinē determi-
nabit. Primū ergo documētū est q̄ hō: sanus uolēs uiuere: debet ab
eo remouere graues curas. Nā curę exsiccāt corpa: ex quo tristificāt
spūs uitales: mō spūs tristes exsiccāt ossa. Et sub isto documēto etiā
cōprehēdi debēt tristitię q̄ sūlī corpora exsiccāt & infrigidant ma-
ciē & extenuationē inducūt: cor stringūt: & spūm obtenebrāt: inge-
niū ebetāt: & rōnē īpediūt: iudiciū obscurāt: & memoriā obtūdūt.
Verūtāmē aliqui pingues & carnosi sunt spūs adeo nobiles & calli-
dos hñtes q̄ eis interdū bonū est tristari: ut spiritus calor ebetetur:
& corpus aliquāliter maceret. Secundū documētū est non irasci.
Primo q̄ ira sūlī corpora exsiccant: cū ipsa summe singula mēbra
supcalefaciat. Nimia autē calefactio siccitatē inducit: teste Auic. i.

doc.iii.c.i. Secūdo q̄a ira p̄p feruorē cordis oēs actus rōnis cōfūdit. Aduertēdū tñ est q̄ qdā frigidi sunt & maleficiatī: q̄bus iterdū ira / sci p̄dest ī regimine sanitatis: ut ī eis calor exciteſ. Tertiū est parce uti potu uini: nimia. n. repletio uini somnolentiā pigriciā debilitatē mēbroꝝ: debilitatē stomachi: & multa alia his filia inducit: de q̄bus posterius magis patebit. Quartū est paꝝ cenare: q̄a nimia nocturna repletio dolorē in uentre inducit: ac inquietudinē insomneitatē & angustia p̄put manifesta p̄p expiētia: & īferius magis declarabit. Quintū est surgere post cibū sumptū: qd̄ facit ad digestionē: propterea q̄ cibū sumptū facit descēdere ad fundū stomachi in quo uiget uirtus digestiua. Sextū est nō dormire post prādiū: cuius documēta postea tāgunt ī textu ibi. Febris pigricies. Septimū ē nō diu retinere urinā. Ex nimia. n. urīnē retentione aliqñ sequit̄ difficultas mingēdi: aut oīno phibitio a mīctu: ut testat̄ Auic. xix. in trac. ii. c. de difficultate urine. Siſr ex nimia retentione fecali plura p̄ueniūt nocumēta. Indurant̄. n. feces in intestinis p̄p cōtinuā suctionē uenarū miseraicarū cū intestinis cōtinuatarū oēm humiditatē a fecib⁹ sugentiū: & sic remanēt sicce. Difficilis exitus intestina oppilans: ad quā oppilationē p̄p uentositatē: educationis phibitionē & aliarū sc̄ cum aceruatiōē sequunt̄ nocumenta in textu posterius posita: ibi Spasmus &c. Octauū est non fortiter cōprimere anū: ex hoc enim sequitur tenasmon siue exitus longaonis. Vltterius subdit autor q̄ oīa ista debite cōseruans longo tempore sanus uiuere poterit.

¶ Autor ī hoc pas /
su tangit tria reme /
dia generalia pro cō
seruatione sanitatis

Si tibi deficiant medici: medici tibi fiant.
Hęc tria. mens leta. reges. moderata dieta.

naturę humanę: & p̄cipue ipsorū nobiliū. Primū est q̄ animus hoīs
debet esse letus & gaudens: cū leticia siue gaudiū etatē floridā facit

hoiē in iuuetute cōseruat: uirtutē cōfortat: uitā plōngat: ingeniū
acuit. & ad singulos actus hoiē abiliore reddit. Et debet istud gau
diū in regimine sanitatis cōueniēs eē tēpatū & nō excessiuū: q̄a ex/
cessiuū sincopim & mortē inducit: & maxime gaudiū cōpetit his q̄
multū curant & sollicitudinibus destruunt. Et pōt in ipsis de nouo
acq̄ri p̄ usum cibi & uini delectabiliū & dimissione eorū q̄ tristitiā
inducūt: & inhabitare cū sibi dilectis & filiis q̄bus uirtus cōfor/
tatur, teste Auic. xi. in. c. de casu uirtutis subito sic dicēte. Et scias q̄
uirtus augmētātur cibo & uino subtili cōueniētibus & odoribus bo/
nis: ex trāquillitate & gaudio & dimissione eorū q̄ cōtristāt & rixari
faciūt: & renouatione rerū amabiliū: & habitatiōe cū dilectis. Secū
dū est trāq̄llitas animi. Nobiles, n. pp̄ nimis magnas & diuersas cu
ras quas habent plus ledunt ceteris paribus q̄ qui mediocres sunt.
Inquietatio vō mētis somnū maxime impedit q̄ nobilibus summe
utilis est: qui cōiter naturę sicce sunt: atq̄ colericę: quibus p̄ maxime
somnus est utilis. Tertiū est moderata dieta. i. moderata sūptio cibi
& potus. Nocumēta vō sup̄flui cibi & potus postea dicemus.

CIn hoc textu au/
tor ponit .yi. docu/
mēta q̄bus cerebrū
cōfortat: & sūp̄ sin/
gula corpis mēbra:
Primū est: postq̄ hō
de mane surrexerit

Itemia mane manus surgēs gelida lauet aq̄.
Hac illac modicū p̄gat: modicūq̄ sua mēbra
Extendat: crines pectat: dentes fricet: ista:
Cōfortant cerebrū: cōfortāt cetera mēbra
Lote: cale: ista: pranse: uel frigesce minute.

debet lauare oculos in aq̄ frigida: mūdari, n. debēt ut ab eis remo/
ueant imūdicie palpebris adherētes: & circa oculos existētes: ne ab
ipsis oculi corrodant. Et istud satis inuit Auic. in trac. ca. de reme/
moratione cōseruationis sanitatis oculi: & rememoratione eorū quę
nocēt ipsi: ut dicit, Ex eis aut quę abstergūt oculū & acuūt ipm est

submergi in aq̄ clara & apire oculū in ea. Et idem uult trac.iiii.c.de cura debilitatis uisus dicēs. Et ingredi aquā clarā uiridē & submergi in ea & apire ambos oculos in ea s̄m quātitatē qua possibile est. Est ex eis q̄ seruāt sanitatē oculi & p̄fortāt ip̄m & p̄prie ī iuuētute: Causa aut̄ q̄re oculi magis debēt lauari in aq̄ frigida q̄ calida est: q̄a unūquodq̄ cōseruatur suo simili: ut dicit Auic. in. i. c. i. Et ideo uult Gal. in ter. canone illo. Calidiora calidioribus indigēt adiutoriis. frigidiora frigidioribus: sed sic est. si oculi sunt frigide nature: ergo potius debēt lauari aq̄ frigida q̄ calida. Secūdū est q̄ hō debet lauare manus: q̄a sunt instrumēta q̄bus mūdant̄ organa p̄ q̄ exeūt supfluitates cerebri: ut sūt aures: oculi: nares. Et ergo ob hoc manus debēt esse mūde. Plus tñ debēt lauari in aq̄ frigida q̄ in calida: q̄a lotio manuū in aq̄ calida generat uermes in uentre: & hoc sp̄āl̄r dūmō manus in aq̄ calida lauant̄ post sumptionē cibi: ut innuit Auic. xvi. in trac. v. c. i. ubi agit de uermibus in uētre genitis. Et rō est: q̄a p̄ lotio nem manuū in aqua calida post sumptionē cibi trahit̄ calor nālis quo cōplet̄ digestio in stomacho ad extra: quare imp̄fecta sit digestio: quæ potissima cā est uermiū. Tertiū est q̄ postq̄ hō surrexerit a somno d̄z paulatim incedere siue se mouere. Cuius cā est ut supfluitates primæ & secūde digestionū quæ sunt feces & urina descēdāt & p̄parent̄ faciliiori euacuationi. Quartū est q̄ postq̄ hō surrexerit a somno d̄z extēdere manus & pedes & alia mēbra. Cuius cā est: ut trahant̄ uitales spūs ad mēbra exteriora: & p̄ hoc subtiliantur spūs cerebri. Quintū est q̄ debet crines pectere. Cuius cā est: ut aperiantur pori p̄ hoc capitis & exeant uapores cerebri derelicti post somnum & subtilient̄ eius spūs. Vnde usus pectinis multū cōfert uisui & maxime sensibus p̄dest. Vnde dicit Auic. iii. in trac. iiii. c. de cura debilitatis uisus. Administratio pectinis sup caput iuuatiua est & confert p̄prie sensibus. q̄re oportet q̄ ministret̄ omni die multotiēs:

quā attrahit uapores ad sup̄iora & mouet eos a parte oculi. Sextū ē q̄ hō d̄z mūdare & fricare dētes. Cuius cā est: q̄a imūdicies dētiū ē cā fetoris anhelitus: s̄ilr a dētibz imūdis spūs imūdi eleuant ad ce rebrū ipm pturbātes. Præterea cōmixtio limoscat̄is dentiū cū ipso cibo ad stomachū missa est cā corruptiōis cibi in stomacho. Mo dū aut cōseruādi sanitatē dētiū & bonitatē odoris eorū tāgit. Auic. vii. i. c. de cōseruatiōe dētiū sub his v̄bis. Et ex eo q̄ cōseruāt sanitatē dētiū est ut colluat os in mēse bis cū uino in quo decocta est radix titimalli. Est. n. pueniēs ad ultimū ī faciēdo bonū odorē: & nō adue nit faciēti illud dolor dētiū. Vteri⁹ autor ī ultimo uersu subdit aliq̄ p̄cepta gnālia. Primū est q̄ hō lotus stupha uel balneo d̄z se tenere calidū: q̄a tūc pori sūt apti: & sic de facili frigus posset subitrare: & magna nocumēta corpi inferre. Aliud est q̄ postq̄ hō sūpserit cibū d̄z modicū stare: ut cib⁹ p̄fecte descēdat ad fundū stomachi in quo cōplet digestio: deinde lente ābulet & nō fortiter: ne pp motū fortē calor trahat ad ptes exteriores: & p hoc īpediat cibi digestio. Aliud est q̄ hō frigidus debet cauere ne subito se calefaciat: sed paulatim. Mutatiōes. n. subite naturā ledūt. Oīa. n. extra naturā molesta sunt: ut dicit Gal. in cōmēto illius canonis s̄m multū & repēte.

¶ In hoc textu tā /

Sit breuis aut nullus tibi sōnus meridianus
Febris: p̄gricies: capitis: dolor atq; catarrus
Hæc tibi proueniunt ex somno meridiano.

git autor quattuor
nocumēta quæ pro
ueniunt ex somno
facto post prandiū.

Quorū primū est q̄ ex somno meridiano solet sequi febris quod aliqui putant uerificari de febre pueniente ex oppilatione causam istius febris reddentes: q̄a tpe diei calor & spūs mouentur ad exte riora: & sic uirtus digestiua in die est debilis. Digestio enim perfe cta est quādo calor & spūs ad interiora mouētur: ppter quorū mo /

tū calor nālis incēdit. Et sic tps noctis est tps pfectiōis digestionis. Indigestio.n.& cruditas humorū est cā oppilatiōis: q̄ oppilatio ē cā febris: s̄m Aui.in.iiii.in pluribus passibus. Secūdū nocumētū ē pigricies: q̄ ex eadē cā uidet̄ oriri. Ex mā.n.indigesta & grossa: grossi eleuant̄ spūs: qui moti ad mēbra corpis grauedinē corpis inducūt: quēadmodū spūs subtiles & leues leuitatē animi & corpis iducūt. Tertiū est dolor capitis: qui ēt ex eadē cā puenire uī. Ex cibo.n. idigesto ī stomacho eleuant̄ grossi spūs cerebrū pturbātes: q̄ spūs sunt cā discoloratiōis ēt faciei qñ ad cutē mouent̄: q̄a ubi est mā grossa: necesse est qcqd ex tali mā dissoluit̄ eē grossū: ut inuit Gal. ī cōmēto illius amphorismi. Et q̄ crescūt sic inuiēs. Quicqd.n. de q̄libet re dissoluit̄: ei uñ dissoluit̄ necesse ē ut assimilet̄. Quartū nocumētū ē catarrus: qui s̄līr ex eadē cā uī oriri. s. ex reumate. Reuma.n. dī oīs fluxus materiē de mēbro ad mēbrū in q̄cunq̄ pte corpis fuerit. sed s̄m q̄ ad diuersas ptes corporis fluit: diuersa sortit̄ noīa. Q̄ n̄.n. mouetur ad pectus. siue ad mēbra spūalia uidelz ad pulmonē: dī catarrus. Sed qñ fluit ad fauces siue ad colatoriū palati. dī brācus. Et qñ fluit ad nares dī coriza: ut habet̄ in istis uersibus.

Si fluat ad pectus dicatur reuma catarrus.

Ad fauces brancus: ad nares dico corizam.

¶ Præter tñ p̄dictorū nocumētōrū cās narratas alię pñt assignari magis efficaces. Cā nāq̄ primū nocumēti. s. febris q̄ aliqñ est effimera: aliqñ putrida. est febris qdē effimere retētiō fuliginū ī somno diurno: quāz resolutionē uigilia facere cōsueuerat. quibus acruatis & spiritibus admixtis ī eis accēdit̄ calor extraneus causans febrē effimērā. Febris vō putride putrefactio humiditatū multiplicatarū ex somno diurno ad cor effumantiū. Secūdū vō nocumentū. s. pigricia cōtingit pp humiditates p somnū diurnū retentas circa muscu

los cordas & iuncturas:qbus torpescunt & tarde redunt ad solitos
motus. Tertiū vō nocumentū ex simili cā orit̃ .s. ex humiditatibus
& uaporibus p somnū meridianū retētis:q moti uersus caput & ce
rebrū dolorē ingerūt. Quartū vō nocumentū uidelz catarrus:quo
uīr omne reuma significat cōtingit ppterea q̃a uapores & fumi qui
undiq; p cutē hora uigiliaz resolui solēt in somno diurno ad caput
tendūt:ubi inspissati recidūt iterius reumatizātes. Auic. aut̃ in .i. c.
fen. iii. do. ii. ca. ix. alia supaddit nocumēta somni diurni. quoz pri
mū est gnāre egritudines humidas. ut guttas & paralises ex reten
tionibus humiditatū q̃ de die magis resolui solēt. Secundū est cor
ruptio coloris faciei pp humiditates aquosas urine siles ī sanguine
multiplicatas ex somno diurno: resolui solitas tpe uigiliaz: q̃ ad fa
ciei cutē cū sanguine expulse reddūt eā tumidā & declinantē ad ci
trinitatē. Tertiū est gnātio splenis. i. splenetice passiōis ī dispositis
ad eā. Cuius cā est retentio humoris grossi melancolici in splene ex
somno diurno. sicut. n. iuuant uigilię motū & liberz trāsītum huius
grossi humoris p cānales strictos cū calore diei uias apiēte. sic som
nus īpedit maxime diurnus. cū tūc instet hora p̃m plurimū trāsītus
melācolię p cānales suos. & maxime p illū cānalē: q̃a splē transīt ad
orificiū stomachi grā puocatiōis appetitus p quē splenis supfluitas
emūdari solet. Non. n. cōuenit ut de nocte puocet sed de die potius
appetitū cibi. Quartū ē relaxatio neruoz seu remolitio eoz. Cuius
cā est phibitio resolutiōis humiditatū quā facere solēt uigilię diur
nē q̃ interius retente neruos imbibūt. Quintū est debilitatio appe
titus. Cuius cā est phibitio resolutiōis q̃ est prima cā famis: alia cā ē
repletio stomachi ex fumis uaporib⁹ & humiditatibus remollienti
bus & saturātibus orificiū stomachi. Sextū est generatio apostema
tum. Cuius cā est: quia supfluitates per somnū diurnū multiplicare
colliguntur sepe in aliquo membro: & ipsum intumescere faciūt:

Et ulterius di. Aui. q. duę de potioribus causis pp q̄s nocet somnus diurnus sūt. prima qdē: q̄a cito interrūpit̄ p̄pterea q̄ calor diei trahit uersus exteriora calorē corpis. & eñ somnus ad iteriora. Vñ motus puenit agitatius. & iō cōsulit̄ tūc dormire uolētibus q̄ in umbra dormiāt: & ī tenebroso loco. secūda vō p̄pterea q̄ reddit naturā stupidā & q̄si p̄territā retrahentē se ab eo in quo erat. s. a digestionē cibi. Aduertēdū tñ est q̄ l3 somnus diurnus gnāliter uitupet̄ & nocturnus cōmēdet̄. ex diurno tñ ille minus uitupat̄: q̄a mane est usq̄ ad tertiā. s. ab ortu solis usq̄ ad tertiā post ip̄m. Iuxta illud hypocritis p̄nosticoꝝ secūda dicētis. Sōnus ut moris est cōueniens & nālīs ut noctē nō effugiat & diē nō īpediat est laudabilis. cōtrarius vō est improbandus: minus tñ si a mane usq̄ ad tertiā tenuerit. Quāq̄ tñ somnus diurnus & meridianus intantū a primis medicinę inuentoribus detestet̄. moderno tñ tpe nō oīs somnus diurnus est uitupandus: & p̄prie si in eo qnq̄ cōditiones obseruant̄. ut uult Bartrucius. Prima est ut sit cōsuetus: secūda ut nō sit illico supra cibū: tertia ut nō sit capite depressio: quarta ut nō sit longus: quinta ut nō fiat ab eo subito stupida & repētina expergefactio: sed morosa.

CIn hoc textu autor ponit q̄ttuor notum cum ēta puenientia ex retentiōe uento

Quattuor ex uento ueniūt in uētre retēto: Spasmus: idrops: colica: uertigo q̄ttuor ista.

fitatis ī corpe nō quoꝝ primū est spasmus cuius cā est: q̄a uētofitas retenta sepe capit raptū ad iūcturas: & neruos ipsos replēs ex quoꝝ repletiōe sequit̄ ipsos; ðctio q̄ uocat̄ spasmus. Et ab Aui. ii. in ca. de spasma: spasmus sic diffinitur. Spasmus est egritudo neruosa: qua mouent̄ lacerti ad principia sua & inobediētes sunt in dilatiōe eoꝝ: Et iste spasmus ē duplex. Nā qdā est ex repletiōe ī quo mēbrū abbreuiat̄ & īgrossat̄ pp rē implentē: sicut coriū aut corrigia cū est res

implens abbreviat & ingrossat. & iste spasmus fit subito: Alius est ex inanitiōe in quo phit lōgītudo & latitudo & minorať mēbrū p̄m lōgū & latū: sicut in p̄gamento: cū apponit̄ igni fit p̄ctio p̄m longū & latū: & iste spasmus fit paulatim. Secūdū nocumentū est ydropi sis: quæ est morbus mālīs causatus ex re frigida plurima ingrediēte & inflante mēbra aut loca partiū: in q̄bus regimē. i. digestio ciborū fit & humorū: ut dicit Bartrucius. Ydropisis. n. nō generatur nisi cū sanguis nō generat̄: ut dicit Gal. vi. particula amphorismorū in cō mēto illius. Emorroides sanāti antiq̄s. Et est triplex ydropisis. s. ypo zachā: ascites: & timpanites: & de timpanite intelligit̄ istud secūdū nocumentū. Timpanite. n. ut dicit Bartrucius fit a mala cōplexione frigida stomachi & epatis phibēte cibū trāsmutare in chilū & hu morē benignū aut sanguineū: q̄re cōuertit̄ in rē uentosam quæ dū nō expellit̄ p̄ eructuationē aut aliūde oppilatiōe uiaꝝ phibente uel uirtute expulsiua: uel sequestratiua: seu supfluitatū debili existente colligit̄ iter ciphac & mirach uētris & causat ydropisim. Tertiū no cumentū est colica q̄ est egritudo multū dolorosa: facta in intestino dicto colon: qđ est unū de intestinis grossis: quēadmodū yliaca est egritudo dolorosa facta ī ītestino gracili dicto ylion: & hūť iste egri tudines sepe ex uētositate īclusa ī dictis intestinis. Quartū nocumē tū est uertigo & est egritudo cū qua uī hoī q̄ oīa uoluant̄ in girū. Cuius egritudinis cā est uētositas ad cerebrū mota q̄ pp̄ eius ī cere bro motionē uertiginē facit. Et ista quattuor nocumēta cū q̄busdā aliis pulchre cōmemorat. Aui. xviii. i. c. de reb⁹ q̄ nocēt colicis dicēs. Et scias q̄ retētio uētositatis multotiēs facit accidere colicā: p̄pterea q̄ subleuat eā & reprimit ipsam: ita ut aggreget̄ res una & q̄ facit accidere debilitatē in intestinis. Et qñq̄ pducit illud ad ydropisim. Et quādoq̄ generat tenebrositatē & uisus uertiginē & epilen siam. Et quādoq̄ retinetur in iunctura: & facit accidere spasmus.

In hoc textu au / Ex magna cena. stomacho fit maxima pena
tor ponit unū docu / Ut sis nocte levis. fit tibi cena brevis.
mētū pro cōserua /

tionē sanitatis dicēs: qd hō ī cena d3 esse sobrius & se nō multū cibo replere: qā nimia repletio nocturna inducit īpedimētū somni: tortio nē uentris: inquetudinē corpis pustulas in facie: grauitatē capitis in mane. & maliciā oris. Dubiū iā incidit utrū maior q̄titas cibi sit su / mēda ī prādio q̄ ī cena. Pro cuius decisiōe aduertēdū est qd s̄m di / uersitatē corporū: maior aut minor q̄titas cibi sumēda est in prādio q̄ ī cena: qā corpa aut sunt in morbū decidētia: aut sub latitudine sanitatis. Si in morbū deciderint: aut cū humoris uicio aut sine hu / moris uicio. Si sine humoris uicio: sic est magis cenādū. Cui⁹ rō est: qā nā in talibus solū est ciborū digestiōi intēta: nō aut supfluitatū maturatiōi: carēt. n. eis qd si cū humoris uicio patiant cōueniēti⁹ ē prādio maiore. uñ Aui. in. iiii. in trac. v. c. de cura epilēsie. Ille cuius cōsuetudo nō tolerat ut semel reficiat: diuidat cibū suū q̄ est minor refectiōe sua in tribus ptibus: &umat duas tertias in prādio & ter tiā in cena post exercitium subtile rōne sic psuadet: qm̄ illo tpe pro quo nā debilis iuuat in digestiōe calore solari uiuifico: & resoluūt amplius supfluitates amplior sumēdus est: hoc aut magis fit in prā dio q̄ ī cena: ergo &c. Prēterea in die calor uitalis adest solaris & lo cis digestiuius cū sit uite principiū: q̄re ad digestiōnē diurnalē: tunc duplex opabit calidū: nocte vō nō. Et etiā nocte nā magis est circa supfluorū digestiōnē in talib⁹ intēta: nō est ergo īpediēda multa ci / borū exhibitio: quis. n. calor in plerisq; fortificet in nocte spiritūū retractione & somni reductione nō tñ pōt huiusmodi calor duo: ut alimētū & supfluitates digerere. Cōuenit itaq; in his cenā breuiare. Si vō huiusmodi corpora sub latitudine fuerint sanitatis: aut sunt sufficiēter sana robusta supfluitatibus sensibilibus carentia: cū oēs

expellāt sua uia: ut athlete: & hos expedit cena maiorare. Tū qā nā
eorū nocte solū est digestioni ciborū intenta: & nō supfluoꝝ matura
tioni: cū illis fere careant. Tum qā solū robur corporis intendunt: qđ
& nocte acquiri magis cum amplior fiat sanguificatio distributio
& spiritū in his generatio. Si autē corpa fuerint a dicto tēpamēto
& robore distātia: sicut sunt plurima usq; ī egritudinē nūc deueniē
tia: talia aut exercitant exercitatio forti continuo & uehementi: aut
nō: si sic: ut sunt uictū manibus q̄rentes: melius est eis prādiū sup ce
nā maiorare. Cuius cā est: qā alimētū nō solū expetitur pp nutrire:
sed pp humectare mēbra ac irrorare ne aresciāt ex forti motu: & re
sistatur resolutioni caloris: pp qđ opꝝ plus cibi exhiberi in prādio:
neq; pp exercitiū talia corpora cessant ab eorū digestiōe: cū ita sint
cōsueti. Vsus. n. est res p̄ter naturā. Est & calor uehemēs pp exerci
tiū potens sup digestionē in eis: pp quod uidemus eos ter in die cū
appetitu comedere & benedigerere. Si autē nō utant fortis & laborio
so exercitio cōtinue sicut p̄dicti: dupliciter illud euenit: qā aut solū
qñq; utunt exercitio forti & laborioso & nō cōtinue: aut solū utun
tur exercitio debili. cū quo stat multiplicatio supfluitatū. si utant
exercitio plurimo forti & laborioso ppter occupatiōes necessarias
in uita & ad salutem: sicut ciuiles uiri q̄ plures circa bona fortunæ
negociātes ad salutē interdum exercitio forti & laborioso mouent:
& diu equitātes uel itinerantes: aut aliud quoddā fortius a consueto
agentes exercitio: & his utilius est cenā sup prādiū amplius augere.
Cuius rō est: qā si tales prādiū augerēt cū nō sint cōsueti a deo fortis
& laborioso exercitio agitari ut priores ipsorū: iā corrūperet dige
stio: malorū humorū generatiua. Itē ppter motū supflūū calor horū
disseminatione est debilitatus: cuius quidē unitio quæ magis nocte
fit q̄ die potissima est fortitudinis & digestiōis causa: quare in cena
instante nocte alimentū amplius potest administrari. Itē isti prius

nō laborioso utebant^r exercitio:& sic corpus eorū humiditatibus ple-
nū est:qbus & paruo cibo sufficiēter pōt resisti resolutiōi & exsicca-
tioni factis p motū ī die occurrentē. Si vō paucis debilibus exerci-
tiis & paruis occupationib⁹ in uita utant^r:p̄cipiēdū est ipsis melius
prādere q̄ cenare. Et declarat^r sicut istud nī corpibus nūc egrotātib⁹
apparuit. Cū. n. hi sunt debilis digestiōis: ut plurimū iuuant^r p calo-
rē solis & lucē: ualde uiuificos: confortant^r. n. inde spūs pp suū sile.
Ipse. n. est lux: aut effigiē h3 lucis p̄m Aui. Iuuat^r etiā q̄a supfluita-
tes: tūc melius expellunt^r poris aptis de die q̄ de nocte. Preterea no-
cte non op3 eos multo cibo sed pauco repleti: cū nā tūc intenta est:
magis circa digestiōē humorū crudorū: quos somnus h3 maxie di-
gerere ac ad benignū reducere. Licet. n. nocte digestiua fortificetur
uirtus: nō tñ adeo q̄ ualeat cibū & supfluitates digerere. Aduerten-
dū est insup q̄ in exhibitōe cibi maioris aut minoris ī prādio q̄ in
cena maxime seruādus est usus: q̄a cōsuetudo est res maxima in cō-
seruatiōe sanitatis & egitudine curāda. Secūdo regiminis acutorū
qđ oñdit^r ex eo q̄ eius mutatio & maxime subita uehemēter est le-
siua. Vñ Dama. Mutare cōsuetudinē nociuū est & molestū: & p̄ci-
pue senibus. Et iō prauē cōsuetudines abolēde sunt: sed nō mox: eo
q̄ nā nō sustinet repentinas mutationes. Et sicut patet q̄ uniuersa-
lius maiorādū est prādiū sup cenā. cū plurime egritudines sunt ma-
teriales & plurima corpora lapsa. Si tñ solū semel in die comedat^r
melius est cibū in cena exhibere nisi oculi aut cerebrū patiant^r. tūc
enī melius est in prādio exhibere cū nō parū egrotātis nocet oculis
& cerebro. Vltius circa textū est notādū q̄ nō solum repletio no-
cturna: siue ī cena nocet stomacho. imo oīs repletio cibi generat. n.
oppilatiōes febres: putredines: apostemata: & leprā: q̄a est cā in dige-
stionis: q̄ autē oīs repletio nociua est stomacho declarat Aui. xiii.
in trac. i. c. de rebus: quarū usu ledunt^r stomachus & intestina dicēs.

Ex reb⁹ magis inimicis stomacho est repletio: & pp illud nō auget corpus gulosi: qm̄ cibus eius nō digerit^r: q̄re nō crescit ex eo corpus. Ille autē q cibo abstinet dū tñ remanet aliqd appetitus eius auget^r: qm̄ stomachus eius bñ digerit cibū. Et sic ualde cauēdū est ne stomachus torqueat^r & multū grauet^r ex cibo: ita ut anhelitus angustietur: & pulsus uelocitet^r: & sñr repletio nauseatiua & fastidiū inducens: multū est euitāda: & spāl^r ex malis nutriētibus. Nā si fastidiū sit ex grossis nutriētibus: pueniūt iūcturaꝝ dolores & renū: & podagra & grossicies splenis & cpatis & regulariter egritudines flegmatice & melācolice. Et si fastidiū sit ex nutriētibus subtilibus pueniūt febres acute & maligne: & apostemata multū acuta: igit^r euitāda est repletio nauseatiua: nō igit^r tñ est comedendū: qn stomacho maneat aliq locus uacuu: nec ex toto d3 desideriu sopiri: sed retineri debēt aliq reliquie appetitus: & hoc spāl^r obseruādū est in hñtibus appetitū fortē. Sunt. n. aliqui quorū appetitus nāliter multū sopitus est: & isti forte debēt plus comedere q appetūt.

CIn hoc textu ponuntur aliqua præcepta quæ homo sane cupiēs uiuere necessario debet obseruare ante sumptio-

nem cibi. Quorū primum est q homo nō debet sumere cibum nisi nouerit stomachū suū esse purgatū a malis humorib⁹ quod fit per uomitū expellendo humores putridos & malos in eo existentes: qasi sumeretur cibus prædictis malis humoribus in stomacho remanentibus ex cōmixtione taliū humorū cū cibo: cibus sumptus corrumperetur. Secundū præceptū est: q homo nō debet sumere cibū de nouo nisi p̄sensserit cibum sumptū in stomacho suo fore dige-

Tu nūq̄ comedas stomachū nisi noueris añ.
Purgatū uacuūq; cibo quē sumpseris ante
Ex desiderio poteris cognoscere certo
Hęc tua sunt signa subtilis in ore dieta

stū & ab eo euacuatū: q̄a nihil est deterius in humano corpore q̄ i n /
tromittere cibū sup ali ū qui non est digestus: sed digeri incipit. Nā
supassumptus cibus prioris digestionē incohata īpedit. Et digestio
prioris añ cōplebit̄ q̄ trāsiens ad epar p uenas miseraicas ducet secū
cibū supassumptū indigestū: uñ crudi humores ī corpe multiplica
bunt̄. Vltorius ī textu ponunt̄ duo signa euacuatiōis stomachi a ci
bo p̄assumpto. Primū est desideriiū certū. i. uera fames. Et pro intel
lectu istius sciēdū ē q̄ duplex ē fames. s. uera & mēdosa. Verā Gaſ.
describit. ii. Amphorismorū ī cōmēto illius canonis ubi dicit. Indi
gentia nō op̄ laborare. dicēs. Certa fames est cū hō cibo indiget: uñ
īmensus sequat̄ appetitus. Sed mēdosa fames est cibi appetitus cor
pore nō indigēte. Et sic ut uera fames sit ex cōstriictione & corruga
tione uenarū officij stomachi p̄cedentibus a succione mēbroz inani
toz cibo indigentū. sic mēdosa fames solet ab his fieri q̄ stringūt
& rugāt orificiū stomachi mēbris cibo nō egentibus: ut ab actu fri
gidis stipicis aut acetosis. Et istius signi & secūdi p̄cepti p̄cedētis cō
memorat Auic. in. i. doctri. ii. ca. de eo qđ comedit̄ sic inquiēs. Opor
tet p̄terea ne aliqs comedat nisi post desideriiū: neq̄ in hoc tardet̄ cū
desideriiū ebulierit. i. forte fuerit nisi mēdosū fuerit. ut ebriorū desi
deriū: & hñtiū fastidiū: qm̄ tollerare famē stomachum putridis re
plet humorib⁹. Et postea eodē cap̄lo dicit: Et neq̄ ipse neq̄ oēs q̄ sa
nitatē hñe uolūt aliqd comedāt nisi desideriiū fuerit certū & stoma
chus & supiora ītestina a priō nutriente euacuata fuerint. Qđ. n. in
corpe exiſtit deterius ē si nutriēs supnutriēs qđ nō ē digestū mitteń.
Secūdū signū qđ significat sup certo desiderio siue certa fame ē sub
tilis dieta p̄cedēs. i. parua admīstratio cibi: qñ. n. illā sequit̄ fames si
gnificat̄ esse certa & v̄a. Sciēdū est insup q̄ in una & eadē reſectiōe
pessimū ē sī multos & diuersos cōiūgere cibos: ut carnes & pisces
uel pullos & porcū: & postea plōgare tēpus in comedendo: q̄a pri

mus cibus iā digeri incipit cū aduenit ultimus: & sic ptes cibi dissimiles fiūt in digerēdo: sic q̄ p̄assumptē prius digeste sunt q̄ postremo sumpte sue digestionis mediū attigerint: un̄ sit q̄ qdā corrūpūt alias. Et istud inuit Aui. in. i. doc. ii. c. de eo qd̄ comedit̄ dicēs. Et nihil qdē deterius est q̄ diuersa nutrimenta simul adiungere: & post hoc in comedēdo tps plōgare: cū. n. postremū nutriēs aduenit primū iā incēpit digeri: nutriētes ergo ptes ī digerēdo nō simulant̄. Sciēdū ē tñ q̄ plōgatio in comedēdo moderate facta fere una hora: grā bonę mastigatiōis & trāsglutitionis est laudabilis & plurimū cōferēs ad cōseruationē sanitatis: q̄a p̄fecta cibi mastigatio cū morosa trāglutitione siue ingluuie est ueluti media digestio: s̄ mala mastigatio uel digestionē cibi impedit uel uehemēter retardat: sed plōgatio in comedēdo cū interlocutionibus & pausis duabus uel tribus horis est plurimū nociua: & sequunt̄ ex ea nocumenta prænarrata.

CIn hoc textu tangunt̄ decē cibi siue alimēta melancoliā generatiua aut infirmis inimica. Quorū primū est comestio p̄ficor̄: de qb⁹ Gal. ii. ali. c. xix. dicit q̄ & horꝝ succus & qd̄ uelut caro facile corruptibilis est: & oīno qdē prauus: q̄re non op̄: sicut qdē est post aliud alimentū offerre: corrūpunt̄. n. supnatātia. Meminisse aut̄ op̄ huius qd̄ cōe in oibus: q̄cūq; caco-chima humida lubrica & facile subire potētia: pp̄ hoc op̄ ipsa comedere priora alijs: sic. n. ipsa celeriter subeūt: & illis uīā faciūt: ultimo aut̄ sumpta simul corrūpūt & alia. Et ita p̄ q̄ istud dictū d̄z intelligi de p̄ficis comestis post cibū aliū: q̄a ipsa sumpta ante cibum bona sunt stomacho uentrē lenientia atq; appetitū puocātia. Iuxta illud Auic. ii. cano. c. de p̄ficis: dicētis. Matura sunt bona stomacho:

& in eis est uirtus faciendi appetitū cibi. Et subdit Auic. Et oportet
qdē ut nō comedant post aliū cibū: qm̄ corrūpunt post eū: sed p̄ce/
dāt añ cibū. Sic Serapion i aggre. c. de eis: auctoritate Dioscoridis
ait: matura ex p̄ficis sunt bona stomacho & molliūt uētrē. Immatu
ra v̄o stringūt: & qñ desiccantur stringūt fortius: & decoctio siccoꝝ
qñ. s. bibīt p̄hibet fluxū humiditatū ad stomachū & uentrem: & qñ
trita sup locū puluerizant uñ fluit sanguis abscindēt cū. Et h̄ p̄ræ/
narrata habeāt iuiamētā: q̄a tñ humorē generāt putrefactibilē: no
citiua sunt infirmis: & maxime qñ indebite sumunt. Et sunt p̄fica
frigida in primo gradu & humida in secūdo. Secundū est pira siue
comestio piroꝝ. Et cā eius est: q̄a pira & generalr̄ oīs fructus recens
nō coctus replet sanguinē aquositate buliēte in corpe: & sic p̄parāt
sanguinē ad putrefactionē: & p̄ cōsequēs nocēt egris. Pira s̄l̄r ut di
cit Auic. ii. cano. c. de eis: a p̄prietate inducūt colicam: ipsa tñ inter
cēteros fructus multos impinguāt: p̄pterea porci ex ipsis piris im
pinguant plusq̄ ab aliqb̄ aliis fructibus. Et q̄a pira uētositatē gene
rant: & sic inducūt colicā. V̄sus h̄z q̄ pira & alii fructus uentositatē
faciētia cū carnatiuis. i. uentositatē expellētibus comedūt: uel possu
mus obuiare nocumēto ipsoꝝ supbibēdo uinū uetus odoriferū: &
meliora pira sunt q̄ magis odorifera sunt: & magis dulcedinē par
ticipātia: & ēt meliora sunt decocta q̄ cruda: & p̄nt decoq̄ cū aniso
feniculo & zuccaro. Tertiū est comestio pomoz: de q̄bus dicit Aui.
.ii. cano. c. i. q̄ assiduatio comestionis eoꝝ facit euenire dolorē ner
uoz. Et poma ēt malā h̄nt p̄prietatē in generādo uētositatē in secū
da digestiōe: q̄re nocēt egris: & ēt p̄p̄ similem cām illi q̄ dicta est de
piris. Et ista dicta de piris & pomis maxime intelligēda sūt de ipsis
crudis & nō de ipsis coctis. Et nedū isti fructus ab infirmis sunt ui
tādi: imo oēs fructus iplētes sāguinē aquositate ebuliēte: ut fructus
recētes: quoz succus in humano corpe ebullit sicut mustū: & succus

fructuū ebuliūt exterius in uase:& hoc pp calorē solis derelictū in
eis cū maturabant. Isti. n. fructus pp ebulitionē succi eorū pparant
sanguinē ad putrefactionē: licet pro hora q̄ sumunt iuuamētū pre/
stent humectationis. Et de hac cā Auic. febricitātibus p̄hibuit fru/
ctus maxime recētes in. iiii. trac. ii. c. vii. dicēs. Et oēs fructus nocent
febricitāti cū ebulitiōe sua & corruptiōe in stomacho. Quartū est
comestio lactis. Cuius cā est: q̄a lac de leui corrūpit: & in fumū aut
acetositatē cōuertit ī stomacho imūdo: sicut ut plurimū est stoma/
chus febricitātis febre putrida: & ergo febricitātibus febre putrida
nō cōcedit. Et si r̄ est malū hñtib⁹ dolorē capitis & siticulosus & plu/
ribus aliis: de q̄bus loq̄t Ipocras. v. pticula amphorismoꝝ: ampho/
rismo illo. Lac dare caput dolētibus malū &c. Verū est tñ q̄ in aliq̄
bus passionibus cōuenit sicut ī ptisi & ethica & aliq̄bus aliis put ē
dicit Ipocras amphorismo iā allegato: & ēt inferius aliqd dicet̄ ibi.
Lac ethicis sanū &c. Et l̄ lac in p̄dictis passionibus uitupet̄: In sa/
nis tñ laudabile est: & hoc si in stomacho & epate bñ digerat̄: tūc. n.
intestina lauat sua aquositate: & mūdificat butirositate sua: humo/
ribus uenenosis repugnat: mēbra humectat: caseitate sua uulnera pe/
ctoribus iuuat & pulmonis gutturis renū quoq̄ itestinoꝝ & uesice
morsurā acutoꝝ humoꝝ in intestinis mitigat: quia uisceribus inui/
scatur: & humoꝝ p̄hibet morsum. Præterea cōuenit lac corporibus
tēpatis: quoꝝ stomachus mūdus est a colericis & fleumaticis humo/
ribus. In his. n. lac bñ digestū multū dat nutrimentū: laudabilē san/
guinē generat carnē augmētāt: totū corpus laudabiliter humectat:
exteriora pulchra facit. ut refert ysaac in dietis ul̄ibus. Et ibi ēt au/
toritate Ruffi dicit q̄ lac bibētes ieiunos esse oportet & bibat̄ cali/
dum cū exeat ubera: neq̄ aliqd comedat̄ quousq̄ digerat̄: & labor
& nimius motus caueat̄. Non est tñ quiescendū oīno a deambula/
tione sed deambulandū est suauiter quousq̄ in stomachi fundum

descēdisse sentiat. In distēpatis vō corpibus lac nō cōuenit. In calidis. n. corpibus cito mutat in fumositatē & colerā. In frigidis vō in acetositatē & putredinē. In stomacho etiā imūdo lac nō cōuenit: qā in eo corrūpit. Circa electionē aut lactis sciēdū est q magis eligendū est lac mediocre in uia nutrimentī & nō subtilissimū sicut lac camelī aut ēt asininū neq; pinguisimū & grossissimū: sicut lac uaccarū & pecudū. Eligēdū est igit lac capre: nō. n. h3 tñ aquositatis sicut lac camelī qd nō est aptū ad nutriendū rōne nimie humiditatis: sed uētris subductiuū: nec h3 tñ pinguedinis & grossicieī seu caseitatis & unctuositatis sicut uaccarū & pecudū qd pp grossiciem & unctuositatē est uenarū oppilatiuū: uentositatū generatiuū: & difficilioris digestiōis quā sit necessariū in regimine sanitatis. Eligat igit lac capre nō nimis ppinq partui: nec nimis distātis a partu nō pinguatīs: nutrite ī bonis pascuis & ī tpe quo repiunt meliora pascua. Quintū est comestio casei & pōt itelligi de oī caseo maxime tñ de ueteri. Cuius rō est: qā caseus recēs est frigidus & humidus & grosse substantiæ & difficilis digestiōis & oppilatiuus & lapidis gnatiuus & nō multū cōpetit uia cibi ī regimine sanitatis: Et caseus uetus ē calidus & siccus pp sal. facit cibū digeri & difficulter digerit parū nutrit & male: ī stomacho nocet: & nimis desiccāt: & minus cōpetit q recens. Et si aliqs caseus est mediū inter nouū ueterē & uiscosum & fragibilē durū & mollē: & parū declinās ad aliquale dulcedinē: nō nimis salū: nō lachrymosus: cū icidit saporis delectabilis & boni odoris: cuius ī stomacho mora nō diuturna ex bono lacte cōuenienter factus sufficiēter unctuosus: talis utiq; caseus bonus est: & inter alios magis est diligēdus: & post cibū sumptus nō multa quātitate: multa vō quātitate stipatus in uia cibi uniuersaliter est malus: stomachū grauās & inobediens digestiōi: & oppilatiuus: & lapidis in renibus: & humorū grossorū in corpore & uentositatū generatiuus.

Solū igit̃ ille caseus est bonus quē dat auara manus. Sextū est caro
salsa. Caro. n. salsa siue sole siue fumo exsiccata cuiuscunq; generis
aut aīalis fuerint generat sanguinē grossū & melācolicū. & p cō /
sequēs nocet infirmis: nec est cōueniēs sanis. Et istud inuit Aui. ii. in
doc. ii. c. xy. in fine dicēs. Et exēplū spissi pauci nutrimēti mali chi
mi. i. mali humoris est caro solita. Septimū est caro ceruina; q̃ silr ē
sanguinē melācolicū generās. teste Rasi. in Almāfore. c. de aīalibus
siluestribus & domesticis. Octauū est caro leporina q̃ silr sanguinis
melācolici est generatiua. Dicit. n. Rasis de ea loco p̃alī. Ipsa. n. plus
aliis melācolie gnātiua est. Et de ista ēt dicit Isaac in dietis uniuers /
salibus q̃ nō cōuenit ī uia cibi: sed solū ī uia medicine. Et est sciēdū
q̃ ista caro leporina & silr ceruina cū puenerit ad antiqtatē simplr
sunt euitāde. si tñ aliquo mō cōueniant meliores sunt iste carnes cū
partui sunt p̃pinq̃: ut siccitas eorū obtēpet ab etate: & ēt sunt euitan
de: nisi sint pingues: nā ex ea pinguedine obtēpat̃ siccitas. Nonū est
caro caprina. Decimū est caro bouina: q̃a iste carnes ēt sunt carnes
melācolice. Nā Isaac in dietis uniuersalibus de eis dicit. Caro capri
na & bouina sunt pessima dura in digestiōe tarda: & digesta grossū
generāt sanguinē & melācolicū. Et Aui. ii. cano. de carne caprina di
cit. Caprina yō nō est bona multū: & eius humor fortasse est malus
ualde. Et sub istis ēt intellige carnē hircinā & uaccinā quæ peiores
sunt p̃dictis carnibus. s. caprinis: & bouinis. Nā de eis dicit Aui. ii.
can. c. de carne. Et caro uaccina & ceruorū hircorū siluestriū & ma
gnarū auiū facit euenire febres q̃rtanas. Et de carne uaccina adhuc
dicit q̃ caro uaccina plurimi nutrimēti est grossa melācolica gene
rās egritudines melācolicas. Et ulterius dicit q̃ caro uaccina gene
rat leprā. Et de carne hircina dicit q̃ est mala absolute. Quia iā tex
tus locutus est de carnibus uitādis: & maxie aīaliū q̃drupedū. Vidē
dum est ulterius de carnibus aīaliū q̃drupedū. Et q̃a circa electionē

carniū aīaliū q̄drupedū ꝑtrouersia uī iter auctores medicīnē. Q̄ uī
dā.n. dicūt carnes porcīnas eē meliores sicut Gal. & qdā alii. Alii vō
dicunt q̄ carnes edinas esse meliores: sicut Rasis Auic. & Auer. licet
Auer. y. colliget īponat Aui. q̄ dixerit carnes porcīnas eē meliores
qđ tñ nō dicit auctoritate ꝑpria: sed auctoritate christianoꝝ. alii vō
laudāt uitulinas ꝑꝛē aliis. Secūdū est q̄ electio & melioritas carniū
aīaliū q̄drupedū pōt multipliciter attēdi. Primo mō ex pte maioris
nutrimēti & irrefolubioris & carnib⁹ humanis filioris. Et isto mō
caro porcīna ceteris est melior. Primo ꝑꝑ maximā silitudinē quā
h3 cū carnib⁹ humanis: teste Gal. iiii. alimētoꝝ ubi dicit: porcīnē at
carnis similitudinē ad hoīes addiscere: est ex eo q̄ qdā comederunt
humanas carnes ut porcīnas nullā suspitionē hñtes ꝑꝑm gustū ipsa/
rū & odorē. Et Auic. ii. cano. c. de sanguine ait. Sanguis hoīs & san
guis porci sunt similes in omni re: ita ut qdā fuerūt q̄ uēdebāt car/
nē hoīs ac si esset caro porci: & occultatū fuerat illud usqꝫquo inuē
ti fuerūt in ea digiti hoīs. Et istud idē sentit satis Auerro. v. colliget
sc. de carne. Secūdo q̄a caro porcīna ualde nutritiua est. Nam dicit
Gal. iiii. alimētoꝝ. Omniū edibilioꝝ caro porcoꝝ ē maxime nutri/
tiua: & huius expiētīā euidentissimā hñt athlete. Et postea eodē libro
ait: porcoꝝ carne nullum aliud amplioris nutrimēti hēbis sumere.
Tertio q̄a generat alimētū stabile fortiter resistēs resolutioni. Et ista
fuit mens Galieni multis passibus ubi nō parū ꝑfert porcīnas car/
nes ceteris carnibus. s. in octauo de ingenio: ubi dicit. Ceteris carni
bus porcīna laudabilior est si porcus mōtana incoluerit: post porcū
edus. Et sīr ī qnto teraputice ubi dicit. Q̄ uadrupedū caro laudabi
lior est porcīna ī calore & humiditate tēpata. eiusqꝫ cibus plurimus
& sanguis ab ea generatus oī melior est sanguine. Et istud ueritatē
h3 de carne porcoꝝ nō antiquoꝝ: q̄a eoꝝ caro indigestibilis est: nec
iuuenū: siue lactentiū: q̄a caro eoꝝ humidissima est: sed etate medio

criū: puta unius anni uel duorū tā domesticorū quā siluestriū. Veri/
sīr tñ estimandū est q̄ porci siluestres sunt domesticis meliores: q̄
carnes porcorū domesticorū sunt plus debito uiscosiores. Et de car/
nib⁹ porci siluestris siue apri di. Aui. ii. can. c. de carne. Christiani vō
dixerūt: & q̄ eos imitant⁹ q̄ melior caro siluestris est caro porci silue/
stris. nā cū hoc est leuior carnib⁹ domestici porci: est fortis nutrime/
ti & plurimi: & est uelocis digestionis: & est melior q̄ esse pōt in hye/
me. Et ex isto ulterius sequit⁹ q̄ p̄dictē carnes porcine multū lauda/
biles sunt corporibus iuuenibus sanis & fortibus. laborātibus nō di/
spōsitis ad oppilatiōes: & his qui impinguari q̄rūt: q̄ talia corpora
indigent plurimo nutrimento & difficulter resolubili. Et ergo dicit
Ra. in Almā. c. de uirtute carniū. Caro vō grossa multū laborātibus
cōueniēs est: subtilis vō his qui prādictis sunt q̄rū conuenit. Et idē
uult Aui. in. i. c. de regimine eius qđ comedit⁹ dicēs. Exercitati prae/
terea & multi laboris magis sunt tollerātes nutriētia grossa: alio mō
pōt attēdi melioritas & electio carniū ex pte tēpate cōplexiōis earū:
facilis digestiōis & sanguinis ex ipsis generati tēpantiā. ut. s. illa ca/
ro dicat⁹ melior q̄ tēpate est cōplexionis. facilis digestionis sanguinē
generans tēpatū in caliditate & frigiditate subtilitate: & grossitate.
Et isto mō caro edina est melior & laudabilior ceteris. ut uult Ra/
sis Auic. & Auer. Nā dicit Rasis in Almā. c. de aīalibus siluestribus
& domesticis. Edina caro est tēpata nullā in se hñs malicię admix/
tionem q̄ l3 tēpatū generet sanguinē: laborātibus tñ nō cōgruit. cui
nulla alia caro p̄ferēda est. Nō est. n. adeo debilis ut ex ea uirtus mi/
nuat⁹: neq; eius nutrimentū adeo multū est & grossum ut ex eo pue/
niat repletio. & grossus generet⁹ sanguis. Sāguis quoq; q̄ ex ea gene/
ratur iter subtilē & grossum: ac iter calidū & frigidū existit. Et ista
caro nō cōuenit multū laborātibus. sed iuuenibus tēpatis exercitio
mediocri utētibus: q̄ ista caro generat sanguinē forti exercitio uel

labore facilliter resolubilem: licet nō exercitio mediocri. Et sicut quō
ad istā intētionē caro edina īter carnes domesticas. Ita caro capreoli
inter carnes siluestres ē melior. Et post istā carnē edinā plurimi me
dicoꝝ sicut Ra. & Auer. ponūt carnē arietinā. Et dicit Auer. v. colli
get. c. de carne: q̄ est hęc opinio maioris ptis medicoꝝ p̄ter gali qui
abominat̄ carnes arietū. Et uī sibi: q̄a caro uituloꝝ est melioris nu
trimēti quā arietina. Et forsan gali. hic attēdit melioritatē nutrīmēti
ex eo qđ est plurimū nutrīre: & nutrīmētū dare magis irresolubile:
qđ magis uī cōuenire carnib⁹ uitulinis quā arietinis: cū arietine ma
gis humide sint. Tercio mō pōt attendi melioritas & electio carniū
ex pte minoris uiscositatis & melioris odoris eaz. Et sic carnes uitu
line sūt meliores alijs carnibus. Et istud īnuīt Auer. v. collect. c. de car
ne dicēs. Et carnes uituloꝝ sunt bonę carnes: ideo q̄a nō hnt illā ui
scositatē frigiditatē & siccitatē quā hnt carnes bouinę ueteres: & car
nes eoꝝ sunt magis odorifere alijs carnibus: & q̄tū est in hoc melio
res sunt carnibus edinis: q̄a in carnibus edinis manifestat̄ qđā mu
scillago. i. uiscositas añq̄ coquant̄: sed carnes edinę sunt meliores ui
tulinis: q̄a meliores generāt humores. Et ex isto p̄z quō nō est tanta
cōtrouersia inter auctores medicinę sup electione carniū q̄ta prima
facie apparet. Notandū est insup q̄ carnes aīaliū siccę cōplexionis
meliores sunt circa partū q̄ distātes multū a partu: ergo edi & lactē
tes uituli meliores sunt hircis & bobus: q̄a siccitas primæ ætatis hu
miditate corrigiūt. Sed carnes aīaliū cōplexiōis humidę sunt melio
res distātes a partu. & circa partū deteriores: q̄a sua nimia humidi
tas p̄cessu ætatis exsiccat̄. s. iuuetutis corrigiūt aut tolliūt: & ab hu
miditate primæ ætatis crescit. Et iō iuuenes castrati arietes. s. unius
anni sunt meliores & minus uiscosi lactētibus agnis: & porci unius
āni uel duoꝝ meliores lactētib⁹ porcellis. Et ergo bñ dicit Aui. iii. c.
de regimine eius qđ comedit̄. Oportet aut̄ ut cibus supple sanitatis

cōseruatiuus sit tales quales sunt carnes:& pprie carnes edor& & uī-
tulor& lactentiū paruor& & agnor& aīaliū. Et ex istis oībus ꝓcludit̃ q̃
carneshircor& caprar& & arietū & boũ & porcor& ātiquor&:& spāl̃r
nō castrator& & porcelloz& lactētiū & agnor& lactētiū nō sunt multū
cōueniētes in regimine sanitatis:sed carnes uitulor& iuuenū & arie-
tū aīaliū & porcor& duor& annor& uel unius ēē castror& sufficiēter cō-
ueniētes sunt esui ī regimine sanitatis. Et est diligēter notādū q̃ car-
nes declinātes ad siccitatē debēt elixari: & declinātes ad humiditatē
debēt assari:ut ear& humiditas tēpet̃:& iō carnes cuniculor& & lepo-
rū ceruor& uitulor& & capriolor& debent elixari:& carnes porcelloz&
& castrator& arietū assari:elixatio.n.obtēpat siccitatē. Et ex hoc pa-
tet q̃ in tpibus & cōplexionibus humidis magis cōpetūt carnes de-
clinātes ad siccitatē ut assent̃. In tpibus siccis & cōplexione & etate
siccis magis cōpetunt carnes declinantes ad humiditatem.

Oua recentia:uīna rubentia:pinguia iura.
Cum similia pura naturę sunt ualitura.

¶ In hoc textu po-
nunt̃ tria alimēta q̃
in modica quātitate
multum nutriunt̃.

Quor& primū ē oua recētia:qa sūt de his q̃ in modica q̃titate mul-
tū nutriūt:ut inuit Auic.ii.can.c.de ouis. Et idē uult.iiii.in.c.i.ubi
dicit:nutriēs vō paruę q̃tītatis:& multi nutrimēti sunt oua & gal-
lor& testiculi. Et illud idē in multis aliis locis repetit. Circa electionē
ouor& sciēdū ē oua q̃ gallinar& & pdicū & faseanor& iuuenū & pin-
guiū sūt bona in sanitatis regimine:& aliis ouis simpl̃r meliora:uñ
oua paruula lōga sūt bona.uñ filia p̃s b̃ri iubet pro lege teneri. Q̃ d̃
bona sint oua cādida lōga noua.amplius oua tremula.i.p decoctio-
nē aliq̃liter inspissata:ut in manu tenētis in cortice suo uideant̃ tre-
mere:sunt meliora duris & sorbilibus:& sunt multi nutrimēti:& fa-
cilis & bonę digestiōis:& generāt sanguinē maxime cordi ꝓportio-

nabile, uñ cōualefcētibus senibus & debilibus maxime cōueniūt: & maxime uitella. uñ Auic. in trac. de uirib⁹ cordis uult q³ uitella ouoꝝ aīaliū bonę carnis sicut gallinaꝝ pdicū & fāseanoꝝ: licet nō sint medicina cordi: multū tñ cor cōfortāt. Et postea subdit q³ cito in sanguinē cōuertunt^r: & post cōuersionē paucā hñt supfluitatē: & generāt sanguinē subtilē & claz³: & ergo maxime cōfortāt cor generādo sanguinē ei pportionabile. Et ulterius dicit q³ multū ualēt in dissolutione substātię spūs & diminutiōe sanguinis cordis. Sorbilia ō oua facilis sunt digestiōis: & leniūt pulmonē: & pectus: uentrē lubricant: & minus nutriūt quā tremula. Dura ō oua p decoctionē facta ad digerēdū sūt difficilia: & nutrimētū exhibēt grossum: & tarde a stomacho descēdēs: & tarde penetratiuū. Notādū ē insup q³ ex diuersitate pparationis: ouoꝝ esse acqrit⁹ in eis bonitas uel malicia: aut. n. sunt assata: aut elixa: aut frixa: aut in iure sunt cocta. Assata elixis grossiora sūt: & ad digerēdū duriora: q³ a focus substātiālē eoꝝ humiditatē desiccāt: Et fiūt duob⁹ modis: aut. n. cū corticib⁹ iter calidos cineres ponunt^r: aut in testis frāgunť. In testis fracta peiora sūt aliis. Illa autē q³ cū corticib⁹ iter calidos cineres ponunt^r duobus fiūt modis: aut iter cineres ponūt^r tota: aut sup carbōes p̄tim discoopta: quę i cinerib⁹ ponunt^r tota sūt peiora: q³ cū calor foci circūeat: fumositates retinet: discoopta sup carbones posita fumositatē emittūt: & mūda fiūt. Elixā i aq̄ meliora sūt q̄ assata: q³ aq̄ humiditas calori foci i humiditate desiccāda repugnat. Et fiūt duob⁹ modis: aut. n. cū corticib⁹ elixant^r: aut infra aquā frāgunť. Cū corticibus peiora sūt alijs: q³ cortices phibēt dissolutionē fumositatū & grossiciei. In aq̄ fracta calor aq̄ tēpate penetrat: & grossiciē suā subtiliat: & aufert si bi grauitatē sui odoris. uñ hmōi laudabiliora sūt ceteris oib⁹. frixa ceteris peiora sūt: q³ pessimos generāt humores: & sūt in stomacho morātia fumositatē & corruptionē inducētia: & fastidiū faciētia. In

iure cocta iter affata: & in aq̃ fracta sūt mediocria. Et ista colligunt̃
ex Isaac in dietis uilibus. Sciendū est ēt q̃ ouū diuersificat̃ s̃m eius
partes cōponētes. Nā uitellū in caliditate tēpatū existit: albumē vō
frigidū est & uiscosū dure digerit̃: & sanguis ēt ex eo generatus nō
est bonus. ut hī ex Rasī. iii. Almā. c. de uirtutibus ouoꝝ. Et sicut oua
p̃dicta. s. gallinaꝝ p̃dicū & fasanor̃ sūt cōuenientia ī regimine sa
nitatis: ita oua anatū: anserū: struccionū: & similiū uolatilū minus
cōuenientia sūt ī regimine sanitatis: uel simplr̃ cuitāda. Secūdū est
uinū rubeū. Pro quo sciendū est q̃ uina diuersificañ ī colore. Nā q̃/
dā sunt alba: q̃dā rubea clara: q̃dā citrina: & q̃dā nigra. Vina. n. alba
debiliora sunt ceteris: minus calida & minus nutritiua. ueꝝ sūt mī/
nus ledētia caput & magis urinæ puocatiua & apitiua. Quod sūt
debiliora ceteris. p3: q̃a s̃m Gal. sup. i. can. iii. parte regiminis acu/
toꝝ. DeBILE uinū est qd̃ minus calefacit & minus replet caput: cum
ergo uina alba minus calefaciunt & minus replent caput ceteris: ut
patebit debiliora erūt ceteris. Quod at̃ uina alba sūt ceteris minus
calida: p3 p Gal. in cō. illius can. iii. parti. regiminis acutoꝝ: de uino
etenī albo dicentē. Nō est possibile alicui ex uinis albis ut calefaciat
calefactiōe uehementi. Et postea subdit. Vinū aut̃ albū est minoris
calefactiōis oībus uinis. Et istud est ueꝝ cōparādo uina eiusdē terri
torii adinuicē: & nō aliter: qm̃ uina rubea & ruffa gallicana nō sunt
ita fortia: nec ita calida: sicut sunt multa uina alba quæ repiunt̃ in
alijs territoriis. Debet igit̃ fieri cōparatio inter uina eiusdē mane/
rici & territorii. Quod aut̃ sint ceteris minus nutritiua p3 p Gal. in
cō. illius amphorismi secūde particule amphorismoꝝ: facile est re/
pleri potu q̃ cibo dicentē. Vinū. n. aquosum subtile atq̃ albū usua/
liter aq̃ est uicinū & ill. us uirtuti uicinat̃ adnutriendū: uñ urina p/
uocat̃: nec corpus inde nutrit̃. Et sifr̃ ī cō. illius amphorismi eiūdē
particule. Eoꝝ q̃ nutriunt̃ dicit Gal. uinū aquosum nimis dat cor /

pori nutrimentū: cuius liquor est sicut aq̄ subtilissima & color albus. qđ aut nimis ledūt caput p̄ Auic. in. i. doc. ii. c. de regimine aq̄ & uini dicētis. Vinū v̄o albū & subtile calefactis est melius: nō. n. capitis efficit dolorē: sed fortasse humectabit: & capitis dolorē alleviabit. Et idē etiā uult Gal. in cō. illius cano. iii. p̄ticule regiminis acutorū. Potus aut dulcis: rō aut q̄re minus ledūt caput ē: q̄a minus fumosa & uaporosa sunt ceteris: qđ aut magis sunt urīnē puocatiua & ap̄tīua: p̄3 p̄ Ipo. in cano. illo. iii. partī. regiminis acutorū de uino etenī albo dicētē. Sed trāsitus eius. s. uini albi ī uesicā ē faciliōr q̄ cuiuslibet alterius potus: cū quo ēt uim ap̄tīuā h̄re dinoscit̄. Et ex hoc textu sequit̄ qđ ista uina alba subtilia plus cōueniūt q̄ alia uina calefactis: siue a nā sicut colericis & sanguineis nālibus siue ab accidēte: sicut calefactis ex ira uel mora in sole. Et s̄l̄r magis cōueniūt studētibus: qui debēt uti uino nō turbāte cerebrū: & s̄l̄r cōueniūt h̄ntib⁹ cerebrū debile: siue nāl̄r siue accidētaīr: q̄a h̄ntes cerebrū debile ex forti uino facilīr inebriant̄. ut habet Auic. in. i. loco p̄alle. Et ergo si uti uelint uinis fortibus necesse est ea fortiter limphare. Et s̄l̄r cōueniūt h̄ntibus epar calidū & stomachū calidū & habitātibus in regione calida: q̄a calida uina in istis facerēt estuationē. Vina v̄o rubea clara sicut beluacēsia calidiora sūt ceteris. ut uult Gal. cō. illius cano. sup Alman. De uino etiā albo. ubi dicit. Verūt̄n cuius calefactio ex uinis ē uehemēs: eius color est rubeus clarus. Et ista uina ēt nutritibilia sunt ceteris: ut habet Gal. in cō. illius amphorisī p̄all̄. Facile est repleri. ubi dicit. grossum v̄o & rubeū uinū nutritibilius ē ceteris: implens corpora cito obnoxia inanitioni. Et circa istud est intelligendū qđ uina rubea dicunt̄ nutritibilia eo qđ plus cor̄ ī substatia mēbroz cōuertit̄. Vina t̄n nigra p̄nt dici nutritibilia ceteris q̄a cōstantius dāt nutrimentū: & tardius a mēbris resolubile. Et isto mō dicit Gal. in cō. illius amphorisī p̄alle. Eoz qui nutriunt̄ qđ ui

na grossa & rubea nutritibilia sunt quā aquosa minus tñ quā nigra. Et isto mō ēt intelligit' dictū Isaac in dietis particularibus ubi uult q' uinū nigrū plus nutrit q' rubeū. Et ista uina rubea magis ledūt caput quā alba & minus urīnē sunt puocatiua. & hinc est q' ista uina q' fortia sunt hñtib' debile cerebrū nō cōueniūt: ut dictū ē: sed bñ cōueniūt hñtib' forte cerebrū: cū forte cerebrū uapores eleuatos ad ipm nō suscipit. ut dicit Auic. in. i. cap. palle. & circa istud est sciendū q' ingeniū hoīs fortis cerebri magis clarificat' & acuit' si bibat uinū bonū quā si nō biberet. ut uult Aui. in. c. i. palle. & rō est: q' ex bono uino plusq' ex quocūq' alio potu generant' & multiplicant' spūs subtiles clari & puri. & inde est qd' theologi cōtēplari soliti circa altissima bona uina diligūt: & p'm Aui. ibi. Ista uina ualēo hoīb' frigide cōplexiōis & fleugmaticis. Talia nāq' uina corrigūt lapsū frigiditatis cōplexiōis & apiūt oppilatiōes euenire solitas frigidis fleugmaticis: & digerunt fleugmata coopantia ad cōuersionē eorū in sanguinē: & digerunt' facili'r: & cito penetrāt & p'bēt alimentū mūdū & spūs plurimos. Vina v'o citrina minoris calefactionis sunt q' rubea clara. ut uult Gal. i. cō. illius cano. palle. de uino etenī albo. maioris tñ calefactiōis sunt q' alba. & ergo magis sunt caput ledentia q' alba. ut uult Gal. in cō. illius cano. palle. Potus aut' dulcis: Et ista uina etiā minus nutritiua sunt q' rubea. magis tñ q' alba. Et apud quosdā ista uina etiā uocant' alba. Et hinc est q' aliq' dicunt q' uina alba cito calefaciūt multū. Vina v'o nigra sunt minoris calefactionis q' citrina. & ergo ēt minus ledūt caput q' citrina. Sed q' tardioris descēsus sunt in uentrē: & minus urīnē puocatiua q' alba. magis ledūt caput q' alba. ut h' Gal. in cō. illius ca. palle. Potus at' dulcis. Et sunt ista uina etiā plus nutritiua q' alba. & citrina minus tñ q' rubea. ut p'dictū est. Tertiū est sorbilia facta ex iuribus carniū. & maxime ex brodio pullog. Talia. n. brodia naturē humanē sunt amica

ex quo facillime in sanguinē sunt mutabilia:& bonū sanguinē generāt.& maxime dū sūt ex simila.i.ex subtilissima parte farine:qa simila & maxime tritici multū nutritiua est:& bonum nutrimentū affert.ut hñi pōt ex Ra.in Almā.Et ista tria ponit Auic.ii.in doc.ii. sum.in.c.xy.in fine.ubi dicit. Exēplū subtilis multi nutrimēti boni chimi.i.humoris est ouorū uitelli & uinū & aq̃ carnis. Et ex isto cōcludit̃ q̃ ista tria sunt de genere naturā humanā maxie cōfortatiua.

¶ In hoc textu tā

gunt̃ duodecim res
corpus humanū nu
trientes ac impingua
tes: quas prima est
triticiū.i.panis ex tri

Nutrit & ipinguat triticū: lac. caseus infans
Testiculi: porcina caro cerebella: medulle
Dulcia uina: cibus gustus iocūdior: oua
Sorbilia: maturę ficus: uueq; recentes.

tico. de quo dicit Aui.ii.can.c. de pane. q̃ ipinguat uelociter & maxime de frumēto nouo. Ra. vō in Almā. de tritico dicit. Triticiū tēperamēto uicinū est: l3 caliditati parū attineat. Quod autē pōderosius & solidius inuenit̃ maioris est nutrimenti. Oibus quoq; hoibus aliis granis pficiēs magis p̃priū inuenit̃. Sāguis ē ex eo generatus omni sanguine q̃ ex aliis generat̃ granis tēpatior est. Et sequenti.c. dicit. Panis q̃ ex tritico fit pluribus hominū cōuenientior est. Circa electionē at̃ tritici sciēdū est. q̃ electio eius pōt sumi uno mō ex pte substātię ipsius. alio mō ex pte p̃parationis eius. Electionē at̃ eius ex pte substātię ipsius ponit Aui.ii.cano.c. de frumēto dicēs. Melius ē istud qđ est mediū inter duriciē & raritatē. magnū. pingue. recēs. i. nō nimis antiquū. planū. qđ est inter rubedinē & albedinē. frumētū vō nigrū mali est nutrimēti. Rasis vō sup addit pōderositatē eius sup electiōe eius. Circa electionē vō eius ex parte p̃parationis eius: sciendū est q̃ oīa q̃ sunt ex farina tritici trixa tarde a stomacho deſcēdūt. generāt grossos humores. opilat̃ uias epatis: augmētāt sple

nē:& generāt calculū multū nutriūt si digerant. Triticū vō elixū ē
cibus grauis & indigestibilis. sed si digerat: fortiter nutrit & robo-
rat uirtutē. Sed triticū sub forma panis bñ fermētati & affati in cli-
bano moderato igne est electus cibus. Et oīa ista colligunt ex Gal. i.
ali. Secūda res est lac: Et pōt illud intelligi de lacte ebutirato quod
apud medicos adohohe dī:& apud cōes balbuca: balbuca. n. recēs si
comedať cū pane recenti: siue calido & iposito maxime impinguat:
pōt ēt intelligi de lacte caprino qđ ēt multū nutrit de quo prius la-
tius dictū est ibi: pfica poma pira: tertia res est caseus infans: siue re-
cens: de quo dicit Aui. ii. can. c. de caseo: qđ est nutritiuus & impin-
guatiuus. Et l3 caseus recēs nutriat & impinguet. in regimine tñ fa-
nitatis nō cōuenit: qā sequunt ex eo nocumēta prius dicta ibi: pfica
poma pira. Quarta res testiculi:& illud maxime intelligēdū est de
testiculis galloꝝ impinguatoꝝ: de qbus Auic. ii. cano. c. de testiculo
dicit: qđ sunt ualde boni nutrimenti & pulchri:& .iiii. in. c. i. c. i. de eis
dicit qđ in modica q̄titate multū nutriūt. Et pōt istud ēt intelligi de
testiculis porcoꝝ multū pinguiū nōdū coeūtiū: sicut porcoꝝ caro:
quæ alioꝝ aīaliū q̄drupedū melior existit:& hoc quo ad hoc qđ est
nutrimentū p̄bere maius irresolubilius corpori humano silius: sic ēt
& porcoꝝ testiculi respectu testiculoꝝ alioꝝ aīaliū q̄drupedū:& est
hoc diligēter notādū qđ testiculi aīaliū p̄uectoꝝ i qbus est iā fermē-
tatū semē & generatū nō sunt boni nutrimenti: sed testiculi aīaliū iu-
uenū adhuc nō coire potētiū qbus adhuc nō est sperma fermētātū:
sunt satis laudabilis nutrimenti si bñ digerant:& de istis ēt intelligit
dictū prius. Quinta est cāro porcina: de cuius electione & effectu
satis ample dictū est prius. ibi pfica: poma: pira. Sexta est comestio
cerebroꝝ: pro quo sciēdū est qđ cerebrū est stomacho malū nausea-
tiuū deiectiuū appetitus:& grossi humoris gnātiuū: uerū est tñ qđ si
bñ digerat alimētū dat corpori notabile: sed nullo mō comedi de/

bet post alios cibos: bonū aut est q̄ cū origano uel calamēto uel cū
aliquibus obtēpantibus eius uiscositatē & frigiditatē ī q̄bus fit uirtus
incisua & calefactiua pareť: Et cauēdū est qđ si comedat qđ primi
tus affet sup carbones: & est aduertēdū qđ nō cōfert illis qbus frigi
de solēt aduenire egritudines: sed bñ hñtibus cōplexionē calidā: ut
uult Rasis in Almā. & de uirtutib⁹ mēbroꝝ aīaliū. Et breuiter parē
cōuenit ī regimine sanitatis: sed aliqn bñ cōuenit uia medicīnē. sicut
cerebrū capreoloz cōueniēs est cōtra uenena: & cōtra morsum ue
nenosoz: & cerebrū leporis cōtra tremorē: & s̄m quosdā. cerebrum
pulloꝝ & caponū ad memoriā & subtiliationē ingenii cōferūt. Cir
ca electionē tñ cerebroꝝ sciēdū est q̄ meliora eoꝝ sunt cerebra uo
latiliū. & pprie montanoꝝ: & ex cerebris q̄drupedū cerebrū arietis
deinde uituli. ut uult Aui. ii. cano. c. de cerebro. Septima est medullē
quæ multi sunt nutrimenti si bñ digerant. put dicit Aui. ii. cano. c.
de medulla. & ē facile in sanguinē cōuertit. hoc tñ malū faciūt q̄
deiciūt appetitū atq; nausēā inducūt. Et ergo Aui. docet eas come
dere cū pipib⁹. Et ē aliq eas pparāt cū citoniis & pastillis: ut faciūt
lecardi. Et pro electiōe earū dicit Aui. q̄ cōueniētior est medulla ui
tuloꝝ & cerui. deinde thauri: & postea capraz. deinde ouīū. Et s̄m
aliquos medullē thauoroꝝ iuuenū & pinguiū multū cōueniētes sūt.
Octaua est dulcia uina de qbus posterius diceť ibi: sunt nutritiua.
Nona est cibus gustu iocūdior: qa talis maxime nutrit: Iuxta illud
Ipoc. ii. pte amphorismoꝝ dicētis. Parū deterior cibus & potus de
lectabilior qđē meliorib⁹ magis delectabilis est appetēdus. Et Gal.
in cō. illius ait. Omnis. n. cibus sapidus in quo qsq̄ delectat cū acci
pit a stomacho cōplexus retinet: & cū magna delectatione digerit
plus q̄ qlibet alius q̄ fit abominabilis: fugit uñ uomitus fastidiū in
flatio rugitus generās. Et hinc est q̄ aliq melius ualēt cū malo cibo
q̄ cū bono: qa maiorē delectationē hñt in malo. Decima est oua for

bilia q̄ in modica q̄titate ēt multū nutriunt. de q̄bus ēt dictū est su-
pra ibi. Oua recētia. Vndecima est ficus maturę q̄ pp suā dulcedinē
multū nutriūt & īpinguāt. Circa istud sciendū est q̄ l3 nutrīmētū
sic nō existat ī robore nutrīmēti carnis: & granorū. est tñ uehemētio-
ris roboris q̄ nutrīmētū omniū fructuū: ut uult Aui. ii. ca. c. de ficu-
bus. Et ibidē ēt dicit q̄ ficus est nutritibilior ceteris fructibus. Et idē
uult Aui. in. i. c. de regimine eius qđ comedit̄ dicens q̄ inter fructus
fructus magis nutritiui & filiores & p̄pinq̄ores carnib⁹ in nutriēdo
sunt ficus & uuę ualde maturę & dactili. Circa electionē v̄o earum
sciēdū est q̄ s̄m Aui. ii. can. c. i. de ficub⁹. Melior est alba q̄a lenior.
deinde rubea siue citrina. & deinde nigra. Et q̄ uehemēter matura ē
melior ē & p̄xima ad hoc ut noceat. Itē humide & recētes ficus ma-
gis & uelocius nutritiue sunt q̄ sicce & citius trāseunt de stomacho
ad epar: & magis humectant epar & magis lenificāt q̄ sicce: sicce v̄o
sunt minus inflatiue & magis stomacho cōuenientes q̄ humide de
siccis dicit Aui. loco p̄all. Sicca qđē in suis opationibus est laudabi-
lis. uerū sanguis ex ea generatus nō est bonus: & pp hoc facit pedicu-
los: uerū si sit cū nuce tūc eius chimus. i. humor sit bonus: & post nu-
cem cū amigdala. Et postea dicit q̄ administratio sicce cū ieiunium
adest. est mirabilis iuuamēti in apiendo uias cibi. & p̄prie cū nuce
& amigdala. cū tñ ei⁹ nutrīmētū cū nuce sit plus quā cū amigdala.
Et cōueniunt utreq; ficus in hoc q̄ in ipsis est inflatio & lenificatio
& expulsio supfluitatū ad cutē & puocatio sudoris & remotio aspi-
tatis gutturis: & mūdificatio & lenitio pectoris pulmonis & canne
eius aptio oppilationū epatis renū & splenis. Duodecima res ē uua
recēs. i. uua dulcis & bñ matura. Pro quo sciēdum est q̄ uua est tri-
plex. Nā qđā est imatura & acerba: & sit ex ea agresta. & ista strin-
git uentrē & colerā rubeā repremit atq; sanguinē. & multū ualet in
fluxu uentris colerica: alia est matura uiridis & recens: ex q̄ sit uinū.

Et ista spālīr qñ est alba: & sine nucleis & cortice uentrē laxat: & cēteris fructib⁹ plurimi & melioris nutritiōis existit sicut & ficus: minoris tñ nutritiōis ē q̃ ficus. ut h3 Auic. ii. can. c. de uua. Verū ē tñ q̃ uentositate generat & inflatiōes uentris dolorē. Et si remanserit per duos dies uel tres post collectionē suspensa donec cortex derumescat melius nutrit & minus laxat: nec tñ inflat. Et hñtes stōachū plēnū cibo & imūdū malis humoribus nullo mō comedāt uuas & specialiter recētes: & sine arillis: uelociter. n. in stomacho imūdo corrūpūt: & in stomacho pleno cibis: q̃a nimis cito digerunt: & nō poterunt exire de stomacho post eaz digestiōē pp cibū nōdū digestū: q̃re tunc in stomacho corrumpūt: & aliū cibū corrūpūt. Et similiter ē intelligendū est de aliis fructibus laxatiuis: & si aliquis uelit sumere uuā uiridē & recentē bonū est q̃ primitus infundat in aqua feruenti p horā. & deinde ponat in aquā frigidā: & post sumatur. Ra. ṽo in Almā. de uua recenti: & spālīter dulci. dicit q̃ cito corpus impinguat: & augmētat erectiōē uirgē. & ulterius dicit q̃ illa uua quæ est subtilioris corij. i. corticis citius descēdit a stomacho: illa ṽo quæ grossioris tardius. Alia est uua sicca: quæ passula uocat: & ista licet ponat & numerat iter equalia: parū tñ caliditati attinet: & bñ nutrit p̃n Ra. lo. p̃all. & confortat stomachū & epar p̃m Auic. loco p̃all. & opilationes remouet. Et dī q̃ epar impinguat ex eis: & maxime si mudent ab arillis. Et sic tex. p̃dictus pōt intelligi de uua matura recenti: & de uua sicca quæ passula dicitur.

C In hoc textu ponunt q̃ttuor genera lia qbus uina p̃bāt. Primū est odor: uinum. n. boni odoris

Vina probant odore: sapore: nitore: colore: Si bona uina cupis: hæc qnq̃ p̃bant in illis Fortia: formosa: fragrantia: frigida: frigida.

sive redolens multiplicatiuū est spirituū subtilium. Et p̃m Cōstā. y.

theoricę bñ nutrit: & bonũ sanguinẽ generat: uinũ vò fetidũ abomi-
 nabile est nature humanę spũs grossos melancolicos generas: & s̃m
 Cõstã.v.theoricę malũ sanguinẽ & capitis dolorẽ ex malo fumo ca-
 put ascendere generat. Gal. vò.iii.regiminis acutorę cõ i.loquens de
 diuersitate uinorę ex odore dicit q̃ ex uino boni odoris est melioris
 chimi.i.humoris.& s̃m illud est multitudo quę implet ex eo caput:
 q̃ est: quia est subtilius & calidius. Quod aut ex eis est mali odoris
 s̃m maliciã chimi generati ab eo erit paucitas lesionis eius i capite:
 qđ est: q̃a est frigidius & grossius: Illud aut cui penitus nõ est odor
 nõ facit oĩno aliqd accidere in capite: quia est uehemẽter grossum.
 Secundũ est sapor. sicut n.cibus sapidior melius nutrit: & melius a
 stomacho amplectit̃. ut dictũ est in snia p̃cedenti: ita & uinũ. Circa
 istud tñ sciẽdũ est q̃ uina in sapore diuersificant̃: qđã.n.sũt dulcia:
 aliis nutritibilia grossum sanguinẽ faciẽtia: & uentrẽ humectantia
 ad digerẽdũ dura & sitim gnãtiua. Alia sunt põtica siue stiptica sto-
 machũ cõfortantia: uentrẽ cõstipãtia: pectori & suę prinentię. s. pul-
 moni & cãne eius nociua: intestinis cõgrua: ad digerẽdũ dura: alia
 sunt acerbã q̃ sũt diuterica. i. urĩę puocatiua: grossos humores nõ
 generãtia: sed dissoluentia: alia amara minus calida. ut h; Cõstã.v.
 theoricę. Tertiũ est nitor siue resplendẽtia q̃ indicat sup subti'itate
 uini: & sic ex cõsequenti sup subtilitate spiritũ ex ipso generatorę.
 Quartũ est color. Ex pte.n.coloris uina diuersificant̃ in nutritiõẽ.
 Vina.n.rubicũdiora ceteris paribus magis nutritibilia sunt albis: &
 ideo plus cõueniũt macris quã alba. alba tñ plus cõueniũt pingui-
 bus. Et de ista diuersitate uini: ex colore dictũ est prius ibi. Oua re-
 centia. Deinde i textu ponunt̃ qnq̃ spãlia qbus pbat̃ bonitas uini.
 Primũ tangit̃ cũ d̃r. Fortia. Fortitudo.n.uini cognoscit̃ ex effectu.
 Vinũ.n.forte est qđ calefacit corpus uehementer replens caput s̃m
 Gal.cõ.i.iii.pti.regiminis acutorę. Istud.n.uinũ maxime spiritũ e

multiplicatiuū & multū nutritiuū. Caueāt tñ ab illo nisi sit limpha-
tū q sūt debilis cerebri: q̄a magna effumatio ab ipso ad cerebrū ip-
sum pueniret: & ipm lederet. Secūdū tāgīt cū dī formosa. Vinū. n.
formosū: siue pulchrū: q̄a cū maiori appetitu sumit̄ melius digerit̄
& melius nutrit. Tertiū tāgīt cū dī fragrātia. Vinū. n. fragrans siue
bñ redolēs maxie cōfortatiuū est: & spiritūū subtiliū generatiuū.
ut dictū ē. Quartū tāgīt cū dī frigida. Nā uinū d3 eē frigidū quo
ad tactū. nō at̄ quo ad effectū. Vinū. n. calefactū cū sit rarius & sub-
tilius citius inebriat: neruos debilitat. & caput ledit nisi in modica
q̄titate sūptū fuerit. Quintū tāgīt cū dī frisca. Vinū. n. bonū d3 eē
friscū: siue leue. qđ spumādo sonū facit & h3 spumā tenuē de facili
labilē: & in medio existēte: siue qñ ī eo mouent̄ athomi. Vinū. n. nō
istius dispōnis pēdulū dici d3: & maxime si nō sonat uel corpora
athomalia nō hēat: uel d3 dici debile uel limphatū si spumā hēat cū
magnis ampullis: uel ad latus cipi spuma diu maneat.

Sunt nutritiua plus dulcia candida uina.

¶ In hoc textu po-
nit̄ unū documētū
de uinis. Et est q̄ ui-

na cādida & dulcia ceteris paribus uel nutriūt reliqs uinis. Et istud
uoluit Cōstā. loco pāl. & idē uult Aui. in. i. c. de regimine aq̄ & uini
ubi dicit. Vinū quoq̄ grossum qđ est dulce. est melius illi q̄ uult esse
pinguis. Et rō est q̄a uina dulcia uehemēter a mēbris attrahunt̄ pp̄
eor̄ dulcedinē: cui nā cōgaudet. nā dicit Aui. ii. can. trac. i. c. iii. opa-
tiones aut̄ dulcis sunt digestio & lenificatio & multiplicatio nutri-
mētis: & nā diligit ipm. & uirtus attractiua attrahit ipm. Et licet iste
textus uerificet̄ de omni uino dulci: eligibile est tñ uinum moderate
dulcedinis. & nō dulce in summo: sicut uinū qđ uulgo muscadellū
siue muscadetū dī: q̄a tale corrūpit sanguinē. Cuius rō est: q̄a natura
rapit auide tale uinū a stomacho ad epar prius q̄ digerat̄ qđ ī eo est

utile chilificationi & añq̃ maturet̃ eius supfluitas: pp̃ delectationem
eius: maximā in cōnaturalitate dulciū:& sic replet sanguinē aquosi
tate indigesta: ex q̃ reddit̃ aptus ebullitioni & putrefactioni. Et istud
etiā intelligendum est de aliis cibis dulcibus in summo: Pro maiori
noticia sciēdum est q̃ ex usu uini dulcis aliorū nutrientiū dulcium
tria timent̃ nocumenta:& maxime his q̃ ad ea p̃ni sunt. Primū est
fastidiū p̃pterea q̃ dulcia suis caliditate. & humiditate leniūt & ap/
planāt orificiū stomachi inducētia illic dispositionē p̃riā inanitioni
& corrugationi q̃ sunt cā famis. Secundū est uelocitas inflāmatio/
nis eorū:& cōuersionis in colerā. nā res dulces cōuenientissime sunt
in gnātione colere. Et pp̃ hoc mel plus oībus rebus generat colerā:
qm̃ ip̃m est dulcius oībus rebus:& post ip̃m uinū dulce: ut h3 Gal.
in cō. illius can. iii. parti. regiminis acutorū. Mentē leuius p̃cutit. Et
hinc est q̃ inducit sitim: nec cōuenit febricitātibus: nec ēt colericis.
ut ibidē dicit Gal. Tertiū est opilatio epatis & splenis: q̃a dulcia tra/
hunt̃ ab eis cum fece pp̃ magnā delectationē quā h3 eis:& maxime
epar añq̃ digerat̃: q̃re illic leuiter inducunt opilatiōes: coopante ad
hoc substantia grossa: in qua fundat̃ sapor dulcis p̃m Aui. ii. cano.
trac. i. c. iii. Et hinc est q̃ uinum dulce minus est urīnē puocatiuū q̃
alia uina. Et q̃ ista tria nocumenta summe ualent acetosa: q̃a appeti/
tum sua acetositate puocāt:& sua frigiditate inflāmationē p̃hibēt:
& subtilitate suę substātię opilatiōes apiunt. Notādū insup q̃ licet
uina dulcia & alia nutriētia dulcia opilent epar & splenē: deopilat̃
tñ ip̃m pulmonē. Et ratio q̃re nō opilat̃ pulmonē sicut epar & sple/
nē est: q̃a a dulcibus in trāitu suo p̃ meri nil nisi subtile ad ip̃m re/
sudat:& sanguis genitus ex rebus dulcib⁹ ad pulmonē uenit iā pu/
rificatus i epate prius:& corde subtiliatus. Et istud uult Gal. in cō.
illius can. iii. parti. regiminis acutorū: dulcis potus. Item uina dulcia
minus inebriāt p̃m lpo. iii. pti. regiminis acutorū: canone illo mentē

leuius pcutit q̄ reliqua fortiora uina: ex p̄dictis cōcludi pōt q̄ si bi/
 batur uinū rōne nutritionis corporis restaurationis & impinguatio
 nis. sicut contigit in his q̄ macri sunt: siue nāliter: siue accidētaliter:
 tūc uina dulcia & grossa sufficiēter colorata. Talia. n. uina sūt suffi
 cienter nutritiua: & depditi restauratiua: & corpore impinguatiua:
 uñ cōueniētiora sunt ad impinguādū corpora macra. Et p̄ opposi
 tū si intēdamus nō nutritionē: nec depditorū restaurationē: nec im
 pinguationē. ut cōtingit in his q̄ sunt multū carnosi & pingues: tūc
 cōpetunt uina subtilia nō dulcia: sed sapore amabili: odorifera: ad
 albedinē declinātia sufficienter fortia eligenda sunt. Si vō de uinū
 ad sitis extinctionē: tūc uinū albū subtile debile est eligibilis. tale
 enim uinū magis humectat: & infigidat: & p̄ q̄ns melius extinguit
 sitim: & q̄to sitis est maior: tanto tale uinū est cōuenientius. Si vō ui
 nū de ad spiritū cōfortationē: & reparationē: & uirtutis cōforta
 tionē: tunc debet dari uinū subtile: odoriferū: saporis delectabilis:
 mediocris coloris: sufficientis fortitudinis: & tale uinū debet sumi
 cū paucō cibo: & debet esse depuratū ab utraq̄ supfluitate: & de
 bet sumi pauca q̄titate. Si vō intēdamus pectoris & pulmonis mū
 dificationem & uentris laxationem: tūc uina mediocris substantiæ
 sapore dulcia sunt magis eligibilia.

CIn hoc passu po
 nunt duo nocimē
 ta nimie potationis
 uini rubei. Primū ē

Si uinum rubeum nimium q̄q̄ bibatur.
 Venter stipatur: uox limpida turbificatur.

q̄ nimia bibitio uini rubei cōstipat uētrē. i. duos facit recessus seu
 difficulter h̄re egestionē. Cuius cā p̄n aliquos est: quia tale uinū ru
 beū plus ceteris paribus est calefactiuū: & magis nutritiuū. Inquā
 tū. n. eius plus est calidū magis exsiccāt: & inquātū magis nutritiuū
 auidius a nā retinet. Pōt tñ textus intelligi de nimia potatione uini

rubei stiptici: aut pontici: ex q̄ stipticat' & cōstipat' uēter pp stiptici
tatē & pōticitatē uini. Circa istud tñ sciendū est q̄ si exhibeat' uinū
ad stomachi: & uiscerū p̄tentiue fortificationē eligemus uina grossa
pōtica uel stiptica rubea uel nigra: sicut cōtingit in hñtibz fluxum
uentris pp debilitatē cōtentiue stomachi: & istud uult Ipo. iii. parti.
regiminis acutoꝝ. can. illo palmeus qdē & niger: & sifr Gal. in cō.
illius. Sed si intēdamus cōfortationē digestionī cōpetūt uina subti
lia uel mediocria in substātia & colore boni odoris: & cōueniētis sa
poris: & sufficiētis uigoris aliq̄lis stipticitatis. Secūdū est exaspatio
gutturis: siue raucedo quā inducūt aliq̄ uina intēse rubedinis pp eo
rū siccitatē & terrestitatē. Et istud nocumētū ē cōtingit ex uinis
rubeis patrię brabātię pp eoꝝ stipticitatē & terrestitatē: & maxie
qñ multa sunt uina p̄dicta istud nocumētū p̄m cōtingit: nō tñ pri
mū: q̄a mustū magnę rubedinis solet inducere uētris fluxū pp feces
suas terrestres cū eo mixtas q̄ sui mordicatione mordicāt intestina:
ex q̄ mordicatiōe fluxus uētris causat': & tale uinū nō d3 bibi mu
stū. i. q̄diu fuerit turbidū: & bulliēs. q̄a ex quo ipm est mordicās pp
suas feces terrestres: ab eo ēt eleuat' fumus mordicans: q̄ ad cerebrū
ueniēs sui mordicitate mordicat oculos: atq; rubificat. Et istud ēt in
telligēdū est de istis multis patrię brabātię siue rubeis: siue albis pp
eoꝝ terrestitatē. Cā at̄ q̄re iste fumus est mordificatiuus est: q̄a ui
nū a quo dissoluit' est mordificatiuū. Iam ut dicit Gal. i. pti. amphi
risimo. in cō. illius amphi. & qui crescūt: qcqd a q̄libet re dissoluit' ei:
unde dissoluit' necesse est ut assimiletur.

Allea: nux: ruta: pira: raphanus: & tiriaca.
Hæc sunt antidotū cōtra mortale uenenū

qđ maxime ualet cōtra nocumēta puenire solentia ex mala aqua: &

¶ In hoc textu po
nunt' sex medicinę
ualētes cōtra uene
nū. Prima est alleū

maxime ualet cōtra potū male aq̃: de quo dicit Serap. in Aggre. c. de eo q̃ qñ sumit alleū: & post bibit aq̃ corrupta nō nocet aq̃ illa potanti: & idē innuit Auic. ii. can. c. de eo: & in. i. c. de cōseruatione iter agentis a nocumēto diuersarū aq̃. Et istud idē ēt opat̃ cepe: ut uult Aui. ii. can. c. de eo: & sic pōt cōprehēdi sub alleo: de eo ēt dicit Aui. in. i. loco p̃all. q̃ cepe ē ut tiriaca malax aquax: & maxie cū aceto: q̃a cepe est subtiliatuū incisiuū absterſiuū cū stipticitate & apit fortiter. ut uult Aui. ii. ca. c. de eo. Et est calidū ī tertio: q̃re calefacit malas aq̃s. phibēs ne sua frigiditate stomacho noceāt: & subtiliat grossas faciens eas cito penetrare. Et acetū huic pmixtū uigorat uirtutē eius in subtiliatōe & penetratiōe aquax & phibet a siti quā inducere solet cepe comestū. Et eadē rōne uerificat̃ de alleo. Et ergo ēt dicit Aui. in. i. primo loco p̃all. q̃ allea comedenda sunt aquas grossas & turbidas: q̃a subtiliāt eas cito descendere faciūt & phibent ne stomacho noceāt & intestinis: & ne uenas opilet. alleū p̃terea comestū añ iter & post hoc: ex melioribus rebus est: & cōueniētioribus illis queniūt ab aere frigido uel q̃ uadūt ad eū: ut īnuit Aui. i. i. c. de regēdo iter agentē ī frigore & cōgelatū. Et ex isto sequit̃ q̃ alleū multū ualet iter agētibus: & p̃ diuersas terras euntibus potibus utentibus: iuxta illud metricū: allea q̃ mane ieiuno sumpserit ore: Hunc ignorax nō ledit potus aquax: Nec diuersorū mutatio facta loco. Valet p̃terea alleū ad pūcturā uermiū uenenosorū & morsum serpētū qñ bibit cū uino: qđ Aui. ii. can. c. de eo se dicit fuisse exptū: & cōfert ēt morsui canis rabiosi: & qñ fit emplastrū ex alleo & foliis ficus & cimini sup morsum migalis confert. ut ibidē dicit Aui. Cepe vō p̃m Auic. ii. can. c. de eo: cōfert etiā morsui canis rabiosi cū lintur super ip̃m aqua eius: aut emplastrat̃ ex eo cum sale & ruta: & cepe qđ comedit̃ expellit nocumētū uentositatis uenenosorū: Et dixerunt qđā q̃ ip̃m generat in stomacho humorē humidū plurimū frāgentē no

cumētū uenenosorū: notandū est circa istud q̄ alleū & cepe: & sīlīr ē
porrū uia cibi nō cōpetūt tēpatīs corpibus: nec calidis: & spālīr cru/
da: parū. n. nutriūt: & male nutriūt: generāt sanguinē acutū & pūgi/
tiuū: grossos humores tñ subtiliāt: & uiscosos incidūt: & postq̄ de/
cocta sunt: pdūt pungitiuitatē: & adhuc remanet uirtus incisiua &
subtiliatiua: uñ magis cocta cōpetūt q̄ cruda. Porri. n. sunt calidi &
sicci: & dāt corpi alimētū illaudabile & oculis nocēt: & generāt san/
guinē nigrū melancolicū: & somnia terribilia: & neruos ledūt rōne
pūgitiuitatis eorū: nocēt dētibus & gingiuis: & nullus colericus: nec
melancolicus eis utat: & spālīr crudis. Cepe calide sunt: & hñt humi/
ditatē supfluā terrestre cū humiditate aquosa subtili indigesta: Si
comedant cruda generāt in stomacho malos humores & putrefacti/
biles & corruptibiles: & inducūt somnia mala & terribilia & dolo/
rē capitis: & nimius usus earū disponit hoīem ad memoriā depen/
dā: & pturbat intellectū: & pducit ad dementiā. sed si comedant co/
cte cū aq̄ laudabiliū carniū laudabilīr iuuāt digestionē: & minuunt
earū nocumēta: & tēpant cibaria frigida cū qbus decoquūt: sed me/
lius est eis nō uti. Allea calida sunt & declināt ad aliq̄lē humiditatē:
sed minus q̄ cepe: ualent q̄ uentositatē: & ualēt in tussī: & bñ scire
faciūt: sed nocēt uisui & dolorē capitis inducūt: & sunt tiriaca rusti/
corū: Et sic p̄dicta solū cōueniunt his q̄ fleumaticū aut grossum ui/
scosum humorē habuerūt. Colerici vō a p̄dictis abstineāt. Secūda ē
nux de qua dicit Aui. ii. can. c. de ea q̄ ipsa cū ficibus & ruta ē me/
dicina oībus uenenis: & ex ea cū cepe & sale fit emplastrū sup mor/
sum canis rabiosi. Et istud maxime itelligit de nuce sicca ante cibū
sumpta mō p̄dicto. Et circa istud ulterius sciendū est q̄ nuces sicce
peiores sunt recētibus & humidis: quia sicce magis unctuosę sunt:
rōne cuius in colerā cōuertunt: & inducūt capitis dolorē: & oculos
turbāt: & uertiginē generāt: & specialīr sumpte post cibū & linguę

paralifim inducūt: uomitū puocāt: & ueficas in ore faciūt. Et hñtes
stomachū colericū maxime debēt euitare nuces siccas: & q̄to anti /
quiores tãto peiores sunt. Recētes aut̄ minus male sunt: qa nō sunt
rãte unctuositatis: & ideo nō generāt dolorē capitis: aut uertiginē: &
filia sicut sicce: & rōne humiditatis lubricātis laxāt uētrē: & si ali /
quātulū torreant: & comedant post cibū: cōprimunt cibū sumptū.
Et sic p̄ q̄ nuces recētes sūt magis cōueniētes corpib⁹ sanis q̄ sicce.
Tertia est ruta de qua dicit Auic. ii. can. c. de ea qua resistit uenenis:
& postea subiūgit. Et q̄ sibi timet ne in potuumat uenenū & pūgi
a uenenosis bibat de semine eius pōdus dragme unius cū foliis suis
cū uino: & pprie si bibit cū nuce & bolo oībus cōtrit̄is & cōmixtis.
Et dicit Arist. in lib. de aīalibus q̄ cū mustela uult pugnare cū ser /
pētes: siue cū bufone: ipsa comedit rutā: ut iterficiat eū: qa odor rute
est inimicus ueneno: un̄ comestio rute cū ficibus & amigdalibus dul /
cibus in mane p̄seruat a ueneno. Notandū circa istud q̄ duplex est
ruta q̄dā domestica & alia siluestris. Domestica melior siluestri est:
qa siluestris & maxime sicca. calida & sicca est in quarto gradu. q̄re
plurimū sumere de ea est pniciosum. Domestica v̄o humida: calida
& sicca est in secūdo gradu. Sicca v̄o in tertio: & est incisua: resolu /
tiua: carminatiua uentositū: & istud maxime cōuenit sicce. Nā dicit
Scrap. c. de ea. q̄ est de rebus magis cōferētibus inflationibus. i. uē /
tositatibus: sed in humida est inflatio. Itē ruta uehemēter acuit ui /
sum: & pprie succus eius cum succo feniculi: & melle collirio facto
ex ea aut comesta. ut dicit Aui. ii. can. c. de ea. Quia tñ in succo ru /
te q̄dā est bauracitas nocēs oculo: iō ruta pōt applicari oculo uēti /
lando: ita q̄ solū uapor siue fumalis euaporatio eius: & nō substātia
ruta ad substātiē oculi ptingat. Quarta est pira de q̄bus di. Aui. ii.
can. c. de eis. q̄ sunt cura fungorū mortificatiū. Et qñ quoquunt̄ isti
fūgi cū piris minorat̄ nocumētū ipsorū. Vel pōt iste tex. v̄ificari d:

piris aromaticis q̄ sui aromaticitate spūs cōfortarēt:& sic nocūmē/
tū ueneni repellerēt. Quinta ē raphanus de quo dicit Aui.ii.can.c.
de eo.q̄ cōfert morsui uipe:& cū uīno morsui cornute ēt;Et semen
eius cōfert uenenis & uermibus uenenosis.Et si ponat̄ fructus eius
sup scorpionē moritur:& aq̄ eius est expta in hoc:& est fortior.Et si
momorderit aliquē scorpio q̄ raphanū comederit nō nocebit ei.Et si
cōfert ēt p̄uocationi q̄ fit a fungis mortiferis. Vel pōt dici q̄ rapha
nus ualet q̄ uenenū:q̄a p̄uocatiuus est uomitus:& sic p̄ uomitū sto/
machus purgat̄ a malis humoribus si q̄ in eo sint.Et circa istud sciē
dū ē de raphano & radice q̄ sūt p̄pinq̄ i cōplexiōe q̄ nocēt corpib⁹
colericis:generāt.n.sanguinē acutū & pūgitiuū. Et raphanus ē ma
lus stomacho faciēs cructuare:& generat homorē grossum:& si di/
gestiua sit debilia generat humorē crudū:h3 tñ uirtutē subtiliatiuā:
& incisiuā:qdā aut comedunt radicē & raphanū post alios cibos ad
cōfortādū digestionē.de quo admirat̄ Gal. Vñ ueḡ est qd̄ expiētia
docet.Et dicūt sapiētes medici q̄ si comedant̄ post aliū cibū iuuant
ad digestionē:& descēsum eius:& uētrē laxāt.Scd si comedant̄ añ
aliū cibū impellunt̄ ad supiora:& uomitū inducūt.Bonū est aut q̄
comedant̄ cū aceto & sale post alios cibos:& in modica quantitate.
Veḡ est tñ q̄ oculis nocēt & capiti.Ra.ŷo in Almā.di.q̄ raphanus
lōgā faciēdo morā i stomacho incidit fleuma.Cuius folia cibū dige
rūt:& appetitiuā adiuuāt qñ paḡ sumit̄ de eis.Sexta est tiriaca q̄ a
toto gñe ualet q̄ uenenū.& ideo ualet tā rōnabilibus q̄ brutis q̄ uene
nū tā frigidū q̄ calidū.Et sub tiriaca pōt cōphēdi metridatū qd̄ sile
opat̄.De tiriaca.n.di.Aui.vi.in tra.iii.c.i.Scias qd̄ canō maximus
in curatiōe ueneni est cōfortatio caloris inati:& exercitatio ipm ex/
pellēdū sicut facit tiriaca.De tiriaca ŷo & metridato silr di.Aui.vi.i
tra.i.c.de medicinis cōib⁹ ad uenena sūt medicīe q̄ p̄rie sūt ueneno:
q̄re nō pmittūt ipm puenire ad cor:& sūt sicut tiriaca & metridatū.

CIn hoc textu no / Aer fit mundus habitabilis ac luminosus
tantur q̄tuor docu / Nec fit infectus nec olens fetore cloace.
mēta circa electio /

nē aeris habitabilis: **Q**uorū primū est q̄ hō d3 eligere aerē mūdū. i.
nō infectū uaporib⁹ qa aer imūdu alterat cor s̄m cōplexionē illius
qd̄ sibi cōmiscet: inuit Haly. in tegni i cō. illius can. Oīa hoc. n. & c.
Secundū est q̄ hō d3 eligere aerē luminosū: aer. n. turbidus inducit
in corpore trilticiā & pigriciē: qa aer turbatus cōmiscet humores:
& turbidus ad cor puenit: q̄re ex ipso & humorib⁹ grossi & turbidi
generant spūs animā triltificātes & pigriciē inducētes. Nihil est er
go quod magis iocūdū facit hominē atq; minus grauē quā in claro
aere ambulare uel mane surgere. Tertiū est q̄ hō d3 uitare aerē in/
fectū: cuiusmodi est aer in quo sūt strages. cōiter. n. in locis in qbus
p̄cessit maxima hominū interfectio sequit⁹ pestis: & in locis uicinis
aer. n. infectus qñ inspirat inficit spūs in nro corpe. Quartū est q̄
hō d3 uitare fetorē cloace. Et p hoc inuunt⁹ infectiones particulares
aeris. Cuiusmodi est infectio aeris latrinaꝝ uel foueaꝝ coque uel lo
coꝝ in qbus proiciunt⁹ cadauera mortua & ossa mortuorū: & aeris
uicini aq̄ in qua putrescit linū uel canapus: aer. n. taliter infectus in
ficit spūs nri corporis & maxie cerebro nocet. Et hinc ē qd̄ dicit Aui.
.ii. in doc. ii. c. ii. Et aer qd̄ dum est tēpatus & clarus: neq; substātia
extranea cōplexioni spūs p̄ria ei admiscet⁹ est sanitatē efficiēs: & ip
sam cōseruans: & cū mutat⁹ p̄riū suę opationis opat⁹. Et pro maiori
declaratiōe p̄dictorū sciēdū est q̄ aer necessarius est in regimine sa
nitatis dupl̄r. Primo qd̄ pp refrigerationē cordis. Secundo pp ex
pulsionē fumosaꝝ supfluitatū tribulantiū spiritū & calorē innatū
sicut. n. in exterioribus nos uidemus qd̄ ignis sine euentatione aeris
suffocat⁹ & extinguit⁹: sic et imaginari debemus qd̄ spūs & calor in
natus indigēt aere ipm nutriente cōseruāte & obrēpante. Obrēpa /

tio igitur caloris inati fit per aeris attractionem: & eius deputatio fit per
aeris expulsionem: primum quod fit per motum attractionis: & secundum per
motum expulsionis: si igitur aer attractus sit fetidus & impurus: corrumpitur
calor & spiritus inatus: aer igitur dicitur esse bonae substantiae cui non admi-
scetur aliquid ex uaporibus: nec fumositate extranea: non enim dicitur esse aer
turbidus: nec nebulosus: nec malis uaporibus admixtus: hic enim aer
humoris conturbat: & animum contristat ut dictum est. Et dicitur esse discoop-
tus caelo: & non inter parietes & tecta constrictus: & ut sit ad unum di-
cere: maxime euitandus est aer inclusus & non euentatus. Verum est tamen quod
tempore epidimie in quo accidit aeris putrefactio communis: eligendus est aer
inclusus. Vnde temporibus illis bonum est manere in domibus: & tenere fe-
nestras clausas ne aer putrefactus ingrediat: sed alius aer discoop-
tus melior existit. Euitandus est praeterea in regimine sanitatis: aer cui
miscentur uapores lacuum & profunditatum aquarum putridarum continentium:
& oleorum talium quales sunt caules & eruca & filia: & arborum uiscositarum
malorum: quales sunt ficus & nuces. Amplius eligendus est aer in quo sus-
sint ueteri ex terra alta uel equali. Et multum est sollicitare debemus quod aer
non excedat in aliquo qualitate primarum. scilicet caliditate: frigiditate: humidi-
tate: & siccitate. Quod si forsitan contigerit. obtineatur per artem. quantum
possibile est. Et ista colliguntur ab Aui. ii. i. doc. ii. c. diuersis.

CIn hoc textu po-
Si tibi serotina: noceat potatio uini
Hora matutina rebibas: & erit medicina:
& est quod si quis male
ualuerit ex sumptione
uini de nocte: siue tempore serotino: talis in crastino debet iterato sumere
uinum. Vnde potatio uini nocturna potest inducere ebrietatem: siue sit in ma-
tutina: uel potest inducere super calefactionem corporis: si uero inducat super
calefactionem corporis: tunc maximus error est de mane iterum sumere ui-
num: quia est addere ignem igni: si uero homo incurrat ebrietatem cum aliquo nau-

sextūc de mane bonū est sumere uinū: q̄a ex sumptione uini de fa-
cili tūc puocat uomitus: ex quo sequit̄ mundificatio stomachi: qua
mūdificatione facta: de facili cessat nocumētū ebrietatis & nausea.
Et pp hoc cōsulit Ipo. semel ī mēse inebriari. ut ex ebrietate puocet̄
uomitū: q̄ est maxie p̄seruatiuus ab egritudinibus cronicis. i. lōgis
& malis: si ēt ex potatiōe uini nocturna ledat̄ aliq̄s: & hoc pp incō-
suetudinē potādi uinū: tūc de mane pōt cōcedi uinū ut assuescat: &
sic min⁹ ledit̄ a sūptiōe uini. A p̄suetō. n. mīor fit lesio. ut uult Ipo. ii.
Amphorismoz: ibi. Ex multo tpe cōsuetā & c. Si ūo ex potatiōe ui-
ni nocturna sequat̄ sitis matutina illa est mendosa q̄ curat̄ potione
uini: magist̄n sedat̄ potatiōe aq̄. Et q̄a iā dictū est de lesione & sum-
ptione uini. Sciēdū est q̄ hō debilis cerebri & ēt cuiuscūq̄ alterius
cōditionis sūmope cauere d3 a frequenti ebrietate. Frequēs ebrietas
p̄m Aui. in. i. c. de regimine aq̄: & uini inducit sex incōmoda in cor-
pore humano: quoz. Primū est corruptio cōplexionis epatis: q̄a uī
nū supflue bibitū ad epar ueniēs: uel supflue resoluit calorē ipsius:
uī amittit uirtutē sanguificā: & loco sanguinis generat aquositates
efficiētes ydropisim uel incēdit epar & humores eius: uī generat̄ le-
pra uel mania. Secundū est corruptio cōplexionis cerebri pp assi-
duā eleuationē fumoz uini ad ip̄m disponētū calidū cerebrū ma-
niē & frenesi: & frigidum epilensia litargia appoplexia & subeth.
Tertiū est debilitas neruoz: uidemus. n. bibulos inebriari solitos tre-
mere caput & mēbra: nō solū ī senio: sed ēt in senectute & iuuetute
q̄nq̄. Quartū est egritudines neruoz: sicut spasmus & paralisis: q̄a
uinū supflue acceptū sepe in stomacho acetū efficit̄: q̄d ualde no-
cet ueruis. Sepe quoq̄ cōuertit̄ ex defectu digestionis in aquositates
indigestas quæ neruos remolliūt. Et sepe ducit humores grossos ad
neruos: q̄bus distendunt̄ uel p̄hūnt̄. Quintū est appoplexia pp hu-
miditates cerebri multiplicatas a uino: ita ut totalr opilent uias spi

rituū animalīū a cerebro in mēbra. Sextū est mors subitanea dū. s. stertēdo & dormiēdo uiæ anhelitus multitudine uini uel humidita tū ex eo generataꝝ clauduntꝝ: & ebrius suffocatꝝ. Et licet uinū imo derate sumptū p̄dicta inducat nocumēta: moderate tñ sūptū multa iuducit iuuamēta. Tāgit. n. Aui. c. p̄all. qnqꝝ eius iuuamēta. Primū est qꝫ est bonus cibi penetrator in toto corpore. i. facilē efficit penetra tionē cibi: cui imisceꝝ ad oīa mēbra sui caloris subtilitate & conue nientia in pprietate occulta. Secundū est qꝫ incidit i fleuma. & hoc suis calore & subtilitate substātiæ: resoluit ip̄m coaptādo expulsionī uias apiēdo: & naturā cōfortādo ad expulsionē. Tertiū est qꝫ incidit colerā rubeā i urina & alijs euacuationibus: ut sudore egestiōe: & re solutiōe insensibili. Et istud intelligēdū est de uino subtili subrubeo uel albo: qđ uel debile sit ex nā sui uel fortiter limphatū. Alioqn mul tiplicaret colerā p cōuersionē ipsius in eā: & supcalefactionē epatis ab eo. Quartū est qꝫ facit melancoliā: quę grossa est: & tardi motus faciliter labi p cānales pprios ab epate ad splenē: & a splene ad os stomachi: & tandē a corpore cū fecibus exire: & flectit seu reprimit nocumētū melācolię pp p̄rietatē in cōplexiōe & mō substātię & in effectibus. Nā melācolia tristiciā pusillanimitatē & auariā parit. Vinū vō gaudiū: audaciā: magnanimitatē: & liberalitatē. Quintū est qꝫ resoluit oēs modos seu spēs latitudinis: nisi multa q̄litas extra nea fuerit eis sociata: qa uinū resolutos spūs abunde reparat: uirtu tē cōfortat: humiditates relictas i musculis: neruis: cordis: & iunctu ris tollit: aut minuit. Et si fuerit opus humectatione ut in lassitudine arefactiua uinū uelociter humectat dūmō limphetꝝ. Pręter hęc aut iuuamenta plurima alia inducit. Omniū. n. uelociter & subito nu trientiū est uinū calorē & spiritū naturalē cōfortat: & totū corpus calefacit: ingeniū clarificat: irā cōpescit: tristiciā remouet: libidinem incitat: & super oēs potus. semicrudos humores digerit. Et ut sit ad

unū dicere. Vinū reddit hoīem uirilē & s̄m aīam & s̄m corpus: unū
cēteris parib⁹ nō bibētes uinū sūt effeminati respectu bibētū uinū.

Hic primo posuit

nit unū documētū	Gignit & humores: melius uinū meliores;
de uino: & est q̄ ui-	Si fuerit nigrū: corpus reddet tibi pigrum
nū melius meliores	Vinū sit clarūq; uetus subtile maturū
generat humores &	Ac bene limphatū salies moderamine sūptū
cā est: q̄ q̄to massa	

humorū est melior: tanto humores ex ea geniti meliores esse debent.
Deinde subdit q̄ uinū nigrū inducit pigriciā in corpe. Et cā est: q̄
uinū nigrum grossius & terrestrius est. reliqs ergo spūs ab eo geniti
grossi sunt. Iuxta aliā auctoritatē Gal. prius al. Q uicqd de aliq̄ re
dissoluit ei: unde dissoluit necesse est. ut assimilet: spūs aut grossi fa
ciūt corpus graue siue pigrū. Deinde ponunt. vij. documenta circa
electionē uini. Primū est q̄ d3 eligi uinū clarū: tale. n. q̄ subtile est
spūs subtiles & claros generat. Secundū est q̄ d3 esse uetus id est nō
nouū: nouū. n. uinū siue mustū cēteris parib⁹ facili⁹ inebriat: fluxū
uētris puocat: atq; colicā iducit & cetera accidētia: posterius dicēda
ibi. Impedit urinā: nec est intelligendū q̄ uinū oīno d3 esse uetus: ta
le. n. s̄m Aui. in. i. c. de regimine aquę & uini: est q̄si medicina: & nō
sicut potus. i. magis inest ei uirtus alternatiua corporis ad caliditatē
& siccitatē q̄ uirtus alterabilitatis a corpore p opus nutritiōis & est
pauci nutrimenti: q̄ est spoliatū a fece: & a uiriditate quā phabuit
& pene ignem factū: pp qd in Aggre. scribit. c. de uitā: auctoritate
Gal. q̄ est calidū & siccū in tertio gradu. Tertiū est q̄ uinū d3 esse
subtile. Subtile. n. uinū multos spūs pcreat: atq; subtiles: grossum
autē grossos. Q uartū est q̄ uinū debet esse maturū & nō stipticū.
Vinū. n. stipticum abscindit oēs species euacuationis: ut uult Gal.
in cō. illius cano. iii. particu. regiminis acutorū. Sciendum etiā & c.

Et ergo nocet corporibus indigentibus euacuatione per urinam: & oibus membris superioribus: ut ibidem est dicit Gal. Verum est tamen quod uinum stipticum conueniens est infirmitatibus accidentibus in intestinis: ut ibidem dicit Gal. & est superius dictum est: remouet tamen stipticitas a uino per multam commixtionem aquae: ut ibidem est uult Gal. Quintum est quod uinum dicitur esse limphatum: quia per hoc remittitur uinum a sua fumositatem: & sic minus inebriat. Et istud est uerum de uino subtili. Vinum tamen grossum si limphetur citius inebriat: quia per hoc subtiliatur: & magis fumosum efficitur. Et de isto uino intellexit Auicenna quando dicitur in libro de regimine aquae & uini quod uinum limphatum citius inebriat quam uinum purum. Sextum est quod uinum dicitur esse saliens cum perperinat: & est de conditionibus boni uini prius dictis. Septimum est sumptum ex conditione bibentis & non uini: & est quod uinum dicitur temperate sumi: quia temperate sumptum acuit ingenium: & inducit iuuamenta prius narrata. Ex praedictis oibus concludi potest quod uinum eligibilius & melius in sanitatis regimine est uinum medium seu equale inter uetustatem & nouitatem: & est clare ad rubedinem trahens bonum huiusmodi odorem: & equis saporis quod nec acre: nec acutum: nec dulce sit: quod non fumosum nec grossum nec ualde subtile: sed ad subtilitatem declinans: quod est iter fortitudinem & debilitatem obtinet mediocritatem: quod est non creuit in saxosis & lapidosis montibus: nec in terra simpliciter plana & arabili: sed in terra motuosa versus meridiem discoopta: & in regione non nimis calida: nec nimis frigida. Et ista partim colliguntur ex Auicenna in primo loco praefato. Circa regimen uini quo ad gradus notandae sunt tres regulae: quas ponit Auicenna in libro de loco praefato. Prima est quod dare uinum pueris in potu est sicut ignem addere igni in lignis debilibus: eo quod pueri uel hemeter rari sunt: & de facili inflammabiles propter abundantiam sui caloris innati: & sunt debilius neruorum: & debilis cerebri: quare ledit eos multiplicitate uini: & inflammatione facili: & percussione cerebri & neruorum sua penetratio facillima: & fumatione copiosa. Cum igitur pueris uinum in potu datur calor eius inflammabilis calori pueri inflammabili additur in cor-

pore pueri: qđ est pauce resistentiē: sicut debile lignū uel arūdo sicca uel stipula arida an facie ignis. Secūda regula est qđ seni semp pōt dari uinū in potu qđū tollerare pōt sine nocumēto. s. qđū appetit appetitu nāli & regulato. Sicut n. ueteres ocre & arde & rugate renouant oleo: leniunt & applanant: sic corda senū potu uini electi: sicut uini beluacēsis. Senes. n. frigidi sunt & a uino calefiūt: & hnt spūm tristē: & abūdāt in melācolijs: sed uinū exhilarat eos & melancolias reprimīt: cōiter male dormiūt. uinū & puocat in eis somnū. Ad opilationē pni sunt: qđ uinū apit: eas pphibet. Et sic sicut uinū est pueris frustissimū: ita senibus utilissimū. Tertiū est uinū tēpare dādū est iuuenibus. tēpare qđē sin mensurā qđtiratiuā & decentē limphationē. Licet enī iuuenes sint calidi sicut pueri. tñ hnt mēbra solidiora. neruos & cerebrū fortes: quibus potēter resistūt nocumētis potus uini. Cōsequenter etiā dicit ex potu uini sobriā sumpti iuuamenta plurima: uidelicet educationē colore. corporale robur. & ingenii acūmē. abundantia spūitūū subtiliū & paruorū.

CIn isto tex. ponū

tur quinque circa ele

ctionem ceruisiæ.

Quorū primū est

qđ d3 eligi ceruisia nō acetosa: qđ acetosa nocet stomacho. Acetū. n. nocet neruis sin Aui. in plurib⁹ passib⁹. Iā stomachus est mēbrū ualde neruosū. & hoc quo ad eius orificiū. Secūdū est qđ ceruisia d3 esse clara: qđ turbida opilat: atq; calculosis nocet nimīū. īpinguat ac inflationē inducit: atq; breuitatē anhelitus: & est multorū fūmatū generatiua. Tertiū ē qđ d3 eligi ceruisia de bonis granis nō corruptis. s. de optimo ordeo: critico: siue auena: qđ qto grana sunt meliora: melior ex eis generat humor. Quartū ē qđ ceruisia d3 esse bene cocta: qđ melius digerit & amicabilius a natura recipit: & nocumēta quę

Non sit acetosa ceruisia sed bene clara.

De ualidis cocta granis satis ac ueterata

pueniunt ex bibitione eius melius tolerant. Ceruisia. n. nō bñ cocta
uērositates ī uētre inducit tortionē inflationē atq; colicā. Q uintū ē
q; ceruisia debet esse antiqua: & a fecibus mūdāta nō nimīū recēs.
Recens. n. ceruisia inducit eadē nocumenta q̄ ceruisia nō bñ cocta:
& cū hoc de se facillime inducit strāguiriā.

De qua potet' stomachus nō inde grauetur. **C**hic ponit' unum
documentū circa usū
ceruisię. & ē q; utēs

ceruisia d; ea uti tēpate sic q; nō grauet' stomachus uel iducat' ebrie
tas. Ebrietas. n. q̄ ex ceruisia puenit deterior est ea q̄ ex uino ē & ma
gis durās cū de ceruisia fumi & uapores eleuati ad caput sūt grossi:
q̄re minus resolutibiles sunt: quā q; ex uino eleuant'. Et est hoc sciēdū
q; in principio prādii uel cene ceteris paribus utilius est incipe suū
potū a ceruisia quā a uino. Cuius cā est: q; in principio mense cor
pus est famelicū: & sic stomachus añ principiū sumptionis cibi fa
melicus erat: & sic traxit supfluitates a mēbris. Si ergo uinū ī prin
cipio mēse daret': ex quo nā maxime trahit uinū: q; de se maxime
nutritiuū ille supfluitates. s. a stomacho tracte simul cū uino ad par
tes corporis traherēt': sed nā nō ita auide trahit ceruisiā. Siñ cer
uisia lauat humores adherētes orificio stomachi. Et pp illā cām me
dici cōsulunt q; in maxima fame debeat prius puocari uomitus q̄
cibus sumat': ut ille supfluitates a stomacho famelico tracte euacue
tur ne cōmifecant' cū chilo. Siñ timēs sitim ex nimia potatiōe uini
d; bibere ceruisiā. Ipsa. n. sitim mēdosam reprimīt.

Tēporibus ueris: modicū prādere iuberis. **C**In hoc passu deter
minat' de q̄titate cibi
sumendi p̄m diuer/
Sed calor ęstatis dapibus nocet imoderatis
sumendū p̄m diuer/
Autūni fructus: caueas ne sint tibi luctus
sitatē tempore quat/
De mensa sume: quantū uis tēpore brume
tuor anni: quæ sunt.

Ver:estas:autūnus:& hyems:& dicit tex. Priō q̄ tpe ueris debemus modicū prādere.i.paucū sumere cibū. Et idē uult Auic ij.c.doc.ii. .c.vi.de regimine tēporē cū rectificatiōe aeris.Et rō huius est:ut ibi dē ēt uult Auic. q̄a tpe hyemis pp gelositatē exercitii prauitatē:& resolutiōis phibitiōē multiplicant humores crudi:& maxime fleumatici:q̄ pp pportionabilitatē tpis:tūc maxie generantur:& isti in interioribus corpis coadunantur:pp frigus circūstās. Ver aut supueniēs istos humores crudos i interioribus coadunatos eliquat:& facit eos currere per totū corpus:q̄re nā tūc multū occupat circa digestiōē eorū. Si ergo tpe ueris dare magna q̄titas cibi nā a digestiōe taliū humorū fleumaticorū impediret & diuerteret:q̄a per istos humores & magnā q̄titatē ciborū nīmīū grauaretur:& sic tales humores in corpore manerēt indigesti:& curretes ad aliqd mēbrū illic egritudinē inducerēt.Et ergo sūmope cauere debemus a magna q̄titate ciborū in uere:q̄a diminutio ciborū tali tpe est unū de maxime pseruātib⁹ ab egritudinibus ueris.ut uult Auic. in.i.loco pāl. Et istud qd̄ dictū est maxie ueritatē h̄z de medio & fine ueris:& nō de initio eius: q̄a initīū eius hyemi assimilat:q̄re tūc hō pōt nutriri sicut i hyeme. Et istud ēt intelligēdū est q̄n uer inuenit corpus repletū humorib⁹ fleumaticis crudis. Si.n.uer inueniat corpus tēpatū in humoribus: cibus in eo dādus est p̄n mēsurā caloris inati & resolutionē q̄ fit a corpore:q̄a tunc ablata est cā:q̄re diminueretur cibus.Et istud uoluit Ipo.i.ampho.dū dixit:Vētres hyeme & uere calidissimi sunt nā & somni lōgissimi.In his igr̄ tpibus oblatiōes plures dāde sunt:etenim inatus calor est multus:nutrimēto igr̄ indiget ampliori.Secūdo dicit q̄ nimia sumptio cibi nocet in estate.Cuius cā est:q̄a tūc tpis digestiua uirtus est debilis cū spūs & calor inatus q̄ sunt instrumētū uirtutū multū sunt debiles:& paq̄ resoluti pp calorē extrinsecū uehementē trahētē eos ad exteriora:& ergo multus cibus nō posset di

geri. Et circa istud sciēdū ē q̄ pp uehemētiā resolutionis humiditatū
tā subtiliāliū q̄ nutrimentaliū corporis in estiuo tpe grossior & ma
ior cibus exhibēdus esset si uirtus sufficeret ad digerēdū talē & tm̄
sed q̄a nō sufficit una uice multū digerere cibū paꝝ sepe & sepe de
eo dādū est: iuxta illud Gal. i. ampho. cō. illius can. Et quibus semel
aut bis dicentis. In estate cibus multotiēs erit dādus: & paꝝ multo
tiēs: q̄a indiget pp sepiſsimā dissolutionē: paꝝ pp uirtutis defectio
nē. Et l3 in estate paꝝ de cibo sit dādū. multū tn de potu pōt dari cū
tūc resolutio maxima fiat: & desiccatio corporis: & eleuatio caloris
sup humidū: & plus sitiat hō q̄ alio tpe. Verū est tñ q̄ potus uini &
p̄cipue uinofi puri minuēdus est: q̄a tale uinū est facilr inflāmabile
& calorē tā acutū estu uiolēto excādesere facit: & ergo si bibat ui
nū miscēda est multa aq̄: & dimittat uinū uetus & forte. Tercio di
cit q̄ in autūno debemus cauere a fructibus saltē illius t̄pis ut uuis:
p̄ficis: ficibus: & silibus: uel saltē nō multū de eis comedere: q̄a ta
les fructus generāt sanguinē dispositū ad putrefactionē pp ebulli
tionē quā in corpore & humoribus faciūt: & maxie si fuerint in sto
macho imūdo uel i cacochimico corpore recepti: q̄le corpus i autū
no sepius occurrit. Et sic male tūc accidūt egritudines. s. uariolē mor
bili & pestilentes. Pro maiori tñ noticia regiminis cibi & potus tpe
autūni: sciēdū est q̄ tpe autūni d3 euitari fames sitis & repletio mul
ti cibi in una hora: ut uult Ra. in Almā. c. de regimine corporis p̄m
tēpora. Vinū p̄terea qđ bibit tpe autūni uehemēter est limphādum
ut corpus humectet: & calorē reprimat: sed nō supflue d3 limphari
in tantū q̄tū in estate: neq̄ supflue d3 tūc bibi: q̄a tūc nā debilitata
nō sufficeret ip̄m regere: & digerere: & nimis limphatū calorē obtū
deret: & multiplicaret uētositates: q̄bus colica gnāri posset. Quarto
dicit q̄ tpe hyemali debemus sumere cibū tm̄ q̄tū uolumus. i. plus
quā ceteris t̄pibus. Et idē uult Aui. in. i. loco p̄a. l. & Gal. in cō. illius

amphorif. i. parti. ampho. Et qbus semel aut bis. ubi dicit. In hyeme multus cibus & paulatim est dādus. Et rō huius est: qā calor nri corporis i hyeme est fortissimus. tū qā unitus: tū qā fortificatus p anti / pharistēm. i. iuxta positionē sui p̄rii: uidelz frigiditatis aeris nostra corpora circūdātis. Et istud ueg est i corpibus robustis & carnosis: & non in raris & debilibus: qā in talibus corpibus frigus intensum hyemis nō cōfortat calorē: sed magis debilitat. Et istud inuit Ipo. i. ampho. dicens. Ventres hyeme & uere calidissimi sunt nā: & somni lōgissimi. In his ergo tpibus oblatiōes plures dāde sunt: qā calor est multus: nutrimēto igif ampliori indiget. Ex isto ēt sequit̄ q nutri / mēta grossiora & durioris digestiōis cōueniūt hyeme q̄ aliis tpibus: qā calor est fortior. Vinū aut quo utēdū est hoc tpe d3 esse roseum nō albū cū aqua pauca. Notādū hic q̄ licet cōsideratiōe habita ad fortitudinē caloris & digestiue uirtutis in hyeme grossiores & den / flores cibi cōueniāt: qā tñ corpora tūc disposita sunt ad opilationes & repletiōes ex fleumate plurimo: nec ab eis resolutio multa fit a cō / tinente: tutius est uti: tunc mediocribus cibus inter solidū & rarum: grossum: & subtile: sicut carnibus edi: uituli: & mutonis: luciis: par / ciis: & cancris: & utētibz grossioribus cibus: ut boue: porco: ceruo: cōchis: ostreis: carpis: & silibus: expedit unica comestione in die cōti / nentur uel utant̄ sepe rebus diureticis & apitiuis: ut petrosilino: na / sturcio: apio: & silibus: & forti utant̄ exercitio.

CIn hoc passu po /

nūtur duo remedia

corrigētia potū ma

lū. Quoꝝ primū ē

saluia: cui⁹ folia iposita potui corrigūt maliciā potus sua ppriate: & ēt in se hñt uirtutē p̄fortādi neruos & cerebrū: qbus p̄fortatis me / lius resistūt malis sumis recipiēdis qui pucniūt ex malo potu. Secū

Saluia cum ruta faciunt tibi pocula tuta

Adde rosę florem minuit potenter amorem

dū est ruta:cuius ēt folia itēgra absq; eorū alia cōtritiōe debēt potui
imponi:qā sua caliditate & pprietate corrigūt maliciā potus.Et de
ruta qūo ualeat q̄ uenenū prius dictū est ibi. Allea nux ruta. Postea
subdit textus qđ istis duobus p̄dictis pōt addi flos rosę.Et hoc ma/
xime d3 intelligi de rosa rubea q̄ sua aromaticitate exillēte in eius
supficie:& sifr sua stipticitate corrigit maliciā potus.

¶In hoc tex. ponit

Nausea non poterit:quēq; uexare marina

unū remediū q̄ nau

Antea cū uino mixtā si sumpserit illam

seā siue uomitū pue

niēs ex trāsffretanti/

bus nō cōsuetis dicēs:q; ille q d3 transffretari añq nauē intret debet
aliquibus diebus miscere aquā marinā suo uino.Et istud est remediū
pro diuitibus q; si paup fuerit debet potare aquā marinā:ut facilius
nauseā cuitet.Et cā huius:qā aqua maris falsedinē h3 & sic sua sal/
sedine & stipticitate q̄ consequit falsedinē orificiū claudit:& p hoc
uomitū impedit.Et circa istud est notādū q; sicut uult Auic.iii.c.
de regimine iter agētis in mari:uiator in mari nō d3 multū cenari:
retinere:uel cōpescere a principio nauis:uel uomitū:sed dimittat
uomitū ipsius cōtinuari:donec p ipm fuerit bene purgatus:hoc.n.
p̄seruat a multis egritudinibus:& nedū p̄seruat:imo etiā curat:uel
alleuiat graues:& magnas egritudines:ut leprā:ydropsim:appo/
plexiā:& frigiditatē stomachi:& eius inflationē. put uult Auic.iii.
in doc.ii.c.ii.si tñ uomitū uiatoris in mari supfluxerit sic q; uehe/
menter debilitet ipsum restringēdus est cōestione fructuū stipti/
corū & acetosorū:sicut sunt citonia maciana acetosa. Vel poma de
capenduto & mala granata acetosa:quibus orificiū stomachi con/
fortatum depellit humores inferius. Et stomachus etiā confortatus
ab his humores repellit effluentes ad eum exagitatione ab undis.
Vel potest semen apii torrefactū bibi cū uino uel absinthiū potest

comedi aut bibi. Et siſr panis affatus & infusus in uino bñ redolēte
comestus ualet ad idē. Et ulr ualet nutritio uiatoris in mari ex cibis
acetosis ꝑfortātib⁹ os ſto-nachi: & ꝑhibētib⁹ uapores & fumos aſcē
dere ad caput: ſicut ſūt lentes cocte in aceto uel i ſucco uuę acerbę.

¶ In hoc tex. ponit

modus faciēdi ſal/ Saluia ſal uinū: piper allea petroſilinū;

ſamētū cōe ſi in mē Ex his fit ſalſa niſi ſit cōmixtio ſalſę

ſa deficiāt ſalſamē/

ta ſpālia. Et pro illo ponunt qñq; ex qbus pōt fieri ſalſamentū. Pri/
mū eſt ſaluia: q̄ fit cōdimētū in aſſatiōe auce ſiue decoctione: ulr. n.
auce aſſate ſiue porcelli ſaluia implent⁹: ut humiditates ſupflue: ſiue
uiſcoſitates extrahantur: & odor ſaluię aucis uel porcellis imaneat.
Poſt aſſationē tñ ſaluia eiici d; & nō comedi. Siſr ex ſaluia fit cōdi/
mētū cometiſtile a ruſticis uel cōibus in cometiſtione auce: terūt. n.
alleū cū uino & ſaluia ad auferēdū aliquid ſaporis alii. Secūdū eſt
ſulcū & eſt ſalſamentū diuitū ſiue nobiliū. Iſi. n. deficiente ſinapio
uel ueriuto ponūt in ſalſerio uinū cui modicū ſalis admiscēt. Ter/
tiū eſt piper: & eſt ſalſamētū ruſticorū: cōmiscēt. n. piper cū fabis &
piſis. Siſr ēt ex pane aſſo ceruiſia uel uino: & cū pipere fit ſalſamētū
nigrū ad modū pultis quod piper dī: & hoc ſuſſundūt carnibus:
aut piſcibus. Q uartū ē alleum: ex quo ēt fit ſalſamētū ruſticorū: mi/
ſcēt. n. cū molli caſco & lacte terēdo alleum: & ſic comedūt cū cibo:
ſiue aſſo: ſiue elixo: ſiue ſalſo: ſiue dolci: & cū ouis duris. Q uintū ē
petroſilinū: ex cuius foliis cōtuſis eſt ueriuto uel albo uino fit uiri/
dis ſalſa cū aſſis cometiſtis. Et circa iſtud eſt notādum q; ſalſamēta
ſiue ſalſę diuerſificant⁹ primo ꝑm tēpora. Tēporibus. n. calidis de/
clinant ſalſę ad frigus uel paucā caliditatē. Temporibus vō frigi/
dis e cōuerſo. Materia igit⁹ ſalſarū in eſtate ſit ueriutum uel agreſta
de ſumitatibus uitis uel acetū: ſucus limonū uel citrágulorū grana/

torꝝ cū zuccara & aq̃ rosarꝝ. Et interdū in falsis q̃ sunt in estate pōt
addi aliquatūlū serpilli & petrosilini ad obtēpandū frigiditatē p̃di
ctorꝝ. Mā vō falsarꝝ cōpetētū t̃pibus frigidis sūt sinapiū:eruca:zin
ziber:pip:cinamomū:garcofilī:allea:saluia:mēta:serpillū:& petro
silinū:uinū:aq̃:carniū:acetū nō forte:sed p̃p̃inquū naturę uini:& in
t̃pib⁹ mediocribus sunt mediocris caliditatis & frigiditatis. Secūdo
diuersificant rōne cibariorꝝ pro q̃bus sūt:nā alia & alia cibaria indi
gēt aliis:& aliis falsis sicut sciunt dñorꝝ coci:motonū.n. & sīlīr uitu
lorꝝ:capriolorꝝ falsa cōueniēs est falsa uiridis. In estate qdē ex aceto
& agresta cū paucis specieb⁹:& sine alleis cū petrosilino:zinzibere
albo:& agresta:& pane asso infuso in aceto uel agresta:in hyeme fit
eadē falsa cū pluribus sp̃eb⁹:& pauco alleo:& optimo uino:& pau
ca agresta:uel pōt sufficere sinapiū:& cruca.falsa at̃ pro carnib⁹ bo
uinis elixis est pip bullitū:qd̃ fit ex pipe:& pane asso:& aq̃ carniū:
& pauca agresta:& ista eadē falsa est satis cōueniēs carnibus porci
nis in hyeme. Possunt et̃ carnes porcine comedi in estate cū aceto &
petrosilino in principio refectionis. Si aut̃ p̃dicte carnes pastillant:
& sp̃ālīr bouine & porcine:in hyeme qdē apponat̃ cepe albū cū pul
uere sp̃ę dulci in parua q̃titate:in estate vō sine cepis:& cū ueriu
to:uel p̃nt apponi cepe parue:& ī pauca q̃titate. Si aut̃ pastillatura
sit ex carnibus subtilioribus nō apponat̃ cepe:sed ī estate lac amig
dalaz cū ueriuoto & pauco puluere sp̃ę dulciū:& in fine pōt appo
ni ouū cōquassatū cū agresta:sed in hyeme loco agreste ponit̃ uinū
& plus de sp̃ebus. Assature aut̃ cuniculorꝝ & pulloꝝ iuuenū cōue
niens est falsa in qua est cinamomū & mica panis cū agresta qdē in
estate:& cū uino in hyeme. Assature aut̃ porci falsa cōueniēs est li
quor descēdēs cōquassatus cū optimo uino:& cepis in hyeme:& in
estate uiridis falsa sup̃ius notata. Assature aut̃ fasianorꝝ & colūbarꝝ
& turturū nulla alia falsa indigēt nisi sale. Caponū aut̃ & gallinarꝝ

elixatoriū cōueniēs salsa est aq̄ decoctiōis eorū cū aliquātulo pulueris speciez dulciū:& p̄cipue si in p̄dicta decoctione addat salua: yfopus:petrosilinū:& hoc i hyeme:& in estate sufficit sola aqua cū aliquātulo sicci summitatū uitis. Sed pro salsa caponū & gallinaz pinguiū pastillādoz nihil penitus est apponēdū nisi aliquantulum pulueris speciez & in fine agresta supradicta in estate optimū uinū in hyeme. Pisces v̄o quāto sunt grossioris carnis & difficilioris digestionis & maioris supfluitatis & humidioris nature:tāto indigēt salis calidioribus & acutioribus:& hoc etiā uez est in carnibus.

CIn hoc textu ponuntur duę cōmoditates pueniētes ex lotiōe manuū post cibū sūptū. Prima

est:q̄a p hoc palme manus mundant. Secūda est:q̄a reddit lumina acuta. i. p̄delit oculis & hoc maxime p accidēs:q̄a manus sūt instrumēta mūdādi oculos:quare multū cōfert eas esse mūdas. Et de istis cōmoditatibus dictum est etiā prius ibi. Lumina mane manus.

CIn hoc textu ponuntur duo uitanda circa lectionē panis. Primū est caliditas. Non. n. debet panis comedi calidus. Panis. n. calidus est hu mane nature noci-

Si fore uis sanus ablue sepe manus.

Lotio post mensam tibi cōfert munera bina
Mundificat palmas & lumina reddit acuta

Panis nō calidus nec sit nimis inueteratus

Sed fermentatus oculatus sit bene coctus

Modice salitus frugibus ualidis sit electus

Nō cōedas crustā colerā:q̄a gignit adustā

Panis falsatus fermentatus bene coctus

Purus sit sanus:quæ nō ita sit tibi uanus

uus. Iuxta illud Aui. ii. can. c. de pane: dicētis. Nō comedat calidus sicut ē. Panis. n. calidus nō est apud nām receptabilis & acceptio ei⁹ q̄ est de forno & reliquoz sibi similiū est mala. Et rō est: q̄a talis pa-

nis multū opilat. Et postea itē dicit Auic. Panis calidus sitim facit
sua caliditate & natat pp suā humiditatē uaporosam: & est uelocis
digestionis & tarde descensionis. Et quis iste panis calidus nō cōue
niat in regimine sanitatis quo ad esum: odor tñ panis calidi multū
cōfert: resuscitat. n. sincopizātē: & possibile est aliquos hoīes uiuere
ex odore panis calidi. Secūdū ē q nō debemus comedere panē diu
pistū siue muscidū: qā talis panis nō est cōueniēs pro nutrimentō na
turę humanę: exsiccat. n. corpus ac humores melācolicos generat: &
ex isto relinquit q panis nō debet esse calidus: nec uetustate indura
tus: sed priori die coctus: postea in textu ponunt qnq cōditiōes pa
nis electi. Quax prima est q panis debet esse fermētatus bene. Et
istud uult Gal. i. alimē. c. ii. dicēs. Optimi autē panū pro digestiōe
sunt q maxie fermētati & q affationē habuerūt a cōmensurato igne
in clibano. Et itē eo. c. dicit: qui vō penitus infermentatus est: nulli
utilis est. Et s̄m Aui. ii. can. c. de pane. Panis habēs parū fermēti plu
rimi est nutrimentū: sed eius nutrimentū opilat nisi illos qui sunt plu
rimi exercitii. Secūda ē q panis debet eē oculatus. i. porosus: & per
hoc denotat q uiscositas eius est ablata. Vex est tñ q iste panis s̄m
Aui. loco p̄all. uelocis est penetrationis & minoris nutrimentū & de
terioris: sicut est panis opirus q est plurimi furfuris. Tertia est q pa
nis debet esse bene coctus: qā panis male coctus male digestiōis est:
& stomacho grauedinē affert. Et Auic. ii. can. loco p̄all. dicit. Et ille
qui nō bene decoquit est plurimi nutrimentū. sed ē nutrimentū opi
lat nisi illos q sunt plurimi exercitii. Et panis de patella est huius ge
neris: eius nāq pars interior raro decoquit bñ. Quarta est q panis
debet esse tēpate salitus. Nimiū. n. dulcis opilat & nimiū salsus ex
siccat: moderate tñ salsus optimū nutrimentū p̄bet: dū tñ cetera cō
ditiones assint. Quinta est: q sit factus ex optimis granis: uidelicet
ex optimo tritico & sana messe collecto. Deinde subdit tex. q nos

debemus cauere ab esu cruste panis: q̄a illa generat colerā adustā siue humorē melancolicū: ex quo. n. ipsa adusta & sicca & humor ab ea genitus adustus erit & siccus: & p̄pterea nobiles q̄ nā colerici sūt deponere faciūt sup̄iorē crustā panis: ac inferiorē: quos imitant̄ p̄lati & delicioſi. Eligat̄ igit̄ mica panis q̄ est melioris maioris & uelocioris nutrimenti q̄ crusta. Verū est tñ q̄ aliquñ cōuenit sanis hñtibus stomachū humidū & uolentibus demacerari: & in fine comestionis plus cōpetit. Iuuat. n. cibi descensum: & cōfortat orificiū stomachi. Postea in duobus ultimis uersibus inuit̄: qđ panis bonus debet habere istas qnq; cōditiones. s. q̄ sit salitus: fermētatus: bñ coctus: purus. i. de mundis granis & sanus. i. de granis sana messe collectis. Et istas cōditiones partim inuit Aui. loco p̄all. dicēs. Oportet ut sit panis mūdus salitus massam hñs confectam fermētatus coctus bene: & una nocte pmanens. Et circa istud est sciendū q̄ si quęratur nutritio maior & prior mūdificet̄ panis a furfure: & si uelimus uentris subductionē aliquālē dimittamus aliquā partē fuffuris: fuffur enī parum nutrit: & uentrem subducit & farina econuerso.

¶ In hoc textu cō-

parat autor carnem
porcinā carni ouinę
dicens q̄ caro porci

Est caro porcina: sine uino peior ouina.

Si tribuis uina: tunc est cibus medicina.

na sine uino minus sana est ouina: tñ si caro porcina sumat̄ cū uino ipsa est optimū nutrimentū & medicinā p̄bens: q̄a multū humectat: & hoc intelligendū est maxime de porcellis assis siue de apris optime p̄paratis. Et circa istud est sciendū q̄ carnes porcine: q̄bus rustici & cōes utunt̄ qñ uidelz sunt salse: uel sole: uel fumo exsiccate: nullo modo saniores sunt carnibus ouinis: ceteris paribus: siue cū uino: siue sine uino sumant̄. Sed istud dictum ueritatē habet de carnibus porcelloꝝ assatoꝝ: uel de carnibus aprinis modo p̄dicto.

Ilia porcorū bona sūt; mala sūt reliquorū. ¶ In hoc tex. cōparāt
omasa porcorū omasis
reliquorū brutorū; & dicit tex. q̄ omasa porcorū. i. ītestina p̄ualēt quo
ad esū ītestinis aliorū brutorū. Cuius rō pōt eē ista: q̄a pauca ītestina
comedimus; nisi illa q̄ replent sanguine uel q̄ aīaliū multū sunt pin
guiū cuiusmodi sūt porci. Nā solus sanguis porci pp suā cōplexio
nem & silitudinē cōplexiōis cū nā humana est sanguis quo omasa
siue ītestina implent. Et sīlīr porci facilius īpinguant q̄ aliqd aliorū
brutorū; ideo magis sumimus ītestina porci q̄ aliorū brutorū.

¶ Hic ponunt. v. no
Impedit urinā mustū soluit cito uentrē cum ēta pueniētia ex
Epatis emfraxim; splenis generat lapidēq̄ potatione noui uini
uel musti. Primū ē q̄
mustū impedit urinā; & hoc pōt intelligi duplīr. Primo quia mustū
grossum pp suā grossitudinē ex fece admixta opilat ipm epar siue
ipsos renes sic q̄ urina de facili nō pōt hīe suū cursū. Secūdo impe
dit urinā quo ad debitū mō sicut facit mustū renense aliqd; & q̄dā
alia uina subtilia; sīlīr est q̄a aliqd mustū renēse cuius feces sunt mor
dicātes; & dū ipm uenit in uesicā ille partes terrestres nitroſe mordi
cāt uesicā & cogūt urinare sine ordine debito & mō cōſueto. Secū/
dū est q̄ soluit uentrē. Et rō est: q̄a abstergit uiscera nitroſitate siue
salsedine suę fecis; & stimulat ea ad expulsionē. Primo pp mordica/
tionē fecis. Secūdo pp multitudinē uētoſitatis quā īducit tale uinū
siue mustū. Tercio lubricādo cito inferius p uiā indigestibilitatis &
grauaminis stomachi; q̄re stomachus se relaxat. & portas nariū cō/
pressas apit. Tertiū est q̄ mustū nocet bonę cōplexiōi epatis: q̄a opi
lat ipm pp īmixtionē plurimā suę fecis; & pducit ad dissenterīā epa
ticā pp inflationē eius qua debilitat epar. Et istud uult Aui. iii. in. c.
de regimine aque & uini. Et sic ēt inducit catheciā; siue malā dispo/

fitiōē coloris & malas inducit egritudines epatis. s. diuerfas & species ydropifis. Quartū est q̄ multū nocet spleni & dispositiōi eius: pp eādē cām q̄ dicta est de epate: q̄a opilat splenē: & sic inducit duriciē eius. Quintū est q̄ multū generat lapidē & maxime illū qui in renibus est: qui rubeus est: de facili frāgibilis cā opilatiōis quā facit & grossitudine suā substantiæ. Et istud ueꝝ est de musto uinoꝝ multū dulciū nō hñtes feces nitrosas & mordicantes. Mustū. n. hñs feces nitrosas & mordicātes magis impedit lapidē: q̄a multū facit urinare sicut mustū aliqd̄ renense facit apparere arenulas in urina siue grauelā: q̄a facit multū urinare. Multa. n. urina sua lotionē abstergit arenulas adherentes quæ cū ea expelluntur.

¶ Hic ponunt̄ duo nocumēta pueniētia ex potu aquæ: & hoc quo ad edentē.

Potus aquę sumptus sit edēti ualde nociuus
Infrigidat: stōachūq̄ cibū nitiē fore crudū.

Primū ē q̄ potus aq̄ nocet stomacho edētis. Cuius rō est: q̄a ip̄m infrigidat & relaxat & maxime deiicit appetitū cibi. Secūdū ē q̄ potus aq̄ cū sumit̄ cib⁹ impedit digestiōē cū cibū sumptū in crudet. Et istud uult Aui. in. i. c. de regimine eius qd̄ comedit: dicens. Neq̄ post ip̄m. s. cibū multa bibēda est aq̄ q̄ inter ip̄m. s. cibum & corpus stomachi sepationē faciat: & ip̄m natate faciat. Et. c. de regimine aq̄ & uini dicit. Et cū nā indigerēdo nutriēs studeat facietate aq̄ iā pcedēte sufficiēter. i. si p̄cesserit facietas aq̄ sufficiēs ad bonā cibi permixtionē: aq̄ uehemēter est impediens supple digestiōē inchoatā. Et idē uult Aui. ii. can. tra. i. c. iiii. dicēs. Est ēt uitādus potus aq̄ i mēsa nisi rōne adherētię & tarditatis descēsus bucelle. Nō est. n. sumēda aq̄ cū cibo. Et Auer. in cō. ait. Cā qdē huius est qm̄ cū sumit̄ aq̄ sup cibū priusq̄ stomachus calefacierit ip̄m infrigidat & in crudat. Est ēt cā q̄re supnatet cibus sumptus in stomacho: q̄re ēt nō adhē

reat:& uniat' eidem q̄ conterat ip̄m sicut exigif'. Actio nāq; stoma/
chi sup̄ sumptū cibū sit cōterēdo & coquēdo simul. Vñ sicut cū in/
fundit' simul & ī magna q̄tate aq̄ ī olla pp̄ qđ tardat' cibi decoctio
in cadē: sic ē cōtingit idē ip̄si stomacho. Et istud maxime uerificat'
de potu multę aq̄. Modica. n. q̄titas aq̄ frigide sugēdo sumpta pōt
cōcedi añ descēsum cibi: ut p̄ eā cōpleat' cibi descēsus ad inferiora:
& hoc si sitis infestauerit: & bibere coegerit. Nā modica q̄titas aque
frigide prædicto mō sumpta stomachū alleuiat & colligit. alleuiat
quidē a siti. alleuiat ēt coopando ad descēsum cibi. Colligit aut' sua
frigiditate coadunās partes stomachi. Et istud colligit' ab Aui. locis
pali. Nōtādū q̄ quis in sitis extinctione aqua sit cōueniētiōr potus
quā uinū tñ oib' cōsideratis uinū est potus cōueniētiōr in regimi
ne sanitatis quā aqua. nā dato q̄ in sitis repressione quæ est appeti/
tus frigidi & humidis: aqua uniuersalr' melior sit: q̄ frigida & humi
da: nālit' tñ in cibi p̄mixtione & eiusdē delatione siue missione ad
ptes corpis extremas uinū p̄ualet aq̄. nā uinū rōne suę subtilitatis
in substātia & actione subtilius p̄miscet': & spāl'r: q̄ nā magis in eo
delectat': ideo citius attrahit ip̄m: & aliis cibis p̄miscet: & spāl'r: q̄
hec mixtio sit p̄ uia cūsdā ebullitionis: quā uinū magis iuuat rōne
uirtualis caliditatis: & aq̄ impedit rōne frigiditatis. Et sic p̄ q̄ uinū
p̄ualet aquæ in ciboꝝ p̄mixtiōe. Et silr' p̄ualet in eorūdē delatione.
nā uinū est optimus penetrator: quod ei debet' rōne subtilitatis suæ
substātiæ: & rōne caliditatis uirtualis: subtilia. n. & calida multū sūt
penetratiua: & p̄ cōsequēs uinū est magis delatiuū quā aq̄: in aq̄ ni
hil est uirtualiter calidū: nec substātiæ aereitatis: nec igneitat'is. uñ
aq̄ mora trāseundo impedit oēm cursū. amplius aq̄ ex alio nō est
potus: ita cōueniēs sicut uinū: q̄ aq̄ impedit alimentū nutrire eo q̄
non nutrit: q̄re illud utiq; minus nutrit. unde quāto cibus est magis
aquaticus tāto est minus nutritiuus. bonū est igit' q̄ uinū p̄miscet'

cū cibo qđ solū nō īpedit nutritionē: imo multū iuuat: qđ uinū est maxime nutritiuū: & maxime restauratiuū & uelocissime nutrit: ut prius dictū est. Notādū insup qđ nō solū nociuus est potus aq̄ edēti siue sumēti cibū: imo ī pluribus alijs casibus nociuus est. quos narrat Aui. in. i. c. de regimine aq̄ & uini. Primo. n. incōueniēs est ī hoīe ieiuno. tūc. n. bibere penetrat aqua bibita nullo retinaculo impedita usq; ad intima mēbroꝝ principaliū mortificans suū calrē innatū. Et istud est uerū de hoīe uere ieiuno. Ebrio. n. qñq; p̄ficit neq; ledit ipse si ieiunus bibat aquā: qđ ieiunus ebrius nō est oīno ieiunus nec est in stomacho uacuu: sed adhuc h3 reliqas aliq̄s hesternę crapulę: quāq; nitrositas aq̄ mitigat & stomachus ab his p̄ aquā abluīt: & repressis uaporibus & fumis p̄paratur stomachus ad receptionē noui nutriētis. Secūdo incōueniens est in hoīe exercitato forti exercitio: & sili statim post coitū. nā tūc pori corp̄is sunt multū apti: quare penetrat aqua ī p̄funda mēbroꝝ mortificās calrē innatū: qui post coitū ē debilitatus est. Tertio incōueniēs est post balneationē maxime cū sit hęc balneatio uētre uacuo. tūc. n. uię sunt uehemēter aptę: q̄re ledens penetrat aq̄ ut dictū est. De isto potu aq̄ dicit Aui. in. iiii. sum. ii. c. ulti. Ex potu illius ī ieiunio: & post balneū: & post coitū timeť corruptio cōplexionis & ydropisis. Quarto incōueniēs est bibere aquā frigidā cā obediēdi siti nocturnę mēdosę: q̄ accidit incrapulatis & ebriis. nā p̄ potū aq̄ frigide p̄hibent̄ resolutio & digestio humoris falsi uel fortis uini: uel alteri acuti faciētis sitim: & sic cito post potū reuertit̄ sitis: ita fortis ut añ. Sed si uehemēs affuerit sitis nimīū uexās & īq̄tās: nec sufficiat aeris īspirati frigiditas: nec ablutio oris cū aqua frigida: bibat sitibūdus aquā frigidā cū uasē stricti orificii: siue gracilis rostri: quatenus aqua p̄plexius det̄ sup̄ orificiū stomachi ut fortius sitim mitiget: & de ea minus sumat̄ ne digerēdoꝝ digestionē penitus impediat. Quinto generaliter malū est

sanis bibere multā aquā frigidā: q̄a extinguit calorē inatū: & pectus
offendit & stōachi appetitū deiicit: & mēbris oībus neruosis obest.
Verū est tñ q̄ aqua tēpate frigida aliqñ p accidens appetitū excitat:
& stomachū fortē efficit coadunādo ipm & stringendo uillos eius.

Sunt nutritiue multū: carnes uitulinę:

¶ In hoc passu au-
tor laudat carnes ui-
tulinas dicēs q̄ car-

nes uitulinę multū sunt nutritiue. Et istud inuit Aui. in. i. c. de regi-
mine eius qđ comedit. ubi uult q̄ cibus sanitatis cōseruatiuus de-
bet esse tales q̄les sunt carnes: q̄a sunt similis nature prius apte fieri
sanguis: & maxime carnes edorę & uitulorę paruorę lactantium &
agnorę annaliū. Et istas carnes uitulinas sūme laudat Gal. iii. alim.
ubi uult qđ carnes uituli lactantis sex ebdomadarę uel octo assate
saniores sunt multo nimis: facili. n. digestionis & multū nutritiue
sunt. Et de istis carnibus uitulinis etiā prius dictū est.

Sūt bōa gallina & capo turtur sturna colūba

Quistula uel merula phasianus ethigoneta.

Perdix frigellus orix tremulus amarellus

¶ In hoc passu po-
nunt carnes eligibi-
liores pro nutrime-
to nāq̄ humane aīa
liū uolatiliū: & enu-

merantur. xiiii. Aues quarę carnes bonę sunt pro nutrimento hoīs.
Prima auis est gallina: cuius esus siue comestio nature humane cō-
ueniēs est. Haly. n. Auēzoar: Auer. & Me. ut dicit Cōsi. p̄ceteris lau-
dāt pulloř carnes & maxie q̄ nōdū pepit & galli q̄ nōdū calcauit.
Sūt. n. facili cōuersiōis in sanguinē: & supfluitatū paucarę: p̄prie-
tatē mirabilē hñtes in tēpādo cōplexionē & humores: cuius brodiū
optia leprosis est medicina. Et de carne gallinarę dicit Aui. ii. can. c.
de gallinis & gallo: q̄ caro gallinarę q̄ sūt pulle intellectu augmētū
efficit: clarificat uocē & augmētāt sperma. Et melior gallina s̄m cū

ibi est: q̄ nōdū parit oua. Secūda auis est capō siue gallus castratus: cuius carnes ponit Cōsī.dr̄na.lxyiij. iter laudabiliores carnes. Et carnes istas & sīlīr priores digerit stōachus a pprietate. Tertia auis ē turtur q̄ ēt est boni nutrīmēti: & bonū generās hūorē: cui⁹ carnē Aui. iiii. can. c. de carne: sūme laudat dicēs. Volucris qdē caro melior nō ē quā alduragi. i. turturus & gallinay & subtilior eay & nō sūt cū nutrīmēto carniū alcubegi. i. perdicū &c. Quarta auis s̄m aliquos est sturnus: & ista auis d̄z comedi in iuuetutes: & est auis nota teutonice eynspree. s̄m alios est starna: quā Ra. iiii. Almā. p̄ceteris uolatilibus laudat dicēs: starne caro oī carne auū leuior inuenit atq̄ his q̄ subtili uolūt custodiri regimine cōuenientior. Et pōt p starnā intelligi auis magna uelut anser grisea cinerea: cuius caro laudabilis est maxime cū iuuenis fuerit: & isto mō itelligit Ali. p̄ferēs istā carnē alijs. Vel pōt p starnā itelligi maneries p̄dicis paruē quā Moyseſ uī itelligere iudeis inq̄iēs: sīlīr starne nō uident̄ pro dño n̄ro: q̄a uentrē cōstringūt. Et istā pprietatē alij attribuūt p̄dicib⁹: carnes. n. ipsay uentrē cōstringūt teste. Ra. iiii. Almā. Quinta auis est colūba: q̄ est auis nota: cuius caro est colerica. Et de colūbis dicit Ra. loco p̄all. Colūbe uehemētis sunt caliditatis q̄ sāguinē inflāmatū generāt: & cito febricitare faciūt. Et ergo aptius colūbe comedi debēt in pastillis cū uuis acerbis q̄ assari. Per uuas. n. acerbis auferē caliditas q̄ sanguini inducūt. Et electiores colūbe pro esu sunt colūbe iuuenes uolare potētes: q̄a tales sūt leuioris digestiōis & melioris humoris. Pulli. n. nō uolare potētes caliditatē & humiditatē hnt supfluas: q̄re grossos generāt humores. ut uult Aui. ii. can. c. de colūbis. Antiquē vō colūbe & eay caro pp caliditatē nimīā & siccitatē & digestiōis difficultatē sunt eutādē. Et sīlīr ēt turtures antiquē. Sexta auis est qstula q̄ ab aliqb⁹ noīat̄ coturnix: q̄a qstula est nomē onomatopieion. s. fictū a suo sono. Et caro ista s̄m aliquos est subtilis substātiē: bonū gene/

rans humorē & multū cōpetit fanis cōualefcētibus. Secūdū ysaac
tñ coturnices ceteris uolatilibus sunt peiores nec nutrimento: nec di-
gestionī laudabiles: qā ex comestione carnis earū timēt spasmus &
tethanus: put ēt uult Aui.ii.can.c.de eis. subiūgēs rōnē. s. qā i sub-
stācia carniū earū est uirtus faciēdi huiusmodi accidēt a narrata. &
sic nō pueniūt illa accidētia ex eo solo: qā coturnices comedūt elle-
borū. Et hinc ē q gallici comedūt coturnices cū molli & pingui ca-
leo: & ide faciūt pastilla. Pōt tñ p coturnicē itelligi alia auis a p̄dicta
p̄dice maior. eiusdē fere coloris cū rubeis pedibus & rostro saporis
delectabilis. dicta coturnis ytalica lingua. Et isto mō Ra.iii. Almā.
accipit coturnicē qñ p̄fert carnes eius post carnes starne aliorū uola-
tiliū carnib⁹. Septima auis ē merula: q̄ est eiusdē q̄ritatis cū sturno:
sed ē ad nigredinē tendēs: & hñs rostrū subrubeū. & sili d; comedi
iuuenis. Octaua auis est phasianus. i. gallus siluestris: q̄ ab oibus me-
dicis enumerat⁹ inter aues laudabilis carnis. Caro. n. talis auis natu-
rē humanē est cōueniētissima. & est cibus principum & magna ū.
Cōsiliator. n. loco p̄all. dicit. siluestriū ō laudabiliores sunt phasiani
ad sanitatē & ad robur. Et fortassis etiā uniuersaliter domestici cū
gallinis p̄pinquissimi & eiusdē fere speciei: sintq; illis siccioris aeris
& alimēti ac exercitii amplioris. Nona auis est ethigoneta: quæ est
auis parua ad modū p̄dicis: sed longū rostrū habēs: cuius caro est
optima. Decima est p̄dix cuius caro p̄m Aui.ii.can.c. de cubegi est
de subtilioribus carnib⁹ impinguās: qā multū nutrit: cor abstergēs
ydropsi & stomacho cōferēs: & augmētū in coitu faciēs: uerū est tñ
q stringit uentrē. Et istā carnē Gal.iii.ali.c.x. Et octauo de ingenio
.c.ii. p̄fert oibus aliis uolatiliū carnibus. Et dī de ista carne q si assi-
due comedat⁹ maxime p̄fert memoriē. Vndecima est frigellus: & est
auis comedens racemos: uelociter uolans: siliis sturno: sed melioris
nutrimenti quā sturnus: & multe tales inueniuntur ubi sunt uineę:

& inebriant^r ex esu racemor^u: & melior est caro ear^u circa festū oīum
scōr^u. Duodecima est orix. Et est s^m aliquos gallina siluestris siue
gallina phasiani. Vel s^m alios est gallina aq̄tica. i. natās in aq̄: & siue
sit fēmina phasiani siue gallina aq̄tica: eius caro est boni nutrimentī.
Decimatertia est tremulus & est auis cōter stans p^pe mare minor
quā gallina: sed est auis fusca alte clamās: & uelocissime uolat: & qⁿ
ambulat sup^r terrā cauda eius semp^r tremit: & iō d^r tremulus: & hēt
sup^r caput eius lōgas plumas. Et nō est parua auis: lōgā hās caudā:
quæ a medicis uocat^r cauda tremula. Vltima auis est amarellus: &
ēt est auis s^m exiētēs in aq^s: s^milis anete: sed ea minor. Et general^r lo
quēdo inter aues comestibiles plus laudant^r ille quæ uolatu uelocio
res sunt. Et sicut carnes p^dictar^u auiū sunt laudabilis nutrimenti:
& facili digestiōis: ita ēt repiunt^r carnes aliquar^u auiū illaudabilis
nutrimentī: difficilis digestiōis: & inequalis cōplexiōis. sicut sunt car
nes anser^u & pauonū & malarior^u: & uniuersal^r auiū habētū col
lum lōgū & rostrū lōgū degētiū in aq^s: & carnes passer^u q̄ sunt ca
lidissime: & a tempamento longissime: & multū excitantes coitum.
Circa electiōē vō carnis uolatiliū sciēdū est: q^d s^m diuersas lauda
bilioris nutrimentī p^prietates ac eius q^d nutriē sanitatis uel roboris
intentionē: carnes laud^r n^t uarię. Vñ Gal. respiciens facilē alteratio
nē & subtilitatē in carnibus p^dicū p^fert easdē. Ra. vō cū ysaac re
spiciēs subtilitatē starne ac leuitatē ipsā ceteris p^tulit. Isaac etiā s^m
diuersas intentiōes carnes uolatiliū laudauit diuersas. Aui. vō lau
dauit carnes turturū p^ceteris: uel q^a respexit ad p^prietatē qua ro
borāt & cōfortāt intellectū: uel q^a in terris eius est ipsar^u tanta boni
tas q̄ nō est ī aliis terris: sciēdū est insup^r q^d carnes uolatiliū plus cō
ueniūt quā carnes quadrupedū his q̄ relicto exercitio corporali uo
cāt cōsiliis studiis & cōtēplacionib⁹: q^a digerunt^r facilius aliis: iuxtā
illud Gal. iii. alimē. Digestibilior est tamen hęc caro uolatiliū aīaliū

& maxime pdiciū:& generant sanguinē clarū:mūdū:spumofum:
mentis exercitiis & eleuationi intellectus aptum.

¶ Hic ponunt .ii.

Si pisces molles sunt:magno corpore tolle

accidētia ex quorū

Si pisces duri:parui sunt plus ualitura

noticia attēdit ele

ctio pisciū. Vñ pi

scēs aut sunt duri aut molles.si molles sunt tūc seniores sunt eligibi
liores.Cuius cā est ista:quia mollicies puenit ex humiditate quæ in
iuuene pisces indigesta est & in sene plus digesta:& sic in iuēture
tales pisces sunt generatiui fleumatū:sed senes minus:& sic patet q
anguilla senior sanior est iuene: s̄m quosdā. Si ō tales pisces sunt
duri tūc iuuenes sunt saniores.i.digestibiliōres:cuiusmodi sunt lu
cii & parce: duricies.n.inquantū huius resistit digestionī:& istā sen
tentiā ponit Aui.ii.can.c.de piscibus dicens.Et eligit quidē ex pi
scibus durā carnem habentibus ille qui est minor:& ex habētibus
mollem carnem ille qui est maior ad terminum aliquem.

¶ Hic tangunt .x.

Lucius & parca saxaulis & albica tenca.

pisces eligibiles pro

Sornus plagicia cū carpagalbio truca.

nutrimento naturæ

humanæ:quorū.Pri

mus est lucius:qui est piscis notus:& dī ē tyrānus pisciū:qā nō so
lū deuorat pisces alterius speciei:sed ēt eiusedē speciei cū eo:uñ uer
sus. Lucius ē piscis rex & tyrānus aq̄. A quo nō differt lucius iste
parū. Est ēt piscis dure carnis & natatu uelox. Secūdu. est parca:a
parco parcis:ere:dicta p̄ h̄riū:qā nulli pisci parcit:imo irata uulne
rat alios pisces suis squamis quas hēt supra dorsum:nec eam audet
euadere lucius:imo ut narrat Albertus de naturis aīaliū. est natura
lis amicitia parce & lucii. Lucius.n.lesus ab alio difficulter sanatur:
sed lesus q̄rit parcā q̄ uidens eū lesūm tāgit & lenit uulnus lucii:sic

lucius sanat: & ē parca sīlī piscis dure carnis notus: teutonice cyn /
baers. Tertius piscis est saxaulis uel saxaulus piscis marinus: apud
gallicos dictus sola. Alii dicūt qđ est piscis teutonice cyntūghe: & ē
piscis multū sanus inter pisces marinos. Quartus est albica: teuto /
nice & uicine: & est piscis marinus. Quintus est tenca qđ ē dulcis pi /
scis aq̄ notus: pellē hñs lubricā atq; uiscosam ad nigredinē tendēs:
sed eius caro est dura. uñ ab istis tribus piscibus q̄ sunt lucius: par /
ca & tenca: post eorū coctionē auferē pellis. Et dī iste piscis: teutoni /
ce eyntinche. Sextus est sornus: & est piscis minimus marinus al /
bus ad q̄titatē medię partis medii digiti quo ad lōgitudinē: qui co /
medī cū capite & spinis: & dī teutonice eyngaernact. Septimus ē
plagicia: & est piscis marinus notus. latus hñs in una pte suę pellis
maculas rubeas: & pellis est tota alba curuū os hñs. teutonice eyn
blatyscol. Octauus est carpa qđ est piscis dulcis aq̄ notus. multū tñ
de se est uiscosus. sed a magnatib⁹ decoquit in uino: & sic ab eo tol
litur eius uiscositas. Nonus galbio: & est piscis marinus notus a qui
busdā dictus rogetus: teutonice cynrotbarth: & est piscis dure car /
nis & sanus. Alii textus hñt gouio: & est piscis paruus dulcis aq̄ ad
lōgitudinē unius digiti longi: & est rotūdus & suauissimus: gallice
gouion. Vitimus est truta qđ est in carne sīlis salmoni: nec tñ est sal /
mo & est lōgus & nō grossus. Et capit in magnis fluuiis: & pmitit
se fricare in aq̄: & sic capit: & ex eo fiūt pastilla cū spēbus: & est pi /
scis ualde p̄ciosus: gallice trutes. Circa electionē vō pisciū sciēdū est
primo qđ pisces resp̄ctu carnū: ceteris paribus minoris sunt nutri
menti: & facilis digestiōis: & nutrimentū eorū est pluriū supfluitatū:
& fleumaticū & frigidū & humidū: & minus māsiuū: & sunt ad di
gerendū duri: & lōgā faciūt morā in stomacho. Et qđ in eorū dige /
stione laborat stomachus: & interdū corrūpūt in stomacho: & q̄li
tatē qñdā suscipiūt putredinalē: sitim generant. Et ut sit ad unū di

cere: carniū laudabiliū nutrimentū melius est nutrimento pisciū. Sc/
cūdo sciēdū est q̄ pisces marini sunt meliores in regimine sanitatis
ceteris paribus: piscibus aq̄ dulcis: eorū. n. nutrimentū est minus sup
fluū & nature carniū magis p̄pinquū. Sed q̄a ceteris parib⁹: pisces
marini sunt durioris carnis piscib⁹ aq̄ dulcis: ideo sunt difficilioris
digestiōis & resolutiōis: & pluris nutrimenti & purioris. Verū est tñ
q̄ in egris magis cōferūt pisces aq̄ dulcis: p̄p debilitatem digestiue
eorū. Tercio sciēdū ē q̄ ī piscib⁹ tā marinis quā aque dulcis eligēdi
sunt: quorū caro est alba nō uiscosa: sed fragilis: nō multū grossa: sed
subtilis: nō grauis odoris: sed suauis: nec cito putrefactiōis: sed suffi
cientis duratiōis: nō mali coloris sed boni: & quorū habitatio nō est
in lacubus stagnis: nec in locis sordidis: nec in aq̄s hñtib⁹ malas her
bas. Et eligēdi sunt nō ualde iuuenes: nec ualde magni: & q̄ sunt ue
locis motus & pauce uiscositatis. Et si sint pisces marini eligēdi sūt
qui capti fuerūt ī fluminib⁹ multū distātib⁹ a mari: & hoc ceteris cō
ditionib⁹ bonis suppositis. Itē suppositis p̄dictis p̄ditionib⁹ q̄to pi
sces sunt squamosiores: tanto sunt meliores. Et s̄l̄r intelligit̄ de spi
nis: q̄a spine multe & squame seruāt puritatē substātię piscis. Item
inter pisces marinos meliores & puriores sunt q̄ capti & nutriti sūt
in mari p̄fūdiori: & magis agitato: ad qđ est cursus pluriū fluuiorū.
Et ergo capti ī mari septētrionali qđ magis est agitatū: & magis tē
pestuosum & uelocioris fluxus & influxus meliores sunt captis in
mari mortuo uel meridionali. Et s̄l̄r intelligēdū est de piscibus dul
cis aq̄. nā ceteris paribus q̄to aq̄ est p̄fundior & mobilior tāto piscis
in ea nutritus est melior. Et de his sufficienter eligi pōt q̄ pisces sunt
uitupabiles: & q̄ laudabiles sunt. pisces. n. bestiales sicut porcus ca
nis marinus: delphin: morona nō multū cōpetunt in sanitatis regi
mine. Sūt. n. difficilis digestiōis: & grossi humoris. & multe sup
fluitatis: nec in carnibus p̄dictorū pisciū apparēt cōditiones supius

numerate:puta:albedo subtilitas &c. Et si hos pisces & cōsiles cō/
medi cōtingat nō statim sūt coquēdi & comedēdi postq̃ capti sunt:
sed obseruandi sunt p aliquos dies quousq; eorū carnes mollescāt &
tremiscāt sine substātię corruptiōe. Et ēt p̃dicti pisces meliores sūt
semisalsi quā recētes aut p̃fectę falsi. Inter alios aut̃ pisces marinos
cōsideratis conditionibus supradictis laudabiliore uident̃ rogetus
& gornatus siue gornus. Nā eorū caro & substātia est purissima. Et
post hoc plagicia & sola. sed horū caro est magis uiscosa & nimis
frāgibilis & minus alba & magis grossa & minus subtilis: nec horū
sapor aut odor est ita delectabilis: & forte piscis merlēgēdus ē lau/
dabilior post rogetū. Nō ē. n. tāte grossicie & uiscositate sicut pla/
gicia & sola: & eius substātia est satis frāgibilis: sed p̃sideratis sapo/
re & odore cū colore & substātię puritate & mollitate deficit ī boni/
tate a rogeto & gornato: & s̃ilr itelligat̃ de allece. Et morua iuuenis
satis appropinquat p̃dictis ī bonitate cōsideratis p̃dictis cōditioni/
bus: est tñ grossior & uiscosior p̃dictis piscibus. salmones aut̃ & tur/
boti & maquerelli multū deficiūt ī bonitate. sunt. n. multū grossio/
res & uiscosiores & ad digerendū difficiliore & magis supfluitate
pleni. uñ cōpetūt nisi exercitātibus fortib⁹ iuuenib⁹ cū qbusdā falsis
eorū uiscositate grossicie & frigiditati repugnātibus. Inter pisces at̃
dulcis aq̃ p̃sideratis p̃dictis cōditionib⁹: parca & lucius mediocris:
primū gradū bonitatis obtinēt supposito q̃ sint pingues: deinde uē/
dosia: & deinde lopia: & quis carpa sit squamosior p̃dictis tñ nō hēt
carnē adeo albā & frangibilē & subtilē sicut lucius & parca: & se/
pius repit̃ in stagnis: & uniuersalr ceteris paribus meliores sunt pi/
sces dulcis aq̃ q capiunt̃ ī aq̃ petrosa currēte ṽsus septētrionē. p̃fun/
da: multe agitationis: ad quā nō cōfluūt sordicies ciuitatū: in qua ēt
nō sunt herbe male. Cancri aut̃ fluuiales & marini multi sunt nutri/
mēti: & nō facile in stomacho corrūpūt̃: ucrū sunt difficilis dige/

stionis. Sciendū est insup q̄ pisces recētes corpus humectār: & lac & sperma multiplicāt & multū cōpetūt colericis: & nō sūt comedēdi pisces post forte exercitiū uel fortē laborē: q̄a tūc de facili in stoma- cho corrūpūnt: & caueant ab usu pisciū hātes stomachū debile uel malis humoribus plenū. Amplius sciendū q̄ pisces grossi semisalsi meliores sunt q̄ recentes pisces: & saliti multi tēporis nō sunt boni. Item nō sunt comedendi pisces & carnes simul: nec pisces & lactici- nia: nec sunt comedendi pisces post alios cibos. Item pisces lauda- biles parū saliti: & in paūca quantitate sumpti reuocant appetitū: & ipm corroborant si quis habuerit appetitū ad cos.

CHic autor subdit
Vocibus anguillę prauę sunt si comedant. qđ anguilla ē piscis
Qui physicā non ignorant hęc testificant. insanus maxime no-
Caseus anguilla nimis obsunt si comedant cens uocib⁹: & hoc
Ni tu sepe bibas & rebibendo bibas pbat sermone medi-
corū & nālē phiam
Studentiū: & rō est: q̄a anguilla est piscis limosus: uiscosus: & maxie
oppilatiuus: & multū deficit a cōditionib⁹ boni piscis prius narra-
tis in parte pcedēti. & qđ dictū est de anguilla ē intelligendū est de
lāpreda: licet lāprede parue laudabiliores sūt anguillis: & minus pe-
riculose cū nō sint tante uiscositatē & grossiciei sicut anguillę: ut pa-
tet ad sensum. Vñ salua reuerētia utentiū isti pisces sunt ualde perī-
culosi quīs ori sunt saporosi. Hoz. n. pisciū in aq̄ silis est generatio
gnācioni serpentū in terra: uñ multū dubitādū est: qđ nō sint uene-
nosi: uñ eoz capita & cauda in qbus uenenū cōsueuit esse: & sī in-
terior spina: nullo mō sunt edēda. bonū est ēt p̄p eaz uiscositatē qđ
submergant in uino optimo uiue & dimittant ibi quousq̄ mortue
sint: & deind. p̄parent cū galentina optimaz sp̄ez s̄m qđ coci ma-
gnoz dñoz facere cōsueuerūt. bonū est tñ qđ ebulant primo dua-

bus ebullitiōib⁹ i uino & aq̃: & illa abiecta decoquant⁹ ad pfectionē:
 & fiat galētina uel pastillatura: uel assatura cū salsamēto appropria
 to: uidelz cū salsa uiridi cū fortibus spēbus: & uino in hyeme: & cū
 debilibus spēbus: & agresta: & aceto i estate. Cōmodosius tñ est ma
 neriē huiusmodi pisciū dimittere. Deinde subdit tex. qđ caseus &
 anguilla multū nocēt si comedant⁹: & istud itelligēdū est: si i magna
 q̃titate sumant⁹: quorū causę dictę sūt de caseo ibi. Persica poma: &
 de anguilla nūc dicta ē cā. postea dicit tex. qđ si ista sum int⁹ cū fre/
 quēti potatiōe uini malicia eorū corrigi⁹. Et istud nō d3 intelligi de
 uino subtili & penetratiuo: nec de uino qđ dat⁹ uia potus cōduct: ui
 q̃a tale nō d3 dari sup cibū gnātiuū mali humoris qñ comedit⁹: nec
 añ ipm: nec postq̃ fuerit digestus: ut uult Aui. in p. c. de regimine aq̃
 & uini: q̃a tale uinū magnū nocumētū induceret. penetrare. n. face
 ret humorē malū: ex hoc cibo genitū usq; ad extrema corporis qui
 forte nō sufficeret penetrare sine uini auxilio & cōductu: sed intelli
 gendū est istud de uino forti nō multū penetratiuo: sēpe & i parua
 q̃titate dato grā pmixtiōis ciborū. Tale. n. corrigit maliciā ciborū: cō
 fortat digestionē: & digerit fleumaticos humores & frigidos: q̃re iu
 uat ad digestionem casei & anguillę: quæ male digestionis sunt.

Hic autor tangit

duo ducumēta: quo
 rū primū est: qđ co
 medens in prandio

Inter prandendū sit sēpe parūq; bibendum

Si sumas ouum: molle sit atq; nouum.

uel cena d3 uicissim comedere & bibere multiplicādo uices bibitio
 nis: sed pro q̃libet uice parū potus sumeres: & facere non d3 quēad /
 modū bruta: q̃ totū cibū capiūt: & postea bibūt: q̃a si potus melius
 cibo pmiscet⁹: & cibus exinde reddit⁹ remollitus: & d. gestionis ca/
 pacior. Et circa istud est sciendū qđ triplex est potus. s. pmixtiuus:
 delatiuus: & sitis sedatiuus. Istud aut qđ dictū est: intelligēdū est de

potu p̄mixtiōe ciborū: iste .n. potus debet uicissim recipi cū cibo: &
 sauo meliori iudicio nō debet iste potus differri usq; ad finē come
 stionis: nec debet expectari sitis. Et iste potus maxime cōpetit: qñ su
 munt cibaria actualr sicca uel uirtualr: sicut p3 in laboratibus co/
 medētibus panem siccū. Sed potus sitis sedatius regulariter & in
 hoībus bñ dispositis debet differri usq; ad finē comestiois: tūc .n. est
 uera sitis pp̄ estuationē cibi calidi & sicci. Nō .n. multū rōnabile est
 q; simul urgeat sitis & fames: q̄a sunt appetitus q̄riorū. Et debet iste
 potus dari p̄m plus & minus p̄m q; maior uel minor est sitis. Potus
 v̄o delatius maxime cōpetit cōpleta prima digestiōe regulariter:
 & parū añ horā suscipiendi aliū cibū sequentē. Et talis potus spāl̄r
 cōpetit qñ cibaria primitus sumpta fuerint grossa in substātia: nec
 debet expectari sitis ad talē potū suscipiendū. nā talis potus p̄parat
 stomachū ad suscipiendū cibū sequētē: & iuuat trāsītū cibi ad epar
 a stomacho: nec debet talis potus esse magnę q̄t̄tatis: ut cito possit
 digeri. Ante .n. eius digestiōē nō trāsīt ad epar. Et istud uex̄ est nisi
 talis potus delatius fuerit aqua: in qua nō oportet expectare dige
 stionē añ penetrationē eius ad epar. Regulariter aut potus p̄ueniēs
 delatius: aut ē p̄mixtius nō debet esse aq̄: sed uinū uel aliqd pro
 porrionabile uino. puta ceruisia uel cerasiax̄ uel pomeriū uel mellī/
 cratū uel aliqd̄ si ē qbus oibus uinū ē melius. Sciēdū secūdo q; q̄to
 cibus est grossior & siccior & frigidior: tāto potus p̄mixtus & dela
 tius debet esse maior: & ecōuerso quāto cibus est calidior subtilior
 & humidior: tanto potus delatius & p̄mixtius debet esse minor:
 Et quāto cibus est grossior & frigidior & digestioni inobediētiior:
 tanto uinū p̄mixtiuū uel delatiuū debet esse subtilius & fortius:
 Et q̄to cibus est subtilior calidior & digestibilior: potus debet esse
 debilior: uel uinum debilius. Vnde fortius uinū bibēdū est tam cū
 carnibus bouinis q̄ pullinis: & fortius bibendum est cum piscibus

q̄ carnibus regulariter. Secundū documētū est q̄ sumēs ouū debet
ipsum sumere qñ est molle & nouū: cuius cā dicta est supra.

¶ Hic ponit unū no

tabile documētū de Pisam laudare decreuimus ac reprobare

piscis: & ē q̄ pisa ali Pellibus ablatis est bona pisa satis

quo modo laudant: Est inflatiua cum pellibus atq; nociua.

& aliquo mō uitupe

rant. Laudant. n. qñ comedunt ablati corticibus. Vitupant. vō qñ

comedunt cū corticibus & pellibus: q̄a tunc sunt inflatiua. Et ergo

nō est artificiale ea comedere simul cū cortice: q̄a medullarū & corti

cū naturę discordāt. Alter. n. laborat ut soluat & exat: alter. obuiat

ut cōstringat: ut dicit Isaac in dietis ul'ibus: q̄re ī corpore sit motus

agitatiuus inducēs torturā & inflationē. Et istud nedū ueritatē hēt

de piscis: uerū ēt de oībus leguminibus: sicut fabis: faceolis: lentulis

& silibus. Et spāl'r de hñtibus multū corticē sicut fabe & cicera ni

gra. Cortex ēt in oībus est peioris nutrimenti quā medulla. Et circa

istud est sciēdū q̄ est una maneries pisorū alborū rotūdorū hñtiū cor

ticē exteriorē ualde paucū & subtilē: & ista pisa securius pñt come

di cū cortice q̄ alia: quā melius sit q̄ depurent a cortice. Et q̄a dictū

pcedēs ueritatē hz de oībus leguminibus. Sciendū est q̄ legumina

recentia minus hñt de cortice: & in eis minor diuersitas est inter cor

ticē & medullā: & facilius digerunt. Et ideo dicūt aliq̄ q̄ magis cō

petūt corporibus sanis: sed nō est ita q̄a legumina recentia sunt plu

rimarū supfluitatū & corruptibilioris substātię: q̄re minus pueniūt

corporibus sanis. Et ideo pro ueritate tenendū est q̄ legumina sicca

depilata a cortice exteriori sunt saniora quā recētia nō depilata: sed

uiridia sunt saniora siccis nō depilatis. Sciēdū ulterius q̄ q̄a omniū

leguminū substātia est inflatiua & difficilis digestionis: & eorū nu

trimētū malū nō cōpetit ī regimine sanitatis: sed brodiū siue deco

ctio ipsorū cōueniēs est: q̄a eorū decoctio uentris est subductiua. i. laxatiua: urine puocatiua: & uenarū depilatiua: uñ satis cōuenit tpi-
bus in q̄bus hoīes utunt̄ cibis grossis & opilatiuis: puta tpe ieiuniorū
In isto. n. brodio siue in ista decoctione cōueniēter facta nō sunt no-
cumenta q̄ sunt in substātia: uñ in ea nō est inflatio: nec difficultas
nutritiōis & digestiōis: nec malicia nutrimenti. Fit aut̄ ista decoctio
per istū modū. In sero. n. ponunt̄ cicera uel pisa in aq̄ feruenti: & in
eadē lōgo tpe manibus cōfricant̄. Deinde p̄dicta aq̄ tora nocte tem-
peret̄: & in eadē sequenti nocte buliāt duabus uel tribus bulitioni-
bus: & postea colet̄ & colat̄ a referuet̄: & appropinquāte hora refe-
ctionis p̄paret̄ cū cynamomo & croco: & aliquātulū uinū addat̄:
& deinde unico feruore bulliat & spumet̄ in principio refectionis:
Et brodium seu purenta cicerū & pisorū rotūdorū alborū est melius
& cōuenientius: & naturē amicabilius: & silr eorū substātia.

Hic ponunt̄ q̄dā documēta circa ele-
ctiōnē lactis. Primū
Lac ethicis sanū caprinū post camelinū.
Ac nutritium plus omnibus est asininum.
Plus nutritium uaccinum sic & ouinum
Si febrat caput & doleat nō est bene sanū
sanū ethicis. i. cōsū-
ptis & maceratis uel
hñtibus febrē ethicā. Et istud uult Aui. ii. can. c. de lacte dicens. Lac
caprinū & lac asininū sunt bona ethice. Et idē uult. iiij. trac. in. c. de
rememoratiōe medicinaꝝ humectātiū ethicos. Et rō ē est: q̄a lac ca-
prinū est tēpatū p̄m Auic. ii. can. c. de lacte. & etiā multi nutrimenti:
ut uult hic tex. Et post istud lac ualet camelinū. Istud. n. subtilem ē
multē aquositatis & humiditatis: q̄re pōt humectare eos: uerū est tñ
q̄ istud lac pp̄ suā nimīā humiditatē parū nutrit: q̄re minus eis cō-
uenit quā caprinum: istud tñ lac camelaꝝ & maxime nouiter setaꝝ
cōfert ydropisī ualde & patiētibus dolorē in epate: & renouat epar

¶ *¶m Aui.ii.can.c.de lacte.* Secūdū documētū est q, lac asininū plus
ceteris lactibus ethicis cōuenit. Et istud uerū est cōparādo lac asini/
nū ad lac aliorū brutorū: qā lac asine declinat ad frigiditatē & humi/
ditatē: & est subtilius: & citius penetrās: & tardius coagulabile q̄ lac
aliorū brutorū. ¶ *¶m Gal. vii. de ingenio. c. vii.* & istud idē uult Aui. in
q̄rto loco p̄al. dicēs. Et nō est lac post lac mulieris: sicut lac asine. Et
prius dicit. Et p̄prie lac asine eradicat ethicā si fuerit ei eradicatio.
Cōparādo tñ lac asine ad lac mulieris minus cōuenit. Lac. n. mulie/
ris sugēdo sūptū cōueniētius est oibus: ut uult Aui. in. iiii. loco p̄al.
Et rō est: qā lac humanū siue muliebre subtilius est frigidius & hu/
midius: & naturē humanē magis sile: uelocius penetrās: citius dige/
stū & magis nutriēs. Et d3 istud lac dari ethicis q̄tū possibile ē mu/
lieri magis p̄prie lectū infirmi: & ei p̄tinus sine mora administrari ne
ab aere corrūpat. Et circa istud sciēdū ē q, nō semp cōueuit ethicis
lac mulieris aut asine: imo ī aliqb⁹ casib⁹ lac acetosū siue ebutiratū ē
utilius ethicis quā lac mulieris aut asine. Quorū primus est qñ cū
ethica ē solutio uētris. Secūdus ē qñ ē suspitio de coagulatiōe lactis
in stōacho uel de ardore uehēmētis febris: uel qā stomachus de se ē
colericus: ut lac in colcrā cōuertat. Tertius est qñ cū ethica cōpilat^r
putrida: p̄cipue qñ ī interioribus nō fuerit multe opilatiōes. Nā lac
acetosū restringit uentrē: & nō facillr colerizat: qā priuatū ē butiro/
sitate: p̄ quā facillr lac inflāmat: nec in putrida febre: qā cito putre/
scit p̄p̄ eādē cām. Quartus ē si stomachus fuerit sordidus: tūc. n. lac
in eo facile corrūpit. Quintus si ethicus abominet^r lac dulce & in/
tegrū: & nō acetosū siue ebutiratū. Tertiū documētū ē q, lac uacci/
num & ouinū sunt magis nutritiua: qā pinguiora & grossiora sunt
aliis: ut dicit Aui. ii. can. c. de lacte. Et ibidem de lacte uaccino dicit
lac oīs aīalis: cui⁹ p̄gnatio p̄lixior est p̄gnatiōe mulieris ē malū: q̄pp
p̄portionabile est illud qd p̄ximū est sicut uaccinū. Ra. v̄o ī Almā.

sc. de lacte dicit. Vaccinū. n. lac oī lacte cuiusq; aīalis alteri⁹ grossius iudicat^r: qđ ēt oībus sui corporibus pinguedinē adipisci uolētibus cōuenientius existit. Quartū documētū est qđ lac nocet hīti febrē & dolorē capitis. Cuius cā dicta est supra ibi. Persica poma pira.

Hic autor ponit

Lenit & humectat soluit sine febre butirum pprietates butiri: q̄s
ipm̄ iducit ī corpore

hūano. Prima ē qđ butirū lenit uētrē siue molliſcat atq; lubrificat: hā: pprietatē facit sua unctuositate. Secūda pprietas ē qđ butirū ē humectatiuū: qā ex meliorib⁹ ptib⁹ lactis cōpositū ē: & ita sibi cōuenit humectare sicut & ipsi lacti a quo extrahit^r. Tertia est qđ soluit uētrē. i. est puocatiuū secessus: & hoc lac facit: qā lubricitatē iducit ī testinis. Et istas pprietates eius ēt ponit Auic. ii. can. c. de butiro. Et iducit butirū istas tres pprietates ī corpe nō febricitātē. Nocuiū tñ ē corpi febricitātē: qā butirū sola unctuositate de facili inflāmat^r: & in febricitātē calorē augmētāt. Circa istud sciēdū ē qđ l3 butirū in ducat p̄dictas pprietates rōne tñ suę nimie humiditatis & unctuositi tatis nō cōpetit uia cibi spāl̄r ī q̄titate notabili. Prio. n. si q̄s eo utat^r in q̄titate notabili abominationē inducit & facit cibū supnatare in orificio stōachi: & uentrē plus debito laxat: & uomitū iducit. Nullo ergo mō butirū ē comedendū uia cibi ī q̄titate notabili: & spāl̄r nō comedat^r post alios cibos: sed ad cōdimētū cibariorū satis cōuenit.

Hic ponunt^r q̄ta

Incidit atq; lauat penetrat mūdāt quoq; serū tuor pprietates scri
.i. aq̄ lactis. Quaz

prima est qđ serū est incisiuū siue subtiliatiuū. Secūda ē qđ est laua/ tiuū. i. absterſiuū. Tertia est qđ est penetratiuū: & ista sequit^r ex pri/ ma. Quarta est qđ serū est mūdificatiuū. i. solutiū siue purgatiū. Et tres istaz pprietatū narrat Auic. ii. can. c. de lacte dicens: qđ aqua

eius. s. lactis est subriliatiua lauatiua & solutiua: & i ipsa nō est mor-
dicatio. Ra. vō in Almā. dicit q̄ serum colerā rubeā expellit: scabiei
quoq; atq; pustulis: nec nō eis pustulis quæ in facie nascunt̃. hycte-
ricie etiā: atq; ei cui fortis uini potus nocuit: auxiliū prębet.

¶ In hoc tex. autor

duo facit. Primo po-
nit. iiii. pprietates ca-
sei. Quarū prima est
q̄ caseus est frigidus

.i. frigidę naturę: & istud intelligēdū est de caseo recēti: q̄ ē frigidus:
& humidus: & nō de ueteri q̄ ē calidus & siccus. ut uult Aui. ii. can.
.c. de caseo. uel pōt intelligi de caseo q̄ fit ex sola coagulatiōe lactis
absq; alicuius alterius rei cōmixtiōe. Repit̃. n. caseus calidę naturę
calefaciēs stomachū ac linguā mordicās ex cōmixtione rez sibi ad-
mixtarę: sicut ē aliq̄s caseus uiridis q̄ si in magna q̄titate sumat̃ mul-
tū calefacit corpus. Secūda pprietas ē q̄ caseus est stipās. i. cōstipa-
tiuus siue durū uētrē efficiēs. Et istud maxie hēt ueritatē de ueteri
& multū coagulum hñte. Tertia est q̄ caseus est grossus. i. grossi hu-
moris gnātiuus: qđ ueritatē hēt de oī casco: q̄a oīs caseus ex grossio-
ri & terrestriori pte lactis sit. Quarta ē q̄ caseus ē durus. i. duriciē
uētris efficiēs. Et ista pōt esse eadē cū secūda. Deinde dicit tex. q̄ ca-
seus quāuis solus sumptus sit insanus: ex quo male digestionis ē: ut
p̄dictū ē: tñ si in modica q̄titate misceat̃ panī: cū ipso pane digesti-
bilis sit. alias nō: & istud ueritatē hēt in corpore sano. in egro autē
nō. Et de caseo prius dictum ē ibi. Nutrit & impinguat.

¶ In hoc passu au-
tor fingit psonā lo-
quētē i spē casci cō-
tradiciētes usū casei

Ignari medici me dicunt esse nocuum
Sed tamen ignorant: cur nocumēna feram
Languenti stomacho caseus addit opem.

Si post sumatur terminat ille dapes esse insanū. Et dicit loquēs
Qui physicā nō ignorāt hęc testificāt in psonā casei. Ignari me/
dici. i. medicinā ignorātes

dicūt me caseū esse nociuū: supple uŕr ignorāt cām: cur naturę hu/
manę nocere dicor. Et post hoc tãgit autor duas utilitates sumptio/
nis casei. Prima utilitas ē q̃ caseus cōfert egrotāti stomacho. Et cir/
ca istud est notādū q̃ oīs caseus cōfert opē oī stomacho lāguētium:
sed in certis casib⁹ oīs caseus nocet. s. stomacho rare texture: & omni
stomacho debilitato ex lōga egritudine: sed caseus recēs & nocuus
nō multę uiscositatis opē cōfert stomacho calido: q̃a teste Ra. in Al/
mā. adustionē & caliditatē eius reprimi: & stomacho ēt sicco p̃fert
pp̃ eius humiditatē. Et talibus stomachis multū nocet caseus anti/
quus siue multū acutus uel multū coagulū hñs. Sed stomacho hñti
multa fleumata eius pelliculis adherētiā multū cōfert caseus anti/
quus uel multū coaguli hñs: q̃a talis sui acuitate fleuma incidit &
abstergit. Sed tali stomacho maxime nocet caseus recens & mollis.
Et sic p̃z q̃ in aliquo casu caseus semp̃ nocet: & in aliquo non: & q̃
aliqñ caseus recēs p̃dest & aliqñ uetus. Secūda utilitas est q̃ caseus
sumptus post cibū terminat ip̃m: q̃a facit cibū descēdere ad illū lo/
cum in quo uiget digestio. s. ad fundū stomachi. Et istud totū sciūt:
qui uerā snīam medicīnē hñt. Et de caseo acuto dicit Ra. in Almā.
Verūtñ cū post comestionē parua ex eo gustat̃ q̃ntitas os stomachi
corroborat: facietatē quoq̃ nimīā atq̃ fastidiū quæ ex dulcibus &
unctuosis nutrientibus in ore stomachi pueniunt aufert.

¶ Hic pōit. ii. documēta
Inter prādendū sit sepe parūq̃ bibēdū Quoꝝ primū est q̃ prā/
Vt minus egrotēs nō iter fercula potes dendo. i. comedēdo aliq̃s
parū & sepe bibere: ita q̃ nō d̃z primo totū cibū sumere: & postea
d̃z uicissim post sumptū

potū. Et istū uersum primū aliqui nō habent: q̄a reuera idē uersus
in forma prius expositis est. Secundū documētū est qđ inter duas
comestionis sicut inter prandiū & cenā debemus pro posse potum
cuitare: & hoc si cibus sumptus in stomacho nondū fuerit digestus:
nisi magna necessitas assit: q̄a talis potus sumptus impedit & inter-
rūpit digestionē cibi primo sumpti: cibū facit indigestū de stoma-
cho descendere: atq; appetitū deijcit circa cibū in cena sumendum
& corpus grauat: & ad dispōnē in qua homo neq; sanus neq; eger ē
inclinat: siue ad dispōnē pręuenientē febrē.

¶ Hic autor inuit

qđ cena d̄z incipi a Vt uites penam de potibus incipe cenam
potu. Et aliq expo-

nūt metrū istud. Si tu uis uitare penā. i. infirmitatē: prius potes in
prīcipio cene añq̄ comedas: sed ista expositio nō ualet: q̄a s̄m medi-
cos regularius est a cibo cenā incipe quā a potu. Et quīs iste liber di-
rectus sit anglicis: ipsi tñ hāc sniam nō obseruāt: q̄a regulariter qua
cūq; hora diei potū sumūt p̄ponūt morsū panis: iō aliter pōt expo-
ni uersus iste accipiēdo potū p cibo liqdo & facile digestibili: sicut
accepit Ipoc. potū. ii. pti. āpho. ibi: facile ē repleri potu quā cibo: ita
qđ sensus istius vsus sit q̄ melius ē cenā incipe a potu. i. cibo liqdo:
& facile digestibili. Cuius rō ē: q̄a si cib⁹ liqdu & facile digestibilis
post sumat cū i nocte supueniēte fortificet calor digestiuus cib⁹ liq-
du & facile digestibilis lōgo tpe erit digestus añ grossum & diffi-
culter digestibilē: & cū nō poterit h̄re exitū pp cibū grossum nōdū
digestū nimis aduret: uel si exeat grossum secū rapiet cibū nōdū di-
gestū plene. Melius est ergo ut iste cib⁹ liqdu & facile digestibilis
prius sumat: ut tpe quo digestus sit exitū hēat nullo repugnāte.

¶ Hic autor ponit

aliqua documenta. Singula post oua: pocula sume noua.

Post pisces nux fit: post carnes caseus affit
 Vnica nux pdest: nocet altera: tertia mors ē

Primū est post sum-
 ptionē cuiuslibet oui
 recētis suppe & mol-
 lis debemus sumere potū: maxime haustū uini: cuius cā pōt esse: qā
 ouū recēs & molle est optimi nutrimentī & facilis digestionis: & est
 de his q̄ in modica q̄tate multū nutriūt: & p̄cipue eius uitellus: ut
 dictū prius ibi. oua recētia: sic ergo uinū qđ est amicū naturę facit
 qđ ouū auidius ad mēbra trahit & ad eius penetrationē iuuat: & cā
 alia ēt pōt esse: qā ouū tarde p̄ mery descendit: potus ergo uel uinū
 iuuat eius descēsum. Secūdū documētū est post comestionē pisciū
 debemus sumere nuces loco casei: qā nux sua siccitate impedit gene-
 rationē fleumatis qđ gnāri solet ex piscibus: & hinc est qđ in q̄dra-
 gesima ultimo dant nuces. Tertiū documētū ē qđ post comestionē
 carniū debemus sumere caseū & nō nuces: qā nuces nimīū exsicca-
 rent & caseus nō: sed facit cibū descendere ad fundū stomachi quo
 uiget digestio: & istud ē uerū de caseo mediocri iter ueterē & nouū.
 Deinde subdit tex. in ultimo uersu qđ unica nux. s. nux muscata p̄-
 dest naturę humanę & p̄ficua est: qā bonū odorē oris efficit: uisum
 cōfortat: & similr epar: splenē & stomachū: & maxime os eius: s̄m
 Auic. ii. cano. c. de nuce muscata: sed altera. s. nux auellana uel cōis
 nocet. Auellana qđ ē qm̄ instatiua est & gnātiua uentositatū in uen-
 tre inferiori: & facit zoda: & tarde est digestiōis: & excitat uomitū:
 ut h3 Auic. ii. can. c. de ea. nux vō cōis: qā ēt facit zoda & difficilis est
 digestionis & mala stomacho: & hoc calido pp̄ eius caliditatem. sed
 tertia nux. s. nux baliste est mors. i. mortē inferens: qā p̄ balistā hoīes
 interficiunt. Vel pōt istud intelligi de nuce mechel q̄ s̄m Auic. ii. ca-
 no. est uenenū stupcfactiuū: quare mortifera est.

Adde potū piro: nux est medicina ueneno

¶ In hoc primo uer-
 su autor dat unū do-

cumētū dicēs Fert pira nostra pirus:sine uino sunt pira uirus
 q̄ nos debe/ Si pira sunt uirus:sit maledicta pirus.
 mus post esū Si coquas antidotū pira sunt:sed cruda uenenum
 piroꝝ sumere Cruda grauāt stōachū releuāt pira cocta grauātū.
 potū. s. uinū : Post pira da potum:post pomū uade fecatum.
 cuius cā suffi

ciēter dicta est prius:q̄a pira sunt gnātiua uentositatis & de pprie/
 tate colicā inducētia & sanguinē aquositate replētia:& ergo cū eis
 debet potari uinū:& maxime forte & calidū qđ est uentositatū car/
 minatiuū & aquositatū cōsumptiuū:q̄s inducūt pira. Secūdo dicit
 tex. q̄ nux est medicina ueneno. i. remediū ꝑ uenenum:ut prius di/
 ctū est ibi. Allea nux ruta. Deinde in secundo & tertio v̄sibus inuit
 q̄ pira sumpta sine uino sunt uenena. i. naturę recētia pp cām dictā
 in primo uersu. Verū est tñ q̄ pira nō sunt uirus. i. uenenū simplr:
 q̄a si sic comestio eoꝝ mortē induceret:& pirus ea portās esset ma/
 ledicta. Deinde in q̄rto uersu autor inuit q̄ pira cruda sunt uenenū
 .i. nocumētū inferentia:q̄a faciūt ebullitiōē humoꝝ:colicā fleuma
 ra & scabiē:si tñ ipsa coquant̄ sunt antidotū. i. medicina modo quo
 dictum est supra cū uino:& maxime ēt post alios cibos sumpta:q̄a
 sic iuuāt ad expulsiōē fecū. Deinde in q̄nto uersu dicit q̄ pira cru
 da grauāt stomachū:q̄a ipm impediūt a digestiōe & inflatiua sūt:
 sed pira cocta releuāt stomachū grauatum:& disponunt ipsum ad
 suā naturalitatē. Et in ultimo uersu subdit duo. Primū est q̄ nos de
 bemus post pirū sumere potum pp cām prius dictam. Secundū est
 q̄ post esum pomi debemus ire fecatum: idest ad secessum:& p̄m
 Auic. ii. can. c. de pomis: poma dulcia & acetosa quando in stoma/
 cho inueniunt humorē grossum:quādoq; deponunt ipsum in ege/
 stione. Ratio tamē textus pōt esse:quia poma multū inflatiua sunt
 uentositatem generantia:quæ in secessu emittetur.

Cerasa si comedas tibi cōfert grādīa dona
Expurgant stomachū: nucleis tibi tollit
Et de carne sua sanguis eritq; bonus

Hic ponunt tria
cōmoda ex esu cera
sorū pueniētia. Pri
mū est q; cerasa ex

purgāt stomachū: & istud s̄m quosdā uerū est qñ simul cū eis nuclei
terūt: q̄a simul hñt qñdā uim abstersiuā ac mūdificatiuā. Secūdū ē
q; nucleus cerasorū. i. arillus h̄z uirtutē frāgēdi lapidē renū uel uesice
si succus sumat̄ uel ex eo fiat lac. Tertiū est q; caro cerasorū est gnā
tiua optimi sanguinis & cōfortās ac impinguās: & istud expimētū
cōprobanť: q̄a uidemus passerēs q; sunt aues multū comedētes cera
sa q; tpe cerasorū hñt epata multū maiora quā alio tpe: signū igit̄ ē:
q; magnificāt epar & p̄fortāt circa illud est notādū qđ duplicia sūt
cerasa. s. grossa & parua. Grossa aut̄ adhuc duplicia. s. dulcia & pōti
ca. Omnia dulcia & parua sunt insana de facili corruptibilia ac in
corpibus faciētia uermes: grossa pōtica dicunt̄ cina: & illa sunt ad
huc duplicia: qđā sunt rubea & mollis carnis: & talia debēt recentia
comedi & in p̄cipio mēse: & hñt uim abstersiuā stomachi atq; ap
petitū incitādi: alia sunt cina nigra & grossa satis durę carnis: & in
ter cētera maxie pōtica: & ista debēt comedi ī fine p̄radij siue cene:
cuius cā est: q̄a ista sua pōticitate qñ in fine mense sumunt̄ claudunt
orificiū stomachi: quo clauso digestio melior ac uelocior fit.

Hic ponunt duę
utilitates pueniētes
ex esu prunorū. Pri

Infrigidant laxant multū p̄sunt tibi pruna.

ma est q; pruna infrigidāt corpus: & iō portegalēses ī calida regiōe
existētes in decoctione suarū carniū semp cōmiscēt pruna: & maxie
damascena. Secūda est q; pruna laxant uentrē: & hoc est p̄p eorū hu
miditatē & uiscositatē s̄m Gal. ij. alimē. Et istud est uerū de prunis
maturis. In crudis. n. q̄ nō sunt matura est stipticitas: & eorū nutri

mentū est paucū .ut dicit Aui.ii.can.c.de eis.Et ista secūda utilitas
 13 ē multū cōueniat prunis damascenis sicut est prima: maxima tñ
 cōuenit prunis armenis.i.deportatis ex terra armenia: quia meliora
 sunt oibus: & uehemētius soluētia s̄m Aui.loco p̄all.Et pro maiori
 declaratiōe istarū utilitatū: sciendū est qđ pruna matura sunt usu &
 nō imatura: pruna autē magis naturę cōueniētia sunt illa q̄ sunt fi
 gurę ob lōge hñtia carnē paucā & durā aliq̄lem siccitatē declinātia
 & corticē exteriorē tenuē: & debēt esse ī sapore nō uere dulcedinis:
 sed d3 esse eorū: dulcedo attinens alicui acredini: & huiusmodi sunt
 pruna damascena: talia.n.pruna infrigidāt ut dictū est: sunt āt mul
 tę alię maneries prunorū quorū usus nō est approbādus: sunt ēt qđā
 prunella siluestria parua q̄ crescunt in siluis: & nō sunt laxatiua: sed
 uētris restrictiua: & ex is aq̄ quę uentris restrictionē facit: debēt āt
 pruna q̄ sumunt̄ pp uētris laxationē primo poni ī aq̄ frigida: tūc.n.
 p̄fectius īfrigidāt & humectāt: & colerā quā inueniūt lubricādo sol
 uūt: & sic stomachus melius disponit̄ ad cibū recipiendū: & est dili
 gēter notādū qđ pruna humida recentia sunt magis alteratiua quā
 sint peioris nutrimenti & pluriū supfluitatū: sed pruna sicca magis
 cōfortāt: & melius nutrimentū dāt corpori: & sicut dictū est de pru
 nis: sic suo mō itelligat̄ de cerasis: uerū tñ est qđ cerasorū humiditas ē
 subtilior: & minus uiscosa: uñ minus nutriunt quā pruna.

CIn hoc passu tria

ponunt̄ documēta .

Primū est qđ mustū

est bibēdū cū p̄ficis:

uel p̄fica comedēda

Perfica: cum musto uobis dat̄ ordine iusto

Sumere sic est mos nucib⁹ sociādo racemos

Passula non spleni: tussi ualet est bona reni

sunt cū musto. Cā primę partis est: qđ mustū ē calefactiuū & ebulli
 tionē faciēs ī corpore nō: hāc aut ebullitionē & calefactionē phi
 bēt p̄fica sua frigiditate. Cā secūde ptis ē: qđ p̄fica sunt multū frigi

da & corpus multū in frigidatā: ergo sup oīa d3 bibi illud uinū qđ plus calefacit. Illud aut̃ est mustū qđ scit̃ expientia: & de ordine comedendi p̃fica multis & aliis dictū est prius ibi. Persica poma pira. Secundū documētū est qđ racemi debēt comedi qñ comedunt nuce & maxie antiq̃ & sicce: recentes. n. nuce sane sunt p se sed antiq̃ sicce nimiū exsiccant: & pp̃ eorū unctuositatē de facili inflāmatōē in corpe inducūt; q̃re cū eis comedi debēt racemi q̃ resistūt inflāmatōi & exsiccationi cū humectēt: & de nucib⁹ ample dictū est ibi: Allea nux ruta. Tertiū documētū ē qđ passula. i. uua passa nocet sple ni: q̃a inducit opilationē eius: sed uua passa utilis est renibus: q̃a ex quo ipsa est uringē puocatiua: ipsa est lauatiua renum: ex multa enī aquositate ad renes ducta ipsi renes mundificant: & de uuis passis siue passulis etiā dictum est supra ibi. Nutrit & impinguat.

CHic ponunt̃ duar utilitates pueniētes ex emplastratione si cuū. Prima est qđ fīcus decoctē ī aliquo liquore: uidelz ī aq̃: & tūc supposite cū humiditate curāt istas tres egritudines. s. scrofulas glādes & tumores: p̃ scrofulas itelligunt̃ inflatiōes sub mēto circa collū: & dī scrofula a scrofa: qđ idem est qđ sus siue porca: uel q̃a ista egritudo multū accidit porcis pp̃ gulositatē eorū: uel q̃a eius figura s̃m plurimū assimilat̃ porcis. ut uult Aui. in. iiij. trac. ii. c. de scrofulis: p̃ glādē vō itelligūt̃ apostemata quæ cōiter solēt accidere sub ascellis: & in inguinibus. & p̃ tumore pnt̃ itelligi inflatiōes ī q̃libet pte corporis. Vñ pro istis apostematibus curādis: & maxime maturādis d3 decoq̃ ficus in aq̃: & ipsi aquæ debet cōmisceri modicū aceti: ut acetū iuuēt penetratiōē uirtutis ficus: & decoctiōe facta debēt teri in mortario: & deinde misceri cū modica aqua cū qua bulite sunt. Vnde cataplasma

pprie est medicina facta ex aliq̃ re & succo eius: iuxta illud metrū
tūc cathaplasma facis cū succū pomis & herbā. Secūda utilitas est
q̃ ficus cū papauere cathaplasmate retinēt ossa fracta: & debēt de/
coq̃ insimul cū aq̃ absq̃ appositioē aceti: & debēt simul teri: & addi
eis aq̃ decoctiois earū: & tūc supponi: & cā isti⁹ pōt eē: q̃a papauer ē
stupefactiuū: & p̃ illud tollit̃ dolor q̃ accidere solet in fractioē ossiū:
& puocat somnū: ficus silr facit moueri humiditate ad exteriora: q̃
bus humiditatibus ad ossa motis: ossa pnt retinere ad nascētiā: nūq̃
tñ uere cōtinuari. Aliqui tñ textus habēt loco tenet trahit: & tūc sen
sus est melior. Vñ papauer est triplex. s. albū nigrū & rubeū: rubeū
autē est siluestre & uenenosum & crescit in bladis & iuuenes solent
terere flores & facere incaustum ex ipsis floribus.

CHic ponunt̃ duę

operationes ficuū. Pri⁹ Pediculos uenerēq̃ facit sed cuilibet obstat.
ma est q̃ ex come/
stione ficuū sequit̃ multitudo pediculorū in corpib⁹ hūanis: & istud

maxime ueritatē hēt de ficubus siccis: ut dicit Aui. ii. can. c. de ficu/
bus. Et cā p̃m cū ibi est: pp̃ maliciā & corruptionē humoris gene/
rati ex eis: & alia cā ēt pōt esse: quia ficus puocant multū sudorē: ex
quo sequit̃ generatio pediculorū. Secūda opatio est q̃ ficus incitant
appetitū cocūdi: q̃a generāt uentositatē q̃ iuuat ad erectionē uirgē:
& silr sunt multarū supfluitatū & sperma augmentantes.

CHic ponunt̃ duę

utilitates esculorum. Multiplicāt mictū uētrē dāt escula strictū

Primū est q̃ multi/
plicāt mictū siue uri

nā: cuius cā pōt esse: q̃a indurāt feces: & sic aquositas fecū est cā mul
titudinis urinq̃. Vel pōt sumi cā silis illi q̃ sumit̃ ex illo āphorismo.
Vrina nocturna multū facta: modicū secessum sercat in die: & ecō/

uerfo: qui multas habuit cameras nocturnas de mane hēt paucā urīnā: cuius cā est: qā si multa fiat digestio multū de humiditate q̄ trāsire deberet ad uesicā simul cū ea exit: & si urīna fiat multa: multū de humiditatib⁹ q̄ trāsire deberēt cū egestione: & eā magnificare cū urīna euacuātur. Secūda utilitas est q̄ escula cōstipanē uētrē: & istud accidit pp̄ eorū pōticitatē & stipticitatē: ex quo infert textus q̄ escula dura sunt bona: & hoc qā cōstringūt uētrē: & ergo pro sūt uētri nimīū laxato: sed mollia escula sunt meliora duris: qā nutriūt & minus uētrē cōstipāt. Et circa istud est sciendū q̄ escula minus cōpetunt nutrīmēto: quā poma: pira: pfica: ficus: & filia: qđ satis ostendit austeritas saporis eorū & duricies substātię eorū postq̄ in arbore maturata sunt: & ergo ex his parū debet comedi: & magis recipi debēt uia medicine quā cibi: & quia uirtus eorū est stiptica ualde satis cōpetunt in fluxu uentris: & quia escula in arbore nō mollescunt mollicię sufficientē ad esum: ideo antequā comedant remolliant: & tūc sunt magis delectabilia gustui & minus stiptica.

Hic ponunt tres
Prouocat urīnā mustū cito soluit & inflat. proprietates musti:
quarū. Prima est q̄
mustū puocat urīnā cuius causa est: qā in musto sunt partes terrestres nitrosę mordicātes uesicā cū ad eā ueniūt: & pp̄ter earū mordicationē uesica: citius nititur eas expellere: & ipsum mustū: & ista pp̄rietas intelligēda de mustis hñtib⁹ feces mordicātes sicut multa plurima renēsia: qā multa hñtia feces grossas nō mordicātes sed magis opilātes impediūt urīnā sicut prius dictū est ibi impedit urīnā. Secūda est q̄ mustū cito soluit uel laxat uentrem pp̄ter eandē cām dictā in prima pp̄rietate. Tertia est q̄ est inflatiuū pp̄ ebullitionem quā facit in corpore ex qua proueniunt uentositates. Et causę istarū duarū proprietatū dictę sunt prius ibi: impedit urīnam.

In hoc textu au-
tor duo facit. Primo
pōit octo pprietates
ceruīsię q̄q̄. Prima ē
q̄ ceruia facit i cor-
pore nro grossos hu-
mores: & istud maxi-

me habet ueritatē respectu uini: & diuersificat ceruīsia in generādo
grossos hūores ex pte suorū cōponētū: nā ceruīsia ex grossiori sub-
stācia grossiores humores generat: & ex minus grossa minus gros-
sos. Secūda est q̄ ceruīsia augmētāt uires: & istud est itelligēdū de
ceruīsia ex optimis granis cōposita: q̄ plurime decoctiōis est: cuius-
modi ē ceruīsia ostiēsis: ista. n. multū uutritiua est: & ergo uires aug-
mentat. Tertia est q̄ augmētāt carnē: & istud puenit pp multā eius
nutritionē. Quarta est q̄ multiplicat sanguinē eadem de cā: & iste
tres ultime pprietates hnt ueritatē de ceruīsia antiq̄ multū decocta:
& de optimis granis cōposita. Quinta est q̄ puocat urinā. Sexta ē
q̄ laxat uētrē: & iste duę pprietates maxime hnt ueritatē de cerui-
sia clara multū luculēta. i. in q̄ plurimū lupuli iponit: cuiusmodi ē
ceruīsia hāburgēsis q̄ puocat urinā & laxat pp lupulum: ipsa tñ nō
ualet debilia cerebra hntib⁹: q̄ tales de facili inebriant⁹ pp multitu-
dinē lupuli. Septia ē q̄ inflat uētrē: & istud h3 ūitatē de ceruīsia mo-
dica decoctiōe cocta: cuiusmodi ē coyta holādię q̄ maxime inflat &
opilat: & ppter ea plurimū iplinguat. Octaua est q̄ ceruīsia modicū
infrigidat: cuiusmodi est ceruīsia holādię brabācię hānonię & flan-
drię: & illa q̄ cōis hō utit⁹: & ista pprietas maxie ueritatē h3 respectu
uini. Et circa istud ē sciēdum q̄ ceruīsia pōt fieri ex auena & ordeo
& ex frumēto. & p̄ n q̄ fit ex alio & alio grano ē alterius & alterius
cōplexionis: quā. n. fit ex ordeo plus attinet frigiditati: q̄a ordeū est

Grossos humores nutrit ceruīsia: uires:
Prestat: & augmētāt carnē: generatq̄ cruorē
Prouocat urinā: uētrē quoq̄ mollit & inflat
Infrigidat modicū: sed plus desiccāt acetum
Infrigidat: macerat: melā. dat sp̄ma minorat
Siccōs infestāt neruos & impinguiā siccāt

frigidū. Quę autē fit ex ordeo & auena minus opilat & minus generat uētoſitates & minus nutrit: & q̄ fit ex frumēto plus attrinet caliditati & magis nutrit: & magis opilat: & q̄to ceruiſia eſt groſſior: tāto eſt deterior: & q̄to ſubtilior: tanto melior. Et ultetius eſt ſciēdū q̄ peſſima ceruiſia eſt q̄ fit ex reb⁹ inebriātib⁹: puta ex grano qđ noīa tur loliū: & q̄a iſta maxime dolorē capitis generat & neruos ledit: deinde ponit textus qnq; pprietates aceti. Quare prima eſt q̄ acetū exſiccāt: dicit. n. Auic. de eo. ii. can. q̄ eſt fortis exſiccatiōis: & propterea medici p̄cipiūt tpe peſtis uti aceto cū cibo & ſiſr cū potu: dicit. n. Aui. in. i. in. c. viij. doc. v. aceto p̄terea in cibo & potu uti in peſtilentia eſt nocumēti ipſius ſecuratio. Secūda eſt q̄ acetū infrigidat pprietate q̄ in eo eſt. Tertia eſt q̄ macerat. i. facit hoīem macrū: & rō eſt: q̄a exſiccāt. Et iſtud maxime ueq; eſt de aceto in ieiuno ſto- macho ſumpto. ut uult Auic. in. i. doc. iiij. c. v. de extenuatiōe craſſi. Veq; ē tñ q̄ aſſiduus uſus aceti: maxime in ieiuno multa inducit incommoda: uiſum debilitat: pectus offendit: tuſſim cōmouet: ſtomachū & epar ledit: neruos & iūcturas uehemēter opprimit: has arteticiſ doloribus: tremoribus: & paralixibus uexās. Quarta ē q̄ acetū generat melācoliā eo qđ humores infrigidat & exſiccāt. Quinta ē q̄ acetū minorat ſperma: p̄pterea q̄a exſiccāt: infrigidat: & macerat: & iſtas pprietates aceti ponit Raſis in Almā. dicēs. acetū frigidum eſt & ſiccū: & qđ maciē efficit: & uires deſtruit: ſperma quoq; minuit: & colerā corroborat nigrā: rubeā vō colerā & ſanguinē debilitat: cibosq; qbus admifcet ſubtiliat. Deinde in ultio uerſu autor ſubdit tria. Primū ē q̄ acetū nocet macris: & rō eſt: q̄a acetū exſiccāt: & ſic addit in macredine. Simile. n. additū ſuo ſimili facit iſm furere: & etiā oīs cōplexio lapſa per q̄riū medicat: & p̄ ſimile deterioratur. Secundū eſt q̄ acetū nocet neruis. ut dicit Aui. ii. cano. c. de eo. Tertiū eſt q̄ acetum macerat: ut dictum eſt.

In hoc passu po-
nunt primo tres uti-
litates rape tꝛpate co-
cte: & unū ei⁹ nocu-

mētū. Prima utilitas ē qꝫ rape iuuat stomachū: qꝫ bñ digerit⁹ a sto-
macho: nec ipse ea grauatur. Secūda ē qꝫ rape ē puocatiua uēti: qđ pꝫ
expimēto. Tertia ē qꝫ rape ē puocatiua urīnē: pꝫ tñ istas pꝫ prieta-
tes uult. Auer. qđ magnā hꝫ pꝫ prietatē ī pꝫ fortādo uisū: nocumētū vꝫ
raparū est qꝫ assiduatio raparū nocet dentib⁹. In ultio at vꝫ su subdiē
qđ rape male cocta tortiones facit in corpe: qꝫ multiplicat uentosi-
tates: Iuxta illud uentū sepe rapis si tu uis uiuere rapis. & est sciēdū
qđ caude raparū fortiter uentrē laxat: pro maiori noticia sciēdū est
qđ rape iter radices magis cōueniunt ad corpis nutritionē: qđ satis
oñdit⁹ ex amicitate sui saporis: hęc. n. cōplexio est oib⁹ edulis qđ
amara & pūgitiua minus alimētū dāt corpi & dulcia magis: qꝫ er-
go rape radicib⁹ aliis sunt dulciores & minus pūgitiue: magis cōpe-
runt uia cibi: sed generāt sanguinē grossum & melācolicū si digesti-
ua sit debilis: & bonū ē qđ depurent⁹ a prima aq: & nullo mō debēt
comedi crude & incitāt ad coitū: & uias mūdificāt urinales.

In isto passu no-
tant qꝫ qꝫ. Primū est
qđ cor aīaliū come-
stū tarde digerit⁹ &
tarde ēt egerit⁹: & rō
est: qꝫ caro cordis ē
caro melancolica q̄

difficulter digerit⁹: & tarde descēdit: & nō est caro bona sꝫm Aui. ii.
can. c. de carne: & nō multū nutrit. ut dicit Ra. in Almā. Secūdū est
qꝫ stomachus sīlī ē male digestiōis & tarde descēsiōis cuius rō est:

Rapa iuuat stomachū: nouit pꝫ ducere uentū
Prouocat urinam: faciet quoqꝫ dente. ruinā
Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

qa stomachus est mēbrū neruofum cartilaginofum: q̄re difficile di-
gerit: & ergo ēt nō generat bonū sanguinē: deinde fubdit tex. q̄ sto-
machus ī eius extremitatib⁹. ſ. quo ad eius fundū & orificiū melius
digerit: cuius rō est: qa in illis partib⁹ magis carnofus est & magis
pinguis. Tertiū est q̄ lingua est boni nutrimentī: & hoc quo ad eius
radicē. ut uult Aui. ii. can. c. de carne: & rō est: qa est facilis digestio-
nis & carnofa: & iter reliq̄s linguas porcelli: q̄ ablata eius pelle eq̄pa-
rat carnī apri: ut ſciūt ſcindētes añ p̄cipes. Lingua tñ bouis nō est
multū fana pp̄ eius nimīā humiditatē: leccatores tñ linguis uti uo-
lentes añ earū affationē imponūt gariofilos: q̄bus humiditas linguarū
minuit: & ſic aptiores ſunt eſui. Quartū ē q̄ pulmo facile digerit
& facile egerit: & iſtud ē pp̄ eius raritatē & molliciē. Verū est tñ qđ
eius nutrimentū nō ē cōueniēs naturę humanę: qa paruū est: & fleu-
maticū. ut dicit Aui. ii. can. c. de eo. Et circa iſtud ē ſciēdū q̄ pulmo
arietis quāuis nō ſit bonus cibus: est tñ bona medicina: qa ſanat ex-
coriationē calcanei ex calciamentō: ſi ponat ſup̄ ipſam calidus. ut di-
cit Aui. loco p̄all. Quintū ē q̄ cerebrū gallinę inter oīa cerebra est
melius: de quo dicit Aui. ii. can. qđ phibet fluxū ſanguinis narium:
debet tñ cū ſale aut cū ſpēbus comedi: quia de ſe uomitū puocat.
Et circa iſtud ſciēdū ē q̄ de cerebro pulloꝝ dicūt medici q̄ augmē-
tat memoriā: cerebra vō porcoꝝ naturę nō ſunt cōuenientia: ſed ce-
rebrū ouis leporis uel cuniculi cū ſale uel ſpēbus comedi pōt: & de
cerebro amplius dictū est ibi. Nutrit & impinguat.

Semen feniculi fugat & ſpiracula culi
maratrū: expellit uētoſitates aut eas diſſoluit. Et rō est: qa est calidū
& ſiccū & carminatiuū. Et circa iſtud ē ſciendū q̄ a cōibus q̄ttuor
tangūtur utilitates puenientes ex eſu maratri ſiue ſeminis feniculi.

**Hic ponitur unū
documētū: & est qđ
ſemē feniculi: qđ dī**

Prima est q̄ cōfert febribus. Secūda est q̄ pellit uenenū. Tertia est q̄ mūdiſicat ſtomachū. Quarta est q̄ acuit uiſum. Et de iſto ſolent dari iſti uerſus cōes. Bis duo dāt maratrū febres fugat atq̄ uenenū. Et purgāt ſtomachi lumē quoq̄ reddit acutū. Et iſtas q̄ttuor utilitates tāgit ēt Aui.ii.can.loquēs de feniculo. Et circa q̄rtā utilitatē nota q̄ Auic.loco p̄aliſ.de ſemine feniculi dicit. Democritus exiſtimauit qđ uenenofi uermes paſcūt feniculi recentis ſemē ut eoꝝ uiſus confortet: ut uipe & ſerpētes fricāt oculos ſuos cū egrediunt de cauernis ſuis poſt hyemē ſup ipm ut illuminent oculi eoꝝ. Sciendū ulterius q̄ feniculus tarde digerit: male nutrit: & parū: & ergo nō cōpetit uia ſibi: ſed magis uia medicinē: nō igit utendū eſt eo in regimine ſanitatis: niſi ad correptionē malicię quorūdā alioꝝ ciboꝝ: ſicut interdū cū lactuca comedimus petroſilinū ad reſiſtendū frigiditati & humiditati lactucę: ſic etiā cū cucurbitis pōt decoqui feniculus: & ſimiliter cum rapis ad corrigendum maliciā earum.

¶ Hic pūnunt duę

utilitates aniſi: quāꝝ

Prima eſt q̄ aniſum

cōfortat uiſum. Se-

Emendat uiſum ſtomachū cōfortat aniſum

Copia dulcoris aniſi ſit melioris.

cūda eſt q̄ aniſum cōfortat ſtomachū: cuius cā eſt: q̄a aniſum mūdat ſtomachū a ſleumatibus: & ipm calefacit: & p̄pterea ēt confert uiſui: q̄a nihil eſt q̄ uiſui magis noceat quā imūdicia ſtomachi: q̄a a ſtomacho imūdo eleuant ſumi imūdi qui oculis nocēt pturbādo ſpūs uiſiuos: & iſta duo iuuamenta facit aniſiū dulce. Et p̄ter iſtas utilitates Auic.ii.can.c.de aniſo. plures alias utilitates aniſi ponit. Vult.n. ibi q̄ aniſum eſt aperitiuū: doloꝝ ſedatiuū: eſt uentofitatū reſolutiuū: ſedatiuū ſitis: cāne ex humiditatib⁹ ſaliſis apitiuū: & opilationū epatis & ſplenis generataꝝ ex humiditatibus: & ſiſr renum ueſice: & matricis: puocatiuū urinæ & menſtruoꝝ: & mūdat ma-

tricē a fluxu humiditatum albarum & est motiuum coitus.

Hic ponitur unū

Si cruor emanat spodiū sumptū cito sanat iuuamētū spodii: &
est q̄ spodiū sūptū

sanat fluxū sanguis: cui⁹ cā pōt eē: q̄a spodiū h̄z uirtutē ppriā p̄for
tādī epar: & sic fortificato epate qđ ē tons & origo sanguinis: sāguis
ab eo melius retinet: & dicit Aui. ii. can. c. de spodio: q̄ spodiū ē ra
dices cānaꝝ aduste. Dr. n. quo ipse adurunt pp̄ frictionē suāꝝ ex
tremitatū cū uētus eas p̄flat. Simon tñ ianuēlis dicit q̄ spodiū ē res
cuius origo nos later: res tñ adusta uī & diuisiones cānaꝝ adustaꝝ:
& nedū spodiū cōfert ī nimio fluxu sanguinis: imo ēt ī nimio flu
xu uētris & uomitu. ut dicit Ra. in Almā. & p̄fert ēt ī febrīb⁹ acu
tis: p̄fortat cor & tremori eius: & sincopi facte ex effusione colere ad
stomachū auxiliat. ut uult Aui. loco p̄all. Et est sciēdū circa p̄dicta
q̄ sicut spodiū h̄z respectum ad epar & ppriatē p̄fortādī ipm: ita
sunt aliq̄ medicīnē q̄ h̄nt similit̄ aspectū & similit̄ ppriatē p̄fortādī
aliq̄ alia mēbra spālia: sicut macis cor: muscus cerebrū liquiritia pul
monē: cappes splenē: & galāga stomachū: ut p̄3 ī his uersibus.

Gaudet epar spodio: mace cor cerebrū quoq̄ musco.

Pulmo liquiritia: splē. cap. stomachusq̄ galanga.

In hoc textu tria

Vas condimenti p̄poni debet edenti

Sal uirus refugat: & nō sapidūq̄ saporat.

Nam sapit esca male quæ datur absq̄ sale

Vrunt per salsa uisum: spermaq̄ minorant

Et generāt scabiem pruritem siue uigorem

fiunt. Primo ponit

unū documētū ge

nerale quod obserua

apud oēs: & est qđ

uas cōdimēti. s. salis

qđ cōi noīe salinum

dr̄ d̄3 p̄poni ī mēsa ipsi edēti iuxta illud cōe metrū. Sal primo poni

debet primoq̄ reponi. Oīs mēsa male ponit absq̄ sale. Secūdo tā

gunt duo iuuamēta salis. Primū est q̄ sal resistit ueneno: cuius du-
plex pōt esse cā. Vna est: q̄a sal exsiccatiuū ē: & sic sua siccitate exsic-
cat humiditates ex q̄bus pōt seq̄ corruptio. Alia cā ē: q̄a sal exsiccāt
& cōprimit humiditates a corpore extrahēdo. Et sic claudit poros:
& p̄ q̄ns p̄hibet penetrationē ueneni q̄ fieri deberet p̄ poros. Secun-
dū iuuamētū salis est qđ sal inducit saporē in cibariis: nā cōiter ui-
demus ad sensū qđ nulla cibaria sapiūt sine cōmixtiōe salis: ut dicit
tertius ysus. Tercio ponunt̄ .iiii. nocumēta salis siue cibarioꝝ ualde
salsoꝝ. Primū est q̄ cibaria ualde salsa urūt uisum. i. depdūt uisum
uel nocēt uisui: cuius cā pōt esse duplex. Primus est: quia res nimiū
falsē inducūt nimiā siccitatē: quæ est p̄ria oculis: qui sunt instrumē-
ta uisus: cū oculi sint de natura aqua: ut dī in defensum & sensato.
Secūda cā est: q̄a cibaria multū salsa sunt pruritiua & mordicatiua
modo ut sup̄ius dictū est a cibariis mordicatiuis in stomacho exi-
stētibus eleuant̄ fumi mordicatiui: qui sui mordicatiōe oculis no-
cent: ac ipsos multū rubificāt. Et ergo uidemus qđ bulientes sal ru-
beos cōiter hñt oculos. Secundū nocumētū ē q̄ cibaria multū salsa
minorāt sperma: & rō est: q̄a cibaria multū salsa multū exsiccāt oēs
humiditates corporis q̄re ēt sperma exsiccāt & sic minorāt. Tertiū
nocumentū ē q̄ generāt scabiē. Cuius rō est: q̄a sal generat humorē
acutū mordicatiuū adustū qui ēt est causa scabici. Quartū nocu-
mentū q̄ augment pruritū. Et ratio est: quia generant humorē mor-
dicatiuū & pruritiuū: & ista quattuor nocumēta cōmemorat Rasis
in Almā. de sale dicēs: eoꝝ p̄terea sanguinē qui multā ex eo sumple-
rint quantitatem adurit: uisum quoq̄ debilitat atq̄ minuit sperma
& generat pruritū & scabiē: & p̄ter ista nocumenta p̄ salsa. i. mul-
tū salsa inducūt serpigines: & impetigines: morpheā: leprā: indispo-
sitis: & uias urine excoriant cum diu continuant̄. Modē ate tamē
salsa fastidium auferunt appetitum excitant atq̄ acuunt.

Hic feruore uigēt tres: falfus: amarus: acutus
Alget acetofus fic ftipans ponticus atq;
Vnctus & infipidus dulcis dāt tēpamentū.

CIn hoc tex. ponū
tur q̄litates cuiusli
bet faporis. Et prio
dī q̄ ifti tres fapo-

res. f. falfus: amarus: & acut⁹ calefaciūt corpus fumētis ipfos. Secū
do dī q̄ ifti tres fapores. f. acetofus: ftipticus: & pōticus infrigidāt.
Tertio dī q̄ ifti tres fapores. f. unctuosus: infipidus: & dulcis sūt tē
pati: nec inducūt ī corpe caliditatē aut frigiditatē: & pro intellectu
āpliori: ſciēdū ē q̄ ſm Aui. ii. can. tra. i. c. iiii. oēto sūt ueri fapores q̄
ſequūt^r infipidū: & sūt dulcedo: amaritudo: acuitas: falfedo: acetofi
tas: ponticitas: ftipticitas: & unctuoſitas: enumerādo tñ infipiditatē
pro fapore ſicut textus facit hoc: tūc ſunt nouē fapores: & cap: hic
ſapor pro oī eo q̄ gultu iudicat^r: & iter iftos fapores tres sūt calidi:
ut dicit hic tex. f. falfus: amarus: & acutus: & ſm Aui. lo. p̄all. Acu
tū ē calidus: deinde amax: & deinde falſū: qm̄ acutū ē fortius ad re
ſoluēdū: icidēdū: & abſtergēdū quā amax: & inde falſū ē ſicut ama
rū: cōfractū cū humiditate frigida. Et tres de iftis ſaporib⁹ sūt frigi
di. f. acetofus ftipans. i. ftipticus & pōticus. Pōticus tñ cēteris frigi
dior: deinde ftipticus: & poſtea acetofus: & pp̄ iftud ī oib⁹ fructib⁹ q̄
dulceſcūt: prius ē pōticitas uehemētis infrigidatiōis: deinde poſt q̄ p
calorē ſolis digeſtiuū aliquo mō digeſti sūt fructus apparet ī eis ſti
pticitas: & deinde declināt ad acetofitatē ſicut agreſta: & poſtea dul
ceſcūt: & l3 acetofū ſit minus frigidū q̄ ftipticū: tñ pp̄ ſui ſubtilitatē
& penetrationē ī plurib⁹ eſt maioris infrigidatiōis. Et ſm Aui. loco
p̄all. Pōticū & ftipticū ſunt ī ſapore pp̄inq̄: ſed ftipticū nō p̄hit lin
guā niſi quo ad ſupficiē apparētē: ſed pōticū p̄hit & exaſpat qđ ap
paret ī lingua. f. ſupficiē: & occultū. f. interiora ei⁹: & tres de iftis ſa
porib⁹ sūt tēpati. i. nō excedētis caliditatis uel frigiditatis: ſicut dul
cis: unctuosus: & infipidus. Licet. n. dulce ſit calidū: tñ ī eo nō appa

ret fortitudo caliditatis: sicut dicit Ra. in Almā. Et ē sciēdū ulterius
q̄ unicuiq; sapore pprie debent opatiōes: ut uolūt Aui. & Ra. locis
pall. Opatiōes. n. dulcis s̄m Aui. sūt digestio & lenificatio & multi/
plicatio nutrimenti: & nā diligit ipm: & uirtus attractiua attrahit ip
sum. Et s̄z Ra. dulce ē gnātiuū multe colere rubeę & opilationū in
epate & splene & flegmōis p̄cipue si p̄dicta mēbra ad hoc fuerint
apparata: & uētris fluxus ex ipso sequit̄ & mollificat stomachū: &
cōfert pectori & pulmoni: corpus impinguat & augmētū sp̄matis
tribuit. Opationes v̄o amari s̄m Auic. sunt absterſio & exasperatio.
Et s̄m Ra. amarū calefacit & desiccāt fortiter: cito sanguinē ad adu
stionē & maliciā pducit: colerā quoq; rubeā & sanguinē augmētāt
Opatio v̄o pontici s̄m Aui. est p̄ctio si ponticitas sit debilis: aut ex/
pressio si sit fortis: & s̄m Rasis pōticū corpus inſrigidat & desiccāt
carnis & sanguinis minorationē facit: si multotiēs aliq; eo utat̄: sto
machū quoq; cōfortat & frequēter uentrē cōstringit: & sanguinem
generat melancolicū. Opationes v̄o stiptici s̄m Aui. sunt p̄ctio: in/
spissatio: induratio: & retentio. Et s̄m Ra. opationes eius sunt sicut
pontici: licet debiliores: q̄a ipse v̄r cōprehēdere stipticū sub pōtico:
q̄a de stiptico nihil dicit expresse. Operationes v̄o unctuositatis s̄m
Auic. sunt lenificatio lubricatio & coctio. i. digestio parua. Et s̄m
Ra. unctuosum stomachū mollificat: & uentris facit fluxū: & facie
tatē aſq; homo sibi q̄titate sibi necessariā assumat adducit: & cale/
facit: maxime tñ febricitātes & hñtes epar & stomachū calidū. Cor
pus ēt humectat & lenit: fleuma v̄o auget: & cognitionē ebetē red/
dit: & auget somnū. Opationes v̄o acuti sunt resolutio incisio & pu
trefactio s̄m Aui. & s̄m ablutio Rasis. Acutū calorē auget: & cor/
pus cito inflāmat & sanguinē adurit: & ipm prius in colerā rubeā
mutat: & postea in nigrā. Opationes falsi s̄m Aui. sunt absterſio ex/
accatio & phibitio putrefactionis: & s̄m Rasis dicte sunt in tex.

immediate pcedenti. Opationes vō acetose sunt p̄m Aui. infrigidatio
& incisio: Et p̄m Ra. acetosum colerā rubcam & sanguinē reprimīt
& uentrē stringit: si stomachus & intestina mūda fuerint. Si āt fleu
matis ī eis fuerit multitudo uētris facit fluxū & corpus infrigidat:
uirtutē quoq; digestiuā debilitat & p̄prie ī epate. Neruis vō & ner
uosis mēbris nocumētū affert & corpus desiccāt: uirtutē āt appeti
tiuā excitat. De opationib⁹ vō insipidi dicit Ra. q. aliqd est insipidū
qd magis nutrit. s. qd cōlitati magis uicinū est: aliud est q. tēperate
calefacit: & aliud qd tēpate infrigidat: & si cū ipso fuerit multa hu
miditas humectabit: si vō siccū fuerit desiccabit.

Bis duo uipa facit: mūdat dētes: dat acutū
Visum: q. minus est īplet: minuit q. abūdat

CHic ponunt. iiii.
iuuamēta uipe. Pri
mū est q. uipa mū
dat dētes. Cui⁹ cā ē:

qa pp panē diutius inherētē dētibus q̄ uinū solū sine pane: limofi
tas illa dētib⁹ adherēs a qua dētes luridi dicunt⁹: a uino melius cōsu
mit⁹ & abstergit⁹. Secūdū ē q. acuit uisū: qa phibet malos fumos ad
cerebrū ascēdere q. offuscarēt: spūs uisuiuos p. eorū īmixtionē: & istud
facit ex eo: qa digerit materias malas ī stomacho existētes. Tertiū ē
q. minus digestum facit digeri: qa facit clausiōē orificij stomachi:
& cōfortat digestionē. Quartū ē q. supflue digestū ad mediū redu
citur: & totū istud maxie ueritatē hēt de uipa panis cū uino: dūmō
panis primo affatus sit: aut supra prunas exsiccatus.

Omnibus assuetam iubeo seruare dietam.
Approbo sic esse: nisi sit mutare necesse.
Est Ipocras testis: qm sequit⁹ mala pestis
Fortior est metha medicine certa dieta.
Quā si nō curas: fatue regis & male curas

CHic ponuntur ali
qua documēta: quo
rū. Primū est q. oib⁹
bonū est suare dietā
cōsuetā: & p. dietā in
telligit⁹ administratio

cibi & potus:& rō huius documēti est:q̃a trāsgressio a cōsuetudine nocet nocumēto magno:cōsuetudo.n.est altera nā:sicut igit̃ naturā custodire op̃3:sic & cōsuetudinē:& spāl̃r si cōsuetudo fuerit laudabilis.Et sicut op̃3 suare cōsuetā administrationē cibi & potus:ita ēt op̃3 suare cōsuetudinē in aliis rebus nō nālibus pp̃ eādē orōnē.Vñ si aliq̃s fuerit cōsuetus multū laborare:& uelit hāc cōsuetudinē omittere:& in ocio uiuere:uel multo minus laborare:uel aliā spēm laboris assumere:& aliud t̃ps uel alium modū p̃culdubio multū ex hoc debilitat̃.Et sifr̃ intelligit̃ in cibis & potib⁹ somno & uigiliis & euacuationib⁹ & animę accidētibus.In oibus.n.multū obseruanda est cōsuetudo si sit laudabilis uel parū laudabilis uel indifferēs in bonitate & malicia respectu huius ad qđ debet fieri p̃mutatio. Et circa istud sciēdū est q̃ assueti exercitare uel labore q̃busdā laboribus cōsuetis:dato q̃ tales sint debiles uel senes minus ledunt̃:& fortius laborāt quā si essent iuuenes incōsueti.Et istud uult Ipo.ii.ampho.dicens. Assueti assuetos ferre labores:& si fuerint imbecilles aut senes incōsuetis fortibus & iuuenibus facilius ferūt. Et rō est:q̃a isti hñt maiorē inclinationē & cōsuetudinē ad istos labores:nā consuetudo prius habita leuior est:ut dī in cōmēto p̃dicti ampho.Et ista est cā q̃re uidemus hoīes debiles:ut senes q̃ ex cōsuetudine aliqñ exerceant opus mechanicū facere aliq̃ q̃ facere nō possent eius fortiores & iuniores:aut minus ab eis ledunt̃:sicut uidemus molitorē debilē facilius faccū eleuare quā eo fortiorē:& fabrū antiquū minus ledi maleolatione quā iuuenē fortē nō consuetū. Secundū documentū est q̃ mala pestis.i.magnū nocumētū sequit̃ ex p̃mutatione diete cōsuetę ut uult Ipo.Nisi fuerit necesse eā p̃mutare.Est aut̃ necessariū eā permutare.Primo qñ est illaudabilis:sic qđ ex ea pueniret̃ ad pessimas egritudines:sicut cōsuetudo comedendi malos cibos in fine ex necessitate pducētes ad malas egritudines. Talē.n.cōsuetudinē & si/

miles necesse est corrigere & pmutare uel totaliter uel saltē infra ter-
minos latitudinis eaz: sed hoc d3 fieri paulatim: & p̄m quēdā ordi-
nē: nā oīs subita mutatio uehemēter nocet: & spāl̄r a cōsuetō ad in-
cōsuetū. Secūdo necesse est eā pmutare: ut aliq̄s minus ledať ex incō-
suetā si postea ad eā se trāstulerit: si. n. q̄s ad oēm dietā se assuescat:
minus ab omni ledať cū se ad eā trāstulerit. Et istud ē itelligēdū ē
in aliis rebus nō nāl̄ib⁹. Et istud est qđ dicit Ipo. ii. ampho. Ex mul-
to tpe consueta: & si fuerint deteriora: inconsuētis minus molestare
cōlueuerūt: oportet igit̄ ad nō cōsueta trāsmutare. Et circa istud est
sciendū qđ q̄lq̄ debet sibi cauere ne unius rei q̄tūcūq̄ bona sit sibi
cōsuetudinē faciat q̄ ip̄m seruare sit necessariū. Verbigra: si q̄s uno
cibo consueto semp̄ utať: uel aliquo potu: uel totaliter ab eis absti-
neat: uel dormire uel moueri uel coire total̄r assuescat: ad hoc gra-
uiter astringit̄: maximū. n. incurrēt nocuētū si interdū ab eis dē
oportet abstinere: sic igit̄ quodlibet corpus se disponere d3 ut calo-
rem & frigus pati possit: & ad motiones: & ad q̄libet nutiētia aptus
reddať: & ut somni & uigiliāz horas: māsiones: & domos lectos: &
indumēta sine lesione pmutare possit. Quod qđē poterit fieri si cō-
suetudo nō obseruet̄ ad unguē: sed interdū ad incōsueta trāseamus.
Oportet igit̄ ad incōsueta aliq̄n pmutare: & istud uult Rasis. iiii. Al-
mā. c. de cōseruatione cōsuetudinū. Tertiū documentū est qđ fortior
& potior metha in medicādo egrū est administrare dietā certā: quā
si medicus nō curauerit: & aliā indebitā administrauerit fatue regit
egrū & male eū curat. Et circa istud ē sciēdū qđ triplex est dieta. s.
grossa: q̄ est q̄si dieta sanoꝝ: & tenuissima: q̄ est nihil dare uel q̄si: &
media: q̄ absolute tenuis dīr: & ista diuidit̄ ī dietā tenuē declinātē ad
latus grosse: sicut aq̄ carnis oua sorbilia: & pulli parui: & declinātē
ad tenuissimā: sicut aq̄ ordeī: mellicratū: & uinū granatoꝝ: & mediā
quæ certa noīať: ut ptisana nō colata: & extremitates pulloꝝ: & ista

dieta certa in plurib⁹ ꝓuenit egritudinib⁹: nō tñ in oib⁹: nō. n. ꝓuenit
in egritudinib⁹ lōgis: qā in talib⁹ op³ uirtutē lōgo tpe esse añq̄ pue/
niat ad uictoriā: & uirtus cū dieta certo tpe non posset p̄durare sine
magna debilitate: op³ ergo in tali egritudine cibū igrossare: s̄l̄r nō
ꝓuenit ī acutissimis egritudinib⁹. s. in illis q̄ termināt in q̄rto die uel
añ: qā ī talibus ꝓuenit dieta tenuissima. ut uult Ipo. i. ampho. ibi ad
ultimas egritudines ultimę curatiōes ad p̄fectionē sunt potētes.

¶ In isto tex. ponūt

sex a medico cōside/
rāda in administra/
tione diete. Primū ē

Quale qd & qñ: q̄tū quotiēs ubi dando
Ista notare cibo debet medicus dietando

q̄le. i. cuius q̄litates d³ esse cibis: quia in egritudine calida debemus
egrum dietare frigido cibo: & in frigida calido: in humida sicco: in
sicca humido. Verūtñ qā nāl̄is cōplexio dieta sibi s̄l̄r cōseruari d³:
ut uult Gal. in tegni. ibi: calidiora calidioribus indigent adiutorijs:
frigidiora frigidioribus &c. Secūdū est qd. i. cuius substātię d³ esse
cibis: qā athlete & rustici fortibus exercitijs suppositi debēt dietari
cibo grosso: qā in eis uis digestiua est fortis: & sic nō debēt ut cibis
subtilibus: ut pullis: caponibus: carnibus uitulinis seu edinis: qā iste
carnes ī eis adurerent^r: aut nimis cito digererent^r: q̄re necesse esset eis
sepe comedere: nobiles v̄o & in ocio uiuētes debēt uti dieta subtilis
substātię: qā in eis uirtus digestiua est debilis: nō potēs in grossos ci
bos: cuiusmodi sunt carnes porcine & bouine: pisces sole ex/
siccati: s̄l̄r in egris: egrotātes egritudinibus acutis debent uti subti/
liori dieta quā egrotātes egritudinibus cronicis. i. lōgis sicut quarta
nis. Tertiū est qñ. i. quo tpe dieta d³ dari: qā in sanis maxime debet
attēdi cōsuetudo. Vñ in estate hoīes surgētes & cōsueti bis solū in
die comedere: debēt comedere hora. x. uel modicū añ: & nō expecta
re mediū diei pp nimiū diei calorē: s̄l̄r debēt cenare hora. yi. uel mo

dicū post: in hyeme vō debēt prādere hora. xi. uel. xii. pp lōgitudi-
nē somni: & deinde cenare hora. vii. uel modicū post: & maxime ser-
uāda est cōsuetudo: in eggris vō ē cōsiderādū est tps: qā in febribus:
in paroxismo: uel statim añ paroxismū: uel statim post: nō est dāda
dieta: qā si statim añ paroxismū: uel in paroxismo det' nā diuertit' a
digestiōe materiē febris: p hoc qđ d3 digestiōi cibi esse intēta: & nō
d3 dari statim post paroxismū: qā uirtus adhuc multū debilitata ē
ex paroxismo imediate pcedēti: d3 igit' dari' dieta añ paroxismū tā
to tpe q possit digeri añ aduentū paroxismi: uel d3 dari aliquo tpe
post paroxismū: & hoc est uerū nisi timeat' magna debilitas uirtutis:
tūc. n. dādus est cibus quocūq tpe: accidētibus. n. uirtutē dissoluen-
tibus cibus illico dādus est. ut uult Gal. in cō. illius ampho. i. parti.
cōtemplari aut op3. Quartū est q̄tū. i. q̄titas cibi sumēdi: qā ut di-
ctū est prius: q̄titas cibi estate comedēdi pro q̄libet uice d3 esse pau-
ca: qā calor nālis tūc debilis est pp nimias resolutiones: in hyeme vō
cibus una uice sumēdus d3 esse multus: qā uirtus digestiua tūc for-
tis est cū calor nālis sit unitus pp frigus circūstās ut dictū est prius
ibi. T pibus ueris. Quintū est quotiēs. i. quotiēs in die sit cibus dan-
dus: qā in estate d3 sepius dari q̄ in hyeme: autūno uel uere licet mo-
dicū pro qualibet uice: ut ē prius dictū est. simiļr uirtute digestiua
existēte debili sepe & modicū de cibo est dandū: uirtute vō existēte
forti: pōt multū dari & paucis uicibus. Sextū est ubi. i. in quo loco:
qā cibus nō est sumendus in loco frigido multū: nec multū calido:
sed magis in loco temperato.

Ius caulis soluit: cuius substātia stringit
Vtraq̄ quādo dat' uenter laxare paratur

si buliant': soluit uētrē: cuius cā est: qā i foliis & ptibus exterioribus

CIn hoc tex. autor di-
cit tria. Primū est q ius
caulis. i. aqua & maxie
primē ebullitiōis cauliū

cauliū est uirtus qđā nitrosa absterſiua debilitē inherēs:& facile se
parabilis p modicā decoctionē siue ebullitionē q̄ sparsa p aquā ip/
sam laxatiuā reddit:& hinc ē q, priā aq̄ decoctiōis cauliū magis
laxat quā secūda:qa ista uirtus nitrosa absterſina p primā decoctio
nē plurimū sepat. Secundū q, dicit est:q, substācia cauliū:& hoc
post decoctionē eorū stringit uētrē:& cā est:qa oīs uirtus q̄ laxaret:p
decoctionē ab ea ablata est:& manet substācia terrea sicca q̄ uentrē
stringit. Tertiū qđ dicit est:q, utraq; simul sumpta. s. aq̄ decoctiōis
cauliū & substācia eorū laxāt uentrē:& rō est:qa uirtus absterſiua &
nitrosa ī aq̄ manet. grā cuius totū laxat. pro maiori noticia sciēdū ē
primo:q, caules generāt humorē melācolicū & somnia mala: mali
sunt stomacho:paꝝ nutriūt:uisum obtenebrāt:somnū inducūt mē
strua:& urinā puocāt. ut ptim Aui.ii. cano. & ptim a Ra.iii. Almā.
colligit. Secūdo sciēdū q, comextio caulis siue decoctiōis siue semi
nis ei⁹ phibet & retardat ebrietatē:ut vī inuere Arist.iii.pti. pbleu/
ma. q̄rēs:pp qđ caulis soluit crapulā. Et idē uolūt Ra. & Auic. locis
pall. Cuius cā pōt eē ista s̄m aliquos:qa pp comestione caulis eleuā
tur fumi ualde grossi ingrossantes fumositates uini:q̄ īgrossate īpe
diunt penetrare ad cerebrū pp eorū grossitudinē. Philo. vō pbleu/
mate p̄dicto aliā dat cām istā. s. qa qđ trahit humidū uinosū ad se
ac a corpe repellit & corpus ifrigidat:curat crapulā:scđ caulis ē hu
iusmodi:ergo curat crapulā. Qđāt caulis sit huiusmodi pbat:qa p
succū caulis q̄ est diureticus trahūt humiditates uinose indigeste a
toto corpe:& in uesicā deferunt:& p substāciā eius frigidā stipticā
& terreā ī stomacho relictā nō potentē penetrare ifrigidat totū cor
pus. Et p q̄ns curat crapulā hoc mō:qm̄ supfluitates subtiles q̄ non
poterāt deorsum tēdere pp caliditatē uini mouētē eas ad supiora:
ut ad cerebrū ferunt repressē deorsum & uirtute succi trahunt ad
uesicā. Est. n. diureticus & mēstruorū puocatiuus:ut dictū est.

DE MALVA.

Dixerūt maluā ueteres qā molliat aluū
Maluē radices rase dedere feces.
Vuluā moueriūt & fluxū sēpe dederūt.

Sunt. n. q̄ttuor remolliuia. s. malua: bis malua: brāca ursina: & mer/
curialis: ex qbus cōiter fit clistere lenitiuū & molliuatiuū qđ ualet
ad fecū indurataꝝ reductionē. Et est duplex malua: qđā. n. est habēs
sanguincos flores & alia hñs albos flores Et in ista est maior pprie/
tas molliuandi q̄ in prima. Secūdu effectus est q̄ radices maluē
abrasę educūt feces: & hoc est qñ ex ipsis fiūt suppositoria sicut so/
lent fieri de radice mercurialis. Tertius effectus maluē ē q̄ facit flu/
xum mēstrui in mulieribus: & hoc est pp nimia eius humectationē
& lubrificationē: qua uene matricis facilius a sanguine acuto fun/
dunt. Et dicit platearius q̄ certo expimēto mēstrua puocat.

DE MEMTA.

Mentitur menta si sit depellere lenta
Vētris lūbricos stōachi uermesq; nociuos

Hic ponūt. iiii. pprie/
tates siue effect⁹ maluē:
quoz. Primus ē q̄ mal/
ua molliuicat uētrē: qā ē
unum de remolliuuis.

Hic autor ponit unū
documētū de menta di/
cēs: q̄ mēta n̄ d3 denoia
ri hoc noie menta si nō

hēat uim statī auferēdi uermes uētris & stōachi. Mēta. n. magne &
fortis ē aromaticitatis & magne amaritudinis: & iō quēadmodū ab
sinthiū uermes iterficat sic & mēta. Et d3 dari decoctio eius sicut &
absinthii & nō subia. Aduertēdū tñ qā multū calida ē & sicca san/
guinē adurēs nō cōpetit uia cibi i regimie sanitatis: bñ tñ puenit uia
medicinę: qā stōachū pfortat & ipm calefacit & sedat singultū & di/
gerit: & phibet uomitū fleumaticū & sanguineū: & ad coitū incitat
pp iflationē q̄ est i ipsa & humiditatē ortolanā: & phibet sputū san/
guis: & pfert ad morsū canis rabiosi. & ē ppria ad illud: & si frustra
ipsi i lacte dimittunt nō caseat: ut colligit ex Aui. ii. can. c. de mēta.

In hoc tex. autor

DE SALVIA:

principalr tria facit.

Primo inuit magnā

utilitatē saluix q̄res

p modū dubii. Cur

hō moriat̄: i cuius or

to crescit saluia. Ad

hoc r̄ndet̄ in secūdo

uersu sicq; nulla est

Cur moritur homo: cui saluia crescit in orto

Cōtra uim mortis nō est medicamē in ortis

Saluia cōfortat neruos manuūq; tremorē

Tollit: & eius ope febris acuta fugit

Saluia castoreū lauendula premula ueris

Nastur: athanasia sanāt paralitica mēbra

Saluia saluat̄rix naturę consiliatrix

medicina crescens in ortis q̄ phibeat mortē q̄uis in ortis bñ crescat
medicina phibēs putrefactionē corpis & humiditatē nālē defendēs
ne cito dissoluat̄. Et istud inuit Aui. in. i. c. singulari dicēs: & ars qdē
sanitatē custodiēs nō est ars q̄ a morte securos nos faciat: neq; cor-
pus ab extrinsecis nocumētis muniat: neq; unūquodq; corpus ad ul-
timā uitę lōgitudinē pducatur q̄ est p̄m hoīem absolute: sed de duab⁹
rebus securitatē p̄bet putrefactiōis penitus phibitiōe & defensione
humiditatis: ne cito dissoluatur. Secūdo ponit tres effectus saluię:
quorū. Primus est q̄ saluia p̄fortat neruos: q̄a exsiccat humiditates:
q̄bus impediunt̄ & relaxant̄ nerui. Secūdus est q̄ remouet tremorē
manuū: cuius cā est: q̄a cōfortat neruos ut dictū est. Iam omne p̄for-
tās neruorū tremorē remouet: cū tremor causet̄ ex debilitate neruorū
& p̄pterea senes aliq; & uetule spāl̄r imponunt potui: siue cibo eorū
folia saluię. Tertiū est q̄ remouet febrē acutā. i. impedit eā ne p̄tin-
gat: cuius cā pōt esse: q̄a exsiccādo humores ipedit eorū putrefactio-
nē: ad quā posset seq̄ febris acuta. Et pro maiori noticia sciendū ē q̄
saluia est calida: & sicca: & iō nō multū cōpetit p se uia cibi: quia tñ
ipsa saluia multū cōfortat neruos: hoīes in sanitate multū utunt̄ sal-
uia dupliciter. Primo qdē cōponendo ex ea uinū saluiatū quo uino
hoīes i latitudine sanitatis utunt̄: spāl̄r in p̄cipio mense: & cōpetit

hmoi uinū paraliticis & epilēticis moderate sūptū & pcedēti purga
tiōe ancedētis medicine. Secūdo utūť saluia ī salis: nā excitat appe
titū: & spālť cū stōachus fuerit replet⁹ inalis humorib⁹ crudis & indi
gestis: & ē duplex saluia. s. dōestica: & h3 lata & folia magna. Alia ē
q̄ uulgariter nobilis dī: & h3 minora & strictiora folia: & apđ medi
cos dī lilifagus. Tertio enūerat autor sex res mediciales ualētes ī cu
ratiōe palisis: & dī q̄ saluia castoreū lauēdula p̄mula uelis nasturciū
& athanasia curāt & sanāt mēbra palitica. i. palisi tacta siue debilita
ta. De saluia at cā p3 ex dictis: q̄ ut dictū ē: saluia p̄fortat neruos:
q̄ ī palisi debilitati sūt: & ēť q̄ saluia calida ē: & sicca cōsumit m̄3
fleumaticā ibibitā neruis ex q̄ sit palisis. De castor p3: q̄ castoreū ē
maxie cōfortatiuū calefactiū & exsiccatiū neruoz: dicit. n. Aui.
iii. can. c. de eo qđ subtilius & forti⁹ oī q̄ calefacit & exsiccāt: & po
stea dicit q̄ cōfert neruis & calefacit & confert tremori & spālmo
hūido & stupori & palisi: & postea adhuc subdit qđ nō ē aliqd ma
gis iuuatiū uērositatū aure q̄ ipm cū ex castorio accipit: q̄tū ē lēs
una & dissoluit ī oleo nardino & distillat ī eā: plures alios effcēt⁹ h3
castoreū: quos Aui. narrat lo. pālť. Et est castoreū testiculus cuiusdā
aīalis marini: qđ dī castor: & oleū de castore ēť multū ualet ī palisi: si
cut castoreū post euacuationē materię: q̄ tūc illā m̄3 q̄ residua est
cōsumit & neruos cōfortat: de lauēdula ēť p3: q̄ sua aromaticitate
p̄fortat neruos: & calefactiōe cōsumit m̄3 palisis de p̄mula ueris ēť
p3: q̄ sua aromaticitate & calefactiōe cōfortat neruos: & dī p̄mula
ueris: q̄ ē de primis aromaticis ī uere crescētibus: de nasturcio p3:
q̄ nastarciū ē calidū & siccū subtiliatiū & incisiū & resolutiū:
qđ aufert m̄3 palisis: & di. Aui. ii. can. c. de eo q̄ p̄fert oī mollificatiōi
neruoz: q̄ calefac & educ fleūata: & mūdificat neruos a fleūate: &
iō cōsulūt medici ut nasturciū ī qđragesima edat: p̄pea q̄ cibi qđra
gesimales sūt fleūatici: & ē nasturciū herba cōis crescēs ī locis frigi/

diffimis. s. in locis petrosis & aquosis ubi sunt multi fontes: de athanasia vō q̄ alio noīe dī tanacetū: reutonice tente uel reynuaē: p3 q̄a ista herba h3 uirtutē purgādi fleumate & sua caliditate exsiccat neruos: & h3 uirtutē purgādi uermes & materiā ex qua generant: & iō gallici cōiter in diebus paschalibus utuntur athanasia frixa cū ouis ad purgādū fleumata ex piscibus in q̄dragesima generata ex q̄bus facile generant uermes in dispositis: & i fine tex. autor subdit q̄ salua dī q̄si saluatrix nature:

DE RUTA.

C Hic ponit autor q̄ttuor effectus rute. Primus ē q̄ acuit uisum & pprie succus eius: ut dicit Aui. ii. can. c. de ea: & prius

Nobilis est ruta: quia lumina reddit acuta
Auxilio rute uir quippe uidebis acute.
Ruta uiris coitū minuit: mulieribus auget
Ruta facit castū: dat lumen: & ingerit altū:
Cocta facit ruta de pulicibus loca tuta.

dictū est ibi. Allea nux ruta. Secūda ē q̄ ruta minuit desiderū coeundi uiris sed in mulieribus auget: cuius cā pōt eē ista: q̄a ruta sua caliditate & exsiccatiōe sp̄ma i uiris minorat: q̄d subtile ē & aereū: sed in mulieribus subtiliat & calefacit: q̄a in eis sp̄ma est aquosum & frigidū: & ergo eas magis ad coitū incitat pp subtiliationē & caliditatē spermatis ex ruta. Tertius effectus eius est q̄ ruta facit astuciā. i. facile apprehensionē & inuentionē alicuius medii i cā subtili: q̄a pp calefactionē & exsiccationē subtiliat spūs: & sic īgeniū clarificat. Quartus effectus est q̄ decoctio rute effugat pulices: & hoc si ex ea irroret domus: q̄a iterficat eas s̄m q̄ cōiter dicūt medici & s̄m Aui. in. iiii. trac. iiii. c. de effugatiōe pulicū: q̄n aspgit domus cū infusione colognide saluūt pulices & fugiūt: & s̄līr ex decoctiōe rubi. Et postea subdit Aui. & dixerunt qdā q̄n ponit sanguis hirci in fouea in domo aggregat pulices apud eū: deinde moriunt: & s̄līr aggregat sup lignū liniū ex adipe ericiū: & fugiunt ex odore caulis & folioꝝ

oleādri. Et ꝑm aliquos nihil magis deiectiuū est pulicū q̄ res fortis
odoris: & ergo ruta ualet/menta: mētastrū: lupulus: & sup oīa feces
uel urina eque. Itē domus irrorota ex decoctione seminis rape occi
dit pulices. Et si fumigent domus ex cornu taurino fugient pulices.
Pro captione tñ earꝝ nihil melius est quā impositio pauci bombicis
in lecto: quia in illo aggregantur.

DE CEPIS.

De cepis medici non consentire uidentur.
Colericis non esse bonas dicit Galienus
Fleumaticis v̄o multū docet esse salubres
Præsertim stomacho pulcrūq; creare colorē
Contritis cepis loca denudata capillis
Sæpe fricās poteris capitis reparare decorē

CHic loquitur autor
de cepis: & dicit. y.
Primū est q̄ medici
dissentiuūt naturę ce
parū q̄ aliquibus uir q̄
cepe bonę sūt fleu/
maticis: Aliq̄ v̄o qđ
eis n̄ ualēt: sicut for

san Ra. uult: q̄a dicit eas. iiii. Almā. generare humores supfluos ī sto
macho & fleumaticos. Secūdū est q̄ Gal. dicit: Cepas multū obesse
colericis: cuius cā est: q̄a ut dicit Aui. ii. can. c. de Cepe. Cepe est cali
dū in tertio. & ergo nocet calidis: ut sunt colerici. Tertiū est q̄ cepe
multū ualēt fleumaticis: q̄a sunt calide incisive subtiliatiue absterfi
ue & apitiue: quare fleumaticos humores & uiscosos in fleumaticis
multiplicatos digerūt: incidūt subtiliāt & abstergūt. Quartū est q̄
cepe ualent stomacho: q̄a mūdificāt ip̄m a fleumatibus & ip̄m cale
faciunt. Et ergo dicit Aui. loco p̄all. q̄ istud qđ ex cepe comedit ꝑp
suā caliditatē cōfortat stomachū debile: & ꝑp istud ēt decorāt colo
rē faciei: q̄a nō est possibile colorē faciei esse uiuidū stomacho exi/
stente multū fleumatico aut repleto malis humoribus crudis & fleu
maticis. Quintū est q̄ loca depilata. i. loca pilis priuata: pilos siue
crines recuperant si cōtrantur cepe cocte. & ex eis fricēt loca depilata.
Et istud uerꝝ est qñ depilatio accidit ꝑp opilationē poroꝝ & corru/

ptionē materię sub cute: quia cepe apiūt poros: & resoluūt materiā malā q̄ sub cute est: & bonā ad locū attrahūt. Et ergo fricatio cū cepis ualet ad alopiiciā multū. ut uult Auic. ii. can. c. alle. & .vii. iiii. c. de cura alopiicię. Et pp̄ istud infert tex. q̄ capitis decor poterit reparari p̄ istā fricationē cū cepis: quia capitis decor pili sunt: pro maiori noticia effectū ceparū: sciēdū ē q̄ cepe excitāt coitū: appetitū puocant: faciē ruficant: cū melle uerrucas eradicant: sitim faciunt: intellectui nocent: quia humorē malū grossū generāt: saliuā multiplicant: & succus earū cōfert aquæ descendenti in oculū: & abstergit uisum: sicut colligit. x Aui. ii. can. c. alle. Sciendū ulterius q̄ cepe trite cū melle & aceto cōferūt morsui canis cabidi: & ergo quidam supaddunt textui præcedenti istos duos uersus.

Appositās perhibent morsus curare caninos:

Si trite cum melle prius fuerint & aceto.

Et de isto etiam prius dictum est ibi. Allca nux ruta.

¶ Hic autor duo fa

DE SINAPIS.

cit. Primo ponit cōplexionē ipsius grani sinapis dicens: q̄

Est modicū granū siccū calidūq̄ sinapis

Dat lacrimas purgatq̄ caput: tollitq̄ uenēnū

granū sinapis est modicū granū calidū & siccū: qđ uerū est: quia est calidū & siccū usq̄ ad q̄rtū gradū s̄m Aui. ii. cano. c. de sinapi. Secūdo ponit tres pp̄rietates siue effectus grani sinapis. Primus effectus ē q̄ cōmouet lachrymas: cuius cā est: quia sua caliditate nimia subtiliat & dissoluit humiditates cerebri: ex q̄bus tūc pp̄ earū fluxū pueniūt lachrymę. Secūdos effectus seminis sinapis ē q̄ expurgat caput. i. cerebrū mūdificādo & abstergēdo hūiditates fleumaticas a capite: expurgat ēt caput narib⁹ impositū puocādo sternutationē sua mordicationē: & iō imponit naribus appoplecticę: p̄ sternutationē at expellunt nocumēta cerebri: & s̄m semē sinapis sua caliditate

subtiliat fleumata:& dissoluit illa q̄ opilāt meatus cerebri:ex quoꝝ
opilatione sequit̄ appoplexia:& sic relinqt̄ q̄ semē sinapis est ualde
incisiuū fleumatis & cōsūptiuū & mūdificatiuū. Tertius effectus ē
q̄ tollit uenenū:& istud cōcordat cū dicto Aui. loco p̄al. s. quod fu/
giunt ex fumo eius uermes uenenosi.

DE VIOLE.

Crapula discutit̄ capitis dolor atq; grauedo
Purpureā dicūt uiolam curare caducos.

¶ Hic ponunt̄ tres
pprietates siue effe
ctus uiolæ. Primus
effectus est: q̄ uiola
h3. pprietatē sedādi

ebrietatē: cuius cā pōt esse: quia uiola odorē hēt tēpatū atq; suauē:
& talis maxie est cōfortatiuus cerebri: forte. n. cerebrū nō patit̄ cito
ebrietatē: sed debile:& ēt uiola est frigida: q̄re cerebrū infrigidat:&
sic ineptificat ip̄m ad recipiēdū fumū calidū. Secūsus effectus ei⁹
est: q̄ uiola est sedatiua doloris capitis atq; grauedinis:& istud ē ue
rum de dolore capitis ex calida cā. ut uult Aui. ii. can. c. de uiola. &
sifr Ra. iii. Almā. & Me. Et rō est: quia uiola est frigida:& sic repu/
gnat causę calidę. Tertius est q̄ uiola dī curare caducos: inde est epi
lenticos:& dī notāter i tex. dicūt: q̄ cōcs auctores nō attribuūt istū
effectū uiolę:& ergo si iste effectus cōueniat uiolę: cā eius pōt esse:
q̄a pp aromaticitatē uiolę cerebrū cōfortat: quo existēte forti a mo
dicis nocumētis nō ledit̄:& p̄ p̄ns ēt nō icurrit epilensia: q̄ dī parua
appoplexia ex opilationē neruorū sensatiuorū cōstringēs.

DE VR TICA.

Egris dat somnū. uomitū quoq; tollit ad usū
Compeffit tussim ueterē: colicisq; medetur
Pellit pulmonis frigus uentrisq; tumorem
Omnibus & morbis subueniet articulorū

¶ Hic ponūtur se/
ptē effectus urticę:
quoꝝ. Primus est q̄
urtica dat egris som
nū: q̄a ē subtiliatiua
& incisiua & abster/
sua fleumatis & grossorū hūorū nām grauatiū & somnū ipediētiū.

Secūdus effectus eius ē: q̄ tollit uomitū & usum uomitus: & rō est. q̄a uomitus & nausea multū accidūt ex humore uisoso: cuius urtica est incisīua. Tertius est q̄ urtica sedat tussim antiq̄ & maxie mel in quo tēpara fuerit semina urtice: q̄a urtica de pectore fleuma expellit uiscosū: s̄m Ra. iii. Almā. & s̄l'r eius semina cū maxie sint incisīua abstersīua & subtiliatiua: & dicit Aui. ij. can. c. de urtica. q̄d cū bibit cū aq̄ ordeī mūdificat pectus: & q̄n decoquunt folia eius ī aq̄ ordeī educit humores grossos q̄ sunt ī pectore: sed eius semē est fortius. Quartus est q̄ cōuenit colicis i. colicā patiētibus: q̄a urtica est incisīua subtiliatiua resoluiua & abstersīua humiditatis fleumatice aut uentositatis grosse: ex q̄bus puenit colica plurimū: & est colica egritudo dolorosa ī intestino dicto colō: sicut iliaca egritudo dolorosa ī intestino dicto yliō. Quintus ē q̄ urtica pellit frigus pulmonis: & hoc pp̄ sui caliditatē. Sextus est q̄ urtica ē sedatiua tumoris uentris: q̄a resoluiua ē uētositatis: ex qua ut plurimū fit tumor uētris. Septimus est q̄ urtica subuenit doloribus articulorū. i. iuncturarū: sicut artetice sciaticę & podagre. Et hoc uerū est q̄n pueniunt a mā frigida fleumatica grossa: cuius cā est: q̄a urtica est calefactiua incisīua subtiliatiua materię fleumaticę grosse: & pp̄ istos effectus s̄m Aui. ii. can. c. de urtica excitat coitū pp̄rie semē eius cū uīno: & apit orificiū matricis: & soluēdo educit fleuma & humorē crudum sua abstersione: & nō cū uirtute solutiua q̄ sit in ipsa. Ne tñ aliq̄s ī gutture ex urtica aut eius semine ledat: bonū ē q̄ post eius sumptionē bibatur aliquid de oleo rosaceo: & est urtica calida in principio tertij gradus: & sicca in secūdo: s̄m Aui. loco p̄all.

DE ISOPO.

Isopus est herba purgans a pectore fleuma
Ad pulmonis opus cū melle coquat yfopus
Vultus eximiū fertur reparare colorem

CHic ponunt effectus yfopi: quorum. Primus ē q̄ yfopus purgat fleuma a pe-

ctore: cui⁹ cā ē: qā yſopus ē herba calida & ſicca ī tertio: multū abſter
ſua diſſolutiua & ꝓſūptiua hūiditatis fleumatice & h3 reſpectū ſin
gularē ſup ptes pectoris: & ꝓterea yſopus ꝓpriſſime dī purgāſ fleu
ma a pectore. Scđs effect⁹ ē q, ē v3 ad purgādū pulmonē a fleuma
te: eadē de cā. Et ꝓprie ſi coq̃t cū melle: qā mel ē abſterſiuū & abſter
ſiōe mellis augmētāſ abſterſiō yſopi. Et iſtud idē uult Aui. ij. can. c.
de yſopo. dicēs q, yſopus ꝓfert pectori & pulmōi patiēt: b⁹ ad iſnia ī
tuſſi antiq̃: & eius decoctio cū ficub⁹ & melle ſilr. Tertius effectus ē
q, facit bonū colorē faciei: & iſtud ē uult Aui. loco ꝓal. dicēs q, ei⁹
potus efficit colorē bonū. Et ꝓꝓ iſtos effectus ſoluēdo educit fleu
ma & uermes. ut uult Aui. ibidē: & ꝓm Plateariū uinū decoctiōis ei⁹
matricē mūdificat a ſupfluis humoribus & abſtergit.

DE CERIFOLIO.

Suppoſitū cācris tritū cū melle medetur
Cum uino potum poterit ſeparare dolorē.
Sepe ſolet uomitū: uentrēq; tenere ſolutū

¶ Hic ponūtur tres
effectus cerifolij. Pri
mus eſt q, cerifolium
tritū cū melle & ſup
poſitum cācro curat

ipm: & iſtud idē dicit Pla. c. de cerifolio: & eſt cācer apoſtema melā/
colicū corrodes ptes corpis tā carnoſas quā neruoſas: & dī cācer: qā
ꝓcedere vī ut cācri. Secūduſ effectus eſt q, cerifoliū bibitū cū ui
no abſcindit dolorē uētris: cuius cā ē: qā uētris inflationē de groſſa
uētoſitate ex qua ꝓuenit: dolorē mitigaſ: cū ſtomachi uentoſitatē: &
oīum uiſceꝝ ſoluit: & opilationē apit: & ad hoc ē coadiuuat uinū.
Tertiuſ effectus eſt q, cerifoliū ſedat uomitū & fluxū uētris: cuius
cā eſt: quia cū cerifoliū calidū eſt in tertio gradu & ſiccū in ſecūdo
materiā illā digerit & exſiccāt: ex qua ꝓuenit uomitus: & iſtud ma
xime ueꝝ eſt: qñ uomitus aut ſolutio uentris ꝓueniūt a mā frigida
fleumatica: & ꝓter iſtos effectus ꝓuocat urinā & menſtrua: & ſoluit
dolorē lateris: renū: & ueſicę: & ꝓcipue datū cū mellicrato.

CHic ponuntur duo
effectus enule cāpa
ne: quorū. Primus ē
q̄ enula cāpana cō-

fortat p̄cordia. i. orificiū stomachi: qđ p̄prie p̄cordiū dī siue mēbra
spūalia. i. mēbra anhelitus: q̄ uicina sunt cordi: & spāl̄r radix eius.
Quod at cōfortet orificiū stomachi p̄: q̄a cū radix enule sit odori-
fera cōfortat mēbra neruosa: orificiū autē stomachi mēbrū neruo-
sum est. Qđ aut cōfortet mēbra spūalia p̄: q̄a uinū factū ex enula
qđ uocat uinū enulatū mūdificat pectus & pulmonē. ut uult Auicē
ij. can. c. de enula. & enula ēt p̄m ip̄m ibidē deglutita cū melle ad-
iuuat ad expuēdum: & est ex eis q̄ letificāt & cōfortāt cor. Secundus
effectus est q̄ succus enule cū succo rute maxie ualet ruptis. i. patiē-
tibus rupturā siue descēsu intestinorū ad bursam testiculorū: & hoc
maxie qñ ruptura est p̄p uentositatē: q̄a illa dissoluūt succus rute &
enule: & p̄ter istos effectus enula bona est stomacho malis humori-
bus repleto: & apit opilatōes epatis & splenis. ut uult Ra. iii. Almā:
& cōfert oībus lesionibus & doloribus frigidis & cōmotionibus uē-
tositatū & inflationis: p̄m Aui. loco p̄ali.

CHic ponuntur duo
effectus pulegii: quo-
rū. Primus est q̄ pu-
legiū & principalr

DE PVLEGIO.

aq̄ eius sūpra cū uiuo purgat colerā nigrā. Secundus est q̄ pulegiū
h̄z p̄prietatē curadi podagrā ueterē: ex quo h̄z p̄prietatē liquefaciē-
di & dissoluēdi fleuma: ex quo podagra sepius generari solet. Et cir-
ca istud ē notādū q̄ ut dicit Plat. pulegiū est calidū & siccū ī tertio
gradu: subtilē h̄z substātiā: uirtutē h̄z cōfortatiuā ex aromaticitate:
apitiuā ex substātia & q̄litate: attractiuā ex ignea substantia uel nā

Cum uino colerā nigrā potata repellit
Sic dicūt ueterē sumptū curare podagram

cōsūptiuā ex calore & siccitate: & solū uinū decoctiōis eius ualet ꝑ
dolorē stomachi: & intestinorū ex frigiditate uel uentositate.

DE NASTURCIO.

Illius succo crines retinere fluentes.

Al. itus asseritur: dentisq; curare dolorem
Et squamas succus sanat cū melle pūctus

CHic ponūt tres effe-
ctus nasturcii: quorū.

Primus ē qꝫ nasturciū
hēt pprietatē retinēdi
crines dēfluētes: & hoc

si caput ungat cū succo ei⁹: uel si aqꝫ uel succ⁹ ei⁹ bibat: & hūc effectū
tāgit Aui. ii. ca. c. de nasturcio dicēs. retinet capillos capitis cadētes
bibitū & linitū. Scd⁹ ei⁹ effect⁹ ē qꝫ curat dolorē dētiū. & hoc maxie
ex cā frigida: qā nasturciū ē ic. siuū resolutiuū & calefactiuū: ut pa-
tuit prius ibi. Cur moriē hō. Terti⁹ effectus ei⁹ qꝫ succus ei⁹ h3 pprie-
tatē cura di sꝫmas pelli adherētes: qñ sumit cū melle: & ex eo iunif
locus: & cā ē: qā tales squame gnānt ex fleumate salso. Nasturciū at
ut p̄dictū ē: oē fleuma purgar: & ergo p̄ intus sumptū ph bet cām
squamarū: & ab exterius linitū sua absterfioe eas abstergit: & maxie
cū melle: qā hoc ē absterfioū est: & sic iuuat absterfionē nasturcii: &
p̄ter istos effect⁹ nasturciū exsiccāt putredinē uacuitatis uētris: mū-
dificāt pulmonē: & p̄fert asmatis: & i medicis asmatis pōit pp̄ illd qꝫ
est i ipo de icisiōe & subtiliatiōe: calefacit stomachū & epar: & p̄fert
grosliciei splenis: & pprie qñ ex eo fit emplastrum cū melle: & facit
euomere colerā: & educit eā solutiōe: augmētū efficit i coitu: & sol-
uēdo educit uermes: & puocat mēstrua. ut uult Aui. ii. can. loco p̄al.

DE CELIDONIA.

Cecatis pullis hac lumina mater yrundo
Plinius ut scribit: quāuis sint eruta reddit.

CHic ponitur unum
notabile de celidonia:
& est qd qñ pulli yrū-

dinis excecati fuerint: tunc mater affert celidoniam & cū ea fricat

oculos pulli excecatis: & sic uisus restituit: & p hoc dat inuere autor q. celidonia maxie cōfortat uisū: & istud ē manifeste p3: qā i medicis ualētibz q̄ debilitatē uisus cōiter ponit: & est celidonia herba nota glaucū hñs succū: cā at q̄re ipsi yrūdini data ē uirtus cognoscēdi celidoniā plusq̄ alijs auib⁹ pōt eē ista: qā pulli yrūdinis sēpius cecitatē patiunt quā pulli aliaz auiū: qā feces yrūdīnū hñt uim exsiccatiuā oculoz: & sēpius patiunt a fecib⁹ matrū: & est sciēdū q. s̄m Platea: celidonia est calida & sicca i tertio gradu. Et ex q̄litatib⁹ suis & sub stātia h3 uirtutē dissoluēdi cōsumēdi & attrahēdi. Et radices ei⁹ trite & i uino decocte ualēt ad purgādū caput: & uuluā ab humore frigido & hūido: si patiēs fumū p eos recipiat: & postea uinū gargarizet.

¶ Hic autor tria di

DE SALICE.

cit de salice. Primū est succus salicis auri infusus interficit uermes auris: & istd

Auribus infusus uermes succus necat eius
Cortex uerucas in aceto cocta resoluit
Pomoz succus flos partus destruit eius

pōt puenire pp stipticitatē & exsiccationē eius. Et est hoc sciendū q. s̄m Aui. ii. can. c. de salice: nō est aliud magis utilissimū quā succus folioz eius i cura sanici q̄ currit ex aure. Secūdū ē q. cortex salicis .i. extrema ps eius i aceto decocta resoluit uerrucas. Aui. v. lo. p. all. dicit q. eius cinis eradicat uerrucas linitus cū aceto. Et istud est pp uehemētē exsiccationē cineris eius: pro deletiōe tñ uerrucaz nō ē aliqd magis abscindēs uerrucas quā fricatio portulacē sup uerrucas: & facit hoc portulaca sui pprietate & nō q̄litate s̄m Aui. ii. ca. c. de portulaca. Tertiū ē q. flos salicis & succus pomoz .i. fructuū ei⁹ nō cēt p̄tū qā pp stipticitatē & exsiccationē eoz reddūt p̄tū difficilē.

¶ Hic ponunt aliqua

DE CROCO.

iuuamēta croci quoq.
Primū ē q. crocus cō-

Confortare crocus dicatur letificādo.

Mēbraq. defecta cōfortat epar reparādo

fortat corpus humanū letificādo. Et circa istud ē sciendū q̄ crocus
tātā p̄prietatē h̄z letificādi q̄ datus ī maiori q̄titate q̄ debeat īterfi/
cit letificādo siue ridēdo. Vñ di. Aui. ii. ca. c. de croco. Tres aurei de
ip̄so interficiūt letificādo: & ē aureū pōdus dragma unius & semis.
Secūdū ē q̄ crocus p̄fortat mēbra defecta & p̄cipalr cor. Cōfor/
tat ēt stomachū pp̄ snā stipticitatē & caliditatē: & eādē cām ēt repa/
rat epar: & maxie pp̄ stipticitatē: q̄ nō p̄mittit dissolui epar: nimi⁹ tñ
usus ei⁹ īducit nauleā & deicit appetitū: & istud īnuīt Aui. lo. p̄all.
dicēs: ip̄se facit nauleā & deicit appetitū: p̄pea q̄ appositus ē aceto/
sitati q̄ ē in stomacho ex q̄ est appetitus: & p̄ter istos effectus ē faciēs
sommū & obtenebrās sensus: & cū bibi⁹ in uino: inebriat: abstergit
uisū: & p̄hibet fluxū ad ip̄m: facit anhelitū facilē: & cōfortat instra
anhelitus: excitat coitū: & p̄uocat urinā: ut uult Aui. lo. p̄all.

DE PORRO.

Reddit fecūdas p̄māsum sepe puellas
Isto stillantē potcris retinere cruorē

¶ Hic ponūt duo iuuamē
ta porri. Primū ē q̄ porrū
p̄māsū. i. p̄ comestione ei⁹:
reddit puellas sepe fecun/
das. Cuius rō pōt esse: q̄a p̄m Aui. ii. cano. c. de porro: cōfert coarta/
tioni matricis & duricieī q̄ est ī ipsa: q̄ p̄nt eē īpedimēta cōceptiōis.
Secūdū ē q̄ porrū abscidit fluxū sāguis nariū. idē uult Aui. lo. p̄al:
& plures alii effectus eius dicti sunt prius ibi. Allea nux ruta.

DE PIPERE.

Quod pip̄ est nigrū nō est dissoluere pigrū
Fleumata purgabit digestiuaq̄ iuuabit.
Leuco pip̄ stomacho p̄dest tussiq̄ dolori
Vtile p̄ueniet motū febrisq̄ rigorem

¶ Hic ponunt mul
ta iuuamenta pip̄is:
& primo tria pip̄is
nigri: quoz. Primū
est q̄ pip̄ nigrū nō ē
pigrū in dissoluēdo

.i. resoluēdo pp̄ fortē eius caliditatē & siccitatē: est. n. calidū & siccū
in q̄rto. Secūdū ē q̄ purgat fleumata: q̄a attrahit ex interiori corpe

fleuma: & ipm ꝑsumit. Siñr fleuma i pectore & stomacho inuiscatū
remouet: ipm calefaciēdo subtiliādo & dissoluēdo. Tertiū ē q̄ ē iu/
uamētū digestiue. & istud p3 p Aui. ii. can. c. de pipe: dicētē q̄ pip ē
digestiū raciēs appetitū: & istud maxie intelligēdū est de pipe lon/
go: q̄ est magis cōueniēs digestiōi crudorū humorū quā albū uel ni/
grū. ut testat Gal. iiii. de regimie sanitatis. c. vii. Secūdo ponit qnq;
iuuamēta leucopipis. i. pipis albi quorū. Primū est q̄ pip albū ꝑfor/
tat stomachū. & istud p3 p Gal. lo. ꝑal. dicentē: q̄ ē cōfortās stoma/
chū sup alia duo pipa. & idē uult Aui. ii. can. c. de pipe dicēs: & al/
bū magis ꝑueniēs est stōacho & uehemētius cōfortat. Secūdū ē q̄
pip confert tussī maxime ex mā frigida fleumatica: q̄ illā calefacit
dissoluit & incidit. & istud uult Aui. lo. ꝑal. dicēs. q̄ qñ administat
pip i electuariis est cōueniens tussī & doloribus pectoris. Tertiū. It
pip albū cōuenit dolori: & pōt istud intelligi de doloribu. pectoris
sicut ex Aui. allegatū est uel de dolore uētofo: tali. n. cōuenit oē pip
q̄ oē pip sui uētofitate carminatiū est uentositatū: & sic educit uē/
tositates. Aui. v. lo ꝑal. dicit. pip albū & siñr lōgū cōuenire i dolore
uētris pūgituo si bibat cū melle: & foliis lauri recētibus. Quartū ē
q̄ utilr pōt ꝑuenire motū febris. i. accessionē siue paroxismū febris.
& hoc febris frigide: q̄ i tali pip aliquo mō materiā calefacit & di/
gerit. Quintū est pip albū ualet i rigore febriū: cuius cā est: q̄ pip
sua caliditate cōfortat neruos & materiā sparsam sup eos cōsumit.
& Aui. dicit q̄ fricādo fit inunctio ex ipso cū unguēto & cōfert ri/
gori. & ista iuuamēta qnq; ēt pñt cōuenire aliis generibus pipeꝝ: ut
ex Aui. lo. ꝑal. p3. & ꝑter istos effectus pip calcacit neruos: & lacer/
tos adeo q̄ i hoc nō est aliud ei par: mūdificat pulmonē: ꝑocāt uri/
nā paucū de ipso: sed multū de ipso soluit uētiē. ut colligit ex Aui.
lo. ꝑal. Et circa istud sciēdū est q̄ triplex est pip. s. pip albū: q̄ dicit
leucopip: pip lōgū q̄ dī macrop: & pip nigrū qd dicit melanopip.

albū dicitur quod est uiride multū humidū:& quādo illud est de/
siccatum aliquantulū:ita quod apparet quēdā discōtinuatō inter
eius partes:nō tamen sit perfectē maturatū:dicitur piper longū:sed
quādo est pfectē maturatū:tunc dicitur piper nigrū.

¶ Hic tāgunt tria

Et mox post escam dormire nimisq; moueri.

Ista grauare solent auditus ebrietasq;

grauedinem audi-

tus inducētia. Pri-

mu3 est imediatus

somnus post cibū sumptū:& hoc usq; ad repletionē:cuius causa po
test esse ista:quia somnus imediate post cibum sumptū facit indi/
gestionem ciborū:cibi autem indigesti grossos ac indigestos fumos
procreant:qui sua grossicie meatus auditus opilant:& etiā spiritus
auditionis-ingrossant & perturbant.Secundū est nimius cōmotus
post cibū sumptū:qa talis etiā impedit digestionem & clausionem
debitā orificiū stomachi. Aliqui tamē textus loco nimis habent mi/
nus:& tūc sensus est qđ nullus motus post cibum sumptū etiā gra
uat auditū:Cuius ratio est:qa tunc orificium stomachi nō ita facile
claudit:sicut per paucā deambulationē:qua cibi descendūt ad fun
dum stomachi:iam stomacho nō existēte clauso fumi multi ascen/
dunt ad caput grauantes auditū. Tertiū est ebrietas:quia ex ebie/
tate pcreantur fumi multi:& uapores qui ascendūt ad caput:& ad
organū auditus:spiritū eius pturbantes & auditū grauātes:& non
solū ebrietas inducit:nocumētū auditui:sed etiā uisui:& omnibus
sensibus ppter candē cām:ut etiā prius dictum est Aui. 8o. iiii. in. c.
.ii. de cōseruatione sanitatis auris etiam dat tria nocentia auribus:
& dicit.& ex eis quidem quæ nocent auri & reliquis sensibus sunt
fastidiū & repletio & proprie somnus super repletionē. Et est scien
dum qđ aliqui textus adhuc habēt istum uersum continentē adhuc
alia inducentia grauedinem auditus:& est iste: Balnea sol uomitus

affert repletio clamor: q̄a ista inducūt ēt grauedinē auditus: maxie
tñ tinitū: q̄a dicit Aui. iiii. i. c. de cura tinitus op̄3 ut oēs iste uitēt so/
lem & balneū laboriosum & uomitū & clamorē & repletionē.

CHic t̄agūt̄ septē

inducētia tinitū in
aure. i. sonū quē hō
uī audire exterius.

Metus: longa fames: uomitus: pcussio: casus
Ebrietas: frigus tinnitū causat in aure.

Quorū primū ē metus: & s̄m alios motus: cā est de metu: q̄ ī metu
spūs & humores mouent̄ ad iteriora. s. uersus cor subito: ex quo mo
tu facile motus generat̄ uētositas: quē penetrādo ad organū auditus
tinitū causat. De motu ēt p̄3: q̄ ex motu corpali ēt cōmouent̄ humo
res & spūs ex qua cōmotiōe ēt generat̄ uētositas facile q̄ ueniēs ad
aures tinitū causat: q̄a tinitus causat̄ pp̄ aliquā cōmotionē uaporis
aut uētositatis circa organū auditus cōmouētiū aerē cōnaturalē in
organo auditus existentē. Secūdū est lōga fames: & rōnē subiungit
Aui. iiii. in. c. ix. dicēs. & illud est pp̄ agitationē cadētē ī humoribus
sparsis ī corpe q̄escētibus ī ipso: & cū nō inuenit nā cibū aliquē cō/
uertit̄ ad eos: & resoluit ipsos & mouet eos. Tertiū est uomitus: q̄a
in uomitu q̄ ē motus laboriosus mouent̄ maxie humores ad caput:
in signū cuius oculos & faciē uidemus fieri rubeos: & uisus fieri no
cumētū: & sic ēt facile mouent̄ in uomitu uapores & uētositates ad
organū auditus. Quartū est pcussio spere in capite & maxime in
aure: cuius cā est: q̄a ex tali ēt accidit uehemēs cōmotio aeris cōnā/
lis ī organo auditus existētis: q̄a nā aliquo mēbro leso īmdiate mit
tit ad ipm̄ spūm & sanguinē qui sunt instrumenta naturę: ex qui/
bus tūc accidit in aure cōmotio. Quintū est casus: & maxie supra
caput: pp̄ eandē cām quæ dicta est de pcussione: & ēt ex casu quo/
cūq; uehemens sit cōmotio humorū in corpore. Sextū est ebrietas:
cuius causa est: q̄a in ebrietate caput replet̄ fumis & uaporibus: ex

qbus ad organū auditus uehentibus facile cōmouet aer cōnaturalis
in organo auditus existēs. Septimū est frigus: ex forti. n. frigore de
bilitat organū: qre ex leui cā facile patit uel cōtingit tinitus ex forti
frigore: qā forte frigus causat uentositates. Et nō solū ex istis causis
cōtingit tinitus auriū: imo ex pluribus aliis sicut ex uētositate in ca
pite gnāta & in ipso mota: aut ex sonitu saniei q generat fortasse: in
ipsa: & ex feruore puris in ptibus eius: aut ex motu uētositatis acci
dētis multotiēs in meatibus eius: sicut fit in febrib⁹: aut ex repletiōe
supflua ī corpe & pprie ī capite: aut ex mā uiscosa resoluta ī paucā
uētositatē: aut ex medicinis: quarū pprietas est ut retineāt humores
& uētositates in tpibus cerebri: ut colligit ab Aui. loco pāl.

Balnea uina uenus uētus piper allea fumus	res nociue oculis. Pri
Porri cum cepis lens fletus faba sinapis	ma ē balneū siue hu
Sol coitus ignis labor ictus acumina puluis	midū siue siccum qđ
Ista nocent oculis sed uigilare magis.	stupba dī. Primo qā

etione multa: & sic ledit corq cōplexionē: cū nālī sint frigidi de nā
a q. Secūdo qā exsiccat & resoluit humiditates subtiles oculorū: qui
bus spūs uisui q sunt ignei hnt refocillari & tēpari. Et pp istud plu
res repiunt ceci supra renū: in qbus cōitas utit stuphis & balneis:
quēadmodū ēt plures repiunt leprosi ī holādia quā ī aliq alia regio
ne: pp indebitū regimē. Secūda res est uinū: & hoc imoderate sum
ptū: tale. n. debilitat oculos & uisum: qā caput replet fumis & uapo
ribus: & ergo etiā hebetat oēs sensus. Tertia res est uenus. i. nimius
usus coitus: q ab oibus medicis fert debilitare multū uisū. Et Arist.
.i.iii. pbleu. parti. iii. assignat cām istā dicens: qā. s. p coitū auferit qđ
oportunū est oculis. Oportet. n. humidū aqueū subtile eis inesse: in
quo uisibiles spūs fulciant: nā oculus naturalr est talis. s. humidus.

Vñ de sensu & sensato: & .y. de gene. aialí. dñ: oculū esse de nā aque: sed euulsiis humidis & euacuatis puenit superiora deficcari: pp qđ oculi a sui recedūt nā q humiditate uigebāt: & merito oculi uigent humiditate: qa p spūs igneos qui sunt in multo motu euanescerēt nisi humido sustēterent: & ex isto manifestū est: q coitus exsiccat ptes supiores subtrahēdo humidū ad qđ sequit' lesio acuitatis uisus. Quarta res est uetus: & maxie meridionalis: de quo dicit Ipo. .iii. ampho. ampho. illo: austrini flatus: qđ est caliginosus. i. caliginē & obscuritatē i oculis inducēs: qđ puenit: qa talis uetus capat replet humiditatib' hebetatib' sensus & spūs obfuscātibus. Quinta res est pip: qđ puenit pp sui acuitatē q gnāt fumos oculos mordicātes. Sexta est allea q ēt nocēt uisui pp cor' acuitatē & uaporositatē: ut ēt prius dictū est ibi. Allea nux ruta. Septima est fumus q ēt nocet oculis pp sui mordicationē & exsiccationē. Octaua est porri: qa ex esu ipsor' gnāntur fumi grossi melācolici: qbus uisus obūbrat': ut ēt prius dictū est ibi. Allea nux ruta. Nona est cepe: quaz comeatio nocet oculis pp ear' acuitatē. Decima ē lens: de quo dicit Aui. .ii. can. c. de lente: qđ illius q plurimū eius comestioe utit' uisus obtebrat' pp uehemētiā exsiccatiōis eius. Vndecima res est fletus nimius q debilitat oculos ex eo qđ inducit debilitatē retētiue oculoꝝ. Duodecima est faba: cuius usus gnāt fumū grossū melācolicū obtebratē spūs uisuios sicut porrū: & ergo ēt comestio fabaz inducit somnia terribilia. Decimatertia est sinapis: cuius usus iducit debilitatē uisus pp ei' acuitatē. Decimaq̃rta est aspicere solē: & hoc ē pp eius uehementē nitorē & splēdorē qbus destruit' uisus: ut p3 ad expientia: & hoc iō: qa uehēmēs sensibile nō pportionatū sensui: sicut radii solares corrūpunt sensū. Decimaq̃nta est coitus: & maxie post nimia repletionē: uel magis post nimia uacuitatē & inanitionē: & de ista dictū est. Decimasexta ē ignis: cuius inspectus causat

siccitatē uehemētē ī oculis: & sic ledit uisum: & ēt ledit pp claritatē
eius: & ergo cōiter uidemus fabros: & illos q cōtinue corā igne ope
rant' rubeos aut debiles hñe oculos. Decima septima nimius labor:
qa talis ēt uehemēter exsiccat. Decima octaua ē p'cussio q̄ oculos q̄
ledit oculos & uisū: qa facit sanguinē fluere spūm uisiuū pturbātē:
& aliqñ apostema generātē. Decima nona ē nimius usus rēꝝ acuta
rū: uidelz uti diuersis salsamētis acutis: & hoc pp acuitatū fumoꝝ
ex ipsis gnātoꝝ. Vicecima est puluis: siue ambulare in locis pulueru
lentis in qbus de facili puluis ad oculos puenit: & uisum obfuscat:
Vigesima prima: & iter cēteras magis ledēs oculos & uisū: est nimiū
uigilare: qa uigiliē nimiē nimiā siccitatē ī oculis inducūt. Et ī gnāli
oīs repletio nocet oculis: sīl'r oē q̄ exsiccat nām: & oē q̄ turbat san
guinē ex reb' falsis acutis & aliis: & oīs ebrietas. Vomitus q̄ fert
ei inq̄tū purgat stomachū: & nocet ei inq̄tū mouet mās cerebri ex
pellēdo eas ad ipm. Et ergo si fuerit uomitus necessari' d'z fieri post
cibū cū facilitate. Et sīl'r somnus supflu' nocet uisui: & somnus sta
tim post repletionē: & multitudo fleubotomiē: & pprie cū uentosis
ptinuis. & istud colligit' ex Aui. i. iii. trac. iiii. c. de rememoratiōe rēꝝ
uisui nocētū: ubi ēt Aui. plures ex causis ī tex. narratis exprimit.

Feniculis uerbena rosa celidonia ruta
Ex istis fit aq̄ q̄ lumina reddit acuta.

¶ Hic tāgunť. v. res me
dicinales: quaz aq̄ cōfert
uisui. Prima est feniculis:
cuius succus ī oculo posi

tus acuit uisū s'm Ra. iii. Almā. Secūda ē v'bena: cuius aq̄ a cōibus
medicis ponit' in receptis ponētibus q̄ debilitatē uisus. Tertia est ro
sa: cuius aq̄ cōfortādo spūm aīalē pōt cōfortare uisum. Quarta est
celidonia: & est herba hñs succū citrinum: & dī celidonia q̄si celica
dona donās. Quinta est ruta: & est herba cōis: & aq̄ istaz duaz her
baz sīmil'r ualent: ut ex cōibus autoribus medicīnē patet: & de plu

ribus istarū herbarū prius in diuersis passibus dictū est amplius.

Hic ponunt aliq̄ medi-
cing ualētes ad dolorē den-
tiū:& dicit tex. q̄ semina
porroꝝ & iusquamus si-
mul uita ualēt ī dolore dē

Sic dētes serua porroꝝ collige grana.
Ne careas iure cū iusqamo simul ure.
Sicq̄ p ēbotū fumū cape dēte remotū

tiū:& debēt sic administrari:succus iusqami cū seminibus porroꝝ
d3 simul cōburi:& fumus istorū p embotū recipi in illa pte ī qua est
dolor dētis:iusqamo.n.est uirtus stupefaciēdi:& sic ex stupore do-
lor nō pcipit:& ī fumo seminis porris est uirus īterficiēdi & eiiciē-
di uermes q̄ aliquñ in cōcauitatibus dentiū existētes intolerabilē fa-
ciūt dolorē:& istud dicit Aui.ii.can.c.de porro:& ē porrū herba no-
ta:& iusqamus ē herba stupefactiua hñs lōga folia p̄giua & fetida.

Hic ponūt .vi. cause

raucedinis uocis:quarū.

Prima est nux.i.come-

stio nucū:qa nuces mul-

Nux oleū frigus capitis āguillaq̄ potus.

Ac pomū crudū faciūt hoīez fore raucū

tū exsiccāt:& ergo uocē exasperāt & faciūt eā similē uocibus gruū.

Secūda est oleū:cuius usus pōt iducere raucedinē:q̄ ptes eius aliq̄

uiscoſe adherēt ip̄i cāne pulmōis faciētes raucedinē secūdo pōt in-

ducere raucedinē ī corpibus colericis:qa oleū ī talib⁹ cito īflāmat⁹:

& sic inducit ex tali calefactiōe exaspationē & raucedinē:pria tñ cā

vī melior. Tertia est frigus capitis:cuius cā est:qa ex frigore capitis

fit cōpressiō cerebri:ex cuius cōpressiōe fluum:humores deorsum

uersus gartur & cānā pulmōis iducētes raucedinē pp nimīā hume-

ctationē cāne. Quarta ē anguilla siue comestio anguille:qa ex esu

eius fleum ita uiscosū multiplicāt q̄ ueniētia ad cānā pulmonis illic

adheret inducētes raucedinē. Quinta est potus nimius:& maxime

qñ itur dormitū:cuius cā est:qa ex tali cāna pulmonis ēt multū hu-

mectarunt iā uehemēs humectatio canne pulmonis potissima est cā
raucedinis uocis s̄ n omnes medicos. Sexta est pomū crudū: qā in
quantū crudū multiplicat fleumata: & si sit cū hoc imaturū stipti-
cum siue ponticū guttur exasperat.

Ieiuna uigila caleas dape ualde labora
Inspira calidū modicū bibe cōprime flatū
Hec bene tu serua si uis depellere reuma.
Si fluat ad pectus dicat̄ reuma catarrus
Ad fauces brancus ad nares esto corisa

CHic tangunt̄ septē
qbus curat̄ reuma. Pri-
mū est abstinentia siue
ieiuniū: qā p hoc mate-
ria reumatis diminiūt̄
qā abstinentia exsiccat:
& mā melius maturat̄

& cōsumit̄: qā nā nō hñs mām cibale inq̄ agat agit ī mā reumatis
& cōsumit eā & caput minus replet̄: & ergo dicit Aul. v. in trac. i.
.c. xiii. & opz qdē ne patiēs catarrū & corisā repleat uētrē cibis: q̄ re-
pleat caput ei⁹. Secūdū ē uigilia: qā illa ēt ē exsiccatiua cerebri &
p̄hibitiua ascēsus multoz uapoz ad caput. Tertiū est cibi calidi q̄
ēt iuuat̄ ī reumate cū est ex mā frigida: qā p illos ēt tūc digerit̄ mā
frigida. Quartū ē multū laborare: qā p hoc ēt cōsumit̄ mā reuma-
tis: qā labor multus exsiccat supfluitates corporis: & loco istius dictio-
nis ualde: qdā tex. hñt ueste: & tūc sensus est qd̄ in cura reumatis ēt
ualet calere uestib⁹: & hoc ēt uerū est maxie: tñ qñ mā reumatis est
frigida. Quintū est inspiratio acris calidi: & hoc maxie ī catarro ex
mā frigida: qā p acrē inspiratū calidū tūc calefacit mā & maturat̄.
Sextū est modicū bibere & pati sitim: qā p hoc ēt mā reumatis cō-
sumit̄ cū sitis siue modica bibitio exsiccat: & ēt p modicā bibitio-
nē nō replet̄ sicut p multū potū. Septimū est cōprimere flatū. i. re-
tinere anhelitū: istud. n. ualde bonū est in catarro maxie a cā frigi-
da: qā p istā retētiōē anhelitus calefaciunt pectoralia: & sic melius
digerit̄ materia frigida fleumatica faciēs catarrū: & plurima istoz

& alia tāgit Aui. lo. p̄al. dicēs q̄ opz ut aff. duet calefactionē capitis
 & elongationē eius a frigore: & minuat ip̄m a septētrione: & pprie
 post austrū: auster. n. replet & rarificat & septētrio cōstringit & ex/
 primit & minorat potū aq̄ cōgelate: neq̄ dormiat in die & sitiat &
 famē patiat̄ & uigilet q̄tū pōt: qm̄ sunt initiū cure. Rasis v̄o. ix. Al
 mā. uult q̄ patiēs reuma d̄z cauere ne iaceat supinus: & rō est: ne p
 illū decubitū mā fluat ad ptē posteriorē: & cū pars posterior nō h̄z
 manifestos meatus p quos mā fluat timeat̄ ne fluat ad neruos & fa
 ciat spasmū uel paralīsim: & si r̄ d̄z abstinere oīno a uino: q̄a uinū ē
 uaporosū: & cū multū calidū sit dissoluit materiā & auget reuma:
 & si r̄ nō d̄z stare ad solē aut ad ignē: quia sol aut ignis dissoluēdo
 materiā augēt reuma: deinde tex. in duobus ultimis uersibus ponit
 dīam iter ista tria noīa. s. catarrus: brācus: & coriza. & stat dīa in
 hoc qd̄ est fluere materiā ad aliā ptē: uñ reuma ē nomē cōe ad oēm
 fluxū materię de uno mēbro ad aliud. Et ergo dī reuma q̄si ruens
 mā: in cōi tñ usu capit solū pro noīe cōi ad oēm fluxū materię a ca
 pite: & cōtinet sub se istas tres spēs. s. catarrū: brancū: & corizā: uñ
 si illa mā fluat ad pectus uel mēbra uicina dī catarrus: si v̄o ad fau
 ces brācus: sed si fluat ad nares dī coriza.

CIn hoc tex. pōit au
 tor medicinā curatiuā Auripigmētū sulphur miscere memento
 fistulę dicēs q̄ empla
 strū factū ex auripig/
 mento: sulphure calce
 & sapōe simul mixtis
 curat fistulā: cuius cā est: q̄a in istis est uirtus exsiccatiua & mūdifi/
 catiua q̄ itentiōes necessario requirunt in curatiōe fistulę. de auripig/
 mēto dicit Platea. q̄ est calidū & siccū in q̄rto gradu dissoluit attra
 hit cōsumit & mūdificat: & sulphur & sapo p̄m eū etiā calida sunt

& sicca: sulphur tñ uehemētius: q̄a est calidū & siccū in q̄rto gradu.
Sapo v̄o nō. de calce dicit Aui. q̄ calx abluta ē exsiccatiua sine mor
dicatiōe & cōsolidat. Notādū circa istud q̄ fistula ē uulnus assidue
& p̄iodice fluēs. i. p̄m diuersa tēpora uel p̄m diuersas lunatiōes: auri
pigmētū v̄o est illud quo utunt̄ sculptores: quo faciūt adherere es
siue metallū lapidib⁹. Sapo v̄o. i. smigma est illa pinguedo alba siue
nigra q̄ mulieres lauāt & mūdāt uestes: alia uocabula nota sūt.

¶ In hoc tex. autor pōit
Offibus ex denis bis centenisq; nouenis nūc; ossiū dētiū & ue/
Cōstat hō denis bis dētibus ex duodenis na; hūani corpis & di/
Ex tricētenis decies sex quinqueq; uenis cit. Primo q̄ hō constat
ex ducentis & nouēde/
cim ossibus: p̄m tñ solēnes medicīne doctores. ut Ipec. Gal. Rasis:
Aucr. & Aui. Ossa hoīs sūt ducēta & .xlviij. l3 i particulari enume/
ratiōe ossiū discōueniāt: & istud uult ille cōis uersus. Ossa ducētena
sunt atq; q̄ter duodena. Secūdo dicit q̄ hō d3 h̄re triginta duos den
tes. & istud intelligēdū est cōiter: & ut plurimū i hoībus p̄fectis: ali/
qñ. n. cōtingit aliquos hoīs nō h̄re dētes q̄ttuor extremos q̄ sūt post
molares: & in talib⁹ dētes sūt. xxviii. tñ: & aliq carēt his dētib⁹ ulti/
mis i pueritia tñ: alii in pueritia & in iuuetute: ita q̄ nō eis nascūt̄
donec sint senes: alii tota uita. Circa istud sciēdū est q̄ p̄m Aui. in. i.
doc. v. sum. c. de anathomia dētiū. Inter oēs dētes duo uocant̄ dua/
les: & sunt duo dentes anteriores: & duo q̄drupli iuncti dualibus a
dextris & sinistris: & tā duales quā q̄drupli sunt duo in sup̄iori mā
dibula: & duo in inferiori: & sunt oēs ordinati ad incidēdū: & ideo
a q̄busdā incisores uocant̄: & spāl̄r duales: & post istos dentes sunt
duo dentes q̄ uocant̄ canini sup̄ius: & duo inferius imēdiate cōiun/
cti q̄druplis: & officiū eorū est frāgere dura: & post illos sunt q̄ttuor
dētes molares a dextris & a sinistris q̄ttuor tā i sup̄iori quā i inferiori

mādibula:& post istos in aliquibus est dens unus sensus tā a dextris q̄
a sinistris:& tā in inferiori q̄ superiori mādibula:in aliquibus v̄o nō:&
sunt isti dētes molares & dētes sc̄nsus oēs ordinati ad molendū:&
sūma totius numeri dentiū est.xxxii. uel.xxviii.in nō h̄ntibus den
tes sensus.s.q̄ttuor duales:quattuor quadrupli:& quattuor canini
.xvi.molares:& quattuor dentes sensus.Tertio dicit q̄ homo h̄z tri
centas & septuagintaq̄q̄ uenas ut posset patere enumerāti eas.

In hoc tex. enume/

rat.Pr̄io autor humo/
res q̄ sūt necessarij ad
p̄stōnē humani corpis:
& dicit q̄ q̄ttuor sunt

Quattuor humores ī hūano corpe p̄stāt
Sanguis cū colera fleuma melancolia
Terra melā.aq̄ fleg.& aer sāguis col.ignis
& dicit q̄ q̄ttuor sunt

humores ī humano corpore.s.sanguis:fleuma:colera:& melācolia.
Secūdo oñdit nām & cōplexionē cuiusq̄ humoris p̄ hoc qđ cōpat
unūquēq̄ uni elemētoꝝ:& uult q̄ melācolia est frigida & sicca:&
sic cōpat̄ terrē q̄ silis naturē est.fleuma est frigidū & humidū:& sic
cōpat̄ aq̄:sanguis est calidus & humidus:& sic cōpat̄ acri.sed cole/
ra est calida & sicca:& sic cōpat̄ igni.& iste sensus ē p̄z ī his v̄sib⁹.
Humidus ē sanguis:calet:est uis acris illi.Alget:humet:fleuma:illi
uis fit aquosa.Sicca calet colera:sic igni fit similata.Melācolia fri/
get sicca q̄si terra.Et pro maiori it̄lectu sciēdū est q̄ p̄m Aui.in.i.
doc.iiii.c.i.q̄ttuor sunt humores ī corpe hoīs.s.sanguis:fleuma:co/
lera:& melācolia:ut dictū est.Inter quos sanguis est melior.Pr̄mo
quia est materia spirituū:in quibus uita cōsistit:& oīs opatio uege
tatiua uitalis & aīalis. Secūdo quia p̄formis est cū principiis uitę.
Est.n.calidus & humidus tēpate.Tertio quia plus nutrit & restau/
rat depditū ceteris humoribus.Et ut ad unū sit dicere:est thesaurus
naturę:ex cuius p̄ditione sequit̄ mors statim:deinde si quit̄ fleuma
in bonitate.Pr̄mo qa aptū ē ut tpe necessitatis fiat sanguis:& ideo

nō h3 ppriū receptaculū: sed incedit cū sanguine. Secūdo q̄a uici/
nus ē radicali humido: q̄ est uelut basis uitę. Deinde sequit̄ colera:
q̄a participat cū nāli calore quādiu mēsurā seruat: deinde est melā/
colia uelut fex & sordicies elongata a principiis uitę: inimica leticę
& liberalitati & cōnata senio & morti. Secūdo sciēdū pro diuisione
& diffinitioē humorū q̄ sanguinis duę sunt spēs. s. nālis & innālis:
nālis est cuius color ē rubeus. s. uenalis rubeus obscurus: & arteria
lis rubeus clarus malo carēs odore: & est ualde dulcis: & hoc p re/
spectū ad alios humores. Innaturalis est duplex. Nā qdā est inālis:
q̄litate. s. qui est mutatus a cōplexioē bona in se sine alterius humo
ris cōmixtioē: alius est inālis pp humorē malū ei admixtū peccātē
q̄litate substātia uel q̄titate uel in pportiōe alteri⁹ ad alterę: & iste ē
duplex. Nā qdā est nō nālis ex p̄mixtiōe mali humoris qui ab ex/
tra sibi supuenit alius est nō nālis ex p̄mixtiōe mali humoris gcne/
rati in ip̄somet sanguine: quādo pars sanguinis putrefacta est: sicut
& eius subtile cōuersum est in colerā: & grossum in melancoliā: uel
illa colera: uel illa melācolia: uel utraq; māsit in illo sanguine: & iste
sanguis nō nālis ex admixtiōe mali humoris multipliciter diuersifi
catur a nāli. Primo in substātia: q̄a grossior & turbidior est cū sibi
miscet̄ melācolia: uel subtilior cū sibi miscet̄ colera citrina uel aquo
fitas. Secūdo in colore: q̄a est declinas ad albedinē ex pte fleumatis
uel ad nigredinē ex parte melācolię. Tertio in odore: q̄a fetidior est
ex admixtiōe putridorū humorū uel oīno odore caret ex admixtiōe
crudorū. Quarto in sapore: q̄a uergit ad amaritudinē ex admixtio
ne colerę: uel ad acetositatē ex parte melācolię: uel ad insipiditatē ex
parte fleumatis. Fleumatis v̄o nālis ēt duę sunt spēs. s. nāle & ināle:
naturale est q̄ est aptū: ut in aliquo tpe fiat sanguis: qm̄ est sanguis
nō bñ coctus. Et est qdā modus dulcis fleumaticis q̄ nō ualde exi/
stit frigidum: imo corporis cōparatione est frigiditatis paucē: san/
R

guinis vō cōparatiōe & colere ruber est frigidū: & est nāliter albū:
& dī istud fleuma dulce extenso hoc noīe dulce ad oēs sapores de/
lectātes gustū: qā alio mō istud fleuma nāle nō est dulce: cū sit infi/
pidū aquosum & saporī aq̄ multū p̄pinquū: & nō fecit nā isti fleu/
mati p̄priū receptaculū sicut colere & melācolie fecit: sed fecit ip̄m
trāhre cū sanguine ut tpe necessitatis uertat̄ in sanguinē: qā h3 sili/
tudinē p̄pinquā sanguini: & istius fleumatis duę sunt necessitates:
& una utilitas. Prima utilitas ē: ut sit iuxta mēbra ad hoc ut openē
in eo eorū uirtutes & coquāt & digerāt & nutriāt ex eo cū membra
amiserint nutrimentū q̄ cōsuevit uenire ad ipsa: qd ē sanguis bonus
p̄ retentionē materię sanguinis: q̄ qdē retētio a stomacho & epate
sit p̄ aliq̄s cās accidētales. Secūda necessitas est: ut misceat̄ cū san/
guine & reddat ip̄m aptū ad nutriendū mēbra fleumatica: cōple/
xionū sicut cerebrū & nuchā: in quorū sanguine ea nutrituro notabi/
lem fleumatis partē esse op3. utilitas vō eius est: ut humectet iunctu/
ras & mēbra q̄ multū mouent̄ ne deficcēt p̄ calorē q̄ puenit ex
motu & cōfricatiōe. Fleuma vō in naturale pōt diuidi: primo ex parte
substātię. Et sic quoddā est muscillaginosū: & est fleuma: p̄m sensū
diuersū ī subtilitate & grossicię in suis ptibus: & dī muscillaginosū
p̄ similitudinē quā h3 cū muscillaginib⁹ extractis a seminib⁹: aliud ē
fleuma grossum: qd apparet eq̄le ī substātia. i. in subtilitate & grossi/
cie: p̄m iudiciū sensus: sed p̄m ueritatē diuersū est in suis partibus:
& dī fleuma crudū: & istud multiplicat̄ ī stomacho & in intestinis:
& p̄ ipsius expulsionē a stomacho p̄cepit Ipocras fieri uomitū in
mēse bis: & ad eius expulsionē ab intestinis statuit nā colerā de flu/
ere a cistia fellis ad intestinū ieunū. & cōsequēter ad alia inferiora:
quatenus abstergeret illud fleuma ab orificiis intestinorū: & faceret
ip̄m descēdere cū fecibus: multiplicat̄ etiā interdū in uenis spāl̄r in
senib⁹ p̄ diminutionē digestiōis: & illic morā trahēs paulatim au/

getur & ingrossat: & cū ab eo tādē grauet̃ nā: & nō possit ip̃m p ue-
nas expulsionis ordinarias expellere faciēs de possibilibus qđ me-
lius est elōgat ip̃m a corde & aliis mēbris intrinsecis: & mittit ad ex-
trema & spāl̃r ad tibias: qā sua grauedine nā̃r tendit ad inferiora:
& ista est cā: q̃re tibie senū inflant̃ inflatione relinquēte foueā post
imp̃ssionē digiti spāl̃r circa noctē: & in pinguibus & solitis nutriri
humidis: aliud est fleuma ualde subtile: & est fleuma aquosū sile aq̃
aliq̃l̃r inspissate: & sepe inuenit̃ in saluiis & sputis male digerentiū
& nimis bibētū & a cerebro ad nares distillare solet ī p̃cipio cori-
zaq̃: & cū p decoctionē ingrossat̃ cōuertit̃ ī fleuma grossū aut mu-
scillaginosū: aliud est fleuma ualde grossū albū uocatū gipseū: & ē
fleuma: cuius subtile fuit resolutū pp̃ nimīā morā eius in iūcturis:
& grossum remāsit q̃si lapidificatū: Et istud fleuma facit podagrā
nodosā fere insanabilē. Aliud ē fleuma uitreū & est fleuma sp̃ssū:
grossum sile uitro liquefacto ī colore: uiscositare & pōdere. Secūdo
diuidit̃ fleuma ī naturale ex pte saporis: nā quoddā est fleuma dulce
qđ fit ex admixtiōe sanguinis cū fleumate. & sub isto ē cōtinet̃ fleu-
ma unctuosū qđ fit ex admixtiōe unctuositatis sanguis: sicut quod-
dā fleuma uitreū. Aliud ē fleuma salū factū ex admixtiōe colere.
Et istud est magis mordax siccus & lenius ceteris sp̃eb⁹ fleumatis:
pp̃ colerā quā suscipit in se q̃ sicca existit lenis & acuta: & hoc fleu-
ma sepe repit̃ in fleumaticoꝝ stomachis potantiū sepe uina fortia
& utētū salis & acutis: & adherēs stomacho causat̃ iterdū sitim cla-
morosā: & diu currēs p̃ intestina qñq̃ excoriat ea: & iducit dissente-
riā: & ī ano frequēter iducit fortē tenasmonē: Aliud est fleuma ace-
tosū qđ fit qñq̃ pp̃ mclācoliā acetosā sibi admixtā: & qñq̃ fit pp̃ ebu-
litionē q̃ accidit fleumaticis: sicut accidit succis dulcib⁹ fructuū: qđ
primo ebuliūt: & postea acescūt: & istud fleuma sepi⁹ apparēt ī sto-
macho male digerentiū q̃ in aliis partibus. Nā ad os stomachi nā̃r

profuit melancolia ad desiderium suscitandum: quæ deorsum cadens quicquid
fleumati mixta reddit ipsum acetosum: & hoc cognoscitur per ructus aci-
dos: & interdum fleuma tale generatur in stomacho per viam ebullitionis a de-
bili calore ex chilo: aliud est fleuma poticum: quod quicquid causatur per admix-
tionem melancolice potice: & istud raro reperitur per raritatem melancolice po-
tice: quoniam vero causatur per vehementem infrigidationem eius? quod humiditas eius
congelatur & aliqualiter ad terrestritatem alteratur: & non superuenit ei calor
debilis qui faciendum ipsum ebullire convertat spiritum in acetositatem: neque co-
lor fottis qui digerat ipsum & convertat ipsum in sanguinem: colere vero spiritus
silius duæ sunt, scilicet naturalis & inaturalis. Colera naturalis est spuma sanguinis: cu-
ius color est rubeus clarus, id est citrinus in ultimo gradu citrinitatis: si-
cut capilli safrani: & est levis acuta & quanto magis fuerit calida erit
maioris rubedinis. Et ista colera postquam generata est in epate diuiditur
in duas partes: quarum una transit cum sanguine ad uenas: & alia pars trans-
mittitur ad bursam fellis. Pars autem illa colere quod transit cum sanguine pene-
trat cum eo causa necessitatis & causa utilitatis. Necessitas est ut misceatur cum
sanguine ad nutriendum membra colerica: & utilitas est ut subtiliet san-
guinem & faciat ipsum penetrare in uenis. Pars autem illa quod transit in bursam
fellis transit illic etiam per necessitatem & utilitatem: necessitas est duplex: quod
dam est necessitas corporis totius, scilicet mudare ipsum a supfluitatibus coleri-
cis: alia est respectu burse fellis: & est nutrire ipsam. Utilitas etiam du-
plex est: una est abluere intestina a fecibus & fleumate uisoso adhe-
rentes eis: altera est purgare intestina & musculos ani ut sentiatur quod est eis
nociuum & emittatur egestionem: & huius rei signum est quod colica sæpe acci-
dit per opilationem factam in foramine quod preedit a bursa fellis usque ad
intestina: colera vero inaturalis duplex est: nam una est inaturalis per
causam extrinsecam quod ei admisceatur. Alia est inaturalis per causam in se: quia
substantia eius non est naturalis: colera inaturalis per causam extrinsecam:
alia est scita & famosa: & est illa cui fleuma admisceatur: & dicitur famosa

siue ēt nota: q̄a sepiissime generari solet. Et ex hac colera sepe fit ter-
tiana nota: alia est q̄ est minoris fame: & ē illa cui melācolia est ad-
mixta. colera v̄o famosa uel ē citrina: & generat̄ ex admixtiōe fleu-
matis subtilis cū colera naturalī: uel est uitellina filis uitellis ouor̄:
& generat̄ ex admixtione fleumatis grossi cū colera nāli. colera v̄o
minoris fame fit duobus modis: unus est qñ colera i se adurit̄: & fit
cinis a quo nō separat̄ pars subtilis colere: sed cū eo misceat̄: & hæc
colera est peior: alius ē melācolia colere de foris adueniēs cū ea mi-
sceatur: & hæc colera est melior alia: & est eius color rubeus: sed nō
clarus nec floridus: imo est magis filis sanguini uenali: colere v̄o in
naturalis in ppria substātia sine alteri⁹ humoris cōmixtiōe: alia est q̄
sepius gñat̄ i epate: p hoc qđ subtile q̄ est i sanguie adurit̄ & trāsīt
in colerā: & grossum i melācoliā: alia est q̄ in stomacho magis gñat̄
ex cibis malis nō digestis sed corruptis: uel gñat̄ in uenis ex humo-
rib⁹ aliis: & istius colore duę sūt spēs: nā qđā est prassina filis colori
prassi nigri q̄ gñat̄ ex uitellina qñ adurit̄: nā adustio facit in colera
uitellina nigredinē q̄ cōmixta cū citrinitate gñat̄ color uiridis: alia
est eruginosa filis i colore eruginieris: & gñat̄ ex prassina qñ prassi
na tñ adurit̄: donec sicceat̄ eius humiditas: & incipiat redire ad albe-
dinē pp suā siccitatē: & iste duę ultimę colere male sūt & uenenosę:
eruginosa tñ maior est. Melācolię v̄o spēs sūt duę sunt. s. naturalis
& inaturalis: naturalis est fex boni sanguinis & turbulencia & sup-
fluitas: cuius sapor est medius inter dulcedinē & ponticitatē: & ista
melācolia cū generata est in epate partiē in duas ptes: quaz̄ una pe-
netrat cū sāguie & manat cū eo ad uenas: alia trāsmittit̄ ad splenē:
pria pars penetrat cū sāguine pp necessitatē & utilitatē: necessitas ē
ut misceat̄ cū sanguine ad nutriēdū mēbra melācolica frigida & sic
ca sicut ossa. Vtilitas ē ut fluxibilitatē sanguis nimiā coerceat: & ui-
gore corpulētiā eius cōdenscet: donec fiat pars solida mēbroz̄ duor̄

que d3 nutrire: alia pars q sanguis nō idiget uadit ad splenē pp ne/cessitatē & utilitatē: necessitas est duplex: una est p̄m totū corpus. s. ipm a supfluitate melācolica mūdare: alia est p̄m splenē. s. ipm nu/trire: utilitas vō p̄cedit ex ea pp hoc q ipsa pfluuit ad orificiū sto/machi exprimēdo humiditates q̄s illic iuenit: sicut mulier mulgēdo ex primit digestis lac ab uberib⁹ uaccę. Et hæc utilitas est duob⁹ mo/dis: uno mō ipsa multa pstringit & inspissat & cōfortat orificiū sto/machi. Secūdo q̄a facit i ore stomachi cōmotionē pp acredinē eius & exsiccat famē & facit desideriū. Melācolia vō inaturalis est sicut res adusta uel cinis respectu aliorū humorū: & ei⁹ q̄ttuor sūt spēs fa/mosę: i3 plures sint nō famosę. Prima est q̄ est cinis colerę: & ē illud q̄ adurit de colera: & hoc spēs est amara. Secūda est q̄ est cinis fleu/matis: & illud q̄ fuit adustū ex fleumate: & si fleuma q̄ adustū est fuerit ualde subtile & aquosū: tūc melācolia ex eo genita crit falsa in sapore. Si at fuerit fleuma grossū q̄ adurit: tūc cinis eius aut me/lācolia ex eo gñata tēdit ad acetositatē aut pōticitatē. Tertia est q̄ ē cinis sanguis: & illud qđ adustū est ex sanguine: & hæc melācolia ē falsa parę trahēs ad dulcedinē. Quarta est q̄ ē cinis melācolię nālis. & si melācolia nālis ex q̄ fit fuerit subtilis: tūc ē multū acetosa: & cū effundit sup terrā ebullit: & eius odor est acris: & ab eo fugiūt mu/sce & aīalia. Si vō talis melācolia naturalis ex qua fit fuerit grossa: erit minoris acetositatis cū pauca ponticite.

Hic ponit autor si/
gna p q cognoscere pos/
sumus hoīem sangui/
neę cōplexionis: quorū.
Primū ē q sanguineus
est naturaliter pinguis
& nō debem⁹ itellige/

Natura pingues isti sunt atq iocantes
Semp rumores cupiūt audire frequētes
Hos uenus & bach⁹ delectāt fercula risus
Et facit hos h lares & dulcia vba loqntes
Oib⁹ hij studiis habiles sūt & magis apti
Qualibet ex cā nec hos leuiter mouet ira

Largus amāshilaris ridēs rubeiqꝫ coloris re qꝫ sanguineus sit pīn
Cantās carnosus satis audax atqꝫ benign⁹ guis pinguedine pprie
accepta: qꝫ tale signifi/
cat semp frigiditatē cōplexionis. ut uult Aui. ii. in doc. iii. ca. iii. sed
est pīguis pīguedine extēsa ad multā carnositatē: qꝫ ē multū carno
sus. Vult. n. Aui. loco p̄al. qꝫ multitudo carnis rubeę cū decēti firmi
tate & nō laxitate eius significat cōplexionē calidā & humidā q̄lis ē
sanguinea. Et rō est: qꝫ multitudo carnis rubeę attestat sup fortitu
dine uirtutis assimilatiue & multitudine sanguinis q̄ uigēt & inua
lescūt calido & humido: teste Gal. ii. cōplexionū dicere. Multitudo
āt carnis multitudine sanguinis gñat. Calidū vō pfecte digerēs &
assimilās carnis soliditatē opat. dicit etiā Auic. lo. p̄al. qꝫ oē corpus
carnosum sine multitudine pinguedinis & adipis est sanguineum.
Et idē uult Gal. ii. tegni. ca. illo. Humida vō & calida crassis. Secū/
dū est qꝫ est iocosus. s. pferēs v̄ba alios ad risū puocātia uel letus: &
hoc ē pp benignitatē humoris sanguinei puocātis hoīem ad lēticiā
& iocūditatē pp spūs claros & pfectos ex sāguine gñatos. Tertiū ē
qꝫ libēter audit fabulatiōes iocosas: eadē de cā. Quartū est qꝫ incli/
natus est ad luxuriā pp caliditatē & humiditatē puocātiū ad coitū.
Quitū ē qꝫ talis libēter bonū uinū potat. Sextū est qꝫ libēter come
dit bona cibaria: quoz cā pōt esse: qꝫ talis appetit similia cōple/
xiōis eius q̄ sūt bona uina & bona cibaria. Septimū ē qꝫ talis de fa
cili ridet: cuius cā ē: qꝫ sanguis puocat ad risū. Octauū ē qꝫ talis ē
hylaris. i. hylarē faciē amabilē & iocūdā hñs pp uiuacitatē coloris
& formositatē cōplexiōis ex cōplexiōe sanguinis. Nonū est qꝫ talis
pfert dulcia uerba pp amicabilitatē naturę sanguinis. Decimū est
qꝫ talis ē aptus oībus artibus. i. de facili pōt addiscere quālibet artē
pp uiuacitatē & pspicacitatē ingenii eius. Vndecimū est qꝫ talis nō
facile irascit: & istud puenit pp humiditatē ebetantē feruorē colerę

puocātis ad irā. Deīde tex. i. duob' ultimis vsib' repetit aliq' signa dicta & aliq' addit. Primū ē q' sanguineus ē largus nō auarus: sed liberalis. Secūdū ē q' talis ē amās siue amorosus. Tertiū ē q' talis ē hy-laris. i. hñs uultū iocūdū. Quartū ē q' talis q'si semp vī ridere: quorū oīum cā ē benignitas sāguis ad ista puocātis. Quintū ē q' talis ē rubei coloris. uult. n. Aui. lo. p̄al. q' color cutis rubeus significat multitudinē sāguis: & d3 istud itelligi de colore rubeo cū quodā splendore & nō de rubeo fusco q̄lis repiri solet i uultib' horū q' libēter & abūde bibūt fortia uina & utunt' salis & spēbus acutis: q'a talis significat leprā futurā. Sextū ē q' talis libēter cantat uel audit cātare pp letū eius animū. Septimū ē q' talis ē carnosus pp cām prius dictā. Octauū ē q' talis est satis audax pp caliditatē sāguis q' est cā audacię. Nonū ē q' talis ē benignus pp sanguinei hūoris bonitatē.

CHic pōit autor quedā signa p quæ cognoscere possumus hoīem colericę pplexiōis. Primū est q' colericus est impetuosus. i. faciēs rē cū ipetu: cuius cā ē: q'a supfluous calor q' est in

Est & humor colere q' cōpetit impetuosus
Hoc genus ē hoīm cupiēs pcellere cūctos
Hi leuiter discūt mltū cōedūt cito crescūt
Inde magnanimi sunt largi sūma petētes
Hirsutus fallax irascens prodigus audax
Astutus gracilis siccus croceiq' coloris

colerico mouet ad ipetū: & ergo etiā uult Auic. ii. in doc. iii. c. iii. qd opatiōes excessiui motus significāt caliditatē. Secūdū est q' talis ē cupidus honoris & appetit esse imprimis sedibus & pcellere cūctos alios: cuius cā est: q'a supfluous calor pñificat animā ad arrogātiā & temeritatē. Tertiū est q' isti cito discūt: & hoc pp subtilitatem humoris colerici: & eius caliditatē. Et ergo etiā dicit Aui. loco p̄al. qd intellectus. i. p̄mptitudo & uiuacitas ad intelligentiā significat caliditatē cōplexionis. Quartū est q' isti multū comedunt: quia in

ipsis fortior est calor digerēs & maior resolutio q̄ in aliis corpibus.
 Quintū ē q̄ isti cito crescūt. i. pueniūt ad augmētū: & hoc pp for
 titudinē caloris nālīs in eis q̄ est cā augmēti. Sextū est q̄ isti sūt ma
 gnanimi. i. nō potētes tolerare iniurias: & hoc pp caliditatē in eis:
 & ergo dicit Aui. lo. p̄al. qđ paꝝ pati ab unaquaꝝ re. i. patientem se
 reddere fercat caliditatē. Septimū ē q̄ isti sunt largi: & hoc respe
 ctu illorū q̄bus honores accidere p̄nt. Octauū ē q̄ isti appetūt sūma
 .i. sūmas dignitates & officia pp cām secūdi signi. Nonū q̄ coleri
 cus est hirsutus. i. pilosus: & hīs multos crines pp caliditatē apientē
 poros: & mouētē māꝝ pilorū ad cutē. Et dī hirsutus q̄si hircos seq̄ns:
 qa iter oīa aīalia bruta hircus hꝝ lōgiores crines. Decimū est q̄ ipse
 est fallax. i. deceptorius. Vndecimū est q̄ ipse est irascēs. i. de facili
 irascit̄ pp caliditatē. Et ergo dicit Aui. lo. p̄al. q̄ ira frequēs & a leui
 cā significat caliditatē: & hoc ē pp facilitatē cōmotiōis colere & ebu
 litiōis sāguis circa cor. Duodecimū ē q̄ ipse est p̄digus: qa largus ē
 in exponēdo pp honores hñdos. Decimūtertū ē q̄ talis est audax:
 qa audacia ēt puenit pp nimīā caliditatē & maxie cordis. Decimū
 q̄rtū est q̄ ipse sit astutus. i. cautus. Decimūq̄ntū ē q̄ talis ē gracilis
 .i. nō grossorū mēbroꝝ neq; multę carnis pp supflūā caliditatē ue
 hemēter. resoluētē. Decimūsextū ē q̄ talis ē ficcus. i. macer pp ficii
 tatē cōplexiōis. Decimūseptimū ē q̄ talis ē crocei coloris. i. citrini:
 & ergo dicit Aui. lo. p̄al. q̄ color subruffus significat colere dñiū.

Fleūa uires modicas tribuit: latosq; breuesq;
 Fleūa facit p̄igues: sāguis reddit mediocres
 Ocio nō studio tradunt: sed corpora somno
 Sensus ebes tardus motus p̄igritia somnus
 Hic somnolētus piger ī sputamine multus.
 Est huic sensus ebes p̄inguis facit color alb⁹

CHic ponit autor
 aliq̄ signa cōplexiōis
 fleumaticę. Primū si
 gnū est paucitas ui
 riū: fleūatici. n. pau
 citas uires habēt pp
 paucitatē caloris na

turalis a quo oīs uis h3 exordiū. Secūdū est q̄ fleumatici sunt sati & breues: q̄a in eis est paucus calor naturalis nō sufficiēs extendere corpus in longū: extendit igit̄ corpus s̄m latū. Tertiū est q̄ fleumatici sunt pingues pp̄ eorū frigiditatem & humiditatē: & ergo dicit Aui. lo. p̄all. q̄ pinguedo uel adeps sup̄flua significat excessum frigiditatis & humiditatis & cōplexionē corporū frigidā & humidā: q̄a sanguinis unctuositas q̄ est utriusq̄ materia cū resudat a uenis & obuiat mēbris frigide uel remisse calidis coagulat̄ ab eorū frigiditate uel remissa caliditate & fit piguedo. ut uult Gal. ii. cōplexionū. Et postea subdit hic textus q̄ sanguinei sunt mediocres: supple in lōgitudine & breuitate. Quartū est q̄ fleumatici magis ad ocia inclinant̄ quā ad studia pp̄ frigiditatē mouentē ad ocia & pigriciam. Quintū ē q̄ multū dormiūt: & hoc est pp̄ multā humiditatē eorū: & etiā puenit multus somnus pp̄ frigiditatē. ut inuit Aui. lo. p̄all. Sextū est q̄ fleumatici sunt duri ingenii: q̄a sicut uiuacitas intellectus & p̄spicuitas ingenii pueniūt pp̄ naturalē caliditatē: ita ebetudo intellectus & duricies ingenii pp̄ contrariū. s. frigiditatē. Septimū ē q̄ fleumatici sunt tardī motus: & hoc etiā pp̄ frigiditatē quæ facit motū tardū: sicut caliditas uelocem. Octauū est q̄ sunt pigri. Nonū q̄ somnus in eis est longus. Quorū cā eadē est cū prædicta. Postea ponunt̄ duo alii uersus recolligentes signa prædicta cū quibusdā aliis. Primū est fleumaticus est somnolentus. i. inclinat̄ ad multū somnū. Secūdū est q̄ ipse est piger. i. tardus ad omnē operationē. Tertiū est q̄ est multi sputi ppter humiditatem in eo abundantem multiplicatiuā sputi. Quartū est q̄ talis est obtusus in sensibus: & nedū in sensibus: imo etiā in intellectu. Quintū est q̄ talis est pinguis. Sextū est q̄ talis est albus in facie. Albedo enī cutis: & maxime faciei signū est priuationis sanguinis aut paucitatis eius cum frigiditate. ut dicit Aui. loco præallegato.

Restat adhuc tristis colere subie nigre:

Quę reddit prauos: p̄tristes pauca loq̄ntes
Hi uigilāt studijs: nec mēs est dedita sōno
Seruāt p̄positū: sibi nil reputant fore tutū
Inuidus & tristis cupidus dextre q̄ tenacis
Nō expis fraudis timidus luteiq̄ coloris

Hic ponit ator aliq̄
signa cōplexiōis melā/
coliq̄. Primū est prauī/
tas. melācolia. n. reddit
hoīes prauos & malo/
rū mox: quēadmodū
sūt q̄ seipsos iterficiūt.

Secūdū est multa tristitia: melācolici. n. multū tristes sunt ut pluri/
mū p̄p̄ spūs melācolicos turbidos & tenebrosos: sicut hoīes leti sūt:
p̄p̄ spiritū claritatē. Tertiū ē taciturnitas: melācolici. n. tacidi sūt:
& paucorū uerborū p̄p̄ frigiditatē: sicut nimia garrulitas p̄uenit p̄p̄
caliditatē. Quartū est q̄ melācolici sunt apti studio: q̄a semper cu/
piunt esse soli. Quintū est q̄ tales sunt insomnolenti: nec bene dor/
miunt p̄pter nimiā siccitatē cerebri & p̄pter fumos melācolicos cō/
mouētes in eis somnia horribilia: q̄bus excitant̄ a somno. Sextū est
q̄ tales sunt tenacis p̄positi. i. p̄tinaces: & cū aliqd in mente habent
diu retinent: & difficulter placabiles sunt: & hoc p̄pter siccitatē eorū
quæ nō sinit p̄positū cito mutari. Septimū est q̄ melancolici nihil
reputant eis esse tutū: imo semp̄ timent: & hoc est p̄pter spiritū te/
nebrositatem: postea in duobus ultimis uersibus ponunt̄ aliqua ex
signis p̄dictis & aliqua addunt̄. Primū est q̄ melancolicus est inui/
dus. Secundū est q̄ est tristis. Tertium est q̄ est auarus. Quartū est
q̄ est tenax. i. nihil uolens exponere & male soluens. Quintum est
q̄ est fraudulosus: simplex: & propterea homines melancolici sunt
deuoti: multum legentes: ieiunantes: & alias multas abstinēcias fa/
cientes. Sextum est q̄ est multum timidus. Septimum est q̄ est lu/
tei coloris. i. terrestris siue fusci coloris. Color enim fuscus & maxi/
me si uiriditati approximāt: significat dominium melancoliæ s̄m
Rasis. iii. Alman. in princi.

In hoc tex. Pri^o ponit colores cōsequētes cōplexiōes: & dicit q^d fleumaticus est albi coloris: sed colericus est ruffi coloris & sanguineus rubei: & de melācolico dicit i fine p^{re}cedentiū vsuū & de istis oībus dictū est prius.

Secūdo ponit. xiii. signa supabūdātis sanguinis: quorū. Primū est q^d facies est rubea pp ascēsum sanguis ad caput & faciē. Secūdū ē q^d oculi plus uident^r exire solito pp extēsiōē quā facit sanguis multiplicatus. Tertiū est q^d gene inflant^r pp silēm cām. Quartū ē q^d corpus totū grauāt^r: q^{ia} nā suppeditat^r non sufficiēs regere humores & sustētare debite corpus. Quintū est q^d pulsus fit frequēs pp caliditatē quā inducit sanguis multiplicatus. Sextū est q^d pulsus est plenus pp multitudinē uaporū calidorū & humidorū. Septimū ē q^d pulsus est mollis pp humiditatē nimīā mollificantē arteriā. Octauū ē q^d dolor fit in frōte: & hoc pp sanguinē multiplicatū in rethi mirabili. Nonū est q^d uēter cōstipāt^r. i. durus fit: nec bñ asselant pp caliditatē nimīā exsiccantē feces. Decimū est q^d lingua fit sicca pp similem cām. Vndecimū ē q^d sitis est magna pp exsiccationē orificiū stomachi ex nimia caliditate. Duodecimū est q^d fiūt somnia declinantia ad rubedinē. & istud uult Aui. ii. in doc. iii. c. vii. dicēs: & somnia quæ illud fercāt. s. abūdantiā sanguinis sunt sicut cū homo i somnis res uidet rubeas aut sanguinē multū ex suo corpore exire: aut se in sanguine natāre: & filia. Decimūtertiū est q^d sputū est dulce pp sanguinis dulcedinē. Notādū circa istud qd̄ sicut hæc ponuntur signa

Hij sunt humores qui p^{re}stāt cuiq^{ue} colores
Oībus i rebus ex fleumate fit color albus
Sāguie fit rube⁹: colā rubea quoq^{ue} ruffus
Si peccet sāguis: facies rubet: extat ocellus
Inflant^r gene corpus nimīūq^{ue} grauatur
Est pulsusq^{ue} frequē plen⁹ mollis: dolor igēs
Maxime fit frontis & cōstipatio uentris
Siccaq^{ue} lingua sitis & sōnia plena rubore
Dulcor adest sputi sunt acria dulcia queq^{ue}

supabūdātis sanguis: ita qdā ēt ponūt signa supabūdātē aliorū hu-
 morū sub quibūdā vsib⁹: signa qdē supabūdātis colere sub istis vsib⁹
 Accusat colerā dextrē dolor aspa lingua. Tinnitus uomitusq; fre-
 quēs uigilātia multa: Multa sitis pinguis egestio torsio uētris: Nau-
 sea fit: morsus cordis: languescit orexis: Pulsus adest gracilis durus
 ueloxq; calescēs: Aret amarescit incēdia sōnia fingit. Signa vō sup-
 abūdātis fleumatis sub istis vsib⁹: Fleuma supgrediēs pprias ī cor-
 pore leges: Os facit ispidū fastidia cerebra saliuas: Costarū stōachi
 sil occipitisq; dolores: Pulsus adest rar⁹ tard⁹ mollis inanis: Prēcedit
 fallax fāta smata somnus aquosa: Signa vō supabūdātis melācolie
 sub his vsib⁹: Humorū plēo dū fex ī corpe regnat: Nigra cutis dur⁹
 pulsus tenuis & urina: Sollicitudo timor & tristitia sōnia tps: Accre-
 scet rugit⁹: sapor & sputamis idē: Leuaq; p̄cipue tinit & sibilat auris

Denus septen⁹ uix fleubothomiā petit ān⁹
 Spūs uberior exit per fleubothomiam
 Spiritus ex potu uini mox multiplicatur
 Humorūq; cibo damnū lente reparatur
 Lumina clarificat sincerat fleubothomia
 Mētes & cerebrū calidas facit eē medullas
 Viscera purgabit stōachū uētrēq; coercent
 Puros dat sensus dat somnum tedia tollit
 Auditus uocem uires producit & auget

corpora puerorū sunt facili⁹ resolubilia a calore extraneo: & iō debili-
 tant multū ex euacuatiōe forti facta p fleubothomiā. Itē qā indigēt
 nutrīmēto duplici de cā. s. pp nutrīmētū & augmentū: iō minutio
 sanguis nō cōpetit eis. Itē qā facile dissoluūt a calore extraneo suffi-
 cit qd ab eis dissoluūt: qre nō indigent fleubothomia. Et circa istud

¶ In hoc tex. autor lo-
 quit⁹ de fleubothomia:
 & primo ostēdit ætatē
 requisitā ad fleubotho-
 miā dicēs q ān⁹. xvii.
 uix petit fleubotomiā:
 & pro isto dicit Gal.
 .xi. de īgenio q pueri
 nō debēt fleubothoma-
 ri nisi hēant. xiiij. ānos
 ad minus: & cā est: qā

Sciēdū est q̄ sicut fleubothomia nō cōuenit pueris p̄dictis: sed cauē
da ē: ita ēt ē cauēda ī magna etate. s. senii. ut uult Gal. ix. megategni
q̄ s̄m Gal. & Haly. iiii. tegni ī cōualescētib⁹ & senib⁹ est paucus san
guis bon⁹ & multus malus: fleubothomia igit⁹ rapiet bonū & dimit
tet malū: & inuit Aui. iiii. i ca. xx. de fleubothomia: & iō ī talib⁹ nō
cōpetit fleubothomia. Secūdo ponit nocumētū fleubothomię: & ē
q̄ spūs uberies exeūt p̄ fleubothomiā: cuius rō pōt eē: q̄ cū multa
euacuatiōe sanguis q̄ sit p̄ fleubothomiā necesse est ēt multitudinē
spirituū euacuari. Tertio tāgit remedia p̄ q̄ spūs emissi refocillant⁹:
& iterato multiplicant⁹: & dicit q̄ ex potu uīni subito regenerantur
spūs: q̄ oīum subito nutriētū maximū est uinū: ut prius dictū ē:
& spūs ēt regenerant⁹ & refocillant⁹ ex cibo: sed hoc sit lente & nō su
bito sicut ex uino: & cibus q̄ d̄z dari erit digestibilis: & multi sāgui
nis gn̄tius: sicut oua sorbilia: & silia. Et circa istud sciēdū est q̄ l̄z
cibus regeneret spūs post fleubothomiā: tñ debēt cauere patientes a
multo cibo ī priā & secūda die. Vñ dicit Isaac ī dietis: cibus est eis
minuēdus & potus augēdus. s. respectu cibi: nō tñ respectu suę cō
suetudinis: imo minus debēt bibere q̄ ante fleubothomiā: q̄ uirtus
digestiua debilior est. Quarto ponit autor. xi. iūuamēta fleubotho
mię debite factę. Primū est q̄ tēpata fleubothomia cōfortat uisum:
q̄ minuēdo humores ēt minuit effumationē ad caput & repletio
nē eius: offuscātes uisum. Secūdū est q̄ clarificat: & sincerat mentē
& cerebrū pp̄ silem cām. Tertiū ē q̄ calefacit medullā: quia minuit
suspuitates q̄ ad eā ueniētes ipsā ifrigidāt. Quartū ē q̄ purgat ui
scera. i. interiora: q̄ exonerata nā a sanguine: humores crudos ī in
terioribus p̄tētos melius digerit. Quintū ē q̄ fleubothomia restrin
git uomitu & fluxū uētris: q̄ diuertit humores ab interioribus ad
exteriora. Et istud uult Aui. lo. pal. dicēs: āplius fleubothomia p̄pte
rea qđ ad diuersa trahit: nām s̄m plurimū retinet. Et istud maxime

ues; ē qñ fleubothomia fit de uenis brachii: nā fleubothomia facta de uenis pedū nō sic retinet: pōt tñ p accidēs cōtingere qđ ad fleu/ bothomiā sequat' maior fluxū uētris: & hoc dupl'r. Priō qā ex fleu/ bothomia facta tollit' onus naturę: tūc. n. uirtus cōfortata aliqñ puo cat alias euacuatiōes. Secūdo si flux' uētris fiat ex multa debilitate uirtutis cōtētiue: tūc. n. qā ex fleubothomia debilitat' uirtus: magis augebit' fluxus uētris. Sextū ē q fleubothomia facit puros sensus: qā minuit euaporationē ad caput uñ turbant' sensus. Septimū ē q ipsa iuuat somnū īpeditū: qā p ipsā euacuant' humores plurimi a qbus eleuat' uapores acuti & diuersi īpediētes somnū. Octauū est q ipsa tollit tedia & grauitates nimias: qā p ipsā uirtus exonerat' a suo grauamine: & ēt educto p ipsā sanguinē educit' simul melācolia fex sanguis q̄ iducit tedia & grauitates. Nonū ē q ipsa cōfert auditui: qā p ipsā diminuunt' uapores & humores ascēdētes ad caput impe diētes auditū. Decimū ē q ipsa cōfert uoci: qā p ipsam diminuunt' supfluitates & humiditates quę possent puenire ad pectus uel cānā pulmonis & īpedire uocē. Vndecimū ē q ipsa auget uires: qā p ip sam corpus a suo grauamine exonerat': qre uirtus augmētat'.

Tres insunt istis maius september aprilis
Et sunt lunares sunt uelut ydra dies.
Prima dies primi postremaq; posteriorę
Nec sanguis minui nec carnib' anseris uti
In sene uel iuuenē si uene sanguine plene
Omni mense dene confert incisio uene
Hij sūt tres mēses maius septēber aprilis
In quibus eminas ut longo tpe uiuas

¶ In hoc textu autor tria fa cit. Priō dicit q isti tres mēses. s. maius september aprilis sunt mēses lunares: & in eis sunt dies p̄hibiti a fleu bothomia: uidelz pri/ ma dies maii: & ulti/ ma septembris & apri/ lis: & istud cōes dicūt:

uerūtamen est dictum fictum: nec alicuius ualoris: imo p̄dicti dies

pnt eē ita boni & electi sicut & alii: s̄m q̄ diuersa constellatio in eis
 pōt esse. Et subdit autor q̄ in talibus diebus nulli uesci debēt carni
 bus anseris: qđ ē falsum ē & erroneū: & magis sortilegio attribuē
 dū: & forte autor & istud habuit a iudeis q̄ istū ritū obseruant. Se/
 cūdo dicit q̄ senex senectute & nō a senio & iuuenis uenas plenas
 hñtes sanguine minui pnt oī mense: q̄a isti nō facill̄ resoluibiles sūt:
 nec ī eis solū paucus est sanguis bonus: imo multus. Tercio dicit q̄
 incisio uene pro regimine sanitatis custodiēdo debet fieri in aliquo
 istoz triū mensiū: qui sunt maius: septēbris: & aprilis: differēter tñ:
 q̄a ī aprili & maio debet incidī uena epatis pp̄ multiplicationē san/
 guinis eo tpe: cū sit tps uernale: & in septēbri uena splenis pp̄ me/
 lancoliā quæ tūc habet multiplicari: cū sit tps autūnale.

Hic autor pōit. xii.

quē īpediūt fleubotho
 miā. Primū est frigidi
 tas cōplexionis. Cū. n.
 s̄m Gal. in megategni
 fleubothomia infrigi
 dat: tūc augmentaret

Frigida natura frigens regio: dolor ingēs.
 Post lauacrū coitū minor etas atq; senilis.
 Morbus prolixus repletio potus & esce
 Si fragilis uel subtilis sensus stomachi sit
 Et fastiditi tibi nō sunt fleubothomandi

frigiditatē: cā autē q̄re fleubothomia infrigidat est: q̄a s̄m Isaac in
 urinis: sanguis est fundamētū caloris nālis. i. illud in quo calor nā/
 lis seruat: & q̄a fleubothomia sanguinē euacuat: ideo & calorē na/
 turalē: & tūc p̄ p̄ns infrigidat. Secundū regio frigida uehementer:
 sub qua debet cōprehēdi tps multū frigidū qđ ēt phibet fleubotho/
 miā: q̄a ī regiōe & tpe multū frigidis: sanguis in frigiditate corpis
 includit: & ille qui circa extremitates existit a frigiditate cōdensat
 & ineptus fit ad hoc qđ fluat. Tertiū est intensus dolor sub quo ēt
 pōt cōphēdi nimia corpis inflāmatio: q̄a si ī istis accidētibus fieret
 fleubothomia sequerēt motus agitatiuus qui est p̄rius nature: cū sit

difformis & maior inflammatiō q̄ ē est naturā magis debilitās: & cā
motus agitatiui ī dolore itenso est: q̄a fit tractus ad diuersas ptes: p
fleubothomiā. n. fit tractio ad locū fleubothomatū: & ex dolore for
ti fieret tractio ad locū doloris: cā v̄o maioris inflammatiōis est: q̄a ex
fleubothomia cōmouent̄ humores: q̄re magis inflamant̄ ex motu: &
istud uerū est q̄n fleubothomia fit parua & artificialis: si tñ fiat usq̄
ad sincopim pdest in p̄dictis casibus: q̄a ista cū uincit attractionem
doloris nō facit motū agitatiuū: & s̄l̄r tollit inflammatiōē cū nō sint
humores ibi qui cōmoucant̄ & calefiāt & maiorē inflammatiōē idu
cūt. Et istud uoluit Gal. ī cō. illius amphorismi. i. pti. ampho. q̄ ege
runt: cū dixit: qđ nō est melior medicina ī apostemate uehementis
inflammatiōis: & s̄l̄r ī febribus & dolore forti q̄ fleubothomia. Quar
tū est balneū & maxime resolutiuū: tale. n. phibet fleubothomiā: q̄a
tale etiā est euacuatiuū iā nā nō facile tolerat euacuationē supeua
cuationē. Quintū est coitus imediate p̄cedēs: post talē. n. nō statim
d̄z fieri incisio uenę: q̄a ex hoc maxia debilitatio naturę seq̄ret̄: cū p
coitū prius nā debilitata sit. Sextū ē etas maior uel minor q̄ requir̄
ad fleubothomiā: sicut etas infantie & etas senii: prout declaratū est
prius. Et ista impedimēta tāgit Aui. lo. p̄all. dicēs: tibi quoq̄ cauere
debes a minutiōe ī cōplexiōe uehemētis frigiditatis: & in regiōibus
fortis frigiditatis: & ī hora fortis doloris: & post balneū resolutiuū
& post coitū: & in etate q̄ est minor. xii. ānis senū q̄to magis poteris:
nisi ī figura cōfusus fueris: & in soliditate musculor̄ & uenar̄ ampli
tudine: & ear̄ repletionē & coloris rubedine: & ulterius subdit: hos
nāq̄ ex adolefcētibz: & senibus fleubothomare audebis. Adolefcē
tes tñ p̄m ordinem ad fleubothomandū paulatim p̄uchere debes cū
pauca minutiōe. Septimū est morbus plixus: q̄a tūc ex tali fleubo
thomia natura dupl̄r debilitat̄: puta a morbo plixo & a minutiōe.
Et istud est uerū p̄m Aui. lo. p̄all. Nisi sanguinis affuerit corruptio:

quia si sic fleubothomia pōt cōuenire. Octauū est nimia repletio potus. Nonū est nimia repletio cibi: sub q̄ ē cōphēdit' indigestio cibi. Et cā horū est q̄a p̄m Aui. in. i. attrahentia sunt tria. s. uacuū: calidū: & tota spēs. Si ergo uene p fleubothomiā a sanguine euacuarent' cibum indigestū uel supfluū siue potū supfluū a stomacho uel epate attraherēt q̄ indigestus ueniēs ad mēbra nō corrigeret': q̄a tertia digestio nō corrigit pctnī secūde: nec secūda primę: si pctm sit magnū pp qd' i mēbra nō cōuerteret': sed ibi remanēs posset cē cā egritudinis. Decimū ē fragilitas. i. debilitas uirtutis: fleubothomia. n. est fortis euacuatio: p̄m Gal. ii. ampho. in cō. illius. In quo morbo: sed uirtus debilis nō pōt pati motū fortē. Undecimū ē subtilis sensatio orificii stomachi: q̄ p̄cordiū dī: q̄a ex fleubothomia i tali statim sequit' sincopis. Et sub isto ē cōphēdit' debilitas stomachi: & facilis fluxus colerę ad orificiū eius inducēs ad uomitū facile colerę. Vñ in hñtibus p̄dicta accidētia nō cōuenit fleubothomia. Per fleubothomiā. n. humores cōmoti ad os stomachi inducerent' tāq̄ ad locū cōsuetum: & q̄a est mēbrū debile & ipotēs illi fluxui resistere: iō illis multa mala p fleubothomiā accidūt. Et hoc ē una cā: q̄re qñq̄ aliq̄ in fleubothomia sincopāt. s. q̄a colera ad stomachū fluit q̄ mordicādo stomachū ex cōpassiōe cordis & stomachi sincopim iducit. Duodecimū ē fastidium. Si. n. in fastidio fieret fleubothomia cū uene euacuarent' traherēt ad se māz malā faciētē fastidiū. Et plurima istoz sex ultimoz accidētiū tāgit Aui. lo. p̄all. Et circa istud ē sciēdū q̄ p̄ter p̄dicta accidētia sunt adhuc aliq̄ alia ēt īpediētia fleubothomiā: quoz. Primū est alia euacuatio ut qñ est fluxus menstruoz aut emorroydag: tūc. n. nō dī fieri fleubothomia: & hoc ad euacuationē: licet ad diuertēdū fluxū seu materiā posset fieri. Secūdū est corporis siue cōpositiōis raritas: q̄a a corporibus raris multū dissoluit': & iō sufficit ista resolutio nec euacuatione indigent. ut uult Gal. ix. magarēgni.

Tertiū ē humorū cruditas & uiscositas: tūc. n. est caueda fleubothomia: quia augmentaretur cruditas humorū: & propter hoc in morbis longis non est faciēda fleubothomia: quia cruditas humorū augmentaretur: & uirtus debilitaretur: & morbus prolongaretur: & ideo timēdū est de casu uirtutis: & propter hoc uult Aui. quod in morbis cronicis faciēda ē farmacia añ fleubothomiā & non fleubothomia añ faciēda: licet utroque indigeant patientes: sed cruditas humorū potest accidere duabus de causis: una causa ē propter abundantiam humorū calorem naturalem suffocatiū quod debilitatus & suffocatus humores crudos generat: & tūc bene competit fleubothomia. Vnde secundum Alexandrū. ii. libro suo. ca. de ydropisi: fleubothomia in principio ypozarce competit cum puenit ex multitudine sanguinis menstrualis cum prohibeant fluere mēstrua propter causam aliquā: aut ex multitudine sanguinis emorroydalis: quia sicut ignis paruus sub multa lignorum cōgregatione suffocatur: sicut ē de calore inato suffocato sub humorū multitudine. Secunda causa cruditatis humorū est caloris inati debilitas ut in illis quod sunt debilis cōplexiōis & quod habuerūt longā egritudinē & in senibus: & tūc non competit fleubothomia: quia propter hoc augeret cruditas: quia sanguis in quo calor cōseruat extraheretur: & ita corpus infrigidaretur: & humores magis incrudarentur: debet ergo sanguis dimitti ut humorū cruditatē digerat. Quartū est aeris indebita dispositio & nimia caliditas aut nimia frigiditas: quia propter caliditatē multā fortis fit resolutio: & propter frigiditatē multa ineptificatio humorū ad fluxum.

Quid debes facere quā uis fleubothomari.
Vel quā minuis fueris uel quādo minutus.
Unctio siue potest lauachrū uel facias motus.
Debēt non fragili tibi singula mēte teneri.

& alij post fleubothomiā. Primū est unctio quod aliquā sit in fleubothomia:

In hoc passu autor ponit quinque quæ debent fieri circa fleubothomiā: alij quidē añ fleubothomiā: alij qua in fleubothomia:

mia: sicut unctio fleubothomi: ut dolor leniat: aliquñ vñ post fleubothomiã: ut consolidatio uulneris retardet ad hoc ut post fleubothomiã humores relictĩ i uenis aliquã possint hñe respirationẽ & fumĩ aliq mali exalẽt. Secũdũ ẽ potus & maxie uini q ualet i fleubothomia si sincopis accidat: & ẽt ualet post fleubothomiã pro regeneratione nouorũ spiritũũ & noui sanguinis: & isto modo iã faciũt cões. Tertiũ ẽ lauacrũ. i. balneũ q ualet p duos uel p tres ante: & p duos uel tres post fleubothomiã & nõ eodẽ die: añ qdẽ: si qs timeat q habeat in se humores grossos: q̃a balneũ humores dissoluit & cõmouet eos: & pp hãc cãm ẽt cõperit añ acceptio sirupi acetosi: & motus ut humores dissoluant & subtilient: & ergo qñ d3 fieri fleubothomia d3 fricari brachiũ: ut humores existẽtes in uenis pp̃inquis brachio subtilient & prãparent ad exeundũ facilius: post fleubothomiã vñ ualet ut reliquie humorũ & uaporũ derelicta resoluantur: in die vñ fleubothomiẽ nõ cõuenit: q̃a p balneũ cutis lenis sit qua lenificat percussionẽ factam in fleubothomia fugit: & hoc est periculũ. Quartũ est fascia. i. ligatura cũ pãnis lineis q̃ ualet post fleubothomiã imediate ad retinẽdũ fluxũ: & añ fleubothomiã ad trahẽdũ humores ad locũ ubi q̃rit fleubothomia ut ex eo ẽt uene ingrossent & melius uideant. Quintũ est motus siue ambulatio moderata q̃ põt fieri añ ut humores dissoluant & subtilient: & post: ad resolueñdũ reliqas humorũ ex fleubothomia derelictas. Circa p̃dicta sciendũ est q̃ cões faciũt se fleubothomare ieiuni: sed qbusdã doctorib⁹ melius vñ & cõueniẽtius: q̃ añ fleubothomiã: primũ unũ ouũ sorbeat molle cũ uno hastu uini circa nonã uel decimã horã añ prãdiũ & statim postea se fleubothomari faciãt. Et huius cã est: q̃a stomacho uacuo nã fortius sanguinẽ retinet ne deficiat in nutr. mẽto: sed cũ cibo qui de se multũ nutritiuus est sit in stomacho cuiusmodi sunt oua sorbilia & uinũ: tũc nã melius sanguine ex re p̃mittit.

Exhilarat tristes: irritos placat amētes
Ne sint amentes fleubothomia facit.

In hoc passu autor po-
nit tres effectus fleubotho-
mię. Primus est q̄ fleubo-

thomia exhilarat. i. letificat tristē hoīem. Secūdus est q̄ fleubotho-
mia placat iratos: & cā: utriusq; est: q̄a in sanguine qñ multa cōmi-
scent melācolia sit tristitia: & qñ multa colera sit ira: cū melācolia sit
cā tristitię: & colera irę iā uterq; istorū duorū humorū educit educō
ne sanguinis: quia ei cōmiscet. Tertius est q̄ phibet amētes ne infa-
niāt: q̄a facit humores fluere ad ptes exteriores: & a capite diuertit:
pro maiori declaratiōe sciēdū ē q̄ qnq; sūt causę pp q̄s d3 fieri fleu-
bothomia: quarū. Prima est directā & alię q̄ttuor indirecte. Priā q̄ ē
directā ē ut abūdātia sanguis euacuet: siue abūdet sanguis ī q̄lita-
te siue q̄titate siue utroq; mō. nā s̄m Aui. lo. p̄al. Duo gnā hoīm sūt
fleubothomāda: quorū unū est ille modus hominū q̄ iā parati sūt in-
cidere ī egritudines: ut q̄ hnt abūdātiā sāguis ī q̄titate: & reliquū ge-
nus est genus illoꝝ hoīm q̄ iā egritudinē inciderūt pp humorū siue
sanguis maliciā: sed differt fleubothomia ista & illa: q̄a pp sāguinis
abūdātiā d3 fieri multa fleubothomia: sed si in q̄litate peccet siue sit
maliciosus: tūc cōpetit fleubothomia pauca: un̄ s̄m Gal. ix. megate-
gni: si sanguis sit malus in corpe d3 euacuari paulatim: & iō peccāt
multū illi qui qñ uident sanguinē malū fleubothomāt se quosq; ui-
deāt sanguinē bonū exire cū forte prius totus sanguis exire q̄ bo-
nus exiret: sed d3 fieri pauca euacuatio: & tūc s̄m Gal. in casu isto:
priusq; fiat: fleubothomia d3 dieta bonū sanguinē generās exhiberi
ut loco mali sanguis bonus sanguis generet. Et postea d3 fieri post
modicū tps fleubothomia pauca: & sic deiceps: ista fleubothomia ē
directa: q̄a sit p se ad euacuationē illius q̄ p se d3 p fleubothomiā
euacuari. s. ad euacuationē plenitudinis humorū siue sanguis: prin-
cipalr tñ s̄m q̄ cū eo sunt alii humores. Prima cā indirecta est ma-

gnitudo morbi & magnitudo apostematis uehemētis inflāmatiōis: q̃a s̃m Gal. in cō. illius ampho. quæ egerūt &c. Nō est melior medicina ī apostemate uehemētis inflāmatiōis & ī febrīb⁹ & dolore forti quā fleubothomia: ut ē dictū est ibi frigida nā. Secūda cā indire/ cta est ut attrahat mā ad partē illā p̃ quā d3 euacuari mā: uñ in re/ tentiōe mēstruorū & emorroydarū d3 apiri sophēa s̃m Gal. & Aui. ut trahat mā sanguis ad īferi⁹. Tertia cā īdirecta ē ut humores tra/ hant^r ad locū p̃riū illi loco ad quē fluūt humores: & hoc ad diuertē dū mā3 a loco ad quē fluūt humores: uñ in nimio fluxu mēstruorū d3 fieri fleubothomia de basilica ut trahat mā ad p̃riū locū ad quē declinat & diuertat a suo flux. : & p̃ hoc in pleureli sinistre ptis: d3 fieri fleubothomia in pte dextra ut diuertat mā & attrahat ad locū p̃riū loco ad quē declinat: & s̃i si sit ī pte dextra d3 fieri fleubotho/ mia ī parte sinistra. Quarta cā īdirecta est ut p̃ fleubothomiā una portio materiē euacuet^r: & nā potētior sit supra residuū: & sic cōpe/ tit fleubothomia qñ repletio est ī corpe ne fiat apostema: q̃a nā est debilis respectu regiminis illoꝝ humorū: iō una portio illius mate/ riē est euacuāda ne p̃ ipotētiā naturē ī regēdo illā materiā: illa mā fluat ad aliquē locū debile in quo aggreget^r & apostema generet.

CIn hoc passu autor

ponit unū documētū Fac plagā largā mediocriter ut cito fum⁹

de quātitate scissure in Exeat: uberius liberiusq̃ cruor.

fleubothomia. Et dicit

q̃ scissura debet esse larga mediocriter ut fumus & grossus san/ guis liberius exeāt: quia qñ scissura est stricta: tūc solū subtilis san/ guis exit & grossus remanet. Circa istud est sciendū q̃ aliquñ in fleu/ bothomia debet fieri uulnus magnū & aliquñ paruū: debet aut fieri uulnus magnū tribus de causis. Primo quia humores sunt grossi: & grossus sanguis est euacuādus ut p̃ illud uulnus magnū sanguis

facili⁹ possit exire: & ergo melācolicis faciēdū ē magnū uuln⁹. Secūdo pp t⁹is frigiditatē q⁹ hūores īgrossat: & ergo ī hyeme d³ fieri uulnus magnū. Tercio pp abūdātiā hūorū: q⁹ tūc fit meli⁹ euacuatio p uulnus magnū q̄ paruū: sed uulnus parnū fit cū ē uirtus debilis: ut de spiritib⁹ & calore minus euacuet⁹: & in tpe calido eadē de cā: &

Sāguine subtracto sex horis ē uigilādū.
Ne somni fumus ledat sensibile corpus
Ne neruū ledas non sit tibi plaga pfunda
Sāguie purgatus nō carpas p⁹tinus escas.

qñ ē sāguis subtilis.

CIn hoc passu autor tangit tria cōsiderāda circa fleubothomiam:

Primū ē q⁹ fleubotho

matus nō d³ dormire īmediate post fleubothomiā: nisi ad min⁹ trāsi uerūt sex horē: & hui⁹ subdit autor cām ne fumi: q. s. ī sōno causant⁹ moti ad caput ledāt cerebrū: aliē tñ pñt assignari cāē: q̄q̄. P⁹ria ē ne ī sōno uertat se paties supra brachiū fleubothomiā: & p hoc ledat⁹. Scda ē ne hūores ī sōno fluāt ad mēbrū lesū ī quo ē dolor pp ictū fleubothomi & fiat apostēa: uñ Gal. ij. āph. sup illo āpho. ī quo morbo: uult q⁹ ī sōno si fiat apostēa ītra corp⁹ aut mēbrū sit lesū ad ip̄z fluūt humores: Aui. vō aliā assignat cām. s. q⁹ p talē sōnū posset accidere cōfractio mēbroz. Et istius cā pōt eē: q⁹ sicut: p⁹m Gal. sup illo āpho. ī quo morbo & c. sōnus ī p⁹ncipio paroxismi nō cōpetit: q⁹ calor nāl ad īteriora regredit⁹: & exteriora īfrigidāt⁹: & fumi remanēt nō cōsumpti: pp q⁹ rigor augmētāt⁹ & paroxism⁹ ēt plōgat⁹: sic ēt fumi p cōmotionē hūorū: & ī fleubothōia ad neruos & ad lacertos eleuat⁹ q⁹ nō cōsupti remanētes ī sōno īfrigidāt⁹ ī exteriorib⁹ & īgrossāt⁹ & iō faciūt ad neruoz & lacertoz p⁹fractiōē: si fiat supdormitio īmediate post fleubothōiā: alia cā p⁹t eē q⁹ māz ē īgrossās ē faciēs p⁹fractiōnē: sic ī q̄rtana ī cui⁹ typo fit p⁹fractio pp frigiditatē & grossiciē māz s³ nerui & lacerti sūt frigidī: iō ad ip̄os ueniēs iste fum⁹ ī sōno ī quo fit retractio caloris ad īteriora īfrigidāt⁹ & īgrossāt⁹ & iste fum⁹ īfrigida

tus & ingrossatus frigiditatē & ingrossationē iducit ī mēbro siue cōfractionē: siue ad mēbrū cōsimile ppant egritudines cōsiles. Et istud uerū est de somno fleubothomię uicino & nō de remoto postq̃ fumi illi fuerint cōsūpti. Secūdū q̃ dicit est q̃ fleubothomās d3 caucre ne faciat nimis pfundā apturā ī minutiōe: ita q̃ cū fleubothomo le dat neruū uel arteriā uene suppositū: nā ex lesione nerui seq̃r spasmus: ex quo ulteri⁹ acerbissima mors seq̃r uel ad minus p̃ditio mēbri: puta brachii uel digiti &c. Ex lesione arterię sequit̃ fluxus sanguinis arterialis difficilime curabilis. Tertiū est q̃ fleubothomatus nō illico. i. īmediate post fleubothomiā cibū sumere d3: sed d3 expectare quousq̃ ī eo humores fuerint queti: ne cibus añ eius digestiōnē ad subueniēdū mēbro leso cū sanguine simul attrahat̃.

CHic autor ponit. y:

uitāda ab ipso fleubothomato quorū. Primū est q̃ fleubothomatus d3 uitare lac & lactici/nia: cuius cā est: q̃a ex cōmotione humorū p fleubothomiā saepe

Omnia de lacte uitabis rite minute.

Et uitet potum fleubothomatus homo

Frigida uitabis q̃a sunt inimica minutis

Inter dictus erit minutis nubilus aer.

Spiritus exultat minutis luce per auras

Oib⁹ apta quies est: motus ualde nociuus

fluunt humores aliq̃ ad stomachū: si ergo lac sumeret̃ ex cōmixtiōe illoꝝ hūmorū lac ī stomacho corrūpet̃: ex quo de se maxie corruptibile est: iā & lac pp dulcedinē eius posset trahi indigestū ad uenas: & pp cōmotionē humorū facile corrūpi. Secūdū ē q̃ fleubothomatus d3 cauere a potu nimio: q̃a pp euacuationē uenarū talis potus traheret̃ facile ad uenas indigestus: put prius dictū ē. Tertiū est q̃ fleubothomatus d3 uitare oīa frigida tā intus sūpta quā exteri⁹ adhibita: puta cibaria multū frigida: acré frigidū: balneū frigidum: tenuitatē uestiū: sessionē supra petrā: frigiditatē capitis uel pedum:

qa cū calor nālis p fleubothomiā debilitatus est: corpus facile sup /
 flue ifrigidaret. Quartū est q̄ fleubothomatus nō d3 ambulare in
 aere tenebroso nebuloso turbato: qa talis cōtristat aiam: & pigriciā
 in corpib⁹ iducit: ut prius dictū ē ibi: aer sit mūdus: nā tristitia cā ē
 sāguis melācolici: sed d3 ābulare i aere claro & lucido: qa i tali aere
 spūs uitales nāles & aiales recreant & ad extra mouent cōgaudētes
 simili. Quintū est q̄ fleubothomatus d3 querere quietē tēpatā: sile
 & motū excessiuū uitare: qa motus excessiuus tūc maxie debilitat
 & humores cōmouet: quies v̄o tempata motū sedat.

Principio minuas in acutis peracutis
 Etatis medię multū de sanguine tolle
 Sed puer atq; senex tollet uterq; parum
 Ver tollat duplū reliquū tps tibi simplū.

Hic autor dicit q̄t
 tuor. Primū est q̄ fleu
 bothomia faciēda est i
 principio egritudinū p
 acutaꝝ. i. maxie acuta
 rū: q̄. s. terminant i die

quarta: qa tales sunt breues: nec dāt inducias: & iō a principio medi
 cāde sunt. Secūdū ē q̄ in etate media. s. q̄ est a. 30. āno usq; ad. xlv.
 uel. 50. ānū plus de sāguie extrahēdū est q̄ i aliq̄ aliaꝝ etatū: qa i tali
 etate maxie multiplicat sāguis: & eius subtractio nō ipedit augmē
 tū: nec diminuit uirtus corporis: qa corpus in tali etate nō auget: neq;
 diminuit sensibilt: sed stare v̄r. Tertiū ē q̄ senes & pueri parꝝ fleu
 bothomādi sunt: qa in pueris sāguis multus requirit pp nutritionē
 & augmētationē in eis. Et in senib⁹ uirtus incipit debilitari. Quar
 tū est q̄ in uere dupla q̄ritas sanguis abstrahēda est p fleubothomiā
 respectu alioꝝ tēporꝝ: cuius rō est: quia uer est tps maxie multipli
 catiū sanguinis: s̄m oēs autores medicīnē. Circa primū dictū pro
 maiori declaratiōe ponēde sūt aliq̄ regulę circa fleubothomiā: qua
 rū prima est q̄ i principio morbi nō est faciēda fleubothomia. Medi
 cus. n. est minister naturę: s̄m Gal. in regni. cā. illo. Omniū nā opa /

trix. Medicus vō minister: sed s̄m Gal. iiii. apho. in cō. illius egritudi-
nibus qbuscūq; incipiētibus nulla euacuatio in p̄cipio morbi ē
nālis: sicut ergo nā in principio morbi nō euacuatur: ita nec medicus.
Itud tñ in tribus casibus h̄z instātiā. Primo ī materiē furiositate: uñ
Aui. loco sepe alleg. uult q; in principio morbi fleubothomia nō d̄z
fieri: qā fleubothomia humores cōmoueret & subtiliaret & currere
per corpus faceret nisi mā sit furiosa. Secūdo h̄z instātiā in materiē
multitudine. uñ Gal. sup illū apho. Incohantibus morbis: uult q;
op̄z fieri fleubothomiā aut farmaciā ut nā alleuiet: quē. s. onerata ē
pp materiē multitudinē. Tercio h̄z instātiā in morbi magnitudine
& acuitate: ut qñ ē apostema magnū & dolorosū: licet nō sit multa
mā. s. añcedētis in corpore. uñ dicit Gal. xiii. megategni. Si apostema
sit magnū fleubothomet̄ in principio: licet nō sit materiē multitu-
do ne crepet aut apiat̄ apostema an sui maturationē. Ergo ut mala
sinthomata uitent̄ minutio est faciēda. Secūda regula est q; nō fiat
fleubothomia in die motus egritudinis: sicut in crisi nō est faciēda
fleubothomia: nec aliq; euacuatio: ne mā a loco ad quē natura mittit
ip̄m diuertat̄: s̄l̄r neq; in paroxismo: uñ s̄m Gal. i. apho. In statu:
neq; fleubothomia: neq; farmaciā fieri d̄z: qā ī eo sit coctio morbi: q;
melius sit in q̄te q̄ motu: sed sicut se h̄z status ad morbū totalē: ita
paroxismus respectu diez̄ interpolatiōis: sicut ergo ī statu nō ē eua-
cuādū: ita nec ī paroxismo. Tercia regula ē q; fleubothomia nō ē fa-
ciēda ī p̄cipio morbi: cū crisis est remota: qā s̄m Isaac in urinis:
sanguis est fundamētū caloris nālis ip̄m. s. sustinēs: licet cor sit fun-
damētū generās: & spūs fundamētū deportās: sed sanguis est fun-
damētū caloris nālis: q; ex eo māliter generat̄ calor nālis: & ideo ali-
quis sanguinē euacuādo euacuat calorē qui materiā morbi h̄z dige-
rere: & p̄ q̄ns morbus plōgat̄ & uirtus debilitat̄: pp q; timēdū est ne
pp lōgitudinē morbi & debilitatē uirtutis nā succūbat. Quarta re

gula est q̄ in corpe hñte fecē in intestinis nō debet fieri fleubothomia: cuius cā est: q̄a tria sunt attrahētia. s. calidū: uacuū & tota spēs. Quia ergo p̄ fleubothomiā uene euacuant̄ q̄ a mēbris sibi p̄pinqs attrahūt: & ita meseraice a stoma ho: uēter plus cōstipat̄ & n̄ ā cōtenta in uenis plus inficit̄: & meseraice attrahunt humiditatē fecū: & feces plus desiccant̄. Debet ergo uēter primo leniri: ut p̄ suppositoria aut clisteria: nisi p̄ se laxet̄. Quinta regula ē q̄ nō d̄z fieri fleubothomia multa: quia ex hoc malū accidit in senio. s. multi morbi mali sicut epilēsia appoplexia & paralisis: q̄a p̄p remotionē sanguinis: & caloris generant̄ multe supfluitates fleumaticę: q̄ sunt cause/ barę egritudinū. Sexta regula est q̄ nō d̄z fieri fleubothomia in muliere mēstruata aut imp̄gnata. In imp̄gnata nō d̄z fieri: quia p̄ hoc calor digerēs cibū diminueret̄: & nutrimētū fetus auferret̄: & maxime qñ fetus ē magnus cū tūc indiget āpliori nutrimēto. Et istud dicit Ipo. v. ampho. In mēstruata vō nāl̄r. s. s̄m reuolutionē mensis nō d̄z fieri fleubothomia: q̄a in fluxu nimio mēstruorū esset faciēda ad diuertēdū materiā: sed qñ eueniūt nāl̄r: & s̄m debitū cursum naturę: tūc nō d̄z fieri fleubothomia: cū m̄ā euacuet̄ sufficienter a nā: & natura nō d̄z diuertere ab opatione. Septima regula est q̄ post colericā passionē non debet fieri fleubothomia. Cū. n. fleubothomia cōmoueat humores p̄ hoc posset humor colericus ad stomachū fluere & ip̄m inflāmare: nec debet fieri post uomitū ne similiter humores fluāt ad stomachū: neq; post fluxum uentris: neq; post uigilias magnas: neq; post motū fortē: & breuiter nec post ullū calfaciēs multū: aut multū dissoluēs: quia fleubothomia humores plus cōmoueret: & uirtutē magis debilitaret. Deinde uidēdū est in q̄bus hoibus cōpetit fleubothomia: & pro illo ponēdę sunt aliquę regulę: quas. Prima ē q̄ fleubothomia cōpetit hoibus delicatis ociosis & quiescētibus: multū carnosus: & cibus multū sanguinē generātib⁹ utētibus.

Secūda regula est q. fleubothomia cōuenit illis ī qbus est abūdātia sanguinis: q. cognoscit p. urine spissitudinē. Abūdātia n. sanguinis facit eā spissā: sed colerā subtilē. Tertia regula est q. fleubothomia d3 fieri in illis in quibus melācolia abūdat. Vñ cū est multa melan- colia nālis currēs cū sanguine p. totū corpus: quia sanguis in epare ab ea mūdificat: tūc cōpetit fleubothomia siue minutio postea far- macia. Vñ duplex est melācolia: nālis & inālis: nālis est fex sangui- nis: quæ qñ abūdat ipsa est currēs cū sanguine: qre cū sanguine p. fleubothomiā euacuat: ideo faciēda est fleubothomia ad eius eua- cuationē cū sanguine: ab eodē. n. calore. s. calore rēpato fiūt sāguis: & melācolia: q. est eius fex: & postea faciēda ē farmacia. Q uarta re- gula est q. in illis in qbus timet humoꝝ ebullitio: cōturbatio: & cale- factio: cōpetit fleubothomia: & isti statim qñ sentiūt se calefieri de- bēt fleubothomari cū sit timor ebullitionis: cōturbationis: & calefa- ctionis: pp. humoꝝ abūdātiā. Aliqñ tñ aliq. decipiunt p. istā regulā: q. statim qñ sentiūt calefactionē & timēt de humoꝝ ebullitiōe sta- tim fleubothomāt se. Et qñ istud est ex colere calefactiōe & incēsi- one: p. fleubothomiā nō cessat calefactio nec ebullitio: imo p. hoc aug- mētat: q. fleubothomia humores cōmouet: & p. corpus currere fa- cit. Et ergo. nō cōpetit fleubothomia nisi hoc sit ex abūdātia humoꝝ qd. cognoscit p. sudoris multitudinē & maxie in mane. Aliq. n. sunt qui nō sudant nisi quādo euacuatione indigent. Q uinta regula est q. illis debet fieri fleubothomia qui habēt uirtutē fortē: & qui sunt sanguineꝝ cōplexionis nō frigide & sicce. Vnde Rasis. vii. Alman. Corpora apta ad fleubothomiā & quæ habēt uenas amplas & ma- nifestas: & corpora pilosa & bruna & ex colore rubeo & fusco mix- tis sunt colorata: & iuuenes & adolefcētes & senes nō decrepiti: sed pueri: & infirmi nō sunt minuēdi nisi magna urgēte necessitate: & plurime istarū regularū colligunt ex Aui. iiii. in. c. de fleubothomia.

Estas uer dextrās: autūnus hyemsq; sinistras

Quattuor hęc mēbra. cephe. cor. pes. epar. uacuāda
Ver. cor. epar estas. ordo sequens reliquas.

Hic pōit au-
tor aliq̄ cōcer-
nentia mēbra
euacuāda fleu-

bothomia: & dicit. Prio q̄ i uere: & estate debēt euacuari uenę dex-
trę: ut dextrę manus uel dextri brachii uel pedis: sed i hyeme & au-
tūno debēt fleubothomari uenę sinistrę. s. sinistrę manus uel sinistri
brachii uel pedis. Et isti⁹ cā pōt eē: q̄a uer ē multiplicatiuū sāguis
& istas colerę: ergo i uere & estate debēt euacuari ille uene i qb⁹ ma-
gis abūdāt sāguis & colera: sed ille sūt uenę dextrę: q̄a i pte dextra
corpis situatū ē mēbrū gnātiuū sāguis. s. epar & receptaculū cole-
re. s. cistis fellis. Sed autūnus ē gnātiuus melācolię q̄ ēt coaceruat^r
& nō resoluit^r p hyemē: ergo i autūno & hyeme debēt fleubothoma-
ri ille uenę i qbus magis dñat melācolia q̄ sūt uenę sinistrę: cū i sini-
stra pte corporis p̄tineat splen: q̄ est receptaculū melācolię. Scđo dicit
q̄ ista q̄ttuor mēbra. s. cephe. i. caput. cor. pes. & epar. s̄m q̄ttuor par-
tes anni sūt euacuāda: cor qđē i uere. epar i estate: caput i hyeme: &

Dat saluatella tibi plurima dona minuta
Purgat epar. splenē. pectus. p̄cordia. uocē
Innaturalem tollit de corde dolorem.

(pedes in autūno.

Hic tāgit sex iuua-
mēta pueniētia ex fleu-
bothomia uenę q̄ dī sal-

uatella: & ē uena i dorso manus in loco q̄ est iter auricularē digitū
& medicū. Primū est q̄ ipsa purgat epar. Secūdū ē q̄ ipsa mūdifi-
cat splenē. Tertiū ē q̄ mūdificat pectus. Quartū ē q̄ p̄seruat p̄cor-
dia. i. orificiū stōachi a nocumēto. Quintū est q̄ aufert nocumēta
uocis. Sextū ē q̄ aufert dolorē inaturalē cordis: & rō oīum iuuamē-
torū ē: q̄a p̄dicta uena ab oibus istis locis sanguinē euacuat: ut po-
stea ēt patebit. pro maiori declaratiōe p̄dictorū: sciēdū ē q̄ i fleubo-
thomia aliqñ apiunt^r uenę & aliqñ arterię. In aptione autē arterię est

timor: & huius cā potissima ē nimius fluxus sāguis: qui duplici cā
h3 fieri ī fleubothomia arteriē. Vna cā ē caliditas uehemēs sāguis
arterialis: calidū. n. est facile mobile & arteriā dilatās & apiens: & iō
iuuat multū ad euacuationē sāguis in fleubothomia arteriē. Secū
da cā est arteriē mobilitas: & iō tardius ī ea uulnus curat cū uulne
ra nō sanant nisi quiescāt: pdest tñ ista fleubothomia trip̄l̄r. Primo
cū ē ī corpe sāguis subtilis abūdātia. Secūdo qñ uaporosū. Tertio
qñ calidissimi: sāguis. n. subtilis: ex quo calor nālis & spūs fiūt: ha
bitat ī arteria: sed sāguis grossus: ex quo mēbra nutriunt ī uenis:
sīl̄r sāguis uaporosus in arteria cōtinet: & sāguis sanguineus in
uenis: sāguis ē calidissimus q a corde efficit & digerit: qđ est cali
dissimū membrū etiā cōtinet in arteria: alius aut sāguis in uenis.
Secūdo sciēdū q uenarū aptio est in multis mēbris: aliqñ ī brachio
siue manu magna: aliqñ in parua: aliqñ in pede: aliqñ in naso: aliqñ
in frōte: aliqñ in labiis: aliqñ in lingua: siue in palato: aliqñ ī angulis
oculorū uersus frontē: in manu maiori quē est ab ascellis usq; ad cu
bitos sunt qnq; uenę apiendę s̄m Rasī. vii. Almā. & Aui. loco p̄all̄.
Vna uocat cephalica q est uena capitis. Secūda basilica q est uena
epatica. Tertia mediana siue cordiaca siue nigra: s̄m q uocatur ab
Aui. siue matrix: sicut uocat a Rasī. q̄rta ascellaris: & q̄nta funis bra
chii: in manu minori est sceiles siue saluatella: & ī brachio s̄m q cō
tinet maiorē manū: & minorē sunt aperiendę sex uenę: cephalica a
ptibus q sunt supra collū euacuat: & iō passionibus capitis ualet: ut
in enigranea: mania: & ī aliis calidis passionibus siue ex m̄ā calida:
uñ & ista incipit siue orit̄ ab humero: & tendit ūsus ptē sinistrā bra
chii: basilica euacuat īmediate a partibus sub collo ut a pectore &
epate: uñ ī passiōibus pectoris & epatis & similiū ualet: uñ ualet in
pleuresi: & īcipit ista ab ascellari: & tēdit ad ptē domesticā brachii:
mediana ūo ē media īter duas p̄dictas ī situ & ī cōpositiōe: qā ex eis

cōponit̃: est. n. ramus utriusq̃. Et est ē media in euacuatiōe: q̃a un/
diq̃ euacuat: & ab inferioribus ptibus sub collo: & a collo: & supra
collū. Vñ est ul̃is toti corpori in euacuādo: nō ul̃is sicut dicūt qdā:
q̃a a corde oritur: sed q̃a ramus est cephalice & basilice. Et ergo cū
uolumus fleubothomare de cephalica: & nō apparet: debemus acci
pe magis medianā q̃ basilicā: & s̃l̃r cū uolumus fleubothomare ba
silicā & non apparet: magis debemus fleubothomare medianā quā
cephalicā: q̃a magis cōuenit cū utraq̃ quā una cū alia: cū sit ramus
istag̃: & ista extrema: sceiles siue saluatella est uena q̃ est inter auri/
cularē & mediū: tēdēs plus uersus medicū digitū: & oriē a basilica:
& ista apit̃ in dextra manu in opilatiōe epatis: & in sinistra manu
in opilatiōe splenis: & q̃re hoc fit nescit̃ rōne: sicut dicit Aui. sed ex/
periētia: hāc. n. inuenit Gal. p̃ somnū: ut ipse dicit: q̃a hēbat quēdā
in cura hntē opilationē epatis & splenis: & somniabat se fleubotho
mare patiētē de illa uena: & sic fecit & curatus est: de ista sit fleubo
thomia ponēdo manū in aq̃ calida: q̃a subtilis est: iō ut ingrossēt̃: &
dilateēt̃: & ne uulnus claudat̃ citius debito: & ut sāguis grossus sub
tiliet̃: ascellaris est illa q̃ posita est sub basilica: & illa apparet ī liga/
tura brachii: & de ista idē est iudiciū cū basilica: fumis brachii est
illa q̃ est supra cephalicā siue os ultimū: siue altius brachii ṽsus ptē
siluestre: & est idē iudiciū de ista & de cephalica: licet ergo p̃m Aui.
& Gal. in aptiōe uenę fit euacuatio ul̃is a toto corpe: nō tñ ab omni
bus uenis eq̃l̃iter: ut uisum est: licet ēt uenę a toto corpore euacuēt̃:
nō tñ in eis est timor eq̃lis: imo cephalica p̃m R. a. vii. Almā. est secu
rior: & basilica est magis timēda: & cardiaca ēt multū est timenda:
licet minus q̃ basilica: cephalica est securior: q̃a neq̃ iuxta eā est ner
uus: neq̃ arteria: neq̃ sup eā: sed sub cardiaca est neruus & altius su
pra eā est neruus subtilis: iō timēdū est ne incidat̃ neruus: basilica ē
piculosa ualde: q̃a est sub ea arteria: & iuxta eā est neruus & mascu

lus:& iō est timenda ualde:sceiles siue saluatella nō est piculosa:sed
tñ subtilis est.& iō ut apiat: melius est q̄ ponat in aq̄ calida. In pe
de sūt tres uene.s. sciatica:sophena:& uena poplicis:& hęc apiunt
cū uolumus trahere sanguinē ad partes inferiores:ut in puocatiōe
mēstruorū:& illa quæ est in poplice s̄m Aui. magis ualeat q̄ sophena
aut sciatica:q̄a p̄pingor est matriçi:& iō melius pōt ab ea trahere:
sophena vō a uirga testiculis & a matrice sanguinē attrahit:sed scia
tica ab anchis renibus & mēbris q̄ sunt situate v̄sus partē siluestrē
melius trahit:sophena vō & a m̄rice a mēbris positis uersus ptē do
mesticā:licet sint rami unius uenę:in medio frōtis est uena una quę
apienda ē in antiq̄tis passiōibus faciei:ut ī morphea:& impetigine
scabię:& in passiōibus oculorū:prius tñ d3 fieri minutio de cephalī
ca:& s̄līr est una uena in naso:& in utriusq̄ aptiōe d3 collū ligari:&
postea apiri una ante aliā:p̄ ligationē.n. collī melius manifestat. In
aliis ēt sūt uenę q̄ apiunt p̄ apostemata existētia in ore:aut gingi
uis:cephalica tñ prius minuta:in palato sunt q̄tuor uenę:quę si ape
riant ualēt fluxui reumatis:& ad dētes in eis faciētes dolorē.& iste
uene sunt manifeste:& debēt apiri materia digesta:itē q̄dā sunt ue
ne in angulis oculorū uersus frontē:& apiunt in passionibus ocu
lorū:cephalica prius minuta:itē q̄dā sunt uene sub ligna q̄ apiunt
in squinātia:cephalica prius minuta:itē uene que sunt in timpori
bus incidunt p̄ emigrancā:& p̄ dolorē magnū capitis:& egritu
dinē capitis:diuturnā:& iste sūt quas uocat Ipo.& Aui. Iuuenales:
quarū incisio reddit hoīem īpotentē gnāre:itē in collo ēt sunt uene q̄
uocant guides q̄ minuēde sunt ī pricipio lēp:& maxie q̄n anhelitus
angustat:uñ ī squātia īpediēte anhelitū minuūt.

CIn hoc passu autor
duo notat. Primū ē q̄
si dolor capitis accidat

Si dolor est capitis ex potu limpha bibat
Ex potu nimio nā febris acuta creat.
Si uertex capitis uel frons estu tribulēt

Típora frósq; simul moderate scpe fricē^t ex potu nimio & maxie
Morella cocta nec nō calidaq; lauent^r. uini uel alicui⁹ alteri⁹ po
tus:quo ptingit hoies ine/

briari:tūc supbibí d; aq; frigida q̄ sui frigiditate atq; igrollatiōe ípe
dit ne fumi ex tali potu eleuati cerebrum ledāt uel ad ípm eleuent^r.
Secūdū ē q; si sumitas capitis uel frós nimio calore uexet^r:tūc de/
bēt típora & frós moderate fricari:& postea debēt ex aq; decoctio/
nis morelle calida lauari:qa morella q̄ a cōib⁹ medicis solatrū dī h;

Temporis estiu ieiunia corpora siccāt. ifrigidare:qa frigida ē.

Quolibet i mēse cōfert uomit⁹ quoq; purgat
Humores nocuos stōachi:lauat ambitus oēs
Ver autūnus hyems estas dominat^r in anno
Tempore uernali calidus fit aer humidusq;
Et nullum tempus melius fit fleubothomię.
Vsus tūc homini ueneris cōfert moderatus.
Corporis & motus uentrisq; solutio sudor
Balnea purgent^r:tunc corpora cū medicinis
Estas more calet sicca nascatur in illa.

Tūc quoq; p̄cipue colerā rubeā dominari.
Humida frigida fercula dent^r:sit uenus extra
Balnea nō profunt:sint rare fleubothomię.
Vtilis est requies:sit cū moderamine potus

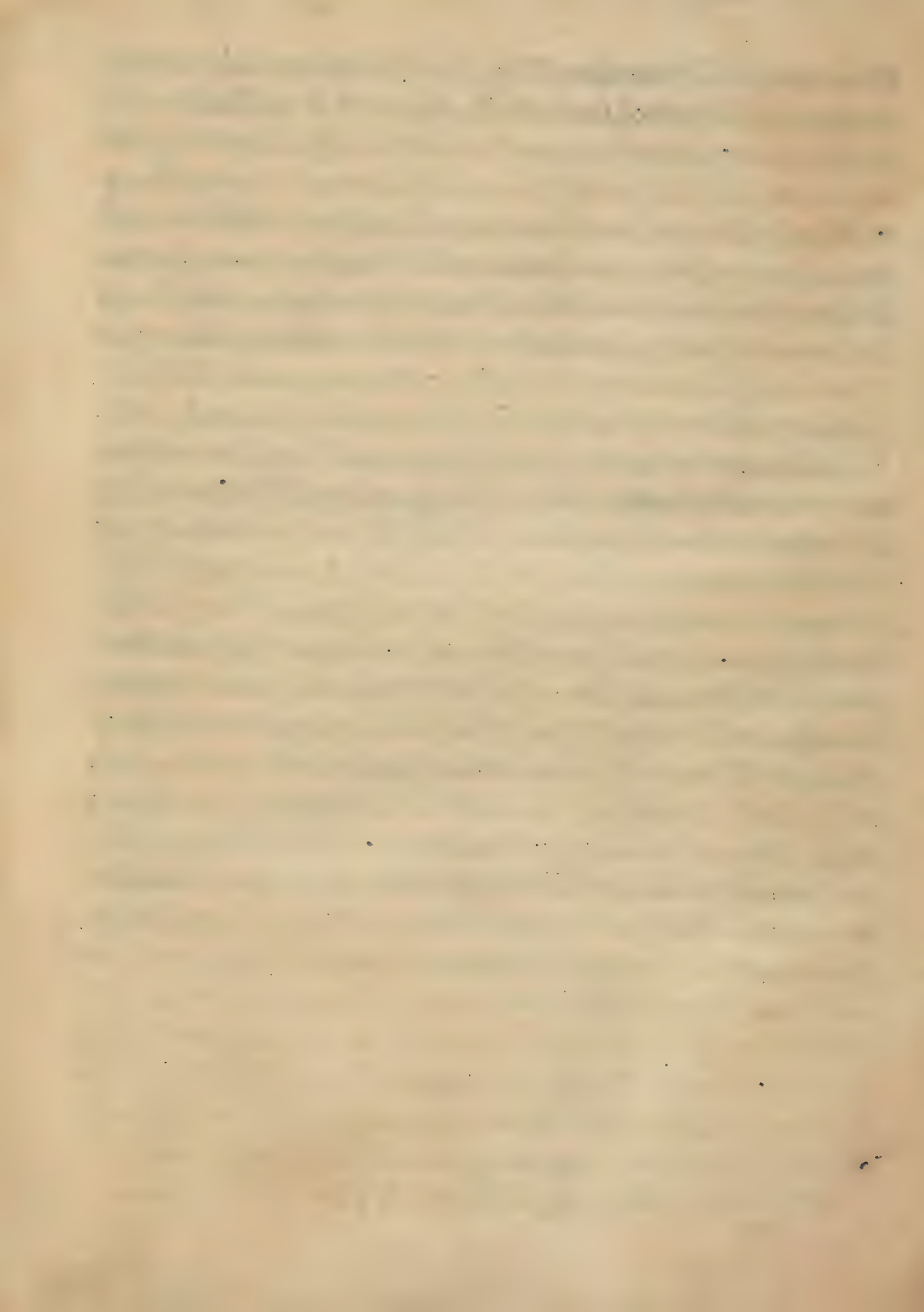
In hoc passu au
tor plura notat. Pri
mū est q; ieiunare
multū exsiccat cor
pora i estate:qa ex
quo estas de nā ē ca
lida & sicca: ipsa re
soluit humiditates
corpis:q̄ ēt resoluū
tur p sudores i esta
te multiplicatos:&
sic supueniēte ieiū
nio corpa plus ex/
siccant^r:qa absente

humido cibali:calor nri corporis agit i hūdirates,pprias ipsas exsiccā
do:& ergo bñ dicit Ipo.vii.pti.āpho.corpib⁹ hūidas carnes hñtib⁹
famē adhibere puenit.Fames.n.corpa exsiccat.Secūdū ē q; uomi/
tu, p̄fert quol; mēse:qa p uomitū euacuāt hūiores nociui cōtenti in
toto ābitu stōachi:& istud ēt uoluit Aui.iii.i.i.c.xiii.de iuuamētis q̄
affert uomitus:cū dixit:q; Ipo.p̄cepit uomitū fieri bis in unoquoq;

mēse. s. duob⁹ dieb⁹ cōtinuis: ut scđo die expellat⁹ illud q^o prio die nō
potuit ipelli: & p hoc s^m Ipo. cōsuat⁹ sanitas: cū talis uomitus mū/
dificat stōachū euacuādo fleuma & colerā: stōachus. n. non h³ aliqd
q^o mūdet ipm sicut itestina hnt colerā rubeā ipsā mūdificātē: & po
stea Aui. lo p^{al}. pōit plura alia iuuamēta uomit⁹ bñ facti: quorū Pri
mū ē q^o p^{er}fert grauitati capitis: & hoc ē uerū qñ illa grauitas accidit
ex mā hūorali uaporosa pueniēte a stōacho & mēbris inferiorib⁹ ad
caput: si. n. grauitas corporis fieret a nocumēto p^{ro}prio ipsi⁹ cerebri: tūc
uomit⁹ magis noceret q^{uam} p^{er}ferret. Scđm ē q^o clarificat uisū: & hoc qñ
obscuratio uisus puenit ex mā uaporalī pueniēte a stōacho ad ipsos
oculos alias at nō. Tertiū ē q^o aut^{em} est fastidū. i. nausēā & abhominā
tionē: remouēdo & euacuādo hūorē a stōacho q^o ē cā fastidij. Quar
tū ē q^o cōfert ei ad cui⁹ stōachū descēdit col^{or}ra corrūpēs eius cibū.
Quitū ē q^o remouet abhominationē q^{uam} fit p^{ro} unctuositatē. Sextū ē
q^o remouet cām desiderij: & illud q^o facit desiderare acutū ponticū
aut acetosū: q^{uia} uomit⁹ remouet cām oīum istarū dispōnū: iā remota
cā remouet effectus. Septimū ē q^o p^{er}fert laxitati. i. ca: hecie q^{uam} p^{re}cedit
ydropsim: euacuādo mā³ tal^{em} laxitatis & mūdādo stōachū. Octauū
est q^o p^{er}fert ulcerib⁹ i renib⁹ & uescica diuertēdo mās currētes ad illa
loca ad ptē oppositā. Nonū ē q^o ē^t p^{er}fert lep^{er} maxie qñ fit cū uomiti
uo forti: sic elieboro: q^{uia} tal^{is} uomitus euacuat mās q^{uam} sūt i locis remo
tis & difficilis eradiciōis: ex q^{uibus} fit lepra: ē^t uomitus corrigit di
gestionē primā: ex q^{uam} alie. digestiōes melius fiūt: uñ lepra peccat i cor
ruptiōe digestiue. Decimū ē q^o p^{er}fert malicię coloris i cute ex aliquo
hūore diuertēdo ipm a cute. Vndecimū ē q^o p^{er}fert epilensię stōaticę
euacuādo hūorē cōtētū i stōacho: ex cui⁹ effumatiōe causat⁹ epileisia.
Duodecimū est q^o p^{er}fert ictericię: maxie illi q^{uam} ē ex opilatiōe. Nā p^{ro}p
motū fortē i uomitu: mā opilās mouet & remouet a loco i quo facie
bat opilationē. Si^{scilicet} euacuat⁹ mā fleumatica p uomitū q^{uam} cōiter est cā

istius opilatiōis. Decimūtertiū ē q̄ cōfert asmāti euacuādo materiā
aīcedentē ex stōacho: q̄ fouebat māz asmatis: & ēt calefaciēdo mē/
bra spūalia & pulmonē: ex quorū calefactiōe seq̄r cōsūptio supflui
tatū faciētiū asma. Decimūq̄rtū ē q̄ cōfert tremori & paralisi eua
cuādo māz istarū passionū. Decimūq̄ntū q̄ cōfert hñtib⁹ uiscera ni
gra magna sup ptes extremas: diuertēdo hūiores a ptribus extremis.
Et lz uomitus debite ministratus ista cōferat iuuamenta: supflue tñ
factus multa iducit nocumēta: q̄a debilitat stōachū & resoluit ipm:
& facit eū aptū ut materiē fluāt ad ipm: & obest pectori & uisui &
dētribus: & antiqs capitis dolorib⁹ &c. Prout dicit Aui. iiii. l. c. xiiij.
Tertiū q̄ notat hic tex. ē q̄ q̄ tuor sūt tpa anni. s. uer estas autūnus
& hyems: put manifestū ē: & iter ista tpa uer ē calidū & humidū: &
hoc respectu aliorū tēporū: licet ī se sit tps tēpamēto attinēs: ut uult
Gal. ī de cōplexiōibus. Et ex isto seq̄r q̄ istud tps magis aptū ē fleu
bothomiē: q̄a magis ē multiplicatiuū hūorū: q̄ alia tpa. Et ergo ēt isto
tpe pōt cōuenire moderatus usus coitus & motus tēpatus: & uētris
solutio siue fluxus: & sudor tēpat⁹: & sifr balnea tēpata ad diminuē
dū repletionē. Et ergo ēt istud tps aptū ē ad purgationē corpis cū
medicinis. Quartū ē q̄ estas calefacit & exsiccāt: & ergo ī ipsa ēt
multiplicat⁹ colera rubea q̄ calida ē: & sicca: pp hoc ēt ī estate fercula
debēt eē frigida & hūida ad remouēdū distēpātiā caliditatis & sic
citatis ex cōplexiōe estatis iductā: & d3 fieri abstinētia coitus: cū ta
lia ēt exsiccāt: & abstinētia a multis balneis: sifr de cā: & rara fleubo
thomia: eadē de cā: nisi necessitas hoīez cōpellat: & d3 fieri qes: & pau
cus motus: q̄a qes hūectat: & multus motus nimīū exsiccāt: & d3 hō
p̄dicto tpe uti potu cū moderamine & maxie frigido: q̄a ex supflua
sūptiōe pot⁹ frigidi pp aptiōē pororū aliqñ seq̄r subita ifrigidatio
corpis uel paralisis: siue laxitas mēbroz: uel mors subita. A qua nos
Jesendat q̄ eternaliter uiuit: & regnat ī secula seculorū. Amē.

¶ Impressum Venetijs p Bernardinū Venetū de Vicalibus.

Med. Hist.
INCVN
392 A

